

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [۱۲]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی ۲۴

تەفسىرى رەۋان

بۆتىگە يىشتىنى قورئان

بەرگى بىست و چوارەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەيى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

-
- تەفسىرى رەۋان بۇ تېگە يىشتى قورئان.
- نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەلا ئەلەيى.
- چاپى يەكەم.
- چاپخانەى ئۆفسىتى تىشك.
- تىراز: (۵۰۰) دانە.
- ژمارەى سپاردن: (۶۳۵) ى سالى ۲۰۰۲
- مافى چاپکردنەۋەى پارىزراۋە تەنھا ھى نووسەرە.

هه‌ره‌شه له‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌درۆده‌خه‌نه‌وه‌و مزگینى بو ئه‌وانه‌ی
شوینیان ده‌که‌ون

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ (۳۲) وَالَّذِي
جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾
لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهم أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۷﴾

له‌وه پیش په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌ کافره‌کان کرد، په‌ندو
نه‌زیله‌و غمونه‌ی له‌ سه‌ر بى بناغه‌ی بیرو باوه‌ریان هینایه‌وه، ئه‌جار
لیره‌دا ناشیرینه‌ر بیرو باوه‌رو هه‌لوئیسیتان پون ده‌کاته‌وه: که برییتیه
له‌درۆ مه‌لبه‌ستن به‌ده‌م خواوه‌و هاوه‌لدانان و منداڵ بو دانان و به‌درۆ
خستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و په‌تکرده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی: هه‌ره‌شه‌یان
لی‌ده‌کاو ده‌یانترسینى له‌ ناگرى دۆزه‌خ.

ئه‌جار واده‌ی به‌هه‌شت ده‌دا به‌خودا په‌رستان و له‌تاوانیان خوش ده‌بی
ئه‌گه‌ر تۆبه‌بکه‌ن.

ده‌فرموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾ کێ له‌وکه‌سه‌سته‌مکارتره: که‌ درۆ له‌سه‌ر خودا هه‌لده‌به‌ستی، پی‌غه‌مبه‌ری راستگۆو دڵسۆز بۆ ئاین و بۆ ئه‌وان به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه، واته: که‌س له‌و که‌سه‌تاوانبارتر نیه‌ که‌ درۆ بۆ خودا هه‌لده‌به‌ستی: هاوه‌لی بۆ بریار ده‌دا، منداڵی بۆ به‌ره‌وا ده‌زانن، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی فه‌رمان و جله‌وگیره‌کانی ئاین ه‌ حه‌رام و حه‌لال دیاری ده‌که‌ن، بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ر بۆ یه‌کتا په‌رستی ره‌تده‌که‌نه‌وه، درۆ له‌سه‌ر خودا هه‌لده‌به‌ستن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌شی به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه، ئه‌وه‌بوو به‌ بی‌تێفکرین و بیر کردنه‌وه قوره‌یشیه‌کان په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ریان ره‌تکرده‌وه، هه‌ر له‌گه‌ڵ هاته‌سه‌ریان و بانگه‌وازی خۆی راگه‌یانده‌ خیرا و گۆزو گومه‌ت به‌ درۆیان خسته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره‌ له‌سه‌ر نه‌فامی و نه‌زانیان.

ئه‌جار به‌شوین راگه‌یانده‌ی ئه‌و حال و وه‌زع و هه‌لوێسته‌یان دا هه‌ره‌شه‌ی توندیان ئاراسته‌ ده‌کا، ده‌فرموی: ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ ئایا له‌دۆزه‌خ دا بۆ ئه‌و کافره‌سه‌ره‌قانه‌ شوینی هه‌وانه‌وه‌نیه؟ واته: ئه‌وانه‌ شوینیان دۆزه‌خه‌و جیگا و مه‌کانیان دیاریکراوه، ئیستیفهامه‌ که‌ بۆ ته‌قیریو چه‌سپاندنه! ئه‌جار واده‌و مزگینی ده‌دا به‌خودا په‌رستان و ده‌فرموی:

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی به‌راستی پی‌غه‌مبه‌ره‌و په‌یامی حق و راستی هێناوه، په‌وانه‌کراوی خودا بۆ سه‌ر ئاده‌میزادو دا پی‌غه‌مبه‌رو پی‌شه‌ وایانه، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که‌ شوین ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌وتون و ئیمانیان پێهێناوه‌و دڵیان له‌وه‌ قورئان که‌لامی خودایه‌ و به‌رنامه‌ی ژيانه‌و چرای رێبازی به‌ خته‌وه‌ری و به‌ مراز

گه‌یشتنه، هۆی سهرفرازی دونیاو قیامه‌ته، ئەوانه ئەوکه‌سانه
له‌خواترس و خۆپاریز له‌هاوه‌لدانان بۆ په‌روه‌ردگارو دژ به‌بته‌رستین.

پاداشی ئەوانه‌لای خودایه ﴿لهم مايشاؤون عند ربهم﴾، ذلك جزاء
المحسنين ﴿هرچی داوا‌بکه‌ن له‌به‌هشت وای خودا بۆیان ئاماده‌یه،
چییان بۆی له‌به‌هشت دا له‌پله‌وپایه‌ی به‌رزو خۆشی بۆ کۆسپ و
لیخۆشبون له‌تاوان و ده‌سته‌به‌ری بوونی په‌زامه‌ندی خودا بۆیان ده‌سته‌به‌ر
ده‌بی، نازو نیعمه‌تی وایان ده‌دریتێ هیچ چاوێک نه‌ی بینویه و به‌سه‌ردلی
که‌س دا تینه‌ په‌رتویه، به‌خه‌یالیش که‌س ته‌سه‌وری نه‌کردوه، ئا ئەو
پاداشه‌ زۆر و همه‌ جهۆره‌ پاداشی چاکه‌ کارانه، ئەوانه‌ی: خودا‌په‌رستیان
به‌ جهۆرێک بووه‌ وه‌کوو بلی‌ی چاویان له‌خودا بووه، خو ئە‌گه‌ر چاویان
له‌خودا نه‌بووبی دلتیا بوون له‌وه‌ی که‌ خودا چاوی لێانه، ئەم پاداشه
به‌رزو پی‌رۆزه: که‌ خودا بۆی ئاماده‌ کردون و واده‌ی پی‌ داون:

﴿ليکفر عنهم اسوأ الذي عملوا ويجزيهم أجرهم بأحسن ما كانوا
يعملون﴾ بۆ ئەوه‌ به‌خراپ‌ترین خراپه‌کارییه‌کانیان بی‌خۆشی؛ پاداشیان
به‌گوێره‌ی کرده‌ی باشیان بداته‌وه، کام کردوه‌یه‌یان باش و په‌سنده‌ ئەوه‌یان
بۆ ده‌کاته‌ غموونه، هه‌موو کرده‌وه‌ باشه‌کانی تریان به‌گوێره‌ی ئەو کرده‌وه
باش‌تره‌ بۆ حسیب ده‌کا.

چاکه‌ له‌کرده‌وه‌ خراپ خراپه‌کانیان خۆش‌ببی هه‌لبه‌ته‌ له‌هه‌موو
تاوانی‌کیان خۆش‌ده‌بی، هیچ تاوانی‌کیان له‌ئەستۆ نامی‌نی. ده‌که‌ونه
ژیانی به‌خته‌وه‌ری و سهر‌فرازییه‌وه‌.

ئەوانه‌ بۆ خودا صولحاو به‌خوچاراو بوون و، به‌راستی به‌ندایه‌تی
خودایان کرده‌وه‌ ﴿أليس الله بكاف عبده؟﴾ ئایا خودا به‌س‌نیه‌ بۆ
به‌نده‌که‌ی؟ پی‌غه‌مبه‌ر: که‌ خودای له‌پشت‌بۆ پی‌ویستی به‌که‌سی‌تره‌یه‌؟!
نه‌خه‌یر!

به‌لئی ههر که سی به‌راستی به‌ندایه‌تی بۆ خودا بکاو پشستی پی‌به‌ستی
خوبخاته پهنای، خودای به‌سه‌و هه‌و یجیه‌ی به‌ که‌سی تر نیه، ناخۆشی
وته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی رۆژی قیامه‌تی لی دوور ده‌خاته‌وه‌و هه‌رچی بیه‌وی
ده‌یداتی. له‌ دونیاش دا سه‌ربه‌رزو سه‌رفرازه‌و شابه‌سه‌پانی خۆی نازانی.

﴿وَيُخَوِّنُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌و موشریک و
نه‌مامانه هه‌ر په‌شته‌ی لی ده‌که‌ن به‌بته‌کانیان، ده‌لێن: ئه‌که‌ر موحه‌مه‌د
وازنه‌هیئێ له‌ دژایه‌تیکردنی خودا کائان و به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر په‌خنه
لی‌گرتنیا نئه‌وه‌ تووشی ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ده‌که‌ن، شی‌ت و
ویتی ده‌که‌ن، ئه‌ونه‌فامانه‌ پرۆایان وابوو ئه‌وبتانه‌ هی‌زو توانای له‌بن
نه‌هاتوویان هه‌یه، هه‌ر که‌سی دژیان بدوی تووشی کاره‌ ساتی ده‌که‌ن،
ده‌گیرنه‌وه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ خالیدی نارد بۆ ئه‌وه‌ی ب‌تی (العزی) بشکیئێ
کا‌برای مح‌ورو ساده‌نی وتی: ده‌ترسم تووشی شتی‌کت بکا، چونکه‌ ئه‌م بته
هی‌زو توانایه‌کی هه‌یه‌ که‌سی ناویریتی، به‌لام خالید گو‌ی پی‌ نه‌داو به‌
ته‌وره‌که‌ی وردو خاشی کرد.

﴿وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ، وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾
که‌سی‌ک خودا بریاری گوم‌رابوونی بۆ دابی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ خۆی ئاماده
باشی گوم‌رابون و تاوانکاری تێدابی. که‌س نیه‌ بتوانی هیدایه‌تی بدا،
که‌سی‌کیش خودا هیدایه‌تی بدا، چونکه‌ بۆ خۆی ئاماده‌ باشی هیدایه‌ت
وه‌گرتنی تێدایه‌، ئه‌وه‌ که‌س نیه‌ بتوانی گوم‌رای بکا. واته‌ گوم‌راکردن و
هیدایه‌تدان به‌ ده‌ست خودایه‌، ئه‌و به‌دییه‌تیه‌ریانه‌ که‌سی‌تر جگه‌ له‌خودا
رۆلی تێدا نابینن.

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ﴾ ئایا خودا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا بالا
ده‌ست و خاوه‌ن توانایه‌؟ ئایا خودا خاوه‌نی سزای سه‌خت و دژوارییه‌؟
نیستفه‌امه‌ که‌ بۆ ته‌قریرو ئیسباته‌، واته‌ به‌لئی خودا خاوه‌نی تواناو

دهسه‌لاتی ره‌هایه عه‌زابی سه‌خت و دژواری هدیّه، ههرکه‌سی پنه‌ای بو
به‌ری پنه‌ادراوه‌و که‌س ناتوانی زیانی لی‌بدا.

بوژدانی بته‌رسته‌کان و هه‌ره‌شه لی‌کردنیان

وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ
أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا
عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی له‌ موشریکه‌کان کردو واده‌ی
به‌هه‌شتی به‌یه‌کتا په‌رستان دا، نه‌جار لی‌زه‌دا به‌لگه‌ له‌سه‌ر پوچی بیرو
باوه‌ری بته‌رسته‌کان ده‌هیئتیه‌وه، موشریکه‌کان بو‌خو‌یان دان به‌وه
داده‌نین: که‌ خودا ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتان، نیعتیراف به‌وه‌ش
ده‌که‌ن: که‌ نه‌وبتانه‌ دارای خیره‌و شه‌رین ده‌فه‌رموی:

﴿وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ ته‌گه‌ر
پرسیار له‌ و موشریکه‌نه‌ بکه‌ی بلی‌تی کی‌ به‌دیهینه‌ری ناسمانه‌کان و
زه‌وییه، خیره‌ ده‌لین: خودا به‌دیهینه‌ریانه‌. له‌وکاته‌دا بت و سه‌نه‌م

ده پهرستن، دان به وهدا دهنين: كه خدا به ديهينره، دهى چون عه قل و تاوه زيان نه وه قبول ده كا عبادته تى غه يري خدا بكن و هاو هل بو خدا دابنين، له كاتيك دا نه و پهرستراوانه داراي هيچ شتيكيان نيه، نه زيان ده گه يهنن نه سود به خشن.

﴿قل: افرأيتم ماتدعون من دون الله ان ارادنى الله بضر هل هن كاشفات ضره، او ارادنى برحمة هل هن مسكات رحمته؟﴾ نهى موحه مده به و موشريكانه بيژه، نه گهر نيوه به دده مى خوتان دافه به وهدا بنين. كه خدا به ديهينره و هه موشتيك هه ره نه و دروستى كرده، ده سا هه والم بدهنى دهر باره ي بته كانى خوتان، نايا ده توانن قه زاو قه دهرى خدا ره تبكه نه وه. ده توانن تنگ و چه له مه قه لاچو بكن، يان نه گهر خدا بيه وي خيرو بيړيكم به نسيب بى، له خيرو خوشى دا زيان به سر به رم نايات نه وانه ده توانن ببنه كوښپ و له مپه رو نه هيلن نه و خيره م به نسيب بى؟!

﴿قل: حسبي الله، عليه يتوكل المتوكلون﴾ نهى پيغه مبه ر: بلى: خودام به سه، له هه موو كاريكم دا، به مهرجى خدا له پشتم بى، حه ويجه م به كه سى ترنيه، نه وم به سه بو خير پى گهيانندن و زيان لى دوور خستنه وه، نيتر چ باكم له بت و صه نه مه كانى نيوه نيه زيانم پى بگه يهنن، جگه له خدا له كه س ناترسم، هه ر پشت به خدا ده به ستم و به تده ما يارمه تى نه وم، خاوه ن باوه ران هه ر پشت به نه وه ده به ستم و چاويان له كه ره مى نه وه.

وه كرو له سه رزمانى حه زره تى هو د له گه ل گه له كه ي دا، ده فه رموى: ﴿ان نقول: الا اعتراك بعض آلهتنا بسوء، قال: اني اشهد الله واشهدوا اني بريئ مما تشركون، من دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون. اني

توكلت على الله ربى وربكم، ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ﴿هود/۵۴-۵۶﴾ .

پیش‌ه‌وایانی وه‌کوو ئیمامی نه‌حه‌دو تیرمیذی و حاکیم و ئیبنو نه‌بی‌حاتهم له‌عه‌بدوللای کورپی عه‌باسه‌وه ﴿ده‌فه‌رموی: رۆژیک له‌دوا پیغه‌مبه‌ره‌وه بووم فه‌رموی: (یاغلام، انی أعلمک کلمات: احفظ الله يحفظک، احفظ الله تجده تجاهک، اذا سألت فاسأل الله، واذا استعنت فاستعن بالله واعلم أن الأمة لواجمعت على أن ينفعوک بشیئ لم ينفعوک الا بشیئ قد کتبه الله لک، وان اجتمعوا على ان يضروک بشیئ لم يضروک الا بشیئ قد کتبه الله علیک، رفعت الاقلام وجفت الصحف و اعمل لله بالشکر فی الیقین. واعلم أن فی الصبر على ما تکره خیرا کثیرا وأن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب وان مع العسر یسرا)

عه‌بدوللای کورپی عه‌باس ده‌فه‌رموی: رۆژیک له‌پاشکۆی پیغه‌مبه‌ره‌وه بووم، فه‌رموی: نه‌ی کورپه‌لاوه، من چه‌ند ئامامۆژگاریه‌کت ده‌که‌م له‌دلایان بگه‌رو له‌بیرت نه‌چه‌وه سه‌رفراز ده‌بی، هه‌میشه‌خودات له‌یاد بی، خوداش تۆی له‌بیره‌و پشتیوانته، خودات له‌یاد بی، ده‌بینی بۆ هه‌موو کاریکت خودا له‌گه‌لت دایه، نه‌گه‌ر داوای شتیکی‌ت کرد هه‌ر له‌خودا داوا‌بکه، نه‌گه‌ر پشتت به‌که‌سیک به‌ست پشت هه‌ر به‌خودا به‌سته، باش بزانه و دلنیا‌به، نه‌گه‌ر هه‌موو ئاماده‌میزاد کۆبینه‌وه له‌سه‌ر نه‌وه سودیک‌ت پی‌بگه‌یه‌نن، نه‌گه‌ر ویستی خودای له‌سه‌ر نه‌بی و خودا له‌چاره‌ی نه‌نوو‌سیبی، ناتوانن خیره‌که‌ت پی‌بگه‌یه‌نن ..

نه‌گه‌ر هه‌موویان کۆبینه‌وه له‌سه‌ر نه‌وه زیانیکت لی‌بده‌ن، ناتوانن مه‌گه‌ر خودا له‌چاره‌ی نووسی‌بی، له‌له‌و حوله‌حفوظ دا هه‌موو شتی‌ک براوه‌ته‌وه، قه‌له‌م هه‌لگیراوه‌ته‌وه و مه‌ره‌که‌بی سه‌ر کاغه‌ز وشک بۆ ته‌وه. نه‌ی کورپی خۆشه‌ویستم شوکرو سوپاسی

خودا بکە بەراستى و دئسۆزى، بزانه و دئنيابه: که سەرەنجامى خۆگرى و پشوو دريژى له سەر ناخۆشى خيرو فەرى زۆره، سەرکەوتن له گەل صەبرو پشوو دريژى دا دەستەبەر دەبى، رزگار بون و سەرکەوتن دواى ناخۆشى و تەنگانە دەينه کايەوه. دوا تەنگانە فەرەحى يە.

ئيبنو ئەبى حاتم له ئيبنو عەبباسەوه رىوايەت دەکا، دەلى: پيغەمبەر ﷺ فەرموويهتى: که سيک پىي خۆش بى لههەموو کەس بەهيتزتر بى، باپشت بەخودا ببهستى، که سيک ديهوى دەرلەمەندترينى خەلک بى واتە: دل دەرلەمەندبى، با متمانهى بهوى لای خودا هەيه زياتر بى لهوى که له دەست خۆى دايە، که سيک ديهوى بەرپزترينى نادەمیزاد بى، باتەقواى خودا بکا.

﴿قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ يَّاتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، وَيَحْلِلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾
ئەى پيغەمبەر! بەقورەيشييه كان بلى: ئەى گەل و هۆزم ئيۆه بەويستى خۆتان چى دەكەن بيكەن، چۆنتان دەوى هەلويستى خۆتان بەرانبەر پەيامەكەم بنوينن، بەئارەزۆى خۆتان دژايەتى بانگەوازيى يەكەم بکەن، بەهيتزو تواناي خۆتان بنازن، جۆره هافرت و فيل و بيانوو بهيتنەوه، دئنيابن من لەسەر بىرو باوهپى خۆمسم و تۆزقالتىك له هەلويستى خۆم نايەمه خوار، سوور دەم لەسەر بانگەوازيى بۆ يەكتاپەرستى و بلاو کردنەوى ئايينى خودا بە ناو خەلک دا، لەوه بەولاوله دەزانن كى عەزابى سەختى دژوار ديتە سەرى و چۆن زەليل و بيچارەدەكەوى و چۆن عەزابى بەردەوام نازل دەبيتە سەرى و رۆژى قيامەت يەخەى دەگرى !!

دیارده‌کانی به‌توانایی خوداو زانیاری رہ‌های

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
فَلَِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يُتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتُورَ بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾
وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

له‌وه‌پیش به‌لگهی له‌سهر تاک ته‌نهایی خودا هی‌نانه‌وه، نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی ره‌هاو بی‌سنووری په‌روهردگار پراگه‌یاند، پوچی مه‌ز هه‌ب و بیرو بۆ‌چونی هاوه‌ل‌دانهرانی خسته‌پرو، واده‌ی خو‌ی بۆ‌چاکه‌کاران راگه‌یاندو هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌خرابه‌کاران کرد.

ته‌بجار لی‌ره‌دا دل‌نه‌وایی پی‌غه‌مبه‌ری کردو دل‌خو‌شی دایه‌وه: که به‌ئیمان نه‌هی‌نانی گه‌له‌که‌ی په‌ست نه‌بی؛ پی‌زاناندو بۆ‌ی دو‌بات کرده‌وه: که قورثانی پی‌رۆز به‌حق نازل بو‌وه بو‌ئه‌وه‌ی سود به‌ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نی و نامه‌ی هی‌دایه‌ته‌ بو‌یان، ته‌مه‌ش یه‌کی‌که‌ له‌ دیارده‌ی به‌توانایی په‌روهردگار، ته‌بجار به‌شوین ته‌وه‌ دا دوو جو‌ر له‌ دیارده‌کانی ده‌سه‌لاتی ره‌های په‌وه‌ردگار راده‌گه‌یه‌نی، یه‌کی‌کیان وه‌رگرتنه‌وه‌ی گیانه‌کانه‌ له‌کاتی ته‌وابوونی ماوه‌ی ژبانی بۆ‌ دیاری‌کراویان، دووه‌میان ته‌وه‌یه: که هه‌ر خودا خو‌ی خاوه‌نی شه‌فاعه‌ته‌وه‌ر ته‌وه‌ شه‌فاعه‌ت وه‌رده‌گری و ری‌گه‌ی شه‌فاعه‌ت ده‌دا.

ته‌بجار وه‌صفی په‌وه‌ردگار ده‌کا به‌چه‌ند صیفه‌تیک: که به‌دی‌هینانی بونه‌وه‌ره‌و زانیاری‌یه‌ به‌سهر هه‌موو شتیک دا، دوابه‌دوای ته‌وه‌ هه‌ندی دی‌مه‌نی قیامه‌ت راده‌نوینی.

ده‌فهرموی: ﴿انا انزلنا عليك الكتاب للناس بالحق﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر
 هه‌ر ئیمه‌ خوداین، هه‌ر ئیمه‌ خاوه‌نی شکۆ مه‌ندی و به‌ دیه‌ینه‌ری
 بونه‌وه‌رین، ئیمه‌ قور ئانمان به‌ حه‌ق و پاستی بۆ سه‌رنازل کردوی بۆ ئه‌وه‌ی
 ئاده‌میزاد و هه‌روه‌ها جندۆکه‌ پێی به‌هه‌ره‌مه‌ند ببن، بپیته‌ به‌رنامه‌ی
 ژیانیان و هۆی به‌خته‌وه‌ریی دنیاو قیامه‌تیان، ئه‌رکی سه‌رشانیان
 به‌رامبه‌ر خۆیان خودایان بۆ پون بکاته‌وه‌، مزگینه‌ی‌دا به‌چاکه‌کاران و
 خراپه‌کاران بترسینه‌ی، هه‌لیان بنی بۆ خوداپه‌رستی و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌
 تاوان و خراپه‌کاریی، من خودای بونه‌وه‌رم و به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتی‌کم،
 هیچ پێویستیم به‌که‌س نیه‌، هه‌موو که‌س موحتاجی منه‌.

﴿فمن اهتدى فلنفسه، ومن ضل فانما يضل عليها﴾ جا که‌سیک
 به‌ویستی خۆی رێبازی هیدایه‌تی هه‌لبژارد سه‌رفرازه‌، که‌سیکیش رێبازی
 گومرایی ره‌چاو کرد به‌دبه‌خت و چاره‌ ره‌شه‌.

تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر: به‌ر په‌رسیارنی ئاخۆ ئیمان ده‌هینن یان نا،
 هیدایه‌تدانیان به‌ده‌ست تۆنیه‌، تۆ ته‌نها راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ت له‌سه‌ره‌ و
 به‌ رێک و پێکیش ئه‌رکی سه‌رشانی خۆت جی به‌ جی کردوه‌. وه‌کوو
 له‌شونینکی‌تردا ده‌فهرموی: ﴿انما انت نذیر، والله على كل شیئ وکیل﴾
 (هود/۱۲). یان ده‌فهرموی: ﴿فذكر انما انت مذكر، لست عليهم
 بمصیطر﴾ (الغاشیه‌ ۲۱/۲۲).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار دیارده‌یه‌کی ده‌سه‌لاتی‌خۆی غمایش ده‌کا و ده‌فه‌موی:
 ﴿الله يتوفى الأنفس حين موتها، والتي لم تمت فى منامها﴾ واته‌،
 بێگومان هه‌ر خودا گیانه‌کان وه‌رده‌گرێته‌وه‌ له‌کاتی مردنیان دا، فریشته‌که‌
 تاییه‌ت ده‌نێری و گیان ده‌کێشی، په‌یه‌ه‌ندی نیوان جه‌سته‌و گیان
 ده‌په‌چرینه‌ی، گیان وه‌ر ده‌گرێته‌وه‌ جه‌سته‌ ده‌رژینه‌ی پاش مردنیش جارێکی
 تر دروستان ده‌کاته‌وه‌ و نه‌ گیانتان به‌ به‌ردا ده‌کاته‌وه‌.

هه‌ربه و جوّره گیانه‌کان و هه‌رده‌گریته‌وه له‌وانه‌ی خه‌ویان لی ده‌که‌وی و ماوه‌ی ژیانیان له‌دونیا ماوه و ماوه‌ی نه‌جه‌لیان نه‌هاتووه؛ چونکه خه‌ولی که‌وتنیش جوّره مردنیکه و زیندو بی ناگاده‌کا و له کاروپیشه‌و بیر‌کردنه‌وی داده‌بپی، هه‌ر نه‌وه‌نده هه‌یه گیانه‌که‌ی له جه‌سته‌دا ده‌میئی. جا: که په‌روه‌ردگار گیانه‌کان و هه‌رده‌گریته‌وه ﴿فیمسک التی قضی علیها الموت، ویرسل الأخری الی أجل مسمى﴾ نه‌و گیانه‌ی مردنی له‌سه‌ر بریار داوه و هه‌ری ده‌گریته‌وه و نای‌گریته‌وه بو جه‌سته‌که‌ی، گیانه نووستووه‌که‌ده گپ‌ریته‌وه بو جه‌سته‌که له کاتی‌کا به ناگادیته‌وه، هه‌ر به‌و جوّره به‌رده‌وام ده‌بی و خه‌وی لی ده‌که‌وی و به ناگادیته‌وه تاده‌گاته کاتی مردنی حه‌قیقی و کوّایی به ژیانی دی.

﴿ان فی ذلک لآیات لقوم یتفکرون﴾ بین‌گومان له‌م خه‌ولی‌خست و گیان و هه‌ر‌گرتنه‌وه‌دا، هه‌روه‌ها له‌دیاردی خه‌ولی‌که‌وتن و مردن دانیشه‌ی سه‌ر سو‌ره‌ینه‌رو سه‌رنج راکیش هه‌ن له‌سه‌ر به‌ده‌سه‌لاتی خودا و کار دروستی بو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک بیر بکه‌نه‌وه‌و هه‌ول بده‌ن خودا بناسن و به‌ندایه‌تی بو بکه‌ن.

غوونه‌ی ئەم نایه‌ته نایتیکی تره ده‌فه‌رموی ﴿وهوالذی یتوفاکم باللیل ویعلم ما جرحتم بالنهار ثم یبعثکم فیه لیقضی أجل مسمى﴾، ثم الیه مرجعکم، ثم ینبئکم بما کنتم تعملون، وهو القاهر فوق عباده، ویرسل علیکم حفظة حتی اذا جاء أحدکم الموت توفته رسلنا وهم لا یفرطون﴾ (الانعام ۶۰/۶۱).

نه‌جارماوه‌ته‌وه نه‌و بزاندیری نایا نه‌فس و روح دوو ناوون بو‌یه‌ک شت، یان نه‌فس شتی‌که‌و روح شتی‌کی تره.؟ له‌م باره‌وه ناشارو ریوایات و بیروپای جوّرا و جوّره‌هه‌ن.

ئیبنوعه بباس فەرموویه تی: ئادمیزاد نەفس و روحی تێدایه، له نێوانیان دا تیشکیك ههیه وه کوو تیشکی خۆر، نەفس سه رچاوه ی عه قل و به راورد کردن وشت لێك جیا کردنه وهیه، به هۆی گیانه وه جم و جول و هه ناسه دان دهسته بهر ده بن، که ئاده میزاد نووست خودا نەفسی لێه ورده گرێته وه، به لām گیانه که ی له جهسته دا ده هیلێته وه^(۱)، به لām به مردن نەفس و روح هه ردوکیان له جهسته دا نامینن.

ئیمامی رازی ده فەرموی: نەفسی ئاده میزاد جه وهه رێکی گیانی پروناک که ره وهیه، هه ر کاتی پیه ونه دی بکابه جهسته وه پروناکی ده خاته ناو هه موو نه ندامه کانی یه وه، نه و پروناکیه ژیا نه، گیان تێدا بوونه، له کاتی مردن دا نه و جه وهه ره گیانییه له جهسته جیا ده بێته وه، هه یج پیه ونه دییه کی ظاهر ی و باطنی پیه و ی نامینن، به لām له کاتی نووستن دا پروناکی نه و جه وهه ره له ظاهر ی به رده ن ده پچرێ پیه ونه دی باطینی ده میئن، که وابوو مردن و نووستن به کێکن وه لێ مردن بریتیه له پچرانی پیه ونه دی نه و پروناکییه ی له جهسته به ته واوی^(۲)

له صه حیحی بوخاری ومسلم دا فەرمووده یه که له نه بو هوپه رپه وه رپوایه ت کراوه ده فەرموی (اذا أوى أحدکم الى فراشه فلينفذه بداخله ازاره فانه لا يدري ما خلفه عليه، ثم ليقل: باسمك ربي وضعت جنبي، وبك أرفعه، أن أمسكت نفسي فارحمها، وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ به عبادك الصالحين)^(۳)

۱- تهفسیری قورطوبی ج ۸/ (۱۹۰) ۴۳۷۴ .

۲- تهفسیری رازی ج ۲۶/ ۲۸۶ .

۳- رواه البخاري في الدعوات (۶۳۲۰) بساب (۱۲) ورواه مسلم في الذكر و الدعاء (۲۷۱۴) باب مايقوله عند النوم . رپوایه ته کان رسته کانیان جوداوازیان تێدایه به لām ماناکه یان یه که .

ئیمامی بوخاری له حوزەیفەوہ رپوایەت دەکا دەلی: پیغەمبەر ﷺ: که
شەو دەچوہ سەر جینگای نووستنی دەستی دەخستە ژێر کولمییەوہ ئەجار
دەیفەرموو: (اللهم باسمك أموت وأحيا) که بە ئاگا دەهاتەوہ دەیفەرموو:
(الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا واليه النشور)^(۱).

ئەجار پەرەردگار زەمی موشریکەکان دەکا، لەسەر ئەو: که لە
جیاتی خودا بت و صدەنەم دەپەرستن و ئەو دارو بەردە بی گیان و هەستانە
بەبی بەلگە دەکەنە هاوشانی خودا و بەخودایان لە قەلەم دەدەن.
دەفەرموی: ﴿أَمْ أَتَأْخُذُوا مِنْ دُونِهِ شَفَعَاءَ﴾ بەلکوو ئەوانە لەجیاتی خودا
چەند شتیکیان کردوہ بە هاوشانی خوا و بەتەما شەفاعەتیانن ؟؟

واتە باوانەکەن و ئەو بیرو باوەرو هەلسوێستیان نەبی. ﴿قُلْ أَوْ
لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەی پیغەمبەر! پێیان بلی: بەج
عەقلێک ئێو ئەو بت و صدەمانە دەکەنە هاوشانی خودا و بەتەما
شەفاعەتیان بەندایەتیان بۆ دەکەن؟ خۆ ئەوان دارای شەفاعەت نین، نازانن
شەفاعەتکردن چیە و چ نیە، تەنانت هەست بەو ناکەن: که ئێو
دەیانپەرستن. دەی بە ج عەقلێک ئێو شتیکی دەپەرستن دارای هیچیان نیە
تەنانت هەستیان نیە ئاگاداری بەندایەتیکردنە که شتان بن بۆیان!!

ئەجار پەرەردگار هەندێ لە نیشانەو دیاردەو خودایەتی خوێ
راوەگەینێ و دەفەرموی: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ ئەی موحەممەد پێیان
بلی: شەفاعەت بە هەموو لایەنیکێوہ هەرۆ خودایە، شەفاعەت
لەلاکراو شەفاعەت وەرگرو رێگەدان بەشەفاعەتکردن تاییەتە بە خوداوہ و
هیچ کەسی تر نیە: چونکە هەر ئەو خودایە و ئەو دارای ئەو شتانەیه.

﴿لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ خاوەنیەتی و
ملک و سەلتەنەتی ئاسمانەکان و زەوی هەر هی خودایەو ئەو بەرپۆوەبەرو

۱- أخرجه البخاري في الدعوات (۶۳۱۲) باب (۷).

هه‌لسورپینه‌ریان، زهره‌رو زیان به‌ده‌ست نه‌وه، سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه تان هه‌ر بۆلای نه‌وه، پاداش و سزاتان به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌داته‌وه، که‌وابی پیویسته له‌سهرتان عیباده‌ت هه‌ر بۆ نه‌وبکه‌ن و هه‌ر نه‌و به‌خودا بزائن، چونکه هه‌ر نه‌و شیای خودایه‌ تیه.

نه‌بجار هه‌ندی له‌ره‌وشت و هه‌لس و که‌وتی موشریکه‌کان باس ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ برێک له‌هه‌لسوکه‌وتی ناشیرینی موشریکه‌کان نه‌وه‌یه: که‌پییان بگوترێ: هه‌ر (الله) خودای بوونه‌وه‌ره‌و هیچ خودای تر نین جگه‌ له‌ نه‌و، دلایان ده‌گیری و ته‌نگه‌ تاو ده‌بن و هه‌لده‌تیزینن، پشت هه‌لده‌که‌ن ڕوهر ده‌گیژن، چونکه‌ برۆایان به‌هه‌بوونی خودایه‌کی تاک و ته‌نها نیه، به‌ته‌ما زیندو بوونه‌وه‌و ڕابوونی قیامه‌ت نین !!

که‌چی ﴿وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ که‌ناوی بت و صه‌نه‌مه‌کانیان دی، باسی خودا درۆزنه‌کانیان ده‌کری، ڕوخۆش ده‌بن و ده‌گه‌شیته‌وه! به‌کورتی: که‌ناوی خودا به‌ته‌نها به‌یترێ ته‌نگه‌ تاوده‌بن و چاویان لی ده‌چیته‌پشتی سه‌ر، که‌له‌ ته‌ک خودا دا باسی (اللات) و (العزی) و (مناة) بکری که‌یف خۆش ده‌بن، نه‌وه‌ش نیشانه‌ی نه‌فامی و نه‌حه‌قییانه، چونکه‌ بیرو باوه‌ری به‌کتا په‌رستی و ناو هیئانی خوداو وتنی (لا اله الا الله) دل خۆش ده‌که‌ن و ئارامی ده‌به‌خشن به‌گیان..

وه‌کوو له‌ شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی ﴿إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الإشتمزاز) که‌ چاوگی (اشم‌از) یه‌ نه‌و په‌ری توپه‌یی و ته‌نگه‌ تاوی ده‌گه‌یه‌نی. هه‌روه‌کوو چۆن (اشتبخار) که‌چاوگی (یستبشرون) یه‌ نه‌و په‌ری خۆشی و ته‌ر ده‌ماخی ده‌گه‌یه‌نی: که‌وابوو له‌ نیوان (اشم‌از) (یستبشرون) (مقابله) و به‌رامبه‌ری هه‌یه‌ ته‌مه‌ش جوړیکه‌ له‌به‌لاغه‌ دوا‌ی لۆمه‌کردنی موشریکه‌کان فرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که‌ هه‌موو کاتی‌ک

په‌نا به‌خودابه‌ری و هاوار له زاتی پاکی بکا بۆ ئه‌وه‌ی له خراپه‌و شوومی ئه‌وان بیپاریزی.

ده‌فه‌رموی: ﴿قُل: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ڕوبکه‌ره خوداو هاواری لی بکه‌و هانای بۆ‌به‌ره‌و بلی: ئه‌ی خوداو‌هن‌دی بوونه‌وه‌ر، ئه‌ی به‌ده‌یه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، ئه‌ی زاناو ئاگادار به‌سه‌ر هه‌موو نه‌ینێ و ئاشکرایه‌ک دا، هه‌ر ئه‌تۆ ڕۆژی قیامه‌ت کێشه‌و نیزاعی ناو به‌نده‌کان‌ت یه‌کالا ده‌که‌یته‌وه‌، پاداشتی چاک به‌چاکه‌که‌ر ده‌ده‌یته‌وه‌، سزای تاوانبار ده‌ده‌ی له‌سه‌ر تاوانه‌کانی، حه‌ق و به‌تال جودا ده‌که‌یه‌وه‌، کێشه‌و نیزاعی ژیا‌نی دونه‌یا‌یان ناهێلی.

ئیمام موسلیم و ئه‌بو داود و ه‌ی‌ت‌ریش فه‌رموده‌یه‌کیان له‌ خاتو عائیشه‌وه‌ ر‌ی‌وایه‌ت کرده‌، ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ شه‌و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه‌ بۆ شه‌و نوێژ نوێژه‌کانی به‌م دوعایه‌ ده‌ست پێ ده‌کرد (اللهم رب جبریل ومیکائیل واسرافیل، فاطر السموات والأرض عالم الغیب والشهادة انت تحکم بین عبادک فیمَا کانوا فیه یختلفون اهدنی لما اختلف منه من الحق باذنک انک ته‌دی من تشاء الی صراط مستقیم)^(۱).

ئیمامی ئه‌حمه‌د ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیشه‌وه‌ی ر‌ی‌وایه‌ت کرده‌ که‌ فه‌رمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: هه‌ر که‌سی به‌ دڵسۆزی بلی: (اللهم فاطر السموات والأرض، عالم الغیب والشهادة انی اعهد الیک فی هذه الدینا انی اشهد أن لا اله الا انت وحدک لا شریک لک، وأن محمدا عبده و رسولک، فانک ان تکلنی الی نفسی تقربنی من الشر و تباعدنی من الخیر و انی لا اثق الا برحمتک فاجعل لی عندک عهدا توفینیه یوم القیامه انک لا تخلف المیعاد) ئیلا خودا ڕۆژی قیامه‌ت به‌فریشته‌کانی ده‌فه‌رموی: ئه‌و به‌نده‌یه‌م عه‌ده‌یه‌یانی له‌ ته‌ک دا‌کرد‌وم واده‌ی منی بۆ جی به‌ جی بکه‌ن ئیتر ده‌بخنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

۱- رواه مسلم في صلاة المسافرين (۷۷۰) باب (۲۶) الدعاء في صلاة الليل وقيامه.

هزرتى نه‌بویه‌ کر ده‌فرموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی پی کردم‌ که‌ به‌ یانی و
ئیواری و کاتی نووستنم به‌ شه‌ و بیژم (اللهم فاطر السموات والأرض، عالم
الغیب والشهادة لا اله الا انت رب کل شیئ وملیکه اعوذ بك من شر نفسي و
شر الشیطان و شرکه او اقترف على نفسي سوءا أو أجره على نفسي).
نه‌جبار په‌روه‌ردگار به‌ سن‌شیوه‌ هه‌په‌شه‌ ناپاستنه‌ی موشریکه‌ کان ده‌کاو
ده‌فرموی:

۱- ﴿ولوان للذین ظلموا ما فی الأرض جمیعاً ومثله معه لافتدوا به من
سوء العذاب يوم القيامة﴾ نه‌گه‌ر له‌فه‌پزی مه‌حال دا نه‌و کافرو
موشریکانه، نه‌و سته‌مکارو ملهورانه، هه‌موو گه‌نج و خه‌زینه‌ی
زه‌ویان هه‌بی و نه‌وه‌نده‌ی تریشیان بیته‌ سهر و زیاتریش، هه‌موویان
ده‌کرده‌ فیدییه و قوربانی بو نه‌وه‌ی له‌ سزای سه‌ختی پوژی قیامت
پزگاریا بی، به‌لام بی سوده‌و هیچ شتی‌ک پزگاریان ناکا. بی‌گومان
نه‌مه‌ هه‌په‌شه‌ یه‌کی توندو تیژه‌ له‌ کافره‌کان و نا هومید کردنیانه‌ له‌
په‌حه‌متی خودا.

۲- ﴿وبداهم من الله ما لم یکنوا یحتسبون﴾ پوژی قیامت به‌و جوړه
دیمه‌نی ترسناکی سزای سه‌خت و دژواریان بو ده‌رده‌که‌وی، عه‌زابی
واده‌بینن به‌خه‌یالیش به‌سهر دلّیان دا رانه‌بردوه‌و له‌حیساب و مه‌زنده‌یان
دا جیگای نه‌بوته‌وه‌. هه‌روه‌کوو به‌هه‌شتی‌یه‌کان نازو نیعمه‌تی
وه‌هاده‌بینن هیچ چاوێک نه‌یدیوه‌و به‌سهر دلّی که‌س دا رانه‌بردوه‌).

۳- ﴿وبدا لهم سیئات ما کسبوا، وحق بهم ما کانوا به‌ یسته‌زئون﴾
جوړه‌ها: سزای کرده‌وه‌ کانیا نه‌بوته‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی نه‌و عه‌زاب و سزایه‌ی له‌
دونیا دا گالته‌یان پی ده‌هات و به‌ته‌مانه‌بوون تووشیان بی له‌هه‌موو
لایه‌که‌وه‌ یه‌خه‌یان ده‌گری و ده‌وریان ده‌دا، نه‌و کات له‌هه‌لویست و
کرده‌وه‌ی خوینان په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌، به‌لام چ سود؟! کار له‌ کارتر ازوه‌و
هیچ مه‌جالێک نه‌ماوه‌.

ئاده میزاد سپله و پینه زانه له کاتی تهنگانه هانا بۆ خودا ده باو
له فهره حیدا خودا ناناسی

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

لهوه پیش کرده وهی ناشیرینی موشریکه کانی رانواند. هه ره شهی جورا و
جوری لی کردن، لی ره دا هه لویست و کرده وهی ناشیرینی تریان
پاده گه یه نی، سپله یی و به دکاریان نمایش ده کا، نه مجار نه وه راده گه یه نی؛
سه رچا وهی رزق و رۆژی خودایه و نه وه به ئاره زۆی خۆی بۆ هه ندی کهس
رزق و رۆژی فراوان ده کا و بۆ هه ندیکیش تهنگی ده کاته وه، هه ر دوباره
کهش بۆ تاقیکردنه وهی ئاده میزاده، ده فهرموی:

﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا، ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ: إِنَّمَا
أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ ئاده میزادی بیرو باوه ر زه عیف و خودانه ناس و
هاوه لدانهر، که زیانیکی لی ده کهوی، تووشی ده ردو به لایه که دی، هه ژاری

نه‌بوونی به‌سهردا دی، ها نا بوّ خودا ده‌با، لی‌ی ده‌پارێته‌وه، ده‌لایته‌وه، بوّ نه‌وه‌ی نه‌و ناخۆشی یه‌ی له‌ سهر لاباو له‌و ته‌نگانه‌ پرزگاری بکا، جگه‌له‌ خودا که‌سی تر به‌ خودا نازانی، هاوار ناکاته که‌سی‌تر.

که‌چی که‌ له‌و ته‌نگانه‌و نه‌خۆشی‌یه‌ پرزگارمان کرد، نازو نیعمه‌تمان پی‌به‌خشی جه‌سته‌ی ساغ بووه، مال و سامانمان پی‌ دا، پله‌و پایه‌ی وهرگرت بوغرا ده‌بی‌و خۆی له‌خۆ ده‌گۆرێ، ده‌لای نازایه‌تی ولیهاتوویی خۆمه‌ نه‌م شتانه‌م بوّ دسته‌ به‌ربووه، نه‌وه‌ شانم هه‌لی ده‌گری و شیاوی نه‌وه‌م بۆیه‌ پێم دراوه!

به‌لام نه‌وانه‌ به‌هه‌له‌چون، وانیه‌ وه‌ک نه‌وان بو‌ی چون، به‌لکو نه‌و ده‌وله‌مه‌ندی و له‌شساغی‌یه‌ی تی‌ یدایه‌، نه‌و پله‌و پایه‌ی پی‌ی دراوه، تاقیکردنه‌وه‌و ئیمتحانه‌، بوّ نه‌وه‌یه‌ ده‌ری بجه‌ین ناخۆ سوپاسگوازاری یان سپله‌و ناشکوری کاری، فرمانبه‌ر داری په‌وره‌ردگاری یان یاخی و سه‌رپێچیکاری. هه‌رچه‌ند خودا پێش وه‌خت هه‌موو شتی‌ک ده‌زانی، رابردوو ئیستاوا داهاتوو لای نه‌و چونیه‌که‌و پتووستی به‌ تاقیکردنه‌وه‌نیه‌، به‌لکوو بوّ نه‌وه‌یه‌ ئاده‌میزاده‌کان خۆیان خۆیان بوّ ده‌ر بکه‌وی و هه‌لوێست و کرده‌وه‌ی خۆیان به‌ چاوی خۆیان ببینن.

﴿ولكن اکثر الناس لا يعلمون﴾ وه‌لی زۆربه‌ی زۆری ئاده‌میزاد نازان: که‌ نازونیعمه‌ت پێدان ئیستیدراج و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ بو‌ یان و بوّ نه‌وه‌یه‌ خۆیان بو‌یان ده‌ربکه‌وی ناخۆ شوکرانه‌ ژمی‌رن یان سپله‌ و پێنه‌زانن.

نه‌بجار نه‌وه‌ رون ده‌کاته‌وه: که‌ نه‌م سپله‌ و پێنه‌زانیه‌ دیارده‌یه‌کی کۆنی خودا نه‌ناسانه‌و تایبه‌ت نیه‌ به‌موشریکه‌کانی عه‌ره‌به‌وه. ده‌فه‌رموی: ﴿قد قالها الذين من قبلهم، فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون﴾ نه‌م قسه‌یه‌ی: که‌ ساماندارو نازونیعمه‌ت پێدراو ده‌یلێن و ده‌لێن: ئیمه‌ به‌لیهاتوویی خۆمان نه‌وه‌مان بوّ خۆمان ده‌سته‌ به‌ر کردوه‌ و ته‌یه‌کی کۆن و

له‌میژینه‌ی مله‌وران و ساماندارانی میژووه، زۆر به‌یان ئەم وتە نابەجییه‌یان کردوه، به‌دریژایی میژووی که‌و نارای ناده‌میزاد ده‌وله‌مەندو قەراله‌کانی وه‌کوو قارون ئەم قسه‌یه‌یان کاویژکردۆته‌وه، به‌لام سامانداری و له‌شساعی، پاشایه‌تی و فرمان‌ره‌وایی دادی نه‌دان و نای‌دا.

﴿فأصابهم سيئات ما كسبوا﴾ تۆله‌و عه‌زایی توندی ئیمه‌ له‌ سه‌ر به‌ دکاری و بوغ‌راییان یه‌خه‌ی گرتن و بواری نه‌دان، تیکیانه‌وه‌ پێچان و بوونه‌ په‌ندی زه‌مانه‌، هه‌ندیکیان له‌ دونیادا به‌خۆی و به‌ سامان و قه‌سرو باله‌ خانه‌یه‌وه‌ به‌ناخی زه‌ودا رومان چواند، پۆژی قیامه‌تیش ئاگری دۆزه‌خی بۆ ناماده‌ کراوه‌.

وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌رباره‌ی قارون ده‌فه‌رموی: ﴿قال: انما اوتيته على علم عندي، او لم يعلم ان الله قد اهلك من قبله من القرون من هو اشد منه قوة واكثر جمعا، ولايسأل عن ذنوبهم المجرمون﴾ (القصص/ ۷۸).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی توند ئاراسته‌ی موشریکه‌کانی مه‌که‌ ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما هم بمعجزين﴾ ئەوانه‌ی سته‌م‌کارن له‌ و کافرو موشریکه‌کانه‌ی سه‌رده‌م به‌ موشریکه‌کانی قورپه‌شیشه‌ وه‌، تۆله‌و سزای کرده‌وه‌کانیان دیته‌وه‌ پێ و له‌دونیادا توشی ته‌نگانه‌ی نا هه‌موارو کوشتن و دیلی و مالتوێرانی ده‌بن، خودا مۆله‌تیان ده‌دا، ئیهمالیان نا‌کا، هه‌رکاتی ویستی تۆشیان ب‌کاو تۆله‌یان لی به‌ستینی ئەوان له‌ چنگ غه‌زه‌ب و قاری خوداده‌ره‌ناچن، هه‌لاتن له‌ ده‌ست خودا نا‌کری، هه‌موو که‌س پۆژی قیامه‌ت بۆ لای خودا ده‌گه‌ریته‌وه‌، هه‌رکه‌س و به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌ی دونیا پاداش و سزاوه‌ ده‌گریته‌وه‌، بێ‌گومان په‌روه‌ردگار به‌ سه‌ر هه‌موو شتێک دا بالاده‌ست و خاوه‌ن توانایه‌، هیچی لی یاخی نابێ.

﴿اولم يعلموا ان الله یبسط الرزق لمن یشاء ویقدر ان فی ذلك
 لآیات لقوم یؤمنون﴾ نایا نهو موشریکانه نابینن: که خودا بهویستی
 خوی رزق و پوزی بهرفراوان دهبهخشی بهکه سانیک و له هندیکی تریش
 دهگریتهوه، بیگومان لهم دهوله مهند کردنی هندی ئاده میزادو هه ژار
 کردنی هندیکی تریان، بهلگهی به هیزو گهوره هه له سهر به دسه لاتی
 خودا و تاه و تنهایی له ته صه روفکردندا. بۆ که سانیک پروایان به خودا
 هه بی، خاوهن بیرو باوه ری راست و دروست بن. بۆیه به تاییه تی ناوی
 ئیماندارانی هینا، چونکه هه رنه وانه سود له نیشانه و نایاتی خودا
 وهرده گرن .

خودا له تاوان خوش ده بی ئه گهر تاوانکار توبه بکاو به دلسوزی
 ئه رکی سه رسانی ئه انجام بدا

قُلْ یَعْبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ
 رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ
 ﴿۵۳﴾ وَاَنْیَبُوْا اِلٰی رَبِّکُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ
 الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْا ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ
 اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ
 بَغْثَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۵﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
 عَلٰی مَا فَرَطْتُ فِیْ جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ کُنْتُ لِمِنَ السَّٰخِرِیْنَ ﴿۵۶﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
 أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تِلْكَ أَيْتِي فَكَذَّبْتُ بِهَا
 وَأَسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

دەربارەدی سەبەب نزولی نایەتی ژمارە (۵۳) ﴿قل یا عبادی الذین
 أسرفوا.....(الآية) هەردو پیری فەرموودە بوخاری و موسلیم، هەروەها
 ئەبوداودو نەسائی لە ئیبنوعەباسەو رەبوا یەتیان کردو؛ کە کۆمەڵێک
 لە موشریکەکان زۆریان موسولمان شەهید کردبوون، زۆریان داوینسیسی
 کردبوو، پاشان هاتنە خزمەت پیغەمبەر و وتیان: ئەوێ تۆ بانگەوازی بو
 دەکەیت زۆر باشە، ئایا پێمان دەڵێی پێگای تۆ یەمان هەیە؟ بو کردووە
 خراپە کاتمان قەرە بوو کردنەو هەیە؟! ئیتر نایەتی ﴿والذین لا یدعون مع
 الله الهاً اخر...﴾ تادەگاتە ﴿وكان الله غفوراً رحیماً﴾ (الفرقان ۶۸-۷۰).
 هەروەها نایەتی ﴿قل: یا عبادی الذین أسرفوا... (لآية)﴾ نازل بوو.

تیمامی ئەحمەد لە ئەبوانەو رەبوا یەت دەکا؛ دەڵێ لە پیغەمبەرم ژنەوت
 دەیفەرموو: ئەم نایەتەم پێی لە هەموو دنیا خۆشەویستە. کە دەفەرموی:
 ﴿قل: یا عبادی الذین أسرفوا علی أنفسهم.. (الآية)﴾. پیاوێک هەڵی دا یە
 وتی: ئەو پیغەمبەری خودا! ئەو ئەگەر ئەو کەسانە هاوێلیان بو خودا
 دانابی؟ پیغەمبەر ﷺ بێدەنگ بوو، پاشان فەرمووی: بەڵێ کەسیکیش
 هاوێلی بو خودا دانابی. سێ جار ئەمە فەرموو. واتە: هەرلێ دانەریش
 ئەگەر تۆبە بکاو بگەرێت ئەو خودا لێی خۆش دەبێ.

ئىبنو جەريرو ئىبنو مەردە ۋە يەھى لى ئىبنو ۋە بىباسە ۋە رىۋايە تىيان كىردە
فەرمۇ: دانىشتۋانى مەككە ۋە تىيان: موحەممەد پىي ۋايە: كەسەيىك بىت
پەرستى، ھاۋىل بۆ خۇدا دابىنى، بەنارە ۋە ئادەمىزاد بىكوزى خۇدا لىي
خۆش نابى، دەي چۆن ئىمە كۆچ بىكەين ۋە موسولمان بىن؟ لى كاتىك دا
ئىمە بىتمان پەرستۋە، ئادەمىزادە مان كۈشتۈن، ھاۋىل بۆ خۇدا دادە نىين!
ئىتەر ئايە تى ﴿قُل: يَا عِبَادِي...الآيَةَ﴾ نازل بوو.

پەيغەمبەر ئەم كۆمەلە ئايە تە بە ھى پىشە ۋە لەم پە ۋە ۋە ۋە:

لە ۋە پىش پەرۋەردگار ھەر پەشە تۈندى ئاراستەي موشرىكە كان كىرد،
ئەجار بە شوپىن ئەۋەدا باسى كەمەلى پەھمەت ۋە بەزەيى خۆي دەكا بۆ
بەندە خاۋەن باۋەرە كانى، فەضل ۋە چاكەي خۆي بۆ خۇدا پەرستان
رادەنۋى، بەۋە ئەگەر تۆبە بىكەن ۋە بۆلای خۇدا بىگەرپىنە ۋە بەدلىسۆزى
ئەركى سەرشانى خۇيان ئەنجام بىدەن خۇدا لى تاۋانىيان خۆش دەبى،
پاداشتى باشيان پى دەبەخشى، ئەمەش بەمەبەستى ھەلنانى كافەرە كان بۆ
ئەۋەي ۋاز لە كوفرو بىدىنى بىتن، رۈبىكەنە ئىسلام ۋە ئىمان بەيتن.

ئەبو ھەبىيان دەفەرمۇ: ئايە تى ﴿قُل يَا عِبَادِي...﴾ ھەمۇو كافرىك
دەگىتتەۋە ئىمان بەيتى ۋە رۈبىكاتە خۇدا، ھەرۋە ھا ھەمۇو موسولمانىكى
گوناهبار دەگىتتەۋە كە تۆبە بىكاۋ ۋاز لە تاۋانكارى بىتى.

دەفەرمۇ: ﴿قُل: يَا عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾
ئەي پىغەمبەر! بە ۋە خەلكە بلى: ئەي بەندە كانى خۇدا ئەۋانەي
زىدە رەۋىيان كىردە لە تاۋانكىردن ۋە سەرپىچىكارى فەرمانى خۇدا،
ھەرگىزاۋ ھەرگىز لە پەھمەتى خۇدا ئاتومىدەبن، ئەي تاۋانباران لە
لىخۋشبوۋنى خوا ئاتومىدەبن. چۈنكە بىگومان خۇدا لە ھەمۇو
تاۋانىك خۆش دەبى. مەگەر ھاۋەلدىنان بۆ خۇدا لىشى ژىۋان نەبىتەۋە،

چونکە هاوەڵدانەریش ئەگەر ژێوان بێتەوهو تۆبە بکا لەوانەیه خۆدا لێی
خۆش بێ، بەلام کەسێک هاوەڵ بۆ خۆدا دابنێ و تۆبە نەکا بەهیچ
شێوەیەک خۆدا لێی خۆش نابێ. وەکوو لە نایەتییکی تردا دەفەرموێ:
(ان الله لا يغفر ان يشرك به و يغفر ما دون ذلك لمن يشاء)
(النساء/۴۸).

ئەمە رەحمەتی خۆدایە، بەشی هەموو شتێ: دەکا، هەموو تاوانی:
دادەپۆشی، بانگەوازییە بۆ گەڕانەوه لە تاوان و تۆبە لەسەر پێچیکردن،
بانگکردنی سەرلێشێواوو گومرايانە بۆسەر پێیازی راست، بانگیان دەکا
بۆ ئەوهی هومیئو بتمانەیان بەلێخۆشبوونی خۆدا هەبێ.

پەرورەدگار خاوەنی رەحم و بەزەیی بەرفراوانە بۆ بەندەکانی، خۆی
دروستی کردون و دەزانێ سروشتیان چی تێدایە، دەزانێ نەفس و شەیتان
چ کاریگەریەکیان هەیە بەسەریانەوه، دەزانێ: کە شەیتان سوپای لەدژیان
دەنگ داوه، بەهەموو شێوەیەک و لە هەموو رێبازیکیەوه بۆیان دەچی، بەو
پەری لێپرانەوه دژیان دەهەستی و هەولێ لە خشتە بردنیان دەدا، دەزانێ
کیانی ئەم ئادەمیزادە چەند لاوازو بێ وەجە، هەر کاتی دەستی لە ئایینی
بەربوو، یان نەیتوانی دەستی پێوە بگری چۆن سەرەنگری دەبێ و
دەکەوێتە زلکاوی گومراپی یەوه، دەزانێ ئەم ئادەمیزادە لەناخی دا
چەند حەزو ئارەزووی جیا جیا هەن و چەن بە خێرای پەرەوتی تێک
دەچی و تەوازونی خۆی لە دەست دەداو دەکەوێتە ئەم بەرو ئەوبەر و
پرکێشی تاوان و ستەمکاری دەکا، دەکەوێتە زلکاوی گومراپی یەوه و
تێیدا نوغرو دەبێ!

پەرورەدگار بۆ خۆی بەندەکانی خۆی دەناسێ و دەزانێ چیان لە باردا،
بۆیە دەستی هاریکاریان بۆ درێژدەکا، دەرگای رەحمەت و لێخۆشبوونیان
بۆ دەکاتەوه، لەسەر تاوان نایانگری تاهەموو رێبازیکی باشیان پیشان

نه‌داو هه‌موو بیانویکیان نه‌بپی، نه‌بجار نه‌گهر سه‌رباری نه‌و هه‌موو بانگه‌وازی کردن و هومید به‌رنان و هه‌ولدان له‌گه‌لیان دا هه‌رسووریوون له‌سه‌ر تاوان و سه‌رپیچیکردن و هاوه‌لیان بۆ خودا داناو شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خودایان پاشگۆی خست نه‌وکاته به‌سزاده‌یانگری و له‌سه‌ر تاوانیان به‌ئاگری دۆزه‌خ عه‌زاییان ده‌دا.

ئیبینوکه‌ئیر ده‌فه‌رموی: ئەم نایه‌ته بانگه‌وازیکردنی هه‌موو تاوانبارانه به‌کافرو به‌موسولمانی تاوانکاره‌وه، بانگه‌وازیان ده‌کا بۆ تۆبه‌کردن و گه‌رآنه‌وه بۆ لای خودا، هه‌والیان ده‌داتی: که په‌روه‌ردگار له هه‌موو تاوانیکیان خۆشی ده‌بی نه‌گهر تۆبه‌بکه‌ن، هه‌ر چه‌نده تاوانه‌کانیان گه‌وره‌و زۆربن، ته‌نانه‌ت هاوه‌ل دانانیش نه‌گهر تۆبه‌ی لی‌بکری لی‌خۆشبوونی خودا ده‌یگریته‌وه، به‌لام نه‌گهر، تۆبه‌ی لی‌نه‌کا، خودا بۆ خۆی برپاری داوه: که لی‌ی خۆش نه‌بی^(۱).

ئیمامی شه‌وکانی ده‌فه‌رموی: ئەم نایه‌ته له‌قورئان دا له‌هه‌موو نایه‌تیک زیاتر جینگای هیوايه، چونکه گه‌وره‌ترین مژده‌ی له‌خۆگرتوه، له‌سه‌رتاوه په‌روه‌ردگار به‌ندکانی وه پال‌خۆی دان و به‌وشه‌ی (عبادی) خیطابی لی‌کردن، بۆ نه‌وه پێژداریان بکاو زیاتر مژده‌که کاریان تی‌بکا، نه‌بجار وه‌صفی کردن به‌زیده‌پۆ له‌تاوانکردن دا، دوا به‌دوای نه‌وه نه‌هی لی‌کردن له‌وه‌ی ناھومید نه‌بن له‌په‌حه‌تی خودا، جا له‌کاتیک دا نه‌هی بکا له‌موسریف و زیده‌پۆکان که له‌په‌حه‌تی خودا ناھومید نه‌بن، دیاره ده‌بی نه‌وانه‌ی زیده‌په‌وی ناکه‌ن له‌تاوان داو تاوانی گه‌وره‌یان نه‌نجام نه‌داوه زیاتر هومیدیان به‌په‌حه‌تی خودا هه‌بی‌و چاوه‌روانی لی‌خۆشبوون بن.

۱- ته‌فسیری ئیبینوکه‌ئیر ج ۴/ ۱۶۲۱ .

دهرگای ره‌جه‌تی خودا به‌رفراوانه و هه‌موو شتیکی تیوه ده‌چی. وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنْ اَللّٰهُ هُوَ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (التوبة/۱۰۴).

یان ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ یَعْمَلْ سِوَاءَ اَوْ یَظْلِمْ نَفْسَهُ، ثُمَّ یَسْتَغْفِرِ اللّٰهُ یَجِدِ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِیْمًا﴾ (النساء/۱۱۰).

نه‌جار په‌روه‌ردگار لی‌خۆ‌ش‌بوونی خۆس پابه‌ند کدوه به دووه‌رج: ۱- ده‌فرموی: ﴿وَأَنبِیَوا اِلٰی رَبِّکُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصِرُوْنَ﴾ بگه‌پینه‌وه بو‌لای خودا تۆیه بکه‌ن و به‌ندایه‌تی خۆتان به‌ته‌واوی رابگه‌یه‌ن، خۆ له‌تاوان و خراپه‌کاری بیاریزن، گه‌ردنگه‌چی فه‌رمان و جله‌و گیریه‌کانی بن، پیش نه‌وه‌ی مردن یه‌خه‌تان بگری، نازارو نه‌شکنجه‌ی جو‌راو جو‌ر بچیژن و پاشان که سئ نه‌بی به‌هاناتانه‌وه بی و عه‌زایی دۆزه‌ختان لی‌دوور بخاته‌وه.

۲- مه‌رجی دووه‌م شوینکه‌وتنی قورئانه، ده‌فرموی: ﴿وَاتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمُ الْعَذَابُ وَ اَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ﴾ شوین په‌یامی قورئان بکه‌ون، هه‌رجی قورئان به‌حه‌لالی بزانی به‌حه‌لالی بزائن، نه‌و شته‌ی جله‌و گیری لی‌کردن خۆتانی لی‌بیاریزن. پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و گیریه‌کانی بن، نه‌و نامه‌ ئاسمانیه‌ بکه‌نه به‌رنامه‌ی ژیا‌نتان و په‌یره‌وی بکه‌ن. ته‌مه‌ش پیش نه‌وه‌ی به‌ناگه‌هان عه‌زابتان بو‌ بی و ئیوه‌لی غافل بن و هه‌ستی پی‌ته‌که‌ن.

نه‌جار په‌روه‌ردگار ئاده‌میزاد ده‌ترسی‌نی له‌وه‌ی رۆژی قیامت بکه‌ونه حاله‌تی په‌شیمان بو‌ونه‌وه‌و خۆزگه‌خواستن به‌وه‌ی وایان بک‌ردایه‌و وایان

نه‌کردایه، نه‌وکاته خۆزگه‌خواستن هیچ سودی نیه و (ذاری بریا به‌ری نه‌گرتوه). ده‌فه‌رموی:

۱- ﴿إِنْ تَقُولْ نَفْسُ: يَا حَسْرَتَا عَلَىٰ فِرطتٍ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتَ لِمَنِ السَّخَرِينَ﴾ په‌له بکه‌ن له تۆیه‌کردن و ئه‌نجامدانی کرده‌وهی چاک، بترسن له‌وهی بکه‌ونه حاله‌تی‌که وه نه‌فسی تاوانبار و سه‌رکه‌شتان بلی: ئای په‌شیمانی بۆ خۆم و مالویران خۆم، بۆ که‌مته‌رخه‌میم کردو ئیمانم به‌خودا نه‌هیتا، بۆچی پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌وگی‌ریه‌کانی قورئان نه‌بووم؟ ئایی چیم به‌خۆم کردو چۆن خۆم مالویران کرد، ئای: که‌ په‌شیمانم له‌وهی: که‌ له‌ دونیادا گالتهم ده‌هات به‌ئاینی خودا، به‌قورئان، بپروام به‌هیچ نه‌بوو!

۲- ﴿أَوْ تَقُولُ: لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ یان بلی: ئه‌گه‌ر خودا هیدایه‌تی بدامایه له‌پیری خودا په‌رستان ده‌بووم و خۆم له‌تاوان و سه‌مه‌کاری ده‌پاراست و شیای عه‌زایی دۆزه‌خ نه‌ده‌بووم

۳- ﴿أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَىٰ الْعَذَابَ: لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً، فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ یان له‌وکاته‌دا: که‌ عه‌زایی دۆزه‌خ ده‌بینی بلی: خۆزگه‌ من جارێکی دی ده‌گه‌رامه‌وه بۆ ژیا‌نی دنیا و ئه‌وه‌هه‌له‌م بۆ هه‌لده‌که‌وته‌وه، ئیتر له‌پیری ئیمانداران ده‌بووم، یه‌کتا‌په‌رست ده‌بوم و کارو پێشهم چاکه‌ کاری ده‌بوو. واته‌: کارێک مه‌که‌ په‌شیمانی له‌دوابی، خۆت مه‌خه‌ره مه‌وقیفیکه‌وه پۆژی قیامه‌ت ئاواته‌ خوازی ب‌تگێڕنه‌وه بۆ ژیا‌نی دنیا بۆ ئه‌وه‌ی کاری چاک ته‌نجام به‌دی.

گه‌رانه له‌ژیا‌نی قیامه‌ته‌وه بۆ ژیا‌نی دنیا هیواو ئاواتیکه‌ پێی ناگه‌ی، که‌ ژیا‌نی دنیا ته‌واو بوو، ئیتر جارێکی تر ناگه‌ری‌یته‌وه بۆ ئهم ژیا‌نی دنیا‌یه، که‌وابی ئیستا وائیوه هه‌لتان به‌دست که‌وته‌وه له‌ ژیا‌نی

دونیادان و کاتی نه‌نجامدانی کرده‌وهی چاکه، دهی نه‌م هه‌له له‌کیس خۆتان مه‌دهن، که له‌ده‌ستتان چوو تازه جاریکی دی ناگه‌ریتته‌وه.

نه‌جار په‌روه‌ردگار ره‌ددی نه‌م قسه‌ بی‌جی و هه‌لویتست و ئاواته‌ خوازیانه‌ یان ده‌داته‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿بلی قد جاءتك آیاتی فکذبت بها، واستکبرت، وکنت من الکافرین﴾ به‌تی: بی‌گومان نه‌ی به‌نده‌ی په‌شیمان له‌هه‌لویتست و کرده‌وهی جیهانت، نه‌ی نه‌وکه‌سه‌ی ئیتستا به‌هه‌له‌ی خۆت زانیوه‌و خۆزگه‌ ده‌خوازی بت‌گێڕنه‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دونه‌یا و کاری باشی تیدا بکه‌ی، تازه‌ نه‌و ئاواته‌ت نایه‌ته‌ دی، هه‌لینکه‌ و له‌کیس خۆت داوه‌..

ئیمه‌ له‌ ژیا‌نی دونه‌یات دا ئایاتی قورئانمان بۆ ناردی، به‌لگه‌ و نیشانه‌ی جو‌راو جو‌رمان نیشان دای، بیانومان ب‌ری، ئیقامه‌ی حوججه‌یه‌مان له‌سه‌رکردی، وه‌لی تۆپه‌یامی ئیمه‌ت ره‌تکرده‌وه‌، قورئان و پی‌غه‌مبه‌رت به‌درۆخستنه‌وه‌، لوتبه‌رزیت نواندو ئینکاریت کرد، ده‌توانی ئیمان به‌یئنی و ئیمان‌ته‌هینا، هه‌لت بۆ هه‌لکه‌وت و له‌کیست دا، تازه‌ به‌تازه‌ ئاواته‌ خوازی جاریکی دی بگه‌ری‌یتته‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دونه‌یا؟! دل‌نیا‌به‌، نه‌و ئاواته‌ت نایه‌ته‌دی، خۆ له‌ فه‌رزی مه‌حال دا بشگێ‌ردرینه‌وه‌ ئیوه‌ هه‌ر هه‌لویتستی پی‌شبووتان ده‌بی و ئیمان نا‌هینن و په‌ند نامیز نابن، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی‌تردا ناما‌ژه‌ به‌وه‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿ولو ردوا لعادوا لما نه‌وا عنه﴾ (الانعام/۲۸).

وه‌زع و حا‌لی موشریکه‌کان و خودایه‌رستان له‌ روژی قیامه‌ت دا

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَنَجِيَّ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَقَارَتِهِمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

له‌وه‌پیش په‌وه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌موشریکه‌کان کرد و بری
دیمه‌نی سامناکی قیامه‌تی رانواندن، واده‌ی لیخوشبون و به‌خشینی نازو
نیعمه‌تی به‌هه‌شتی دا به‌خودا په‌رستان، به‌جوړیک هه‌ست و شعوری
ناده‌میزادانی به‌و پۆژه‌وه په‌یوه‌ست کرد، خستنیه سارای مه‌حشره‌وه و
ته‌رازوی حق و حیساب دانراو به‌نده‌کان خانه به‌ر لیکۆلینه‌وه و
لیپرسینه‌وه، نه‌جار دیمه‌نی پیری تاوانباران راده‌نوینی، حال و وه‌زعی
خودا په‌رستان نمایش ده‌کا، موشریکه‌کان پوره‌ش و یه‌کتا په‌رستان ده‌م و
چاو گه‌ش و پوخۆش.

ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُم
مَسْوَدَةٌ، الْيَسْ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر!
هه‌وا لیکۆ گرنه‌گ به‌و خه‌لکه رابگه‌یه‌نه‌و دیمه‌نیکی تری پۆژی قیامه‌تیان
بو باس بکه، نه‌وه‌ش بریتییه له‌وه‌ی: که تو له‌پۆژی قیامه‌ت نه‌و
که‌سانه ده‌بینی: که هاوه‌لیان بو خودا داناوه‌و مندال و خیزانیان وه پال
داوه، ده‌یانینی رویان ره‌ش هه‌لگه‌راوه، له‌عه‌یه‌تان، له‌ترسان
له‌په‌شیمانی له‌کارو هه‌لویستی دونیا یان، غه‌مبارو سه‌ر شوپ و
غه‌زه‌ب لیگیراو، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه عه‌زایی دۆزه‌خ ده‌وره‌ی داو،
هیچ شتیک شک نابهن پزگاریان بکا. نایا دۆزه‌خ جیگای لوتبه‌رزو
سته‌مکاران نیه؟!

به‌لێ بینگومان له‌دۆزه‌خدا شوینی هه‌وانه‌وه‌ی ئه‌وانه هه‌یه: که
له‌ناستی به‌ندایه‌تیکردن بو خودا لوتبه‌رزو ده‌نوینن، حق ژیر ده‌خه‌ن و
به‌تال روکه‌ش ده‌که‌ن و بانگه‌وازی بو ده‌که‌ن. ئیمامی ته‌مه‌دو تیرمیزی

له عه بدوللای کوری عومهره وه ریوایه تیان کردوه ده فمرموی: پیغه مبه ر ﷺ
 فمرموی: (یحشر المتکبرون يوم القيامة كأمثال الذر في صور الرجال
 يغشاهم الذل من كل مكان يساقون الى سجن جهنم) لوتبسه رزو
 خۆبه زلزانه کان رۆژی قیامت وه کوو گهر دیله بچوک ده کرینه وه و له
 شیوه ی پیاودا حه شریان ده کری، له هه موو لایه که وه زه لیلی و ریسوایی
 دایپۆشیون، به ره و دۆزه خ راپیچ ده کرین.

﴿وينجي الله الذين اتقوا بمغازاتهم، لا يعصمهم السوء ولا هم يحزنون﴾
 حال وه زعی پیتری دووهم: که پیتری خودا په رستانه جوداوازه له حال
 موشریکه کان، له کاتیک دا: که موشریک و تاوانباران به ره و دۆزه خ راپیچ
 ده کرین، خودا پیتری خودا په رستان و ته قوا کاران له عه زابی دۆزه خ رزگار
 ده کا، به مرازی خۆیان ده گه یه نی، که چوونه ناو به هه شتی رازاوه وه، هیه
 ناخو شیه کی رۆژی قیامت نابینن، خه م و خه فته بو ژیا نی دونیا یان
 ناخۆن، له هه لۆیست و کرده وه ی رابوردویان رازین، دلخۆشن به وه ی پییان
 دراوه له به هه شت دا.

له مانای ئه م نایه ته دا فمرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ هه یه ئه بو هو په یسه
 ریوایه تی کردوه.

ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ فمرموی: (یحشر الله مع كل امرئ عمله، فيكون
 عمل المؤمن معه في احسن صورة واطيب ريح، فكما كان رعب او خوف قال
 له لا ترع فما انت بالمراد به، ولا انت بالمعني به، فاذا كثر ذلك عليه قال
 فما احسنك! فمن انت؟ فيقول: أما تعرفني انا عمك الصالح، حملتني على
 ثقلی، فوالله لأحملنك و لأدفعن عنك فهي التي قال الله: ﴿وينجي الله الذين
 اتقوا بمغازاتهم... الآية﴾^(۱).

به‌لگه‌ی تاک و ته‌نهایی و خودایه‌تی په‌روه‌ردگار

الله

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ أُولَئِكَ
هُمْ الْخَسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ
فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار هه‌په‌شه‌ی له‌ کافره‌کان کردو واده‌ی به‌هه‌شتی
پازاوه‌ی به‌خودا په‌رستان دا، نه‌جار دیته‌وه‌سه‌ر رانواندن و به‌یانکردنی
به‌لگه‌ له‌سه‌ر خودایه‌تی په‌وه‌ردگارو تاک و ته‌نهایی له‌زات و له‌
صیقاتی دا، نه‌جار ناره‌زامه‌ندی خو‌ی له‌هه‌لویتست بیرو باوه‌ری کافره‌کان
پاده‌گه‌یه‌نی له‌م پروه‌وه: که داوا یان له‌ پیغه‌مبه‌ر کردوه بت به‌رستی بو
خو‌شیان بت ده‌به‌رستن، وه‌کوو پتویست خو‌داناناسن، چونکه نه‌گهر
خودایان بناسیایه دارو به‌ردی داتاشراویان نه‌ده‌کردن به‌هاوه‌ل و هاو شانی!

ده‌فرموی: ﴿الله خالق کل شیء، وهو علی کل شیء وکیل﴾ خودا به دیهینه‌ری هه‌موو شتی‌که، هه‌رچی له‌دونیاو قیامت دا هه‌بی، خودا به‌دی هیئاوه، خاوه‌نیه‌تی و هه‌لی ده‌سورپینی، به‌پێوه‌ی ده‌باو پارێزگاریه‌تی. هه‌موو شتی‌ک ئاتاجی خودایه له‌په‌یدابون و مانه‌وه‌ی دا، هه‌رشتی‌ک خودا دروستی نه‌کا دروست نابێ، هه‌رچی خودا نه‌یهی‌لیته‌وه نامینیته‌وه، خودا به‌دیهینه‌رو راگرو پارێزگاری بونه‌وه‌ره. فرمانپه‌واو به‌پێوه‌به‌ری هه‌موو شتی‌که هه‌ر له‌زێره‌نامه جه‌په‌ره .

﴿له‌ مقالید السموات والأرض﴾ کلیل و کۆنترۆلی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ئه‌وه‌ی تییان دایه، هه‌مووی هی ئه‌وه‌و به‌ده‌ست ئه‌وه، ئه‌و خاوه‌نیانه و به‌پێوه‌یان ده‌با. هه‌ر ئه‌و رزق و رۆزیده‌ره، هه‌ر ئه‌و به‌خشنده‌و میه‌ره‌بان و کاردروست و فرمانپه‌وایه، چی بوی و چۆنی بوی ئاوا بونه‌وه‌ر به‌پێوه‌ ده‌با.

ئیبنو ئه‌بی حاتم له‌ عوسمانی کوری عه‌فانه‌وه‌ ریوايه‌ت ده‌کا ده‌لی عوسمان ده‌باره‌ی ته‌فسیری نایه‌تی ﴿له‌ مقالید السموات والأرض﴾ پرسیا‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، پێغه‌مبه‌ر له‌وه‌لام دا فه‌رموی: ئه‌ی عوسمان! پێش تۆکه‌س له‌م باره‌وه‌ پرسیا‌ری لی نه‌کردوم، ته‌فسیری ئه‌م نایه‌ته به‌م جو‌ره‌یه: ﴿لا اله الا الله والله اکبر، وسبحان الله وبحمده، استغفر الله، لاحول ولا قوة الا بالله، هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن، بیده الخیر یحیی و یمیت و هو علی کل شیء قدیر﴾ مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌وه‌بوو بیژه‌ری ئه‌م دو‌عا‌یه خه‌زینه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی بو‌ والا ده‌کری، خیری بیرنکی زۆری توش ده‌بی، پاداشی گه‌وره‌ی ده‌دریته‌وه.

﴿والذین کفروا بآیات الله أولئک هم الخاسرون﴾ واته‌ ئه‌وانه‌ی ئینکاری نایاتی خودا ده‌که‌ن، په‌یامی قورئان ره‌تده‌که‌نه‌وه‌، هه‌موو ئه‌و نیشانه‌و دیارده‌ جو‌راو جو‌رانه‌ی ناو بو‌ونه‌وه‌ر: که هه‌موو یان ئاماژه

به‌تاك و ته‌نهایی خودا ده‌كهن، به‌ناشكرا شه‌وه ده‌گه‌یه نن: كه خودا خاوه‌نی بوو نه‌وره، خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی ره‌هایه، جا شه‌وانه‌ی ٲینکاری شه‌م راستیانه ده‌كهن شه‌وانه خۆیان له‌ده‌ست داوه، بوونه سوتهمه‌نی دۆزه‌خ، خه‌ساره‌تمه‌ندی حه‌قیقی شه‌وانه‌ن..

شه‌جار په‌وره‌دگار فرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كا: كه‌به توندی سه‌رزه‌نشستی موشریكه‌كان بكا له‌پاساوی شه‌وه‌دا كه‌ داوایان له‌پیغه‌مبه‌ر كرد بت بپهرستی. ده‌فهرموی: ﴿قل افغیر الله تأمروني أعبد ایها الجاهلون﴾ شه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌موشریكه‌کانی نه‌ته‌وه‌كه‌ت بلی: كه‌داوات لی‌ده‌كهن هاریکاریان بكه‌ی له‌بتپهرستی داو ده‌لین: شه‌وه نایینی باوك و باپیرانته، پییان بلی: شه‌ی نه‌فامینه شه‌وه داوام لی‌ده‌كهن جگه‌ له‌خودا شتی‌تر بپهرستم؟ پاش شه‌وه به‌لگه‌ی ناشكراو به‌هیزم لاهه‌ن له‌سه‌ر تارك و ته‌نهایی خودا فرمانم پی‌ده‌كهن دارو به‌ردی داتاشاراو بكه‌م به‌هاوشانی خودا؟ ئیوه به‌هه‌له‌ چون كه‌رپیگه به‌خۆتان ده‌ده‌ن فرمانی له‌و جۆره به‌من بكهن!

به‌یه‌قی له‌كتیپی (الدلائل) دا له‌حه‌سه‌نی به‌صری نه‌قل ده‌كا ده‌لی: موشریكه‌کانی مه‌كه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ریان گوت: شه‌وه چۆن تو شه‌ی موحه‌مه‌د! باوك و باپیری خۆت به‌گومرا ده‌زانی و دژی خودا‌کانی ئیمه‌ ده‌دوی؟ ئیتر نایه‌تی ﴿قل افغیر الله تأمروني... الآية﴾ نازل بوو.

ئیبنو شه‌ی حاتم له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریاوایت ده‌كا ده‌فهرموی موشریكه‌كان له‌به‌ر نه‌فامی و نه‌زانییان بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ریان کردو و تیان؛ وهره شه‌تو خودا‌کانی ئیمه‌ بپهرسته ئیمه‌یش له‌تاك خودا‌کانی خۆمان دا خودای تو ده‌پهرستین، ئیتر نایه‌تی ﴿قل افغیر الله تأمروني أعبد... الآية﴾ نازل بوو. به‌راستی موشریكه‌كان نه‌فام بوون، كه‌ شه‌م جۆره فرمانه‌یان به‌پیغه‌مبه‌ر كرده‌ موساوه‌مه‌یه‌کی سه‌یرو مامه‌له‌و

سہودا یہ کی کہس نہ کردہ یان کردوہ، شیاوی تہوہ بوون کہ بہ نہ فام
خیطابیان ئاراستہ بکری .

نه بچار په وروږدگار له سمر زمانی هه موو پیغه مېسره ان هه ږه شه
 له بټپه رسته کان ده کاو ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَالْإِنْسَانِ
 مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ لِيَحْبُطَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 بیگومان له خداده نیگا و سرش کراوه بو تو نهی پیغه مېسره، هه وده ها بو
 هه موو نهو پیغه مېسره نهی له پېش تووه هاتوون نیگامان بو
 کردون، به وده نه گهر ته نانه تویش نهی پیغه مېسره! ها وده بو خداده
 دابنۍ هه موو کرده وده کی چاکت مایه پوچ ده بی. هه
 کرده وده کی خپرو باش نه نجام بدهی، صیله ی ږه حم به جی بیڼی،
 یارمه تی هه ژارو لیقه و ماوان بدهی، هیچ پاداشتیان له سمر
 وروناگریته وده، ده چپته ناو پیږی ته وانه وده: که خه ساره تمه ندی دونی او
 قیامت بوون.

بەم شێوە بە ھەموو پێغەمبەرانی پراگەیاندراوو پێیان گوتراو: ئەگەر
ھاوڵبۆخودا دابنێسن ھەموو کردوھێکی باشتان پوچ دەکێتەو و
خەسارەتمەندی دونیاو قیامت دەبن. جا ئەگەر لە فەرزێک دا ھاوڵدانان
بۆخودا کردوھێ پێغەمبەرانی بەو دەردە بەری، ئەوێحالی غەیری ئەوان
چۆن بێ؟ ئەمجار پەرورەدگار فەرمان بە پێغەمبەر دەکا: کەبەھیچ
شیوھێک گوی بۆ فەرمانی موشریکەکان نەگری و داواکەیان پەت
بکاتەو. دەفەرموی:

﴿بَلِ اللّٰهُ فاعْبُد﴾ به لکوو ههرخودا بپه رسته و هه رته و به خودا بزانه و هه رملکه چي ته و به، خۆت و شویتکه و توانت جگه له خودا که سی تر به خودا مه زانن. ﴿وَكُن مِنَ الشّٰكِرِیْنَ﴾ له پیږی ته وانه به که

سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانی خودان، سوپاسی خودا بکه له‌سه‌ر نه‌وه هیدایه‌تی داوی بۆ ئیسلام و پله‌ی پیغه‌مبه‌ریتی پی به‌خشیوی.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار نا‌په‌زاه‌مندی خۆی راده‌گه‌یه‌نی. له‌م په‌وه‌وه: که نه‌وه موشریکانه‌ ریزی خودا ناگرن و مافی خودایه‌تی ناده‌نی، دان به‌گه‌وره‌یی و شکۆمندی خودا دانانین، دارو به‌ردی داتاشراو ده‌که‌نه‌هاوشانی، ئای که نه‌فام و که‌م ناوه‌زن، که‌م‌وده‌ن و که‌م‌شعوون،^۱

عه‌بدوللای کورپی مه‌سعود ده‌فه‌رموی: مالیک له‌ماله‌کانی جوله‌که‌هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و‌تی: ئه‌ی موحه‌مه‌د ئیمه‌ له‌کتیبه‌کانی خۆماندا ده‌بینین په‌روه‌ردگار ئاسمانه‌کان ده‌خاته‌ سه‌ر په‌نجیه‌کی ده‌ستی قودره‌تی، جه‌وت ته‌به‌قه‌ی زه‌وی ده‌خاته‌ سه‌ر په‌نجیه‌کی تری، دره‌خت ده‌خاته‌ سه‌ر په‌نجیه‌کی ئاوو گل ده‌خاته‌ سه‌ر په‌نجیه‌کی، باقی مه‌خلووقات ده‌خاته‌ سه‌ر په‌نجیه‌کی، ئه‌جار ده‌فه‌رموی: من پاشاو خاوه‌ن و فه‌رمانه‌وام!

پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیکه‌نینیکی هات و دانی ده‌رکه‌وتن، بۆ پشتگیری و به‌راست دانانی و ته‌ی ماله‌که، ئه‌جار پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایه‌تی ﴿وما قدرُوا اللهَ حقَ قدرهٖ والارضَ جَمِیْعاً قبضتَهٗ یومَ القِیامهٗ.. الاٰیة﴾ خوینده‌وه^(۱).

موسلیم و بوخاری و نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌ له‌کۆمه‌لێکه‌وه له‌عه‌بدو للای کورپی عومه‌ره‌وه، ده‌فه‌رموی: رَوِّیْکَ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر دوانگه‌ ئایه‌تی ﴿وما قدرُوا اللهَ حقَ قدرهٗ.. والارضَ جَمِیْعاً قبضتَهٗ یومَ القِیامهٗ والسموات مطوَّیات بیمینَهٗ﴾ خوینده‌وه به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی بۆ نه‌و تواناو ده‌سه‌لاته‌ی خوا ده‌کردو ده‌ستی ئه‌م دیوو نه‌ودیو ده‌کردو ته‌مجیدو په‌سنی خودای راده‌گه‌یانندو ده‌یفه‌رموو: خودا

۱- أخرجه الترمذی فی التفسیر (۳۲۳۸) باب (۴۰) ومن سورة الزمر و البخاري فی التفسیر أيضاً (۴۸۱۱) باب (۲) و ما قدرُوا الله...

ده‌فرموی: ﴿أنا الجبار، أنا المکبر، أنا المملک، أنا العزیز، إنا الکریم﴾، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سهر دوانگه‌که ده‌له‌رزی به‌جۆرئک له‌دئی خۆماندا وتمان ناها ئیستا نایستا ده‌که‌وئته‌ خواری^(۱).

﴿والأرض جمیعاً قبضته یوم القیامة والسموات مطویات بیمینه، سبحانه وتعالی عما یشرکون﴾. واته: زه‌وی هه‌موی له‌ژێر ده‌سه‌لآتی په‌های په‌روه‌ردگار دایه، چۆنی بوئ وای لی ده‌کا، جگه‌ له‌ ئه‌و که‌سی تر تۆزقالتیک ده‌سه‌لآتی به‌سهردا نیه، ئاسمانه‌کانیش ملک‌ه‌چی تواناو ده‌سه‌لآتی خودان، چۆنی بوئ ئاوا ده‌یان پیچیتسه‌وه‌و گۆرانکاریسان تیدا ده‌کا و هیچ شتیک لی یاخی نابی.

خودا به‌رزو پیروژه‌و پاک و خاوئته‌ له‌وه‌ی که‌ هاوه‌لی بو داده‌ئین، به‌پرای زانایانی سه‌له‌ف ته‌فسیری ئه‌م جۆره‌ ئایه‌تانه‌ ده‌بی له‌سهر شیوه‌ی حه‌قیقه‌ت بکری و ته‌مثیل و مه‌جازی تیدا نیه‌و خودا چۆنی ئایه‌ته‌که‌ فهرمووه‌ ده‌بی ئاوا ئیمانان پی‌ی هه‌بی و له‌چۆنیه‌ته‌که‌ی نه‌کۆلینه‌وه، سه‌فیانی کوری عویه‌ینه: که‌ یه‌کیکه‌ له‌زانایانی سه‌له‌ف ده‌فرموی: هه‌ر شیوه‌یه‌ک خودا له‌قورئان دا وه‌صفی خۆی پی‌کردبی ته‌فسیره‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ بیخوینه‌وه، له‌چۆنیه‌تی ماناکه‌ی بێده‌نگ به‌.

زانایانی خه‌له‌ف ده‌لێن: ئه‌م ئایه‌تانه‌ ته‌مثیل و مه‌جازن ئاماژه‌ به‌ده‌سه‌لآت و قودره‌تی خودا ده‌که‌ن مه‌به‌ست به‌(قه‌بضه‌) و (یه‌مینه‌) ده‌سه‌لآت و توانایه‌ به‌سهرشتدا!!

۱- ته‌فسیری مه‌راغی ج ۳۱/۲۴. رواه البخاری فی التفسیر (۴۸۱۲) باب (۳) ﴿والأرض جمیعاً قبضته﴾. وأطرافه فی (۶۵۱۹) (۷۳۸۲) (۷۴۱۳) ورواه مسلم فی صفات المنافقین (۴۷۸۷).

له‌صه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا فه‌رمووده‌یه‌ک هدی‌ه نه‌بوهوره‌یره
ریوایه‌تی کردووه، ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (یقبض الله
الأرض يوم القيامة ويطوى السماء بيمينه، ثم يقول أنا الملك أين
ملوك الأرض؟) ^(۱).

په‌روه‌ردگار رۆژی قیامت هه‌موو زه‌وی ده‌پیچیتته‌وه‌و ده‌یخاته‌ چنگی
خۆیه‌وه‌و ناسمانه‌کان ده‌پیچیتته‌وه‌و نه‌جار ده‌فه‌رمووی: من پاشام، کوان
فه‌رمانه‌واو پاشاکانی دنیا؟.

رابوونی قیامت و یه‌کالا کردنه‌وه‌ی کیشه‌کان و
سزاو پاداش وه‌رگرتنه‌وه

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ
بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

له‌وه پیش په‌روه‌ردگار به‌لگه‌ی له‌سه‌ر شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یی خۆی
هیتایه‌وه، نه‌وه‌ی راگه‌یاند، که هه‌ر خۆی به‌ده‌یهینه‌رو هه‌لسورپینه‌ری
بوونه‌وه‌ره، نه‌جا لی‌ره‌دا باسی پیشه‌تاو رابوونی قیامت ده‌کا؛ که نه‌م
رابوونه‌ش خۆی یه‌کیکه له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی په‌های په‌روه‌ردگار...

۱- رواه البخاري في التفسير (٤٨١٢) باب (٣) ورواه مسلم في صفات المنافقين (٢٧٨٧).

پیش رابوونی قیامت فوو ده‌کری به‌که‌په‌نای صووردا بهم فوو
پیدا‌کردنه هموو گیانله‌به‌ران ده‌مرن جگه له خدا کهس نامی‌نی، نه‌مه
فوو پیدا‌کردنی جاری یه‌که‌مه، نه‌جار بۆ جاری دووهم فوو ده‌کری به
که‌له‌شاخی صووردا بۆ زیندوو بوونه‌وه، نه‌جار ته‌رازووی کرده‌وه‌کان
داده‌نری و حق و حساب لیک جیا ده‌کری‌ته‌وه، هموو کهس سزاو
پاداشی خۆی وهرده‌گری‌ته‌وه.

ده‌فرمووی: ﴿ونفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في
الأرض إلا من شاء الله ثم نفخ فيه أخرى فإذا هم قيام ينظرون﴾، بۆ
یه‌که‌جار فوو ده‌کری به‌که‌له‌شاخی صووردا، واته ئیسرافیل به‌فرمانی
خودا فوو ده‌کا به‌که‌په‌نای صووردا، هه‌رچی زینده‌وه‌ر هه‌یه له‌ترسان
ده‌س به‌جی زنده‌قی ده‌چی و ده‌مری، له ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌دا جگه
له‌خودا کهس به‌زیندوویی نامی‌نی‌ته‌وه، جگه له‌وانه‌ی خودا نایه‌وی
له‌وکاته‌دا بمرن و دوایی ده‌یاغری‌نی، قه‌تاده ده‌فرمووی: نازاندری
نهم چه‌رتکراوانه کین!

نه‌جار پاش ماوه‌یه‌ک که خودا خۆی ده‌زانن چه‌نده جاریکی تر فوو
به‌شاخی صووردا ده‌کری بۆ زیندوو بوونه‌وه، ئیتر ده‌س به‌جی هه‌موو
مه‌خلوقات به‌فرمانی خودا گو‌پ هه‌ل‌ده‌ته‌کینن و زیندوو ده‌بنه‌وه‌ر له‌سه‌ر
قاچ راده‌وه‌ستن، سه‌یری دیمه‌ن و کاره‌ساتی نه‌و رۆژه ده‌که‌ن، چاوه‌پروانن
چیان پی ده‌گوتری و چیان له‌گه‌ل ده‌کری، له‌چه‌ند نایه‌تیکی تر‌دا ئاماره
به‌وه ده‌کا و ده‌فرمووی: ﴿فإنما هي زجرة واحدة، فإذا هم بالساهرة﴾
(النازعات/۱۲-۱۴). یان ده‌فرمووی: ﴿يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده
وتظنون إن لبثتم الا قليلا﴾ (الاسراء/۵۲). یان ده‌فرمووی: ﴿ومن آياته
ان تقوم السماء والأرض بأمره، ثم إذا دعاكم دعوة من الأرض، إذا انتم
تخرجون﴾ (الروم/۲۵).

نه‌جار په‌روه‌ردگار بری دیمه‌نی پژی قیامت پاده‌نوینی و ده‌فرموی:
 ۱- ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، زه‌وی سارای مه‌حشر به‌نووری
 خودا پرووناك ده‌بی، نووری ته‌جه‌لی خودای لی ده‌رده‌کسه‌وی،
 عه‌داله‌تکاری خودا له‌وی‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی، حه‌ق و حیساب به‌پرک و
 پیکی له‌ناو مه‌خلووقاتدا یه‌کالاده‌کریتته‌وه!

۲- ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ نامه‌ی نه‌عمال داده‌نری له‌به‌رده‌م ئاده‌میزاددا،
 هه‌رکه‌سه نامه‌ی کرده‌وه‌کانی ده‌دریته ده‌ستی راستی یان ده‌ستی چه‌پی،
 وه‌کو له‌شوینیکی تردا ناماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ
 أَلَمْنَا فِي عُنُقِهِ، وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا﴾
 (الاسراء/۱۳). یان ده‌فرموی: ﴿مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
 كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ (الكهف/۴۹).

۳- ﴿وَجِئَیْ بِالنَّبِیِّیْنَ وَالشَّهَدَاءِ﴾ پیغه‌مبه‌ران ئاماده‌ی مه‌وقیف
 ده‌کرین، پرسیارپان ئاراسته ده‌کری ئاخو نه‌ته‌وه‌کانیان چییان وه‌لام
 داونه‌وه، چون به‌ره‌وپیری بانگه‌وازیه‌کیان چون و چ هه‌لویتستیکیان
 نواندوه؟ وه‌کو له‌نایه‌تیکی تر ناماژه به‌ته‌وه ده‌کا ده‌فرموی: ﴿فَكَيْفَ
 إِذَا جِئْنَا^{مِنْ} كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِیدٍ، وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِیدًا﴾ (النساء/۴۱).

هه‌روه‌ها شایه‌تی تریش دینینه سارای مه‌حشره‌وه بو ته‌وه‌ی شایه‌تی
 له‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌کان بدن وه‌کو له‌نایه‌تیکی تردا ناماژه به‌مه ده‌کاو
 ده‌فرموی: ﴿وَجَاءَ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِیدٌ﴾ (ق/۲۱).

هه‌موو که‌سیك: که ده‌هیندری بو سارای مه‌حشر دوو فریشته‌ی
 له‌گه‌ل‌دان، فریشته‌یه‌ک کیشی ده‌کا بو حیساب ولی‌کولینه‌وه، فریشته‌یه‌کیش
 بو شایه‌تیدان له‌سه‌ری.

هه‌روه‌ها ئومه‌تی ئیسلامیش ده‌بنه شایه‌ت به‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌کانی
 تره‌وه، شایه‌تییان لی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی: که پیغه‌مبه‌ره‌کانیان چون په‌یامیان

پی گه‌یاندوون و نه‌وانیش چۆن وه‌لامیان داونه‌وه، و د‌ک‌ر له‌نایه‌تیکی تردا^۱
 ناماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ (البقرة/۱۴۳).

هه‌روا شه‌یدانی ر‌ت‌بازی پاکی خودا په‌رستی ده‌ه‌ین: ئه‌راندی له‌پ‌ینار
 نایینی خودادا شه‌ید بوون، د‌ین و شایه‌تی د‌د‌دن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی د‌که
 پ‌ت‌غه‌مبه‌ران و داعیانی ئیسلام په‌یامی خ‌ز‌یان گه‌یاندوه و
 پ‌ت‌یراگه‌یاندراوانیش چۆنیان وه‌لامداوه‌ته‌وه‌و چ ده‌ل‌و‌ت‌ست‌یک‌یان نراندوه!!
 ئه‌جار نه‌وه ر‌اده‌گه‌یه‌نی: که هه‌م‌وو ح‌د‌ق و ح‌ی‌س‌اب‌یت‌ک یه‌کالا
 ده‌کر‌یت‌ه‌وه، هه‌رکه‌سه سزاو پاداشی خ‌ۆی و درده‌گر‌یت‌ه‌وه، ده‌فرموی:

۱- ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ داد‌گایی ن‌ت‌وان مه‌خل‌ورقات د‌د‌ک‌ری و
 هه‌رکه‌سه سزاو پاداشی خ‌ۆی به‌عه‌داله‌ت پی د‌د‌ری و به‌سه‌نداره‌ی
 گه‌ردیله‌یه‌ک سته‌م له‌که‌س ناک‌ری.

۲- ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ ته‌وان به‌هیچ ج‌ۆری سته‌م‌یان لی ناک‌ری، نه
 له‌پاداشیان که‌م ده‌کر‌یت‌ه‌وه، نه له‌تاوانیان زیاد د‌د‌ک‌ری: به‌ل‌ک‌ر پاداش و
 سزایان به‌گر‌یره‌ی کرد‌وه‌کانیان. و د‌ک‌رو له‌نایه‌تیکی تردا ته‌م مانایه
 دوباره ده‌کاته‌وه ده‌فرموی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا
 تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَأَنْ كَانَتْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا
 حَاسِبِينَ﴾ (الانبیاء/۴۷).

جاری وایش ده‌بی خودا به‌فه‌زلی خ‌ۆی له‌پاداش زیاد د‌د‌کا، و د‌کوو له
 نایه‌تیکی تردا ناماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
 وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء/۴۰).

۳- ﴿وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ﴾ هه‌م‌وو که‌سی پاداش و سزای
 کرد‌وه‌کانی د‌ونیای وەر ده‌گر‌یت‌ه‌وه. چاکه به‌چاکه و خ‌راپه به‌خ‌راپه.

﴿وَهُوَ اعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ خدا لد همه سوو شایدت و کرده نووس و چاو دیریک زانتره به کرده دی به نده کانی، پیویسی به نامهی شه عمل و فریشته دی چاو دیو ره قیب نیده، که نامدی کرده تیدا نووسراو دادندی و پیغه مبهراو و شه هیدان و فریشته کان دهکا به شایهت و نامادیان دهکا و شایهتی ددهن، بۆ بۆردان ئیکمالی حوجهیه، بۆ بیانو برین و چه سپاندنی حق و عدالته. بۆ شهویه بزانی: خودا ویرای زانیاری تهواری به کرده دی بده کانی به حق و عدالته حوکم دهکا و به نه ندادی گهردیله و بچوکتیش هله له حساب و لیکن لینده دا رونادا و به هیچ جورئ ستم له کهس ناکا!!

حال و ددعی خودا په رستان و کافران له رۆژی قیامت دا دیه نی به ری کردنی به شهشتیان و رایج کردنی دۆزه خیانی

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا فَتُحِتْ أَبْوَابُهَا ۖ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ ۚ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٢﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
 نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٧٤﴾
 وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

له‌وه پیئش به‌کور تی حال و وه‌زعی شه‌لی قیامه‌تی رو‌نکرده‌وه
 فەرموی ﴿ووفیث کل نفس ما عملت﴾ شه‌جار له‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌دا
 به‌دریژی حال و وه‌زع و دیمه‌نی خوداپه‌رستان و کافره‌کان نایش ده‌کاته‌وه
 دیمه‌نی سه‌رسورپه‌ینه‌ری فریشته‌کان راده‌نوینی که‌به ده‌وری عه‌رش به‌رزی
 کردگادا ناپوره‌یان داوه، سه‌رگه‌رمی ته‌سبیح و ته‌قدیسن، ده‌فه‌رموی:
 ﴿وسیق الذین کفروا الی جهنم زمراً﴾ له‌ سارای مه‌حشه‌ردا لی‌کۆلینه
 وه‌و حق و حیساب شه‌نجام ده‌دری، خوداپه‌رستان له‌ کافران جیاده‌کرینه‌وه
 دۆزه‌خی و به‌هه‌شتی دیاری ده‌کرین.

شه‌جار کافره‌کان به‌ره‌و دۆزه‌خ راپیچ ده‌کرین، کۆمه‌ل کۆمه‌ل و پی‌پر پی‌پر
 ملی رێیان پی ده‌گیری و بو‌ناو دۆزه‌خ به‌زه‌خت و پال پی‌وه‌نان
 لی‌یان ده‌خوړن، راوه‌ستان و پشه‌وودان نیه، ناو ږدانه‌وه‌و خو‌باشدان
 نا‌کری، هه‌ر کۆمه‌له‌ و سه‌رکرده‌که‌ی دونیا‌یان له‌ پی‌شه‌وه‌یه، چۆن له‌ ژیا‌نی
 دنیا‌دا پی‌شه‌نگ و رابه‌ریان بو‌وه بو‌گو‌مپایی و سه‌رلی شی‌وان،
 له‌ ورۆژه‌ش دا‌پی‌شه‌نگیا‌نه به‌ره‌و دۆزه‌خ و شو‌ینی به‌دبه‌ختی هه‌تا هه‌تایی
 پی‌شه‌نگی تا‌قمیک فیرعه‌ونه‌و هی تا‌قمیک‌کی تر نه‌مردوو هی پی‌رێکی
 که‌ شه‌بو جه‌هل و هی کۆمه‌لێکی تر مارکس و هی ده‌سته‌یه‌کی تر لی‌نینه،

پیڑیک نه‌تاتورک پی‌شه‌نگیانه‌و وه‌جیه‌یه‌کی تر تیتوو حیزیکی تر عه‌فله‌ق رابه‌ریانه!...هتد.

دیمه‌نه‌کان تابلی‌تی ترسناک سهرنج راکیشن. پیست گرزده‌کاو موچورکه به جه‌سته دا دینی، مروث سهرسام ده‌کا، دل‌داخورپیتی پال پیوه‌نان و راپیچکردنیکه ههر مه‌پرسه‌و وه‌صف ناکری! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ناماژه به وه‌ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿یوم یدعون الی نارجهنم دعا﴾ (الطور/۱۳).

﴿حتی اذا جاؤوها فتحت أبوابها﴾ هه‌تا ده‌گه نه‌ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ، خیراو ده‌ست له‌عاست ههرحه‌وت ده‌رگا‌کانی ده‌کرینه‌وه بو‌ئه‌وه‌ی یه‌کسهر تاوانبارانی راپیچکراو بچنه‌ناویسه‌وه‌و خیرا به‌سزای شیایو خۆیان بگن.

﴿وقال لهم خزنتها: ألم یأتکم رسل منکم یتلون علیکم آیات ربکم، وینذرونکم لقاء یومکم هذا؟﴾ به‌ر پرس و کاربه ده‌ستانی دۆزه‌خ به‌شیوه‌ی سهرزه‌نشتکردن و لو‌مه‌وه پییان ده‌لین: ئه‌وه داوه‌شین بوچی واتان له‌خۆکردو خۆتان تووشی ئه‌م سزا سامناکه کرد؟ چما پیغه‌مبه‌ران له‌ره‌گه‌زو نژادی خۆتان نه‌هاتنه سهرتان و بانگه‌وازیان نه‌کردن؟ نایاتی ئیمه‌یان بو‌نه‌خویندنه‌وه؟ له‌عه‌زابی سه‌ختی ئه‌م رۆژه نه‌یان ترساندن؟ بوچی شوینیان نه‌که‌وتن و ئیمان‌تان پی‌نه‌هینان؟!

﴿قالوا: بلی، ولكن حقت کلمة العذاب علی الکافرین﴾ کافره‌کان به‌ناچاری و له‌وه‌لامیان دا ده‌لین: به‌لێ پیغه‌مبه‌ران هاتنه سهرمان و بانگه‌وازیان کردین، به‌لگه و نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خۆیان نیشانداین، به‌لام ئیمه به‌درومان خسته‌وه، سه‌ریپیچی فره‌مانه‌کانیا‌غان کرد شیایو ئه‌وه بووین بریاری عه‌زاب بانگریته‌وه.

لهو که‌سانه بین: که خودا دهر باره‌یان فەرمویسه‌تی: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (هود/۱۱۹). و د‌کو له ناید‌تیکی تردا ئەم مانایا دوباره ده‌کاته‌وه ده‌فەرموی: ﴿كَلِمَاتٍ لِّقِي فِيهَا قَوَّحٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ، قَالُوا: بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا: مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا: لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك/۸-۱۰).

ئە‌ج‌ار: که ناوا به‌و جو‌ره دان به‌تاوانی خو‌یان دا د‌د‌ن‌ن، به‌وه‌لا‌می‌کی گ‌ور‌چ‌ک‌پ و‌ه‌لام ده‌در‌ینه‌وه، و‌لا‌می‌ک که‌بر‌یاری خودای له خو‌گ‌رت‌و‌وه به‌ت‌ور‌دان‌یان بو‌ ناو د‌ۆ‌زه‌خ! ده‌فەرموی:

﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا، فَبُئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾
پ‌ی‌یان ده‌گ‌وت‌ری: ب‌ر‌ۆ‌نه ناو د‌ۆ‌زه‌خ‌ه‌وه، خ‌ی‌را ه‌ه‌ر‌ک‌ۆ‌مه‌له‌و خو‌به‌ده‌ر‌گ‌ایه‌ک دا ب‌کا. ف‌ری‌شته‌ی به‌ر‌پ‌رسی ناو د‌ۆ‌زه‌خ ت‌ی‌یان ر‌اد‌ خو‌ر‌ن و پ‌ی‌یان ده‌ل‌ی‌ن: ده‌ی‌ خ‌ی‌را ب‌چ‌نه ناو د‌ۆ‌زه‌خ‌ه‌وه، بو‌ ه‌ه‌تا ه‌ه‌ت‌ایی ت‌ی‌ ی‌دا ب‌م‌ی‌ن‌ه‌وه، ب‌ر‌ی‌اری‌که‌و له خودا‌وه ده‌ر‌چ‌روه، ئە‌و شو‌ینه ج‌ی‌گ‌ای ئ‌ی‌وده‌ی و‌ لی‌ ده‌ر‌نا‌چ‌ن، به‌رده‌وام ئ‌ی‌وه س‌وته‌مه‌نی د‌ۆ‌زه‌خ‌ن و د‌ۆ‌زه‌خ س‌وت‌ی‌نه‌ری ئ‌ی‌وده‌ی، س‌زا دان‌تان به‌ ک‌ۆ‌تان‌ی‌ه، به‌ر‌است‌ی ج‌ی‌گ‌ایه‌کی خ‌راپ و ناخ‌ۆ‌شه ئە‌و شو‌ینه‌ی بو‌ ئ‌ی‌وه دان‌راوه، به‌ د‌تر‌ین شو‌ینی ه‌ه‌وان‌یه‌ بو‌ ئ‌ی‌وه ب‌ر‌یار دراوه، ئە‌مه‌ش به‌ ه‌ۆ‌ی خو‌به‌زل‌زان‌ی‌ول‌وت‌به‌ر‌ز‌یتان و پ‌شت ه‌ه‌ل‌ک‌رد‌نتان له‌ پ‌ه‌ی‌ام‌ی‌ ح‌ه‌ق و شو‌ین‌که‌وت‌نی، ئە‌وه‌یه ئ‌ی‌وده‌ی و‌الی‌ ک‌رد‌وه ئە‌و ع‌ه‌ز‌ابه‌ ب‌چ‌ی‌ژ‌ن، سو‌چ له‌ خو‌تانه‌وه‌یه و به‌ده‌ستی خو‌تان خو‌تان به‌ ف‌ه‌ت‌اره‌ ب‌رد‌وه.

ئە‌ج‌ار د‌ی‌ته سه‌ر‌ی‌اس‌ی حال و وه‌ز‌عی خودا په‌ر‌ستان: که به‌و په‌ری ر‌ی‌زه‌وه به‌ره‌و به‌ه‌ه‌شت به‌ر‌ی ده‌ک‌ر‌ی‌ن، ده‌فەرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ ئە‌وان‌ه‌ی له ژ‌یانی د‌ونیایان داخ‌ودا په‌ر‌ست بو‌ون له‌ لای‌ه‌ن ف‌ری‌شته‌کان‌ه‌وه به‌ر‌ی‌ز و خو‌رم‌ه‌ته‌وه به‌ره‌و به‌ه‌ه‌شت به‌ر‌ی ده‌ک‌ر‌ی‌ن،

کۆمەل کۆمەل و یەك بەدوايەك دا بەگوێرەي پەلو پایەي ناو بەهەشتیان،
بەرێ دەکرێن، پێری پیغەمبەرەن ئەجار راستگۆیان و لە دوا ئەوان
شەهیدان بە دوايان دا زانایانی نایینی، هەر تاقمە و بەجیا دەنێردرێن!
﴿حتى اذا جاؤوها و فتحت أبوابها﴾ هەتا بەسەر پردی سیراڤدا
تێپەرین و گەیشتنە بەردەم ئێمە. دەرگاكانی بەهەشت دەرگاكانیان بوو
کراوەتەو بەرێزەو پێشوازییان لی دەکری.

لە صەحیحی موسلیمدا لە ئەنەسەو فەرمودەيەك ریاوەت کراوە،
دەئێ: پیغەمبەر ﷺ فەرموي: (وانا أول من يقرع باب الجنة). من یەكەم
کەسم کە تەقوالبابی دەرگای بەهەشت دەکەم.

ئیمامی بوخاری و موسلیم لەئەبو هورەیرەو لە پیغەمبەرەو ﷺ
فەرمويەتی (یدخل الجنة من امتی زمرة هم سبعون الفاً تضيئ وجوههم
اضاءة القمر ليلة البدر) واتە تاقمیک لە ئومەتی من دەچنە بەهەشتە وە
ژمارەیان هەفتا هەزارە، دەم و چاویان وەکوو مانگی شەوی چوارده
دەدرەوشیتهو، عوкаشەي کوری موحصین راست بوو و تی: ئەي
پیغەمبەری خودا! بۆم لەخودا داواکە من لەوتاقمەم، پیغەمبەر ﷺ
فەرموي: (اللهم اجعله منهم) خودایە ئەم بخەرە پێری ئەوانەو، پاشان
کابرایەکی ئەنصاری و تی: ئەي پیغەمبەری خودا دوام بۆکە من
لەوانەم، پیغەمبەر ﷺ فەرموي: (سبقك بها عكاشة) عوкаشە دەست
پێشخەری لی کردی.

لەصەحیحی موسلیم دا لە عومەری کوری خەتتابەو فەرمودەيەك
هەيە دەفەرموي: پیغەمبەر ﷺ فەرمويەتی (ما منكم من أحد فيبلغ أو
فيسغ الوضوء، ثم يقول اشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله إلا
فتحت له ابواب الجنة الثمانية، يدخل من أيها شاء^(۱)).

۱- ذکره في الطهارة (۲۳۴) باب الذكر المستحب عقب الوضوء ورواه أبوداود في الطهارة
(۱۶۹) و (۱۷۰) باب ما يقول إذا توضأ

هه‌ریه‌کی له ئیوه جوان ده‌سنوێژ بشواو پاشان شایه‌تومان بیئێ و
بلی (اشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله) ئیلا هه‌ر
هه‌شت ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ده‌کړینه‌وه، به‌ویستی خۆی له‌کامیانه‌وه
بیه‌وی بچیتته ژوری ده‌چیتته ژوری.

ئیمامی ئەحمەد له (الحسن) هه‌وه له‌مه‌عازه‌وه ریا‌یه‌ت ده‌کا ده‌لی:
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: (مفتاح الجنة شهادة ان لا اله الا الله) کللی
به‌هه‌شت شایه‌تیدانه به‌وه‌ی: که هیچ خودانین جگه له (الله) هه‌رئو
خودایه‌وه هه‌رئو شیاری په‌رستش بۆ‌کردنه.

﴿وقال لهم خزنتها: سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين﴾
به‌رپرس و ده‌رگه‌وانانی به‌هه‌شت به‌خودا‌په‌رستان ده‌بیژن سلاو تان لی بی،
له هه‌موو ناخۆشی و غه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک به‌دورن، چاکتان کرد له‌دنیا‌دا
خودا‌په‌رستی و یه‌کتا‌په‌رستیتان کرد، هاو‌ه‌ل و هاو‌به‌شتان بۆ خودا
به‌ره‌وانه‌زانی، به‌قسه‌وه به‌کرده‌وه خودا‌په‌رست و گوی رایه‌ل بوون، پا‌دا‌شتان
باشه‌وه لی پازی ده‌بن.

﴿وقالوا: الحمد لله الذي صدقنا وعده، و أورثنا الأرض
نبتوا من الجنة حيث نشاء، فنعم أجر العاملين﴾ موسو‌ل‌مانه
خودا‌پیدا‌وه‌کان، خاوه‌ن بر‌وا‌پته‌وه‌وه کرده‌وه باشه‌کان: که چاویان به
به‌هه‌شت ده‌که‌وی و نازنیمه‌ته‌کانی ده‌بینن، له خۆشیان ده‌بیژن
سو‌پاسی هه‌میشه‌یی و شو‌کری به‌رده‌وام بۆ ئه‌وه خودایه‌یه
واده‌ی خۆی به‌جی هیتا، ئه‌وه به‌لێن و واده‌ی له سه‌ر زوبانی
پیغه‌مبه‌رانی پی‌تی‌دا بووین هیتانی‌یه دی. زیندوی کردینه‌وه
به‌هه‌شتی پی به‌خشین ئه‌وه دو‌عا‌و پارانه‌وه‌یه‌ی له دنیا‌دا
ئه‌نجامان دا وه‌رگێرا: که ده‌مان‌گوت ﴿ربنا آتنا ما وعدتنا علی رسلك

ولا تخزننا يوم القيامة، انك لا تخلف الميعاد ﴿آل عمران/۱۹۴﴾
گیرابوو هاته‌دی .

ئیت‌له خوشیان په‌رده‌ی بی‌ده‌نگی ده‌شکینن ﴿وقالوا:
الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور، الذي احلنا دار
المقامة من فضله، لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب﴾
(فاطر/۲۴-۳۵) به‌هه‌شتی رازاوه‌ی پی به‌خشیوین، به ئاره‌زوی
خۆمان تی‌یدا ده‌گوزهرینن، چۆمان بسوی کویمان بسوی لی‌ی ده‌ی
گوزهرینن، به‌راستی په‌روه‌ردگار پاداشی باشی داویننه‌وه،
نازو نیعمه‌تی تا بلئی نایابه و هیچ چاویک نه‌یدیوه به‌سه‌ر دئی
که‌س دا رانه‌بردوه.

﴿وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد
ربهم وقضي بينهم بالحق، وقيل الحمد لله رب العالمين﴾ نه‌تۆ ده‌بینی
ئه‌ی به‌هه‌شتی به‌خته‌وه، ئه‌ی خودا پیداوو به‌نازگه‌بیشته‌و!
ده‌بینی فریشته‌کان کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌ده‌ه‌وری عه‌ره‌شی به‌رین دا
گردبوونه‌وه، سه‌رگه‌رمی ته‌سبیح و ته‌مجیدی خودان، سوپاسی ده‌که‌ن،
له پاسای نیعمه‌ته‌کانی دا شوکرانه ژمیرن هه‌ر ده‌بیژن (سبحان الله
وبحمده) حال وه‌زع وایه.

کی‌شه‌ی نیتوان به‌نده‌کان یه‌کالا کراوه‌ته‌وه، هه‌رکه‌س به‌ پاداشی
خۆی گه‌بیشته‌وه سزای عادلانه‌ی وه‌رگرتۆته‌وه، به‌هه‌شتی
خراونه ناوبه‌هشتی رازاوه به‌رینه‌وه، تاوانباران و به‌دبه‌خته‌کان
توردراونه ناو دۆزه‌خی قول و بی ئامانه‌وه. موسولمانان و
فریشته‌کان تیکرا ده‌لین: هه‌مدو سوپاس په‌سنی و پی‌رۆزی بو
خودای بوونه‌وه‌ره.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (غافر)

ئەم سوره‌ته ناوی سوره‌تی (غافر)ە چونکه سهره‌تا به‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کا:
 که قورثانی پیروژ له‌خودایه‌که‌وه نازل بووه که (غافر الذنب)ە لیخۆشبووه
 له‌تاوان (قابل التوب)ە تۆبه‌و په‌شیمانی له‌به‌نده‌کانی وهرده‌گری، (غافر)
 صیفه‌تی خودایه‌و یه‌کیکه له‌ناوه‌ جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار، ئەم سوره‌ته
 ناویکی تریشی هه‌یه پیتی ده‌وتری سوره‌تی (المؤمن) ئەمه‌یش لهم روه‌وه‌یه
 که چیرۆکی ئەو کابرایه‌ی تێدایه‌: که له‌نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون بوو ئیمانی
 هینابوو، له‌ناو کتێبه‌ ته‌فسیره‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا به‌ (مؤمن آل
 فرعون)مه‌شهووره‌.

په‌یه‌ه‌ندای ئەم سوره‌ته به‌ه‌س پێشه‌وه له‌ دوو سهره‌وه‌یه‌:

١- لیکچوونی ناوه‌پۆکی سوره‌تی (غافر) له‌گه‌ل سوره‌تی (الزمر)دا،
 ئەوه‌تا له‌هه‌ردوو سوره‌ته‌که‌دا روداوو دیمه‌نی رۆژی قیامه‌ت
 رانویندراون، حال و وه‌زعی بێ‌پروایان له‌سارای مه‌حشه‌ردا
 نمایش ده‌کا.

٢- په‌یه‌ه‌ندییه‌کی به‌هێژ له‌نیوان کۆتایی سوره‌تی (الزمر) و سهره‌تای
 سوره‌تی (غافر)دا هه‌یه. ئەوه‌تا له‌کۆتایی سوره‌تی (الزمر)دا حال و
 وه‌زعی کافره‌ به‌دبه‌خته‌کان و موسوڵمانه‌ خوداپێداوه‌کان نمایش ده‌کا،
 سوره‌تی (غافر)یش به‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کا، که خودا (غافر الذنب)ە
 تاوان پۆشه‌و تۆبه‌ قه‌بول ده‌کا، بۆ ئەوه‌ی کافره‌کان هه‌ڵبێتی بۆ
 ئیمانیه‌تان و وازه‌یتان له‌ کفر و هاوه‌ڵدانان.

سورەتى (غافر) و ھەر ھەوت ھامىمەكان مەككەين ، واتە :
لە مەككە نازل بوون ، ئەمانىش وەكسو باقى سورەتە مەككەيەكان
لايەنى بىروياوھريان لە خۆگرتووە ، گرنكى دەدەن بە بنەماكانى
عەقىدە ، بۆيە بە شىۋەيەكى زەق باسى بەكتاپەرستى و
خودا پەرستى دەكا..

چارەسەرى كىشەى ھەق و بەتال دەكا . قەضيەى كوفرو
ئيمان يەكلادەكاتەو ، چۆنەتى بانگەوازی پىتغەمبەران و باغوازانى
نايىنى خودا پەسەندو ھەلس و كەوت و بەپىرەوچوونى گەل و نەتەوھەكان
بۆ پەيامى پىتغەمبەران نمایش دەكا ، دياردەى لوتبەرزیو
خۆبەزلزانى ملھوپران و بوغرايانى گەل و نەتەوھەكان رادەنۆيتى ،
ناكام و سەرەنجاميان شى دەكاتەو ، لەنۆ رانواندننى ئەم كىشەو
رودوانەدا ھەلۆيتستى موسولمانانى راستال و بەخۆچاراوو بۆ خوا
صولھاو رون دەكاتەو ، باسى يارمەتى خودا بۆيان و داواى
لێخۆشبوون بۆيان لەلايەن فرىشتەكانەو و نازو نىعمەتى ناو
بەھەشتيان دەكا .

كەوابوو دەتوانىن بۆيىن : ناوھۆكى سەرلەبەرى سورەتەكە باسى
كىشە و بەرەى نۆوان ھەق و بەتالە ، بەرامبەرى و مەعرەكەى نۆوان
كوفرو ئيمانە ، رانواندننى ھەلۆيتستى ملھوپران و سەرەنجاميان
بەدەست عەزابى بۆ نامانى خوداوە . ناو بەناوھەش بەبۆنەى
باسى موسولمانان و بۆ خودا صولھاوانەو باسى شەنە باى
رەھمەت و لێخۆش بوونى خودا دەكا . بۆ ئەوھى ئادەمیزادانى
نۆمەتى پىتغەمبەرى ئىسلام پەند و ھەريگرن و بۆ لە داھاتووى
خۆيان بکەنەو .

سهرچاوهی قورئان و حال و و مزع و هه لویستی بی پروایان له ناستی دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۞ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۞ غَافِرِ
 الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِلَهُ الْمَصِيرِ ۞ مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۞ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
 لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ
 فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۞

ئەم کۆمەڵە نایەتە سەرچاوهی قورئان بەیان دەکەن ئەو دەچەسپێنن:
 کە ئەم کەلامە بەرزو پێرۆزە لەخوداوە هاتوو، بی پروایان بەناهەق کێشەو
 جەدەل دەربارەی ئەنجام دەدەن، بی بەلگە ئەو پەیامە ئاسمانیە رەت
 دەکەنەو، دەفەرموی: ﴿حَم﴾ یەکیەکە لەو پیتە پچرپچرانی لەسەر تە
 هەندێ سۆرەتدا هاتوون و لەو پیتە لەشوتنی خۆیان مانای ئەم جوۆرە
 وشەو پیتانەمان روون کردۆتەو..

ئەو ھەمان بە پەسەندزانی کە ئەمە تەحەدداو بۆردانی عەرەب و ناعەرەب بێ، بە لکو تەحەددا بێ لەئینس و جین کە بتوانن لەو پیتە عەرەبیانە کە لامیکی وەکوو قورئان بخەنە روو .

﴿تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم﴾ نازلکردنی قورئان لەلایەن خودای بالادەست و زاناوێیە . زاتی پاکی بەسروش بەفریشتەیی تایبەتی دا ناردووەتی بۆ ھەزەتی موحەممەد ﷺ بۆ ئەوێ بەخەلکی رابگەیەنێ و ئەوانیش پەیرەوی بکەن ، کە لامیکی ھەق و راستەو درۆی تێدا نیە، خودایەکی خاوەن دەسلالت و زانا بەھەموو نھیتی و ناشرایەك نازلی کردووە .

﴿غافر الذنب و قابل التوب شديد العقاب، ذي الطول لا اله الا هو، إليه المصير﴾ ییگومان ئەو خودایە قورئانی نازل کردووە ئەو لەتاوانی بەندەکانی خۆش دەبێ ئەگەر تۆبەیی لی بکەن، قەبولی تۆبەو پەشیمانی دەکا، تۆلەو عیقابیی بەشیددەتە، کەسیکی پەنادا و لەتاوانی خۆش بوو ، دەبجاتە نازو نیعمەتی بەھەشتی رازاوووە ، کەسیکیش بگری و بپەوی سزای بدا ، عەزایی بەزەبرە، خاوەنی نازو نیعمەتی ھەمیشە نەپراوێیە، بێ ئاتاجە، پتووستی بەکەس نیە، بەمەحزنی ئیحسان و چاکەکاری خۆی دەبەخشی و نازو نیعمەت دەدا . ھیچ خودا نین جگە لە ئەو ، ھەر ئەو خودایەو گەرانووی ھەموو کەس ھەر بۆلای ئەو .

ئەجار دلنەوایی پیغەمبەر دەکا و دەفرموی: ﴿ما یجادل فی آیات الله الا الذین کفروا ، فلا یغفرک تقلبهم فی البلاد﴾ کێشە و دەمەدەمی ناکا دەربارە ئایاتی خودا و پەيامی ھەق رەت ناکاتەوێ ئیلا ئەوانە نەبێ کە کافرو بێ پروان، ئەوانە بەناھەق جەدەل دەکەن، دەیانەوێ ھەق بکوژێننەو، دەمیك دەلێن: قورئان شیعرە ، چەلێک دەبیژن: سیحرە ، کاتی وایش ھەبە دەلێن: چیڕۆکە کۆن و ئەفسانەییە ! ئەو پیغەمبەر !

تۆ بىم و هەلۆيىست و قسانەيان دلتەنگ مەبە ، هەروەها ئەى موسولمانىنە
ئىتو بەو خەفەت مەخۆن: كە بى پروايان لە نازونىعمەتدان و مامەلەو
پىشە سازيان پىشكەوتوو و لات و هەريميان بەپىت و فەرە، قازانچ و
سوديان يەكاويەك و دوچەندانەيە، ئەوانە خودا مۆلەتى داوون بۆ كاتىكى
ديارى كراو زۆرى پىتاجى كۆتايى بە نازو نىعمەتيان دى و تۆلەى خودا
دەيانگريتەو و سەرەنجاميشيان ئاگرى دۆزەخە...

و هەكوو لە نايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿لَا يَغْرُذُكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ، مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبُئْسَ الْمِهَادُ﴾ (آل عمران/ ۱۹۶ -
۱۹۷) يان دەفەرموى: ﴿نَمَتَّعَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ
غَلِيظٍ﴾ (لقمان/ ۲۴) .

هەلبەتە جەدەل و گفتوگۆ دان و سان دوو جۆرە ، جۆريكيان بۆ
سەلماندى هەق و چەسپاندنى راستىيە ، بۆ رونکردنەوى حەق و گەيشتن
بە راستىيە ، ئەم جۆرە ليكۆلنەو و جيدالە پىرۆزو پەسەندە ، پىتويستە
موسولمان و داعى و نەسيحەتكارو رابەرو مامۆستا و پەروردكار لەو
بارەو خۆيان چەكدار بکەن، فيرى بەلگەو ليكۆلنەو بىن ، بۆ ئەو و
بتوان هەق وانیشان بدەن خەلكى شوينى بکەوى، بچيتە دليانەو
بيسەلینن و بىچەسپینن .

جۆريكى تريان جەدەلى پوچ و بى بناغەيە ، ئىنكەبەرى و سەررەقى و
مل نەدانە ، هەولدانە بۆ شارندنەوى حەق و بەدەرخستنى بەتال
لەشيوەى پەسەنددا . بۆ هەلخەلتاندى و لەخستەبردنى خەلكىيە ، ئەم
جۆرە جەدەلە ناپەسەندەو نەهى لى گراو، كات بەفپۆدان و زيان گەيانندنە
بەتاك و كۆمەل نەخۆى سودى لى دەبينى و نەكەسانى دى، كارىكى خراب
و زيانە خرۆيە . هەركەسى جيدالى بەتال بكا كارىكى كوفرئامىز ئەنجام
دەدا، هەركەسى كيشەو جيدال دەربارەى قورئان بكا پىتى كافر دەبى .

بۆیه ئه‌بولعالیه ده‌لی: دوونایه‌ت هه‌ن له‌قورئاندا زۆر به‌ره‌قی دژی
ئه‌وانه‌یه: که ده‌رباره‌ی قورئان جیدال به‌ریا ده‌که‌ن، یه‌که‌میان نایه‌تی:
﴿ما یجادل فی آیات الله الا الذین کفروا﴾ (غافر/۴) دووه‌میان نایه‌تی:
﴿وان الذین اختلفوا فی الکتاب لفي شقاقٍ بعید﴾ (البقرة/۱۷۶).

ئه‌جار دئه‌واوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا: که ره‌ت کردنه‌وه‌ی په‌یامی حه‌ق و
به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران هه‌ر تاییه‌ت نیه به‌قوره‌یشیه‌که‌نه‌وه، به‌لکو و
داب و نه‌ریتی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی رابوردو بووه، ده‌فه‌رموی:

﴿کذبت قبلهم قوم نوح و الأحزاب من بعدهم﴾ واته: له‌پیش
قوره‌یشیه‌کاندا گه‌لی نوح (نوح) عليه السلام کانیان به‌درۆخسته‌وه، (ئه‌م زاته
که‌یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر بووه خودا ناردویه‌تی بۆ سه‌ر گه‌له‌که‌ی:
که‌جله‌وگیری بکا له‌به‌تپه‌رستی) هه‌روه‌ها ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌و تاقم و
پێرانه‌ش له‌دوای گه‌لی نوح هاتونه‌ته‌ گۆره‌پانیی ژیا‌نه‌وه‌و
گه‌له‌ کۆمه‌کییان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کردووه و په‌یامی حه‌قیان
ره‌تکردۆته‌وه، بۆ نمونه‌ گه‌لی عاد و شه‌مود و قه‌ومی لوط و قه‌ومی
فیره‌هون .. هتد ... پیغه‌مبه‌رانی خودایان به‌درۆخسته‌وه‌و گوئیان
به‌بانگه‌وازییه‌که‌یان نه‌داو سووریوون له‌سه‌ر کوفرو ئیلحادی خۆیان،
سه‌ره‌نجامیان ئه‌وه‌بوو خودا به‌سزای جۆراوجۆرو ریشه‌کێشکه‌ر له‌ناوی
بردن و توشی عه‌زایی هه‌تاهه‌تایی بوون!

﴿وهمّت کلّ أمة برسولهم لیاخذوه و جادلوه بالباطل لیدحضوا به
الحق﴾ هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی رابووردو که پیغه‌مبه‌ریان بۆ سه‌ر
ره‌وانه‌کراوه: که پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بانگه‌وازیی کردوون بۆ یه‌که‌تپه‌رستی
پشتیان لی کردووه‌و، بریاریان داوه و سووریوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی زیان به
پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بگه‌یه‌نن، به‌ندی بکه‌ن بیکوژن، چیان بۆ بکری
له‌ئه‌زیه‌تدان و ده‌ستدریژی‌کردنه‌ سه‌ری ئه‌نجامی بده‌ن، هه‌یانبووه

پێغه مبه‌ره‌كه‌ی خۆیان شه‌هید كردوو، هه‌یانبووه‌ به‌جۆره‌ها ئه‌زیه‌تدان و گۆی‌پێ‌ته‌دان، وه‌لامی پێغه‌مبه‌ری خۆیان داوه‌ته‌وه‌، کێشه‌و جه‌ده‌لی نا‌ره‌وایان به‌رامبه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌كان به‌ریا‌کردوو، به‌ناهه‌ق و به‌به‌ل‌گه‌ی وێنه‌چوو به‌گژ فروستاده‌ی خودادا چوونه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ق و راستی نه‌چه‌سپێ و گه‌شه‌نه‌کا، په‌یامه‌ ئاسمانیه‌که‌ زوو بپو‌چی‌ننه‌وه‌، به‌مه‌ش گه‌وره‌ترین تاوانیان ئه‌نجام داوه‌.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمری‌ه‌تی: (من اعان باطلا ليدحض به حقا، فقد برئت منه ذمة الله تعالى و ذمة رسوله) هه‌رکه‌سی‌ک یارمه‌تی به‌تالێک بدا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ق و راستیه‌ک به‌هوتی، بێگومان خوداو پێغه‌مبه‌ر ﷺ لی‌ی بی‌به‌رین ، خۆشیان ناوی و دوژمنیان ، که‌سی‌کیش خوداو پێغه‌مبه‌ر دوژمنی بن هاوار به‌حالی .

ئه‌جار په‌روه‌ردگار سه‌ره‌نجامی سه‌رپر و چه‌قه‌بازو به‌تال‌خوازان رون ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فأخذتهم فكيف كان عقاب﴾ ئه‌و کێشه‌کارو به‌تال‌خوازانهم به‌سزای توندو سامناک گرتن، بر‌وانه‌عه‌زایی من چۆن عه‌زاییکه‌!!

به‌راستی عه‌زاییکی ریشه‌کێشه‌که‌ر بوو ئاسه‌واری ب‌پینه‌وه‌، زی‌دو نیشتمانی خاپوور کردن و بونه‌په‌ندی زه‌مانه‌، ده‌ی باقه‌ومه‌که‌ی تویش ئه‌ی موحه‌مه‌د! په‌ندو عی‌ره‌ت وه‌ربگرن و بترسن له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر سه‌رپێچی بکه‌ن، به‌جۆری‌ک له‌و سزایانه‌ بیا‌نگرم و بیا‌نکه‌مه‌ په‌ندو عی‌ره‌ت بۆ ئاده‌میزادانی دوا‌خۆیان ، خۆ ئێ‌ستا موشریکه‌کانی مه‌که‌که‌ ئی‌واره‌و به‌یانی که‌ ده‌رۆن بۆ کاروانی شام و یه‌مه‌ن بۆ بازرگانی به‌سه‌ر شوینه‌واری ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌دا تیده‌په‌رن و که‌لاوه‌کۆن و شارو گوندی خاپوریان ده‌بینن .

﴿وَكذلك حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 هەر بهو جوړه‌یه سزاو عه‌زایی هه‌موو جوړه کافرو مولحیدیك ، واته
 هه‌روه‌کوو چوڼ بریاری خودای تو به‌عه‌زابدانی گهل و نه‌ته‌وه
 به‌دروڅه‌روه‌کان چه‌سپاوله‌ناومان بردن و له‌روژی قیامه‌تیشدا تورده‌درینه
 ناو ناگری دوزه‌خه‌وه . بهو شیوه‌ش بریاری نیمه چه‌سپاوه له‌سهر نه‌وانه‌ی
 پروا به‌په‌یامی تو ناکهن نه‌ی موحه‌مه‌د ، به‌ناهق و به‌تال دژت ده‌وه‌ستن
 و گه‌له کو‌مه‌کیت لی‌ده‌کهن، نایینی پیروژت رته‌ده‌کهنه‌وه نه‌وانه‌ش شیایو
 ناگری دوزه‌خن و نه‌وه‌زابه‌یان پی‌ده‌چیژین !

تیپینی:

دهرباره‌ی لی‌خو‌شبون له‌تاوان و قبول‌کردنی توبه ، نذر سه‌رگوزه‌شته و
 ریوايات هه‌ن .

ئیبنو نه‌بو حاته‌م و ئیبنو جه‌ریر له‌نه‌بو ئیسحاقی سوبه‌یعیه‌وه ریوايه‌ت
 ده‌کا: ده‌لی: پیاویك هات بو لای عومه‌ری کورپی خه‌تتاب سه‌زای خودای
 لی‌بی- وتی: نه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ای موسولمانان ! من پیاویکم کوشتوه ،
 نایا بوم هه‌یه توبه بکه‌م؟ ئیتر نیمامی عومه‌ر سه‌زای خودای لی‌بی-
 ده‌ستی‌کرد به‌خویندنی نه‌م نایه‌تانه ﴿حم﴾ ، تنزیل الکتاب من الله العزیز
 العلیم، غافر الذنب ، و قابل التوب ، شدید العقاب ﴿نه‌جار پیی
 فه‌رموو: توبه بکه‌و ناھومید مه‌به .

ئیبنو نه‌بی حاته‌م و (الحافظ) نه‌بونه‌عیم له‌یه‌زیدی کورپی (الأصم) ده‌وه
 ریوايه‌ت ده‌کا: که ده‌لی: پیاویکی خه‌لکی شام به‌هیزو ده‌سه‌لات بوو،
 زورجار دیدنه‌ی حه‌زرتی عومه‌ری ده‌کرد ، پاش ماوه‌یه‌ك که‌متر
 هاتوچوی عومه‌ری ده‌کرد ، حه‌زرتی عومه‌ر هه‌والی پرسی و چاوی بو
 گپړا و وتی: نه‌وه فلانی کورپی فلان چ ده‌کاو بو دیار نیه؟ وتیان: نه‌ی
 فه‌رمانه‌وه‌ای موسولمانان ملی ناوه‌ته شه‌راب خوآرده‌نه‌وه و هه‌میشه

سهرخۆشه. حه‌زهره‌تی عومهر بانگی له‌میرزای تایبه‌تی خۆی کرد .
 فهرمووی: بنووسه: له (عومهری کورپی خه‌تتاب)هوه بۆ فلانی کورپی فلان!
 سلاوت لی‌بێ نه‌من سهرنجت راده‌کێشم بۆ سوپاسکردنی نه‌و خودایه‌ی
 جگه له‌نه‌و خودای‌ترین، ﴿غافر الذنب و قابل التوب، شدید العقاب ،
 ذي الطول لا إله الا هو اليه المصير﴾ پاشان حه‌زهره‌تی عومهر به‌هاوه‌لانی
 فهرموو له‌خودا بپارێنه‌وه براكه‌تان به‌دل ده‌ست له‌تاوانه‌کانی هه‌لبگرێ و
 خودا تۆبه‌ی لی‌وه‌ربگرێ ...

..که‌نامه‌که‌ی عومهر گه‌یشته ده‌ستی پیاوه‌که ، چهند جارێک
 خۆیندیه‌وه ئیتر هه‌روا سه‌یری ده‌کردو ده‌بخۆینده‌وه و ده‌یگوت: ﴿غافر
 الذنب و قابل التوب شدید العقاب﴾ له‌عه‌زابی خودا ترساندومی ،
 واده‌ی لی‌خۆشبوونیشی پی‌داوم، ئیتر به‌و جوړه هه‌ر ده‌بخۆینده‌وه و
 دووباره‌ی ده‌کرده‌وه، پاشان ده‌ستی کرد به‌گریان ، ئیتر به‌ته‌واوی وازی
 له‌و تاوانه هێنا.

جا که ئهم هه‌واله به‌حه‌زهره‌تی عومهر گه‌یشته‌وه فهرمووی: هه‌رکاتێک
 دیتان براهه‌کتان لای داو که‌وته هه‌له‌وه هه‌ولێ له‌گه‌لدا بده‌ن، بیه‌خه‌نه سه‌ر
 رێبازی راست و بیروپاوه‌ری دا به‌زه‌رینه‌وه، داواکه‌ن له‌خوا تۆبه‌ی
 لی‌وه‌ربگرێ ، مه‌بن به‌یارمه‌تیده‌ری شه‌یتان له‌سه‌ری .

زانایانی که‌لام ده‌فهرموون: واده‌بێ خودا به‌تۆبه‌کردن و
 به‌بێ تۆبه‌کردنیش له‌تاوانه بچوکه‌کان خۆش ده‌بێ، ظاهیری نایه‌تی ﴿غافر
 الذنب﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که خودا پێش تۆبه‌کردنیش واده‌بێ له‌تاوانی
 گه‌وره خۆش ده‌بێ، به‌لام قبوڵکردنی تۆبه‌و لی‌خۆشبوون له‌تاوان به‌فه‌ضل و
 نی‌حسانی خودا خۆیه‌تی و له‌سه‌ری پتووست نیه .

فریشته هه لگه ره کانی باره گای نه قده س (حملة العرش)

موسولمانانیا ن خوش دهوین و یارمه تیان دهده ن

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ

مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

له وه پیش هه لویستی کافره سه ره رق و دلره قه کانی رونکرده وه،
 حه قیقه تی مه عره که ی نیوان حق و به تالی رونکرده وه، گۆره پان و کات و
 زه مانی نهو به گۆیه کدا چوونه ی به یانکرد، وینه ی کیشان و راینواندن بو
 نه وه ی له دلدا جیگیربن و بانگخوازان ی نیسلام، داعیانی رییازی
 به خته وه ری هه ردوو جیهان نهو حه قیقه ته بزائن و دلنیابن: که له هه موو
 کات و شوینیک حق حقه و به تال به تاله و لیکیان جیابکه نه وه باو هه
 به حقه دا بکه ن و له به تال به ته کنه وه، توری بده ن و قیزی لی بکه ن، باش

بزانن که سهرکه‌وتن ههر بۆهه‌قه‌و ههر حه‌ق ده‌می‌نیته‌وه ، هی‌زی روا‌له‌تی به‌تال له‌کات و شوینیکی سنووردادا حه‌ق و راستی لی‌هون نه‌کا!
چونکه ئه‌وه هی‌زی حه‌قیقی نیه که‌ش و فشه، ماوه‌یه‌که‌و به‌سه‌رده‌چی
هی‌زو توانای حه‌قیقی ئه‌وه‌یه‌خودا هه‌یه‌تی و قورئان باسی ده‌کا و
وینه‌ی ده‌کی‌شی!

ئه‌جار به‌بۆنه‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌وه حه‌قیقه‌تیکی‌تر به‌یان ده‌کا. ئه‌ویش:
که‌هه‌لگرا‌نی باره‌گای ئه‌قه‌س و ئه‌وفریش‌تانه‌ش: که‌به‌ده‌وری ئه‌و عه‌رشه
به‌رینه‌وه‌ن پابه‌ندی ئه‌و حه‌قه‌ن که موسولمان په‌یره‌وی ده‌که‌ن، ئه‌وانیش
به‌شی‌کن له‌ هی‌زی تیمانداری ناو بوونه‌وه‌ری به‌رفراوان ، هه‌میشه
سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و حه‌مدو ئه‌نای په‌روه‌ردگارن ، داوای لی‌خۆ‌ش‌بوون
بۆ ئاده‌میزادانی خوداناس ده‌که‌ن، چونکه حه‌قیقه‌تی ئیمان و خوداناسی،
فریشته‌و موسولمانی به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ند کردووه، کردونی به‌پێ‌رو لایه‌نی‌ک
دژی به‌تال و به‌تال‌خوازان ده‌فه‌رموی:

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ
يَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌و فریشتانه‌ی که هه‌لگه‌ری عه‌رشی
په‌روه‌ردگارن ئه‌و فریشتانه‌ش که به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ن رێ‌زدارترین پێ‌ری فریشته‌ن،
ئه‌وانه هه‌میشه سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و حه‌مدو سوپاسن، خودا پاک و
به‌رزو پێ‌رۆز ده‌گرن، له‌هه‌موو ره‌ه‌شتیکی نزم ۛ هه‌رچی صیفاتی جوان و
نیشانه‌ی که‌مال وجه‌لاله وه‌پالێ ده‌ده‌ن. ب‌روایان به‌هه‌بوون و به‌تاک و
ته‌نها‌یی خودا هه‌یه، به‌ندایه‌تی خودا ده‌که‌ن و لوتبه‌رزیی نا‌نوین
له‌عیباده‌ت کردن دا ، ملکه‌چی فه‌رمان و جله‌و‌گیریه‌کانی ، داوای
لی‌خۆ‌ش‌بوون بۆ ئاده‌میزادانی خاوه‌ن باوه‌ر ده‌که‌ن .

سروشتی فریشته وه‌ها‌یه: که موسولمانان دوعای پارانه‌وه ئا‌راسته‌ی
په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن، ئه‌وانیش داوای گیرابوونی دوعا‌کانیان بۆ ده‌که‌ن.

پیغه مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: (إذا دعا المسلم لأخيه بظهر الغيب قال الملك: آمين، ولك بمثل) : که موسولمان پاشمله دوعای بۆ برای موسولمانی کرد، فریشته‌ش ده‌لێن ئامین، خودا ئەوە‌نده‌ش پاداشت بۆ تۆ بنووسی، ئەم فەرمووده له‌سه‌حیحی موسلیم دا ریوایەت کراوه.

پێویسته ئاماژە‌ش به‌وه بکه‌ین که ئی‌مه ده‌بێ باوه‌رمان به‌عرش هه‌بێ و چۆ‌نیه‌تیه‌که‌ی هه‌واله‌ی خودا بکه‌ین، ئی‌مه دیمه‌نیکمان له‌به‌رچاو نیه بلێ‌ن عەر‌ش وه‌کوو ئەو وایه، ناشزانین هه‌لگرتنه‌که‌ی چۆ‌نه، هه‌روه‌ها نازانین ئەوانه‌ی به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ن چۆ‌ن و چۆ‌ن به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ن، چە‌ندێ‌کی‌ش له‌وه بکۆ‌لینه‌وه بۆ سووده و چه‌ندێ‌ک خۆ‌مان به‌وه‌وه مان‌دو بکه‌ین ناگه‌ینه ئە‌نجام، چونکه زانیاری و هه‌سته‌کانی ئی‌مه‌ی ئاده‌میزاد ناتوانن ده‌رکی ئەو غه‌یبیا‌تانه بکه‌ن، هه‌ر ده‌بێ پ‌روا‌مان به‌وه هه‌بێ که عەر‌ش هه‌یه و کۆ‌مه‌لێ فریشته هه‌لیان گرت‌وه و کۆ‌مه‌لێ‌کی‌ش به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ن و هه‌موویان تێ‌ک‌پ‌راو به‌رده‌وام خه‌ریکی ته‌سبی‌حات و هه‌مدو سوپاسی خودان.

ئە‌گەر بگوترێ وە‌صف‌کردنی فریشته به‌ئیمان‌داری چ سودێ‌کی هه‌یه؟ خۆ عاده‌ته‌ن تا ئیمان نه‌بێ هه‌مدو ش‌ما نابێ. له‌وه‌لام دا ده‌گوترێ: مه‌به‌سته‌که ده‌رخستنی رێ‌زو نرخی ئیمان، بۆ ئە‌وه‌یه بزانی ئیمان شیاوی ئە‌وه‌یه ته‌نانه‌ت فریشته‌شی پێ‌وه‌صف بک‌رێن. بۆ ئە‌وه‌یه ئاده‌میزادان هه‌ل‌بنی بۆ وە‌ده‌ست هێ‌نانی؛ هه‌روه‌کوو چۆ‌ن ئیمان ک‌راویشه به‌صیفه‌تی پێغه‌مبه‌ران، وه‌کوو له‌شوێ‌نێ‌کی‌تر دا ده‌فەرموی: ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (البلد/۱۷). ده‌شتوانرێ بگوترێ: صیفه‌تی ئیمان بۆ پێغه‌مبه‌ران و فریشته صیفه‌تی مادیه‌یه، صیفه‌تی کاشیفه‌یه.

شی‌وه‌ی ئیستیغفار فریشته بۆ ئاده‌میزادان به‌م شی‌وه‌یه ده‌پێژن: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ

وَقِهِم عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٠٠﴾ ئەي پەرۋەردگارى ئىمە رەھمەت و زانىيارىت بەشى ھەموو شتېك دەکا، بەلکۈۈ لەھەموو شتېك زىيادە، کەوابوۋ تاۋانى ئەوانە بېۆشە کە تۆبە لەتاۋانەکانيان دەکەن، روو دەکەنە خوداپەرستى و پەيپەرۋى ئايىنى ئىسلام دەکەن ، خودايە لەعەزابى دۆزەخ بيانپارۆزە .

خەلەفی کورپی هیشامی (البزار القارئ) دەئى: قورئانم بۆ سەلیمى کورپی عیسا دەخویند: که گەیشتمە ئایەتى ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ دەستى کرد بە گریان و وتى: ئەى خەلەف! سەیر بکە موسوڵمان چەند لای خودا ریزدارە ، لەسەر جیڭای خۆى دەنوی و فریشتە داواى دوعاى خێرى بۆ دەکەن!

﴿رَبَّنَا وَاَدْخُلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ پەرورەدگارا؛ ئەو خودا پەرستانە بخەرە ناو بەهەشتی رازاوەو ؛ ئەو بەهەشتەى خۆت لەسەر زوبانى پیغەمبەران وادەت پی داون، خودایە خوڤان و باوک و دایکی صالح و ژن و مندالی بەخۆچاراویان بخەرە تەکیانەو بەکۆمەل بیانخەرە ناو بەهەشتی رازاوە، ئەو بەهەشتەیان پی پەرەا بیینە و پییان ببەخشە! هەرکەسێ لەوان خاوەن نیمان و یەکتاپەرستە لەناو بەهەشتدا بەیەکتریان شاد بکەرەو ، چونکە چاوپێکەوتن و بەیەک شادبەوونەوێ خزم و کەس و کاریش یەکیکە لە نیعمەتە هەرە بەنرخەکان و تەواوکەری خوێشی بەهەشتن، هەرەو کو لەدوونیدا دیدەنی و بینینی خزم و کەس و کار چاو فێنک کەرەو و فەرەحەخشی دلن .

بيگومان نه تو تهی خودايه توانات به سهر هموو شتيکدا ههيه، داناو
کار دروستی لیژان و کارامهی له هموو گوفتارو کردارو شهریهت و
باسابه کتدا .

نمونه‌ی نهم نایه‌ته نایه‌تیکی تره که ده‌فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ، وَمَا أَلَتْنَا مِنْهُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلٌّ أُمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ﴾ (الطور/٢١) .

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر ده‌فرموی: موسولمان: که چسوه ناو به‌هسته‌وه پرسیار له‌باوک و دایک و له‌کورو له‌برای ده‌کاو ده‌لی: له‌کوین و چییان به‌سهر هاتووه؟ پئی ده‌گوتری: نه‌وان پله‌یان به‌ئهن‌دازه‌ی پله‌ی تو به‌رز نیه‌و ناگه‌نه ئاستی تو! ده‌لی: من بو خۆم و بو نه‌وان تی‌کۆشام ده‌بی بیته ئاستی من، ئیت داخوازه‌که‌ی جی‌به‌جی ده‌بی، نه‌جار سه‌عیدی کوری جوبه‌یر بو پشتگیری قسه‌که‌ی خۆی نایه‌تی: ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ (الآية) ی خوینده‌وه^(١) .

نه‌جار فریشته‌کان درێژه به‌دوعاو پارانه‌وه‌که‌یان ده‌ده‌ن و ده‌بیژن: ﴿وَقَهُم السَّيِّئَاتِ، وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ خدایه‌ خاوه‌ن باوه‌ران و خوداپه‌رستان بیاریزه له‌ناخۆشی و مه‌ینه‌تی دونیا و قیامه‌ت، له‌تاوانی گه‌وره‌و بچوکیان خۆش ببه، بیگومان که‌سیک تو رۆژی قیامه‌ت بیاریزی له‌سزاو عه‌زابی نه‌ده‌ی نه‌وه ره‌حمه‌ت پی‌گه‌ردووه، خستۆته ناو به‌هه‌شتی خۆته‌وه، نه‌مه‌ش نه‌په‌ری به‌مرازگه‌یشتن و خۆشی‌یه، هیچ خۆشی و فەضل و ریزیک نایگاتی!!

لی‌ره‌دا تی‌بینیه‌ک هه‌یه ته‌ویش نه‌وه‌یه: زانایانی ئیسلام له‌نایه‌تی ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ ... (الآية) نه‌وه‌یان وه‌رگرتووه که فریشته له‌ئاده‌میزاد ریزدارترن، چونکه فریشته که له‌حه‌مدو شه‌نا ده‌بنه‌وه داوای لی‌خۆشبون بو ئاده‌میزادانی خاوه‌ن باوه‌ر ده‌که‌ن، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که خۆیان تاوان ناکه‌ن و بی‌تاجن له‌ ئیستیغفار کردن بو خۆیان، چونکه نه‌گه‌ر پی‌ویستیان به‌داوای لی‌خۆشبوون له‌تاوانی خۆیان هه‌بوایه، ده‌بوایه

١- ته‌فسیری ئیبنو که‌ثیر ج ٤/ ١٦٣٣ .

سهرتا خوْیان پِیش بختایه، نه مهش ئامازه بهو فرمانهی که خودا ناراستهی پیغهمبهری ده کاو ده فرموی: ﴿فاعلم انّهُ لا اله الا الله و استغفر لذنبک و للمؤمنین و المؤمنات﴾ (محمد/۱۹) نه وهتا به پرونی فرمانی به پیغهمبهر ﷺ کردوه: که سهرتا داوای لیخوشبوون بو تساوانی خوْی بکا نه مجار بو تاوانی موسولمانان!

کافره کان روْزی قیامت دان به تاوانی خوْیان دا ده نیّ و خوْیان به شیای سزادان ده زانن

إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾
قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنَبِّئُنَا وَأَحْيَتَنَا أَتُنَتِّبُنَا فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَّعْتُمْ أَنْ تَكْفُرُوا
أَلَعَلِّيَ الْكُبْرُ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ

يَسْأَلُكَ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾
الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار حال و وه‌زعی کافره کیشه‌کاره‌کانی روون
کرده‌وه، نه‌مجار لی‌رده‌ا باسی نه‌وه ده‌کا: که نه‌و خودا نه‌ناسانه‌ی روژی
قیامت دان به‌تاوانی خو‌یان دا ده‌نی‌ن و داوا ده‌که‌ن بیانگی‌پینه‌وه بو
ژیانی دونیا بو نه‌وه‌ی قهره‌بوی تاوانی له‌وه پیشیان بکه‌نه‌وه !!
نه‌مجار باسی نیشانه‌کانی قودره‌تی خودا ده‌کاو به‌لگه‌ی جو‌راو جو‌ر
ده‌هینیتته‌وه له‌سه‌ر خودایه‌تی و به‌توانایی و له‌سه‌ر باراندنی باران و نیگا
ناردن بو نه‌و به‌ندانه‌ی هه‌لیان ده‌بژی‌ری بو پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی.. نه‌مجار
ترساندنن ئاده‌میزادان له‌عه‌زایی قیامت ...

ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ينادون لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا کافرو
مولحیدن و له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ ده‌مرن ، روژی قیامت له‌ناو دۆزه‌خدا زۆر
رکیان له‌خۆ‌ده‌بیته‌وه و خو‌یان ده‌بوغزینن به‌و په‌ری بوغزانندن ، چونکه
به‌ده‌ستی خو‌یان خو‌یان تووشی نه‌و نار‌ه‌ه‌تی و عه‌زابه‌ کردوه ، جا له‌و
حاله‌دا بانگیان لی‌ده‌کری نه‌ی به‌ده‌خته‌کانی شیاو بو نه‌و عه‌زابه
بی‌تامانه ، نه‌ی نه‌وانه‌ی جی‌گاتان بو هه‌تا هه‌تایه دۆزه‌خه و لی‌ی ده‌رناچن
نیستا ئیوه چهند رقتان له‌خۆ‌تانه دل‌نیابن نه‌و کاته‌ی بانگه‌وازی کران بو

ئیمانیه تان و پشتتان هه لکردو ئیمانتان نه هیئا خودا زۆر زیاتر رقی لیتان هه لسا و پتر بوغزاندانی!

﴿قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَا اثْنَتَيْنِ، فَاعْرِضْنَا بِذُنُوبِنَا، فَبَلِّغْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾؟ کافره کان ل دناو دزده خدا وه للام دده نه وه ده ئین: خودایه! دوو جار مردوو بوین: جارێکیان که دئۆبه ئاوێک بووین له پشستی باوکماندا، جارێکیش که دواژیان دنیایا مردنت به سه ره هیئاین، دوو جاریش ژیاونت پی به خشین جارێکیان له ژیانی دنیا داو جارێکیش که له قیامت زیندوت کردینه وه، و ده کوو له نایه تیگی تر دا دده ره موێ: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ كُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَيْنَاكُمْ، ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (البقرة/۲۸).

خودایه ئیمه ئیستا دان به تاوانه کانی خۆمان دا ده ئین: ئیمه په یامی پیغه مبه را ئان روت کرده وه هاره لمان بۆ خردا دانا، بار درمان به زیندوو بوونه وه نه بوو، ئیمه ئیستا را که تر ئینه ئهم حاله ته وه خۆمان به تاوانبار ده زانین، بیگومان زاتی پاکت ده توانی رزگارمان بکسا و ئهم عه زابه وه درمان نی، نایا ریگا چاره ده که هیه بۆ نه وه دی ئیمه ئهم عه زابه رزگارمان بۆ و بگه ریینه وه بۆ ژیانی دنیا بۆ نه وه دی کرداریک بکهین تۆ لیسی رازی بی، هه لئوست و بیرر باوه ریای پدیده بکهین لای تۆ په سه ند بی!

وه کوو له نایه تیگی تر دا ناماژد به رد ده کاو دده ره موێ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ اِنَّ اِلَٰهَ الْمُجْرِمِينَ لَمَا كَسُوا رُؤُوسَهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ، رَبَّنَا ابْصُرْنَا و سَدِّدْنَا فَاَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ﴾ (الاسجد/۱۲) یان دده ره موێ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ اِنَّ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا: يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نَكَذَّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَ نَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانعام/۲۷).

لەژێر تارمایی ئەم ھەلۆیستە بێھومییدیەیان دا، لەکاتیئێکدا ئەوان چاوەڕێی ھەڵامەن و ھەڵامێکی جەرگەریان دەدرێتەو، بەجۆرێک کە بۆ ھەتاهەتایە ھیوا براو دەبن!

دەفەرموی: ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ، وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ ، واتە: ئێوە بەو حالەو دەمێننەو بۆ ھەتاهەتایە ئەو شوێن و جێگاتانە، ناشگێردێنەو بۆ ژيانى دۇنيا ، ئەگەر لەفەرزیکیشتا بگێردێنەو ھەمان ھەڵس و کەوت دەنوێنن، ھەمان کردەو ڕەچاودەکەنەو کە لەو پێش ڕەچاوتان کردوێسون! وەکوو لە نایەتیکی تردا ناماژە بۆ ئەو دەکاو دەفەرموی: ﴿وَلَوْ رَدُّوا لَعَادُوا لَمَّا نَهَوْا عَنْهُ﴾ (الأنعام/٢٨).

کەوابێ تازە گەرانەوتان بۆ ژيانى دۇنيا مەحالە، لەناو دۆزەخدا دەمێننەو چونکە ئێوە لەدۇنيادا حال و ھەلۆیستتان وابوو: کە بانگەوازیی دەکران بۆ ئیمانھێنان و یەکتاپەرستی ئێوە سوور دەبون لەسەر کوفرو ئیلحادو ھاوئەلدانان بۆ خودا، ئەگەر بت و صەنەم بکرانایە ھاوئەلى خودا و بانگەوازیتان بکرایە بۆ ئەو بیروباوەرە خێرا بەبێ سۆ و دوو بپرواتان دەکردو شوێن بانگەوازییەکەر دەکەوتن ، بۆیە ئێستا خودا بپاری داو بەو شیوە عەزاب بدرێن، حوکم و بپاری تەواویش ھەر بۆ خودایە و بەس، ھەموو حوکم و بپاریشی بەگوێرەى حیکمەت و دادپەرورەییە ، بێھاوئەل و بێوێنەو لەزات و لەصیفات دا، بەرزو پێرۆزە و دوورە پەرێزە لەوێ منداڵ و خێزانی ھەبێ.

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا ، وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ پەرورەدگار خودایەکی وەھایە نیشانەى خودایەتى خۆیتان نیشان دەدا ، بەلگەى جۆراو جۆر رادەنوێنێ لەسەر تاك و تەنھایی و بەدەسەلاتی خۆی ، ئەو ھتا لەبەرزاىیەو باران دەبارینێ و دەیکاتە ھۆی

رزق و روژى بۆ ئىتو، بههوى تەو باراندەو جۆرەها دانەرئىلەو مېرەجاتتان بۆ و دەست دېنى، گژو گيا و دارو درخت دېرېتى، شېو و رەنگ و تام و بۆن و بەراميان لىك جودايدە، ھەرچەندەبەيەك ئا و ئاردەدرين و لەيەك زەوى دا دېرېتى، و لەيەك كەش و ھەوادا پى دەگەن. وەنى كەسىك ووردېين و ملەكچى خودا نەبى بەو ئايەت و نیشانانە پەند ئامىز ئابى و عېرەت وەرناگرى.

﴿فادعوا الله مخلصين له الدين، ولو كره الكافرون﴾ بەدلىسوزى خوداپەرستى و يەكتاپەرستى تەنجام بەدن، پېچەرانەى موشرىكەكان ھەلسو كەوت بىكەن، پەيپەو پرۆگرامىك رەچا و بىكەن كە تە رېيازى ھاوئەلەندەران جودا بى، ھەرچەندە كافرەكان بە ھەللىست و بېروباو ەرتان قەئس بن ئىود گوتيان پى مەدەن، لىيان بگەرېن با لە خەفەتان شەق بەرن!!

عەبدوللاى كورى زوبەير دەلى: پېغەمبەر ﷺ لەدەوى نرېژە فەرزەكان تەم درعايەى دەخوتند (لااله الا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد وهو على كل شيء قدير، لاحول ولا قوۋة الا بالله، لااله الا الله ولا نعبد الا اياه له النعمة و له الفضل وله الثناء الحسن، لااله الا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون).

ئىبنو ئەبى حاتمە لە تەبوھوردېرود رىوايەت دەكا دەلى: پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: لەخودا بپارېنەو بەدلىكى پى ھىواو، پىتان رابى كە دوعاكەتان گېرادەبى. باش بزانن خودا دوعايەك وەرناگرى لەدلىكى غافلەو ھەلقولابى.

تەجار پەرزەدگار سى صېفەتى جەلالەت و شەكەمەندى بى خىزى دەجەسپىتى و دەدەرمووى: ﴿ارفع المرحات، فوق العرش، يا قى المرح من أمره على من يشاء من عباده ليبدل يوم التلاق بسورودى كە

نیشانه و نایاتی خۆی نیشانی ئیوه ده‌دا، صیفاتی به‌رزو پیروزی هه‌ن، شکۆمه‌ندو به‌عه‌ظه‌مه‌ته، خاوه‌نی عه‌رشى به‌رینه به‌ویستی خۆی چۆنى بوى ئاوا بوونه‌وه‌ر هه‌لده‌سوپیتى.

ئهم صیفه‌تانه هه‌موویان نیشانه‌ی شکۆمه‌ندین دیارده‌ی گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی ره‌هاو بی‌سنوورینی، خودایه‌کی وه‌هایه‌ نیگا ده‌نییى بۆ سه‌ر به‌نده هه‌لبژارده‌کانی، ئهو به‌ندانه‌ی هه‌لیان ده‌بژیرى بۆ فروستاده‌یی و راگه‌یانندنى نیگا و سروش، ئه‌ركى پێغه‌مبه‌رایه‌تیاں ده‌خاته سه‌رشان و ئهو پله‌و پایه به‌رزو پیروزه‌یاں ده‌داتى. بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزادان بترسن له‌روژی قیامت، له‌عه‌زاب و روداوی ئهو رۆژه‌ی هه‌موو ئه‌هلی ئاسمانه‌كان و زه‌وى، به‌رین و دوايينیان كۆده‌بنه‌وه و له‌سارای مه‌حشه‌ردا گرد ده‌كرینه‌وه.

مانای (يلقي الروح) یانی (يلقي الوحي) وشه‌ی (روح) ی بۆ وه‌حی به‌كاره‌یتاوه، چونكه ئاده‌میزاد به‌هۆی نیگاوه‌ دلایان زیندوو ده‌بیته‌وه، له‌مردویی كوفر رزگاریان ده‌بی، چۆن جه‌سته به‌هۆی گیانه‌وه زیندوه‌ دل‌ه‌كانیش به‌هۆی نیگا و سروشه‌وه زیندوو ده‌بنه‌وه.

قورئانی پیروژ له‌چهند شویتى‌تردا له‌شوینى وشه‌ی (وحي) وشه‌ی (روح) ی به‌كاره‌یتاوه، وه‌كوو ده‌فه‌رموی: ﴿يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل/۲) یان ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ (الشعراء/۱۹۳-۱۹۵).

دیارده‌و صیفاتی رۆژی قیامت زۆرو هه‌مه‌ جوړو پر ترس و سامناكن، هه‌ندى له‌صیفاتی ئهو رۆژه‌ ئه‌وه‌یه ﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ، لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ رۆژی قیامت رۆژیتكه هه‌موو ئاده‌میزاد تیی‌دا به‌ده‌ره‌وه‌ن و هه‌چ شتێك نیه‌

بیانشیریتتهوه، سارای مه‌حشر ده‌شتیکی کاکي به‌کاکي‌یه و هیچ چال و گردۆلگه‌ی تیدا نیه، هه‌موو ئاده‌میزاد له‌گۆره‌کانیان دینه‌ده‌روهه چاوه‌روانی برپاری یه‌زدانین، هیچ شتیکیان له‌خودا نه‌یینی نیه، هه‌رچی کردویانه و گوتویانه به‌ناشکراو به‌نه‌یینی له‌نامه‌ی ئه‌عمالیان دا نویساگه و لای په‌روه‌ردگار عه‌یانه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ (الحاقة/١٨) .

له‌و رۆژه‌دا له‌و مه‌وقیف و دیمه‌نه‌دا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ئه‌مپۆ سه‌لتنه‌ت و ده‌سه‌لات ه‌ی کێیه؟ کێ فه‌رمانه‌واو بالاده‌سته؟ که‌س نیه‌ زات بکا وه‌لام بداته‌وه، ئیت په‌روه‌ردگار بۆ خۆی وه‌لامی پرسپاری خۆی ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموی: ئه‌مپۆ سه‌لتنه‌ت و خودایه‌تی بۆ (الله)یه، تا‌ک و ته‌نها و فه‌ردو سه‌مه‌ده‌ه، به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌ست رۆیشه‌توو بالاده‌سته و گیانه‌به‌رانی به‌مردن ملکه‌چ کردوه، هه‌موانیان ده‌میرینی، هه‌موانیشیان زیندوو ده‌کاته‌وه، حیساب و لی‌کۆلینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده‌کانی ده‌کا و به‌گۆیره‌ی کرده‌وه‌کانیان پاداش و سزا وه‌رده‌گره‌وه .

﴿لِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ، لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ، إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾
رۆژی قیامه‌ت رۆژی‌که هه‌موو که‌س به‌گۆیره‌ی کرده‌وه‌ی خۆی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کری . رۆژی سزاو پاداش و هه‌ق و عه‌داله‌ته، رۆژی دادگایی کردن و یه‌کلاکردنه‌وه‌یه، مۆله‌تدان و دواخستنی تیدا نیه، شکۆمه‌ندیی په‌روه‌ردگار هه‌بیه‌تی‌ک به‌جه‌وو مه‌وقیفه‌که ده‌به‌خشێ بیده‌نگی و ترس و خۆف سارای مه‌حشر داده‌گری مه‌خلوقات هه‌موویان گوێ قولاخن، چاوه‌روانی سه‌ره‌نجام و ئاکامن، سته‌م له‌که‌س ناکری، له‌تاوانیان زیاد ناکری و له‌چاکه‌یان که‌م ناکریتتهوه .

خودا زوو حیساب و لی‌کۆلینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده‌کانی ده‌کا، هه‌چی لی‌تیک ناچی حیساب کردنی له‌گه‌ل ئه‌م، له‌حیساب کردنی له‌گه‌ل یه‌کی‌کی‌تر

بی‌ئاگای ناکا، دادگایی کردنی هه‌موو ئاده‌میزاد لای خودا وه‌کوو دادگایی کردنی نه‌فسیک وه‌هایه، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ما خلقکم و لا بعثکم الا کنفسٍ واحده﴾ (لقمان/٢٨) بیان ده‌فرموی: ﴿وما امرنا الا واحده کلمح بالبصر﴾ (القمر/٥٠). خودا زانا و ئاگاداره به‌سهر هه‌موو نه‌یتی و ئاشکرایه‌کدا، هه‌ر له‌ زه‌پره تا مه‌جه‌پره لای خودا چون یه‌که، ده‌سه‌لاتی به‌سهر هه‌موویان دا وه‌کوو یه‌که وایه.

ئیمامی موسلیم له‌صه‌حیحی خؤیدا فرمووده‌یه‌کی ریاوایه‌ت کردووه، فرمووده‌که به‌حه‌دیشی قودسی مه‌شه‌وره ئه‌بوزه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ریاوایه‌تی کردووه: که له‌په‌روه‌ردگار هه‌ گێپراویه‌تیه‌وه ده‌فرموی: ﴿یا عبادي اِنِّي حرمت الظلم على نفسي و جعلته بینکم محرماً، فلا تظالموا... یا عبادي اِنما هي اعمالکم احصیها علیکم ثم اوفیکم ایّاه، فمن وجد خيراً فلیحمد الله تبارک و تعالی و من وجد غیر ذلك فلا یلومن الا نفسه﴾.

ئه‌ی به‌نده‌کانم من سته‌مم له‌خۆم یاساغ کردووه و له‌ناو ئیوه‌شدا یاساغم کردووه. که‌واته سته‌م له‌یه‌کتر مه‌که‌ن... تا ده‌گاته ئه‌وه که ده‌فرموی: ئه‌ی به‌نده‌کانم! ئه‌وه کرده‌وه‌کانتان ئه‌نجامیان ده‌ده‌ن و له‌سه‌رتان ده‌نوسین، پاشان پاداش و سزاتان به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌ده‌ینه‌وه، جا که‌سیک خیری هاته‌ پیش باسوپاسی خودا بکات، وه‌که‌سیکیش شه‌ری توش هات باسه‌رزه‌نشتی خودی خۆی بکات.

نایه‌ته‌کان به‌گشتی و به‌چوپس نه‌م خالانه‌یان له‌خۆ گرتوون:

١- په‌روه‌ردگار خیری بو‌ به‌نده‌کانی ده‌وی و پی‌ی ناخۆشه‌ توشی شه‌ر بن.

۲- زۆرىمى زۆرى زانايانى ئىسلام ئايەتى ﴿أَمَّا اثْنَتَيْنِ وَ أَحْيَيْتُنَا اثْنَتَيْنِ﴾
يان كىرەتە بەلگە لەسەر ھەبوونى عەزابى ناو گۆر، ئەمەش
بەگوڧرەى ئەو راقە كىرەنى ئىمامى (السدى) بۆ ئەم ئايەتەى كىرەوۋە
كە دەفەرمۇى: دوو مەردنەكە و دوو ژيانەكە بەم جۆرىيە: لەدۇنيادا
دەمان مەرىنى و لەگۆردا زىندۇومان دەكاتەوۋە بۆ پەرسىيەر لىكەردن،
پاشان دەمانرىنىتەوۋە، ئەمجار لەقىيامەتدا زىندۇومان دەكاتەوۋە .

۳- رۆژى قىيامەت تاوانباران دان بەتاوان و كوفرى خۇيان دا دەنىن
پەشىمانن بەلام بىسۇودە، داواى گەرانەوۋە دەكەن بۆ دۇنيا بەلام
گەرانەوۋە نابى.

۴- پەرۋەردگار چەندان بەلگەى داناون لەبوونەوۋەردا نىشانەى ھەبوون و
تاك و تەنھەى و بەتوانايى خودان، ھەركەسىك بىروانىتە ئاسمانەكان
و مانگ و خۆرو ئەستىرەكان چۆم و جۆگا و ساراو گۆڧىگەى ناو
زەوى ، سەبىرى دەرياكەن و چۆنىيەتى باران بارىن بىكات ، دەزانى
خودايەكى تاك و تەنھاو خاوەن دەسەلات و زانا ئەم بوونەوۋەرى
بەدەيىتەوۋە بەپىوۋەى دەبا...

۵- خودا پىغەمبەرانى بۆيە نادرون ئادەمىزادان بىرسىنن لەرۆژى
مەحشەر و رەبەرۋوبوونەوۋە لەگەل خودا .

۶- رۆژى قىيامەت رۆژىكە ھەموو ئادەمىزادانى تىدا زىندۇكراوۋەتەوۋە
لە دەشتىكى كاكى بەكاكىدا كۆكراونەوۋە، ھەموو كەس بەئەندازەى
كىرەوۋەكانى پاداش و سزا وەردەگىرى، ھەموو كەس بەدەرەوۋەن و
ھىچ شتىك لەخودا نەيىنى نىيە، لەو رۆژەدا دەردەكەوۋى كە
عەظەمەت و سەلتەنەت ھەر بۆخودايەو بەعەدالەتكارى سزاو
پاداشتى بەندەكانى دەداتەوۋە.

هه ندى له ديارده تر سناكه كانى رۆژى قيامهت

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَالٍ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
يَذُوبُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاكِ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

لهوه پيش ناماژهى بهوه كرد: كه خودا پيغه مبه رانى بۆيه نار دوون
ئاده ميزاده كان بترسيئى له رۆژى قيامهت، رۆژى بهيهك گه يشته وهو
زيندوبوونه وه، نه جار هه ندى ديمه نى سامناكى نهو رۆژه راده نوئيسى
بۆ نه وهى كافره كان له روداوى نهو رۆژه بترسيئى و واز له كوفرو بيدينى
خويان بهيئن.

ده‌فهرموی: ﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ
كَاطْمِينَ﴾ نهی پیغه‌مبه‌را! نهو کافرو موشریکانه بترسیته لهرژوی
قیامت بۆ نهوی وازیینن له‌کوفرو بی‌دینی، بیانترسیته له روداوی رَوُژِیْکَ
که ناده‌میزاد خهریکه دلّیان له‌شوینی خوی هه‌لده‌که‌ندری و به‌رزبیته‌وه بۆ
قورگیان، واته: دلّیان نه‌وه‌نده ته‌نگ و خه‌فته‌بار ده‌بن، خهریکه دلّیان
له‌قورگیان بیته ده‌ری.

﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ﴾ نیه بۆ کافرو سته‌مکاران
دۆست و خزم و دلّسۆز سودیان پی‌یگه‌یه‌نن تکاکارو شه‌فاعه‌تکاریان نین،
نه‌گهر هه‌شیان بی شه‌فاعه‌تبیان لی‌وه‌رناگیری.

قیامت هه‌ردی و گومان له‌رابوونی دا نیه، هه‌ر شتی‌کیش هاتنی
مسۆگهر بی نزیکه، ده‌گوتری: (كُلُّ آتٍ قَرِيبٌ) هه‌رچه‌نده له‌دیدي
ناده‌میزادانه‌وه هاتنی قیامت دووربی و رابوونی بو‌ه‌غری، وه‌لی
لای خودا نزیکه، وه‌کو له‌شوینی‌کی‌تردا ده‌فهرموی: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَ
انْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (القمر/۱). یان ده‌فهرموی: ﴿اتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾
(النحل/۱).

ته‌جار په‌روه‌ردگار نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که زانیاری ته‌واوی ده‌رباره‌ی
کارو کرده‌وه وه‌لس و کهوتی هه‌موو ناده‌میزادان هه‌یه هه‌موو شتی‌کی
کۆنترۆل کردوه. ده‌فهرموی: ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾
په‌روه‌ردگار ناگاداری هه‌موو شتی‌که، ته‌نانه‌ت غه‌یانه‌تی چا‌و‌یش
ده‌زانی‌که یه‌کێک به‌ غه‌یانه‌ت سه‌یری شتی‌کی حه‌رام ده‌کا خودا
ناگای لییه، هه‌روه‌ها شاراودی نیو دل و ده‌روونه‌کانیش ده‌زانی، نه‌و
خه‌یال و خه‌ته‌رانه‌ی به‌سه‌ر دلّدا راده‌بورن خودا پی‌یان ناگاداره و ده‌زانی
چین و چی نین.

به‌کوردی و به‌کورتی زانیاری خودا همه‌وو شتیکی کۆنترۆل کردوو،
 گه‌وره‌بی یان بچوک کهم بی یان زۆر، ناشکرا بی یان نه‌یتی خودا
 به‌ته‌واویی پی‌ی ده‌زانی و ناگای لییه‌تی، ده‌ی با ناده‌میزاد حه‌یا له‌خودا
 بکه‌ن بزائن: که خودا چاوی لییانه و هیچ کرده‌وو هه‌ل‌سوک‌ه‌وتیکی ئه‌وان
 له‌خودا په‌نامه‌کی نه‌، که سێک ته‌ماشاکردنی چاوی خائین بزانی دیاره
 شتی تری لی گوم نابی.

﴿والله يقضي بالحق﴾ په‌روه‌ردگار به‌هه‌ق و عه‌داله‌تکاری حوکم ده‌کا،
 پاداشی چاکه‌به‌چاکه ده‌داته‌وو خراپه‌ش به‌خراپه، هه‌رک‌ه‌س شیای چی بی
 ئه‌وه‌ی دینیته‌وه‌ ری، هه‌ر خودا له‌و رۆژه‌دا حوکم و بریاری به‌ده‌سته‌و
 دادگایی عه‌داله‌تکارییه.

﴿والذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء إن الله هو السميع
 البصير﴾ ئه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌ی جگه له‌خودا ده‌یان په‌رستن هیچیان
 له‌بارانیه و هیچیان پی‌ناکری و هیچ حیساییکیان بو‌ناکری، بی‌گومان
 خودا شنه‌واو بینایه‌و هه‌رچی ده‌یکا له‌زانیاریه‌وه هه‌ل‌ده‌قوئی و به‌ته‌واوی
 همه‌وو شتیکی لی‌ده‌زانی، له‌روانگه‌ی ئه‌و زانیاریه ره‌هایه‌وه پاداش و
 سزای همه‌وو کهس به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌داته‌وه.

ئه‌و قوره‌یشییانه ئه‌و خه‌لکه بی‌دین و کافرو مولحیدانه پی‌ویسته
 به‌خۆیاندا بچنه‌وه و له‌خودا بترسن ﴿أو لم يسيروا في الأرض
 فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم﴾ ئه‌وه بو‌په‌ند له‌نه‌ته‌وه
 له‌ناوبراوه‌کانی رابووردوو وه‌رناگرن، بو‌چی ئه‌وانه‌ی په‌یامی ئیسلام ره‌ت
 ده‌که‌نه‌وه سورن له‌سه‌ر کوفرو ئیلحادی خۆیان بو‌چی گه‌شت و
 گوزار ناکه‌ن به‌ناو زه‌وی‌دا؟ بو‌چی به‌چاوی وردبینی‌یه‌وه سه‌یری شوینه‌واری
 رابووردوان ناکه‌ن و بزائن ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه پی‌شینانه چییان
 به‌سه‌ر هاتوو، چ عه‌زاب و سزایه‌ک گرته‌یه‌وه تیکیه‌وه پی‌چان و له‌ناوی

بردن! له‌کاتیکدا ﴿کانوا هم اشد منهم قوّة و آثاراً في الارض فآخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله من واق﴾ ئەو گەل و نەتەوہ رابووردوانە زۆر لەموشریکە قوریشییەکان و کافرانی سەردەمیش بەهێزو تواناتر بوون ، قەلاو شوراو بالەخانەیان لەهێ قورەیشییەکان گەورەترو بلندتر و پتەوتر بوون.

خودا بەهۆی تاوان و سەرپێچیانەوہ، ئەوانەیی لەناوبردن و کەس نەبوو دیفاعیان لی بکا، کەس پارێزگاری نەکردن، دەیی با قورەیشییەکان و ھەموو کافر و مولحیدو ستەمکارو تاوانباریک لە ھەموو چەرخ و زەمانیکدا بترسن لەوہی: کە خودا چی بەسەر ئەو گەل و نەتەوہ رابووردووانەدا ھێنا بەسەر ئەوانیشی یێنی ، چۆن ئەوانی لەناو برد ئەمانیش بەو دەرە بەری.

ئەجار ھۆی لەناوبردن نەتەوہ ستەمکارەکان دیاریی دەکا و دەفەرموی: ﴿ذلک بائھم کانت تأتیھم رسلھم بالبینات فکفروا فأخذھم الله، إنه قوي شدید العقاب﴾ ئەو ھیلاک و لەناو بردنەیان بەھۆی ئەوہوہ بوو کە پێغەمبەرەکانیان دەھاتنە لایان و بانگەوازییان دەکردن بۆ ئیمان ھێنان و خودا پەرستی ، کەچی ئەو گەل و نەتەوہ بەدکارانە پەیامی پێغەمبەرانیان رەتدەکردەوہ، ئیتر خودا بەھیلاکی بردن و ولاتی بەسەردا وێران کردن، بێگومان خودا خاوەن ھێز و عەظەمەتە ، خاوەن ھەڵمەت و شەوکەتە ، ھەرچی بیهوی دەیکا، ھیچ شتیک نیه بەرگەیی بگرتی ، عەزابی توندو تیژە، بۆ ئەوانەیی سەرپێچی فەرمانەکانی دەکەن، دەیی ئیوەیش ئەو موشریکەکانی قورەیش و ھەموو ملھورو ستەمکاران پەند لەبەھیلاک چوونی ملھورانی رابووردوو وەرێگرن و بەخۆتاندا بچنەوہ، بائێوہش وەکوو ئەوانتان بەسەر نەیە.

چیرۆکی حه‌زه‌تی موسا له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون و هه‌مان دا

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
وَمُسْلَطِينَ مُبِينٍ ٢٣ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَقُرُونَ
فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ٢٤ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٥
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ٢٦
وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ٢٧

له‌وه پێش په‌روه‌ردگار ته‌سه‌لای پێغه‌مبه‌ری هێنايه‌وه به‌وه دڵی
دایه‌وه: که مله‌وړو موشریکه‌کانی رابووردو و سه‌ره‌نجامیان به‌هیلاکچون و
فهوتان بوو، ته‌وه‌تا ناسه‌وارو که‌لاوه‌کوڤیان تا یستاش ماون و ئیواره‌و
به‌یانی قوره‌یشییه‌کان له‌کاتی سه‌فه‌رو گه‌شت و گوزار دا ده‌یانبینن،
ته‌جار لی‌ره‌دا به‌چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی حه‌زه‌تی موسا ته‌سه‌للای دڵی
ده‌داته‌وه، لهم روانگه‌وه: که حه‌زه‌تی موسا و ی‌پرای موعجیزه‌ی ناشکراو
جو‌راو جو‌ری له‌سه‌ر راستی پێغه‌مبه‌ریه‌تیه‌که‌ی که‌چی فیرعه‌ون و

هامان و قارون به‌درۆیان خسته‌وه ، په‌یامه‌که‌یان ره‌تکرده‌وه ، وتیان: سیحریازه، درۆزن و فیتنه‌جۆیه، به‌لام سه‌ره‌نجام سه‌رکه‌وتن بۆ موسا و شوینکه‌وتوانی بوو، به‌مه‌ش موژده به پیغه‌مبه‌ری نیس‌لام ده‌دا که سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی دونیاو قیامت هه‌ر بۆ ئه‌وه .

ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ ارسلنا موسىٰ بآياتنا وسلطان مبين﴾ بی‌گومان ئیمه موسامان کرده پیغه‌مبه‌رو به‌موعجیزه‌ی جۆراو جۆره‌وه ره‌وانه‌مان کرد ﴿الی فرعون و هامان و قارون﴾ بۆ سه‌ر فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی که پاشای میصر بوو، هامان وه‌زیرو یارمه‌تیده‌ری بوو و قارونیش ده‌وله‌مه‌ندترین سه‌رمایه‌داری ئه‌و رۆژگاره بوو.

﴿فقالوا: ساحر کذاب﴾ ئه‌و مله‌پورانه ده‌رباره‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره موعجیزه ناشکراو نمایانه وتیان: ئه‌مه سیحریازو درۆزن و فیتنه‌یه، که ده‌لی: پیغه‌مبه‌رم درۆ ده‌کا، ئه‌و به‌لگه و نیشانانه‌ی ده‌یاننوتنی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی خۆی سیحرو چاوبه‌سته‌کی‌یه.

ئه‌م به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران و ره‌تکرده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یان داب و نه‌ریتیکی سه‌رتاسه‌ری گه‌ل و نه‌ته‌وه مله‌پورو گومراکان بووه. وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ناماژه بۆ ئه‌وه ده‌کاوه ده‌فهرموی: ﴿كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا: ساحر او مجنون، اتواصوا به بل هم قوم طاغون﴾ (الذاریات/٥٢-٥٣).

به‌تایبه‌تی ناوی فیرعه‌ون و هامان و قارونی هینا، چونکه ئه‌وانه سه‌رانی مله‌پورو قسه‌پرویشتوو بوون ، ئه‌وانی دی شوینکه‌وتوو گوپراپه‌لی بی‌ده‌سه‌لات بوون، هه‌موو سه‌رده‌می‌کیش دونیاخۆرو مله‌پور، گوئی بۆ به‌لگه‌و موعجیزه راناگرن، هه‌ر خیرا په‌نا ده‌به‌ن بۆ زه‌برو زه‌نگ و هه‌یزو هه‌ول ده‌ده‌ن له‌و ریتگه‌وه به‌ره‌رکانی په‌یامی هه‌ق بکه‌ن بۆیه ده‌فهرموی: ﴿فلما جاءهم بالحق من عندنا﴾ که ئه‌و پیغه‌مبه‌ره له‌لایه‌ن ئیمه‌ود

به‌به‌لگه و موعجیزه‌ی حق و ناشکراوه ره‌وانه‌کرا و هاته ناویان و بانگه‌وازیی کردن، پشتیان لی‌هه‌لکردو و په‌یامه‌که‌یان رت کرده‌وه.

﴿قالوا: اقتلوا أبناء الذين آمنوا واستحيوا نساءهم﴾ مله‌وره‌کان (فیرعه‌ن و هامان و قارون) وتیان: ده‌ست بکه‌نه‌وه به‌ته‌نفیزکردنی یاسای له‌وه‌پیش‌تان ده‌رباره‌یان، به‌م جوړه زاروکه نیترینه‌کانیان بکوژن و میینه‌کانیان به‌یئنه‌وه، بو‌ته‌وه‌ی زور نه‌بن و نه‌بنه‌جی‌گای مه‌ترسی، نیترینه‌کانیان له‌ناوبه‌رن، میینه‌کانیان مه‌ره‌خس بکه‌ن باپی‌بگه‌ن ده‌یانکه‌ینه‌کاره‌که‌رو خزمه‌تی خو‌مانیان پی‌ده‌که‌ین!

وادیاره‌نه‌مه‌جاری دووهم بووه‌نه‌م یاسا مله‌ورپی و سته‌م‌کاریه‌ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل په‌یره‌و بکری، جاری په‌که‌م: که‌له‌پیش له‌دایک‌بوونی هه‌زرتی موسادا بووه، بو‌ته‌وه‌بووه‌که‌نه‌هی‌لری پی‌بگاو زوو له‌ناو بجی، جاری دووهمیش: له‌ده‌ست‌پیکردنی بانگه‌وازیی هه‌زرتی موساو یاساکه‌خرايه‌وه‌گه‌ر. به‌لام فرت و فی‌لی فیرعه‌ون سه‌رنه‌که‌وت، نه‌وه‌بوو هه‌زرتی موسا به‌ر نه‌و یاسا مندال کوژییه‌نه‌که‌وت و رزگاری بو، جاری دووهمیش به‌هه‌مان شیوه‌پلانه‌که‌یان بی‌سود بوو.

﴿وما کید الکافرين الا في ضلال﴾ فرت و فی‌لی کافر و خودا نه‌ناسان گومراییه‌و سوو‌دبه‌خش نیه، نه‌خشه‌و پلانی‌که‌نه‌تیجه‌به‌ده‌سته‌وه‌ناداو پی‌چه‌وانه‌ی مه‌به‌ست دیتته‌وه.

وه‌کوو زانیمان فیرعه‌ون له‌پیش له‌دایک‌بوونی هه‌زرتی موسادا یاسای نیترینه‌کوژی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلی ده‌رکرد و په‌یره‌وی کرد، نه‌مجار داوی ده‌رکردنی نه‌م یاسایه‌و له‌ژیر تیشکی مانای نه‌م نایه‌ته‌ی ئیره‌دا دوو بیرو بو‌چو‌و‌غان لا په‌یدا ده‌ین:

١- ویده‌چی نه‌و فیرعه‌ونه‌ی نه‌و یاسایه‌ی ده‌رکردووه‌مردبی و وه‌لی عه‌ده‌و جین‌شیننی هات‌بته‌سه‌رته‌خت و ئیتر نه‌و یاسا نیترینه‌کوژییه‌

وه لا خرابی و کاریان پی‌ته‌کردبی، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی حه‌زهره‌تی موسا بانگه‌وازیی خۆی ده‌ست پینکردوه‌و روه‌پروی فیرعه‌ونی تازه‌بوته‌وه، ئه‌م فیرعه‌ونه‌ تازه‌یه‌ش ئاگاداری ژبانی حه‌زهره‌تی موسا بووه‌و زانیویه‌تی: که به‌مندالی له‌باله‌خانه‌ی فیرعه‌ون دا پینگه‌یشتوه‌وه، هه‌روه‌ها ئاگاداری یاسای له‌وه‌ پێش بووه، : که بریتی بوو له‌کوشتنی مندالی نیرینه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و مه‌ره‌خه‌سکردنی مێینه‌کانیان! ئیتر دارو ده‌سته‌که‌ی ره‌هنومایی ده‌که‌ن که یاسا کۆنه‌که‌یان بجه‌نه‌وه‌ گه‌ر سه‌رله‌نوێ ده‌ست بکه‌نه‌وه‌ به‌کوشتنی نیرینه‌کانیان به‌تایبه‌تی مندالی ساحیره‌کان و ئه‌وانه‌ی ئیمانیان به‌موسا هیناوه .

۲- ئیحتیمالی دووه‌م ئه‌وه‌یه‌ فیرعه‌ون هه‌ر ئه‌و فیرعه‌ونه‌بی که موسای له‌ خۆگرت و به‌خێوی کرد، وه‌لی به‌تێپه‌رپوونی رۆژگار یاسای نیرینه‌ کۆژیه‌که‌ی سوایی و ئه‌وه‌نده‌ توندوتیژی تێدانه‌مابی، یان هه‌ر کاری پی‌ته‌کردبی و پووچی کردبێته‌وه، دارو ده‌سته‌که‌ی ره‌هنومایی ده‌که‌ن بۆ وه‌گه‌ر خه‌ستنه‌وه‌ی ئه‌و یاسا سه‌ته‌مکارییه‌ و تاییبه‌تی ده‌که‌ن به‌وانه‌ی ئیمانیان به‌موسا هیناوه‌و شوینی که‌وتوون، به‌لام وادیاره‌ فیرعه‌ون بۆخۆی رایه‌کی تری هه‌یه‌ و ده‌یه‌وێ هه‌لسوکه‌وتیکی تر دژی موسا په‌یره‌وبکا، ده‌فه‌رموی:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ لیم گه‌رین با موسا بکوژم و له‌سه‌رچاوه‌وه‌ ئه‌و بانگه‌وازیه‌ بکوژینمه‌وه، وا دیاره‌که‌سانیک هه‌بوون دژی ئه‌وه‌بوون موسا بکوژری، پێیان وابوو که‌ کوشتنی موسا کێشه‌که‌ چاره‌سه‌ر نا‌کاو له‌وانه‌یه‌ جه‌ماوه‌ر کێشه‌که‌ بقۆزنه‌وه‌و به‌شه‌هیدی بزائن و راپه‌رپینیک دژی دام و ده‌زگای داپلۆسینه‌ری فیرعه‌ون ئه‌نجام بدری، ئه‌مانه‌ش به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئیمانه‌هینانی ساحیره‌کان له‌ فستیقاله‌ جه‌ماوه‌رییه‌که‌دا پتر پتر تی‌ده‌چی. یان ویده‌چی هه‌ندی له‌راویژکارانی

فیرعون له‌دلی خویان دا ترسیک دایگرتین و ترسابن له‌وی خودای موسا
تۆله‌یان لی‌سینی، چونکه بتپهرسته‌کان پروایان به فره خودایی هدییه،
له‌وانه‌یه پییان وابوو بی خوداکه‌ی موسا پاریزگاری لی‌ده‌کاوا ناهیلی
ده‌ستدریژی بکریته‌سمر. قسه‌ی فیرعون که ده‌لی: ﴿ولیدع ربّه﴾
ره‌تکرده‌وی بیروبو‌چوونی نمو جوړه که‌سانه بوو.

له‌وانه‌شه فیرعون نم قسه‌یدی به‌ته‌وسه‌وه به‌خه‌لکه‌که گوتبی بو
گالته پیکردن بوو بی!

نه‌جار فیرعون پاساو بو کوشتنی موسا ده‌هینتته‌وه، به‌لکه‌ی به‌هیزی
نه‌ویه ده‌لی: ﴿إني أخاف أن یبدل دینکم أو أن یظهر فی الأرض
الفساد﴾ نه‌من ده‌ترسم ناینتان بگوړی و بیرویاوهرتان تیک بدا، واتان
لی‌بی واز له‌به‌ندایه‌تیکردنی من بهینن و بتپهرستی نه‌کن! ده‌ترسم
بتاڅخاته سمر نایینی خوی و واتان لی‌یکا یه‌کتاپهرستی پدیره و بکه‌ن یان
دوو‌بهره‌کی بڅخاته ناو خه‌لکه‌وه و پشیوی و ئازاوه به‌ریابی و به‌مه‌ش
ناسایشی ولات تیک بچی.

له‌به‌رامبر نه‌م جه‌بروت و مله‌ورپی‌ه‌ی فیرعوندا موسا په‌نا به‌خوا
ده‌گری و خو ده‌خاته ناو نه‌و قه‌لا پته‌وه‌وه، ده‌فرموی: ﴿وقال موسیٰ إني
عذتُ برَبِّي وربکم من کلّ متکبرٍ لا یؤمن بیوم الحساب﴾ حذرته‌ی
موسا ﷺ فرموی: من په‌نا ده‌گرم به‌خودای خوّم و خودای ئیوه‌ش
له‌زهره‌رو زیانی هه‌موو مله‌ورپیکي وه‌کوو فیرعون و هاو وینه‌کانی، په‌نا
ده‌گرم به‌خودا: که‌بمانپاریژی له‌زیانی هه‌موو کافرو مله‌ورپیکي بی‌پروا و
ملنه‌ده‌ر بو حق و راستی؛ نه‌وانه‌ی پروایان به‌هاتنی روژی قیامت نیه.

ره‌تدانه‌وی حذرته‌ی موسا ﷺ ره‌تدانه‌ویه‌کی جهرگیر بوو، هه‌م قسه
بوو، هه‌م کرده‌وه بوو. به‌گویه‌ی داخوازی حال و مه‌قام بوو، واته: نه‌ی
فیرعون! نه‌وی تو وت له‌روانگه‌ی لاقرتی و گالته‌کردنه‌وه

﴿وَلِدْعُ رَبِّهِ﴾ باموسا هاوار له‌خودا که‌ی بکا، نه‌وه نایینی حه‌قی منه بۆ
گالته‌پیکردن ناشی، وه‌من په‌ناده‌گرم به‌خودای خۆم و هاواری لی‌ده‌که‌م که
له‌شه‌رو نه‌گبه‌تی تۆ بمپاریزی، ده‌شبینی چۆن خودا یارمه‌تیم ده‌داو به‌سفر
تۆدا زالم ده‌کا و بۆرت ده‌ده‌م!

چیرۆکی پیاوه موسولمانه‌که‌ی قه‌ومی فیرعه‌ون و داکۆکی کردنی
له‌ حه‌زه‌تی موسا

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقُومُ
لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ
بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
أَهْدِيكُمْ إِلَّا لِسَبِيلِ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقُومُ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْآحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلُمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
وَيَنْقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلَوْنَ مَدَائِرَ

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾
 وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ
 مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
 أَتَاهُمْ كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

لهو پيش په‌روه‌ردگار باسی نه‌وهی کرد که فیرعه‌ون هه‌ره‌شه‌ی
 کوشتنی له‌هه‌زه‌تی موسا کرد، نیت له‌دیدو پروانگهی خه‌لکه‌وه‌واهه‌ست
 کرا که کوشتنی هه‌زه‌تی موسا مسوگه‌ره‌و هیچ هیژیک نیه‌بتوانی
 فیرعه‌ون له‌وه‌لویتسه‌ی پاشگه‌ز بکاته‌وه، به‌ته‌حه‌دداو مله‌وره‌یه‌وه‌ده‌لی:
 من موسا ده‌کوژم باخودا که‌ی نه‌هیلی و به‌رگری لی‌بکا، فیرعه‌ونیش
 فیرعه‌ونه و مله‌وره‌پکی سته‌مکاری بی‌ویژدانه و هیتله‌ره‌له‌چاوی‌پا‌ناوی
 ده‌ست‌نوژی به‌موفه‌ره‌ک ده‌شیا .

تالیره‌دا هیژی تیمان خو‌ی ده‌نوینی و نازایه‌تی و برپا پته‌وی
 موسولمان ده‌رده‌که‌وی. کابرایه‌کی بۆره‌پیوا نه‌هامانه‌و نه‌قارونه، به‌لام
 خودا هیدایه‌تی داوه‌و نووری تیمان له‌دلی‌دا چه‌سپاوه ، نایه‌وی پی‌ی بزانه
 که تیمانی هیناوه، دیته‌قسو په‌نجی‌ناپه‌زایی به‌رزه‌کاته‌وه، خوینی
 خو‌ی ده‌کاته‌کاسه‌وه و گو‌ی به‌سه‌ره‌نجام نادا، ده‌که‌ویتته‌نه‌صیحه‌ت و
 ناموژگاریی کردنی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، زۆر به‌لیزانی و ژیرانه

به‌رگری له چه‌زهره‌تی موسا ده‌کا . ده‌یه‌وی له‌و بریاره‌یان ژیوانیان
بکاته‌وه ، جۆره‌ها به‌لگه‌یان بۆ دینیتته‌وه...!!

ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ: أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا
أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ، وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ واته: پیاگێک
له‌داروده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون و قه‌صری پاشایه‌تی: که‌له‌ناو دلی خۆی دا
ئیمانی هێنا‌بوو ، نه‌یویست بوو که‌س پێی بزانی، هاته‌ ناخاوتن و
په‌نجی ناره‌زایی ده‌رپری و تی: نه‌وه چۆن رێگه به‌خۆتان ده‌ده‌ن پیاویک
بکوژن هه‌موو تاوانه‌کانی نه‌وه‌ن ده‌لی: خودای من (الله)یه؟

به‌ج عه‌قلێک نیتوه پرکێشی نه‌و کاره ده‌که‌ن و په‌نا بۆ کوشتنی که‌سیک
ده‌جه‌ن بانگه‌وازی‌تان ده‌کا بۆ خودا په‌رستی و یه‌کتا په‌رستی لوه‌لحال بۆ
پشتگیری بانگه‌وازییه‌که‌ی موعجیزه‌ی جۆراو جۆری خستوونه‌ روو،
موعجیزه‌کانی گه‌واهیده‌رن له‌سه‌ر راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامه‌که‌ی،
ده‌ی که‌سیک نه‌وه حالی بێ بۆ ده‌بی بکوژری؟! که‌ی که‌سیکی ناوا مرۆف
دۆست و خودا په‌رست و بانگ بیژی حه‌ق و عه‌داله‌تکاری شیای
کوشتنه؟ نیت وادیاره فیرعه‌ون له‌و هه‌لرێسته‌ی پاشگه‌زیه‌تده‌ره به‌دای
که‌مه‌وه ته‌ن‌فی‌زکردنه‌که‌ی دواخست .

ئیب‌ن‌عه‌بیاس ده‌فه‌رموی: له‌داروده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون نه‌نه‌ها ئهم کابرایه
و هاوسه‌ری فیرعه‌ون موسو‌لمان بوون و ئیمانی هێنا‌وه . هه‌ره‌ها نه‌و
کابرایه‌ش که‌هه‌والی به‌ موسا دار و تی: ﴿يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتِكَرُونَ بِكَ
لِيَقْتُلُوكَ﴾ القصص/٢٠

نه‌ه‌جار کابرای خاوه‌ن باوه‌ری موسو‌لمان، شه‌ش به‌لگه‌ نا‌راسته‌ی فیرعه‌ون و
کاربه‌ده‌ستانی ده‌ربار ده‌کا و ده‌لی:

١- ﴿وَإِنْ يَكَازِبًا فَلَعَلَّهِ كَذِبٌ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصَبِّحُ بَعْضُ الَّذِي
يَعْدُكُمْ﴾ نه‌ی خه‌لكینه! نه‌ی پیار ما‌قول و نه‌نجومه‌نی راویژر

کاربه‌دهستانی ده‌ربار! ئەم کابرایه : که موسایه و بانگه‌وازیی خوداپه‌رستی و یه‌کتابه‌رستی ده‌کا، ئەگەر درۆ بکا هۆبالی درۆ‌کردنه‌که‌ی له‌ئەستۆی خۆیه‌تی، خودا له‌دونیاو قیامت سزای ده‌داته‌وه، ئیوه‌ش هه‌قتان نه‌بی به‌سه‌ریه‌وه. خۆ ئەگەر راست بکات و پیغه‌مبه‌ری و به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌یه‌وه نه‌چن، ئەوه به‌ته‌ئکید هه‌ندی له‌وه‌ره‌شانه‌ی لی‌کردوون دینه‌جی و تووشی نه‌هامه‌تی و نه‌گبه‌تی ده‌بن، که‌وابی وازی لی‌بینن و چیتان به‌سه‌ر خۆی و گه‌له‌که‌یه‌وه نه‌بی با ئیمانی پی‌بینن و شوینی بکه‌ون.

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ یی‌گومان ئەگەر موسا هه‌قی به‌ده‌سته‌وه نه‌بی، دۆرزن بی داوای پیغه‌مبه‌ریتیه‌که‌ی راست نه‌بی و خودا به‌موه‌جیزه‌که‌ی پی‌نه‌کا، خودا ریسوای ده‌کا و به‌هیلاکی ده‌با، چ پی‌ویست نا‌کا ئیوه‌ بیکوژن و خۆتانی پتوه‌ ماندو بکه‌ن !!

۳- ﴿يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ ، فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ ئەه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌م ئەوه‌ خودا ژبان‌ی جیهانی بو‌ناسان کردوون، فه‌رمانه‌وه‌ایی به‌رفراوانی پێداون، بالاده‌ستی کردوون به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل دا و به‌ئاره‌زووی خۆتان ئاغایه‌تیان به‌سه‌ره‌وه ده‌که‌ن، خۆتان ئاغا و کو‌یخای ناخی میصرن و هه‌رچی بی‌لێن و بتانه‌وه‌ی جی‌به‌جی‌ی ده‌که‌ن، ده‌ی له‌پاساوی ئەم جاهو سه‌لته‌نه‌ته‌ی پێتان‌دراوه سوپاسی خودا بکه‌ن و شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ون، بترسن له‌ سزاو تۆله‌ی سامناکی.

جا ئەگەر ئیوه‌ سه‌ره‌پێچی په‌یامی موسا بکه‌ن و خودا تۆله‌ی لی‌ستاندن و عه‌زابی بو‌سه‌ر ناردن، کێ له‌عه‌زابی سه‌ختی خودا ده‌مانپاریزی؟ دل‌نیابن ئەگەر خودا عه‌زابی سه‌ختی خۆی بنی‌ری، ئەو سوپاو نامیرو هێزه‌ی شانازی پتوه‌ ده‌که‌ین هیچ دادمان ناداو هیچمان

لی‌ناگپرتته‌وه . به‌لام فرعه‌ون سوور بوو له‌سه‌ر هه‌لویتستی مله‌وران‌ه‌ی
خۆی و گوئی بیستی نامۆزگاری دلسۆزان‌ه‌ی کابرای موسولمان نه‌بوو،
به‌لک‌وو:

﴿قال فرعون ما أريكم إلا ما أرى وما أهديكم إلا سبيل الرشاد﴾
فیرعه‌ون له‌وه‌لامی کابرای خاوه‌ن ئیمان دا وتی: من رازی نابم جگه‌ له‌و
ریبازه‌ی من په‌سه‌ندی ده‌که‌م چ ریبازی دیکه‌ په‌پیره‌و بکه‌ن، نه‌وه‌ی من
پیم باشه‌و په‌پیره‌وی ده‌که‌م ده‌بی ئیوه‌ش نه‌وه‌تان به‌لاوه‌ باش بی‌و په‌پیره‌وی
بکه‌ن، دلنیا‌بن من ته‌نها شاره‌زایی ئیوه‌ ده‌که‌م بو ریبازی راست و
دروست و سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ریی . من پیم باشه‌ موسا بکوژن و
له‌کوژی بکه‌نه‌وه ، لهم ریگه‌ چاره‌ زیاتر هیچ ریگه‌ چاره‌سه‌ری تر په‌سه‌ند
ناکه‌م، ئیتر دارو ده‌سته‌و نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون گوئیان به‌نامۆزگاری بابای
موسولمان نه‌دا، و گوئی بیستی فه‌رمانی فیرعه‌ون بوون و خۆیان تووشی
هیلاکه‌ت کرد.

وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تر‌دا ناماژه‌ بو نه‌وه‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿فَاتَّبِعُوا
امر فرعون وما امر فرعون برشید﴾ (هود/۹۷) یان ده‌فه‌رموی: ﴿واضِلْ
فرعون قومه وما هدی﴾ (طه/۹۷) .

فیرعه‌ون سه‌رکرده‌یه‌کی خائین به‌گه‌ل و ولات بوو، مله‌ه‌ورو
سته‌مکاربوو، چه‌وسینه‌رو بی‌ویژدان بوو ، خۆی و گه‌له‌که‌ی تووشی
نه‌هامه‌تی دونیا و قیامه‌ت کرد، جاوه‌نه‌بی میژووی که‌ونا‌رای ئاده‌میزاد
ته‌نها فیرعه‌ونی تیدا بووبی و به‌س به‌لک‌وو به‌هه‌زارانی وه‌کوو فیرعه‌ونی
به‌خۆوه‌ بینیه‌و و ده‌بینی، هه‌ر سه‌رکرده‌و رابه‌رو پاشاو ریش سپی‌و
به‌رپرسیکی ولات به‌زه‌بی به‌خۆی شوین که‌وتوو ژێرده‌سته‌کانیدا نه‌یه‌ته‌وه
فیرعه‌ونیکه‌ بو خۆی و گه‌ل به‌ق‌ر ده‌دا و ولات ویران ده‌کا.

له‌هه‌موو سه‌رده‌میك و رۆژگاریك دا نموونه‌ی فیرعه‌ون به‌سه‌دان و به‌هه‌زارانه ، چاو خورده‌كه‌وه و پروانه به‌ده‌گه‌من نه‌بی به‌رپرس و سه‌ركرده‌و رابه‌ریكی دلسۆزو خه‌مخۆری گهل و ولّات نابینى ، به‌لام خائین و سته‌مكارو مله‌ورو خۆبه‌رست له‌هه‌ژمار نایه‌ن و خودا له‌شه‌رو نه‌گبه‌تی مله‌وران بانه‌پاریزی!

له‌حه‌دیشی سه‌حیح و چه‌سپاری موسلیم و بوخاری دا له‌مه‌عه‌لی کوری به‌ساره‌وه فه‌رمووده‌یه‌ك ریه‌ایه‌ت کراوه ده‌فه‌رموی: (ما من عبدا یسترعیه الله رعیة یموت یوم یموت ، وهو غاش لرعیتة الا حرّم الله علیه الجنة ، وان ریحها لیوجد من مسیرة خمس مائة عام) هه‌ر به‌نده‌یه‌ك خودا به‌رپرسیاریه‌کی گهل و ولّاتی بداته ده‌ست و خیانه‌تیان لی‌بکا، كه‌مرد جینگای دۆزه‌خه‌و خودا بۆنی به‌هه‌شتی لی‌یاساغ ده‌كا، هه‌رچه‌نده‌ بۆنی به‌هه‌شت نه‌وه‌نده‌ خۆش و زۆرو كه‌س‌كونه‌ پینج سه‌د ساله‌ ری ده‌روا له‌دوره‌وه‌ بۆنی ده‌کری!

٤- ﴿وقال الذي آمن: يا قوم اني اخاف عليكم مثل يوم الأحزاب مثل دأب قوم نوح و عاد و ثمود و الذين من بعدهم﴾ بابای موسولمان نه‌و پیاگهی له‌نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون خودا هیدایه‌تی دابوو، ئیمانی به‌موسا هینا بوو، درێزه‌ی به‌نامۆژگاریه‌کانی داو وتی: ئه‌ی گهل و نه‌ته‌وه‌که‌م، نه‌گه‌ر ئیمان به‌په‌یامی موسا نه‌هینن، ترسم هه‌یه‌ تووشی‌عه‌زایی سه‌ختی دونیا و قیامه‌ت بن، ترسی نه‌وه‌م هه‌یه‌ چی به‌سه‌ر نه‌و گهل و نه‌ته‌وانه‌ی گه‌له‌کۆمه‌کیان له‌پیتفه‌مبه‌ره‌کانیان کرد به‌سه‌ر ئیوه‌ش بی.

ده‌ترسم ئیوه‌ش نه‌گه‌ر پروا به‌په‌یامی موسا نه‌که‌ن به‌ده‌ردی گه‌لی نوح و گه‌لی عادو شه‌موود و نه‌و نه‌ته‌وه‌انه‌ی دوا نه‌وان : که‌ خودا له‌ناوی بردن - بچن، چۆن خودا نه‌وانی ریشه‌کیش کرد ئیوه‌ش قه‌لاچۆ بکات ، نه‌وه‌ می‌ژوو شایه‌ته‌ په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر سه‌رپیتچی و مله‌وری، نه‌و گهل و

نه ته وانه ی له ناو بردن و کهس نه بوو دیفاعیان لی بکا و بیانپاریزی !! بۆ خویان سته میان له خویان کرد .

﴿وما الله يريد ظلماً للعباد﴾ دلتیابن خودا نایه وی سته م له بهنده کانی بکا ، به بی تاوان نه و گهل و نه ته وانه ی ریشه کیش نه کردوون، به لکوو له سهر سه ریچی کردن و تاوان له ناوی بردوون!

ه- ﴿ويا قوم ائني اخاف عليكم يوم التناد، يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم﴾ نه ی گهل و نه ته وه کم نه من جگه له عه زابی دونیا و له ناو چوونی به کۆمه لتان ترسی نه وه م هیه تووشی عه زابی قیامه تیش بن، به ته کیدیش تووش ده بن، تووشی عه زابی روژی هاوار هاوار و بانگ لیک کردن ده بن، له هه موو لایه که وه هه ر بانگ کردن و پارانه وه و راپیچکردن و بگروه به رده یه، فریشته بانگی ئاده میزاد ده کهن، به هه شتی بانگی دۆزه خی و دۆزه خی بانگی به هه شیتان ده کهن.

وه کوو له نایه تی کی تر دا ئاماژه بۆ نه وه ده کاو ده فهرموئ: ﴿ونادی اصحاب الجنة اصحاب النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقاً فهل وجدتم ما وعد ربكم حقاً؟ قالوا: نعم﴾ (الأعراف/ ۴۴) یان ده فهرموئ: ﴿ونادی اصحاب الأعراف رجالاً يعرفونهم بسيماهم﴾ (الأعراف/ ۴۸) یان ﴿ونادی اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله﴾ (الأعراف/ ۵۰).

ههروه ها دهرسم تووشی عه زابی روژی قیامه ت بن؛ نه و روژه ی له ترسی دۆزخ هه لدین، یان له ویستگه ی مه حشهروه راپیچ ده کرین بۆ نه ی دۆزه خ ، کهس پشتگیریتان لی ناکا و له خوتان ناگری، کهس شه فاعه تتان بۆ نا کات، دیمه نی را کردن و هه لاتنی قیامه تی نه و مله ورو دهره به گ و سته مکارو خۆ به زلزانانه زور گو نجاوه له گهل نازو فیزو که لله په قی دونیا یان. که سیك له دونیادا نه وه هه لو یستی بی، ده بی

له‌قیامت دا نه‌وه حالی بی. ﴿وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ که‌سیک خودا گومرای بکا که‌س نیه بتوانی هیدایه‌تی بدا. نه‌مه ئاماژه‌کردنیکی ناسکی تئدایه بۆ قسه‌که‌ی فیرعه‌ون: ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر/۲۹).

۶- ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ: لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ له‌کۆتاییدا سه‌رکۆنه‌یان ده‌کا به‌وه که‌باوک و باپیرانیان هه‌لۆیستی ناشیرینیان به‌رامبه‌ر هه‌زهره‌تی یوسف علیه‌السلام نواند ، نه‌وه‌یان ئاراسته‌ ده‌کا که‌ به‌درۆخستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران دیارده‌یه‌کی باوی باوک و باپیرانیان بووه، بیگومان له‌روژگاری خۆیدا هه‌زهره‌تی یوسف هاتۆته‌ سه‌ر باوک و باپیرانتان و موعجیزه‌و به‌لگه‌ی له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی نواندو بانگه‌وازیی کردن بۆ خوداپه‌رستی و یه‌کته‌په‌رستی، که‌چی به‌درۆتان خسته‌وه، واته‌ باوک و باپیرانتان به‌درۆیان خسته‌وه و به‌رده‌وام به‌رامبه‌ر په‌یامه‌که‌ی له‌شک و گومان دا بوون ، یوسف علیه‌السلام و هه‌موو ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی له‌دوا ئه‌وه‌وه هاتوون به‌درۆتان خسته‌وه، کاتیکیش هه‌زهره‌تی یوسف له‌دونیا ده‌رچوو، وتتان: ئه‌وه ئیتر خودا دواى ئه‌و هیچ پیغه‌مبه‌ریک ره‌وانه‌ ناکا!

شایانی باسه‌ نه‌مه یه‌که‌مجاره‌ قورئان ئاماژه‌ ده‌کا بۆ پیغه‌مبه‌ریتی هه‌زهره‌تی یوسف و ره‌وانه‌کردنی بۆ سه‌ر نه‌هلی میصر، له‌وه‌پیش زانیمان که‌ هه‌زهره‌تی یوسف گه‌یشته‌ نه‌وه که‌ بکریته‌ نه‌مینداری گه‌نجینه‌و رزق و روژی ولاتی میصر به‌لکو بوو به‌عه‌زیزی میصر که‌ گه‌وره‌ترین پله‌و پایه‌ی ئیداری ئه‌و ولاته‌ بوو، واته‌: وه‌ک سه‌ره‌ک وه‌زیران وابوو.

بۆیه‌ ئیمه‌ ده‌توانین بلین: چونکه‌ هه‌زهره‌تی یوسف ده‌سه‌لآت و فه‌رمانپه‌وایی هه‌بووه تا له‌ژیان دابوو هه‌لکه‌که‌ به‌ئاشکرا نه‌یاننوانیوه‌

بهره‌ره‌کانی بکه‌ن و په‌یامه‌که‌ی ره‌ت بکه‌نه‌وه، به‌لام کاتیک که له‌دو‌نیا
 ده‌رچوه‌ترس و خو‌فی‌ان نه‌ما‌وه، ئیتر که‌ف و کو‌لی نا‌و ده‌روونی خو‌یان
 هه‌ل‌پ‌شتوه، پی‌خ‌وش‌حالی خو‌یان به‌مردنه‌که‌ی ده‌ر‌پ‌یوه، بی‌رو‌یا‌وه‌ری
 یه‌کتا‌په‌رستی‌ان ره‌ت‌کر‌د‌و‌ته‌وه، به‌هه‌موو عه‌قلی خو‌یان گه‌یشته‌نه‌وه که
 ئیتر خودا له‌وه‌دوا پی‌غه‌مبه‌ری‌تر نانی‌ری.

﴿كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب﴾ نا‌وا به‌و‌جو‌ره هه‌ر که‌سی
 زی‌ده‌ره‌وی‌بکا له‌تا‌وان و شک و گو‌مانی هه‌بی‌ ده‌ریاره‌ی ئایینی خودا
 گو‌م‌رای ده‌کا و سه‌ری لی‌ده‌شی‌وتی‌ی.

نه‌جار وه‌صفی ئه‌و جو‌ره ئاده‌میزاده نه‌گبه‌تانه ده‌کا‌و ده‌فه‌رموی:
 ﴿الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتاهم﴾ ئه‌و زی‌ده‌ره‌وانه له‌تا‌وان
 دا و ئه‌و دل‌پ‌ر شک و گو‌مانانه که‌سان‌یکن، به‌بی‌ ئه‌وه‌ی به‌ل‌گه و
 نیشانه‌یه‌کیان بۆ هات‌بی‌ ده‌مه‌ ده‌می‌یانه ده‌ریاره‌ی ئایه‌ته‌کانی خودا،
 به‌نا‌هه‌ق به‌ره‌نگاری‌ی هه‌ق ده‌که‌ن، ده‌یان‌ه‌وی به‌فو‌و ئه‌ستی‌ره‌ی پر‌شن‌گداری
 ئایینی خودا بکو‌ژ‌پ‌ننه‌وه.

﴿كبر مقتاً عند الله و عند الذين آمنوا﴾ زۆر گه‌وره‌و تر‌س‌ناکه له‌لای
 خودا‌و موسو‌لمانان ئه‌و کیش‌ه‌و جیداله‌ی ئه‌وان به‌نا‌هه‌قی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن،
 چونکه کیش‌ه‌و جیدالی بی‌نا‌غه‌یه، بۆیه خودا ده‌یی‌وغ‌زیت‌ی‌و سزای دان‌ا‌وه
 بۆ ئه‌وانه‌ی ئه‌و کاره ده‌که‌ن، موسو‌لمانان ده‌یی‌وغ‌زیت‌ن و هه‌ر که‌سی‌ک
 بی‌کا ده‌نگی لی‌دا‌ده‌پ‌رن و گه‌ف و گو‌ی له‌گه‌ل‌ناکه‌ن .

﴿كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار﴾ نا‌وا به‌و جو‌ره خودا
 چۆن دلی جیدال‌که‌ران و دل‌پ‌ر له‌گو‌مانی کۆر‌کرد . دلی هه‌موو سه‌ره‌ره‌ق و
 خو‌به‌زل‌زان‌یک‌ی سته‌م‌کار مۆر ده‌کا، هه‌ر که‌سی‌ک پو له‌هه‌ق وه‌ر‌گ‌پ‌ری‌و
 به‌ده‌سه‌لات و زه‌بو‌ون و هه‌زاران بچه‌وس‌یت‌یت‌ه‌وه، سو‌کایه‌تی‌ان پی‌بکا و

کوست و بریان بکا، خودا دلی مۆر ده‌کا و له نیعمه‌تی یه‌کتاپه‌رستی
بی‌به‌شی ده‌کا، شیاوی عه‌زابی سه‌ختی دۆزه‌خی ده‌کا .
(الشعی) ده‌لی: هه‌ر که‌سیک به‌ناهق دوو ئاده‌میزاد بکوژی به‌جه‌بیار
له‌قه‌له‌م ده‌دری. قه‌تاده ده‌لی: هه‌ر که‌سیک به‌ناهق یه‌کیک بکوژی له‌پیری
جه‌بیار حسیب ده‌کری .. موقتیل ده‌لی: (متکبر) که‌سیکه‌ مل نه‌دا بۆ
یه‌کتاپه‌رستی ،(جبار) که‌سیکه‌ به‌ناهق ئاده‌میزاد بکوژی و به‌مله‌وری
بیانچه‌وسیتته‌وه .

فیرعه‌ون قه‌ئس ده‌بی و گاته‌ به‌په‌یامی موسا ده‌کات

وَقَالَ فِرْعَوْنُ

يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾
الْأَسْمَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مُوسَى وَإِنِّي لأُظَنُّهُ كَذِبًا
وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

له‌وه‌پیش وه‌صفی فیرعه‌ونی کرد به‌وه‌ که‌ خۆبه‌زلزان و چه‌وسینه‌ره‌وه‌و
مرۆڤ کوژ بووه‌ ، نه‌جار لی‌ره‌دا نمونه‌ی سه‌ره‌رقی و خۆبه‌زلزانی و
مله‌وریه‌که‌ی ده‌هیتته‌وه‌ ده‌فه‌رموی:

﴿وقال فرعون یاهامان ابن لی صرحاً لعلی ابلغ الأسباب
السموات فأطلع الی الله موسی وانی لأظنه‌ کاذباً﴾ فیرعه‌ونی پادشا
به‌هامانی وه‌زیری گوت: ئەی هامان ده‌ست به‌کاربه‌ بجۆ قه‌لا یه‌کم بۆ

دروست بکە بەشکو بگەمە ئەو ئاسۆ دوورەدەستانە و ئاسۆ
 دوورەدەستەکانى ئاسمانەکان تا لەوێرا پروانە خودای موسا، بزنام ئاخۆ
 دەیدۆزمەو و شتى واهەیه؟ بىنگومان من پىم وایە درۆ دەکا و چ خودای
 وەها نین کە موسا باسى لىوہ دەکا.

فیرەون مەبەستى بەم قسانەى گالتەکردن بوو بەپەيامى موسا و
 رەتدانەوہى بانگەوازییەکەى بوو، لەھەمان کاتدا ویستى سەر
 لەدارودەستەکەى تىک بداو لەسەر کوفرو فیرەون پەرستى بیانھیلێتەوہ.
 گالتەى بەعەقلیان کردو سوکایەتى پیکردن، ئەوانیش ھێندە دەبەنگ بوون
 پروایان پى کردو شۆتى کەوتن، ملکہ چى فەرمان و جلەوگیرىەکانى بوون.
 ﴿كَذَلِكَ زَيْنَ لَفِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصَلَّٰةَ عَنِ السَّبِيلِ، وَمَا كَيْدُ
 فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ ئابەو جۆرە گومراویستىیە بەو شۆہ ئەحمەقى و
 نەفامىیە فیرەون کارى گەندى خۆى بەجوان زانى، کارى ناشیرینی بو
 جوان کرا، واتە: لەگومراپى و سەرپىچى کردن دا زیدەرەوبى کردو لەسەر
 ملھورپى و بوغراپى خۆى بەردەوام بوو، شەیتان رینگای عەدالەت و حەق
 پەرستى لى بەست، و نەبھیشت پەیرەوى بکا، فرت و فیللى فیرەون بو
 لەخشتەبردنى خەلکانى دیکە، ھەمووى خەسارەمەندى و بەدبەختىیە، چى
 لەپیناوى فرت و فیلەکانى دا خەرج بکا بەفیرو دەچى و ھىچى لى شین نابى.

ئامۆزگارى پیاوہ ئیماندارەکە بو گەل و نەتەوہکەى

وَقَالَ الَّذِي

ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اٰهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
 يَقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَّ اِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ

دَارُ الْفِرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾
 ﴿٤١﴾ وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
 النَّارِ ﴿٤٢﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
 لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾ لَاجِرَمَ
 أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
 وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
 ﴿٤٤﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾ فَوَقَدَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
 مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ النَّارُ
 يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
 آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

وپرای نهو هه‌موو چاوپا وکردنه‌ی فیرعه‌ون، سه‌رباری نهو سه‌ره‌قی و
 دل‌ره‌قیه‌ی فیرعه‌ون، بابای موسو‌ل‌مان کۆلی نه‌دا و سوور بوو له‌سه‌ر
 نامۆزگاری و نه‌صیحه‌تی خۆی، بۆ دوا‌جار زۆر به‌راش‌کاوی په‌یامی خۆی

ئاراسته كرد و سى جار بانگه‌وازيى دلسوزانه‌ى به‌نه‌توه‌كه‌ى راگه‌ياند. له‌جارى يه‌كه‌مدا به‌شيويه‌كى كورت بانگه‌وازيى كردن بۆ قبولكردنى په‌يامى حه‌زرتى موسا، له‌دوو ه‌جارو سىيه‌ه‌جاردا به‌شيويه‌كه‌ى دوورو دريژ و ته‌فصيل ناميژ بانگه‌وازيى ئاراسته‌كردن؛ بسانگى كردن بۆ ئيماننهيئنان به‌خودا، نه‌ه‌جار ترساندنى له‌بوغرابوون به‌دونيا و هه‌لئنان بۆ كار كردن بۆ قيامه‌ت، نه‌ه‌جار به‌راورديه‌كى كرد له‌نيوان خودا په‌رستى و بته‌رستى دا، نه‌ه‌جار نه‌وه راده‌گه‌يه‌نئى كه نه‌و پشتى به‌خودا به‌ستوه و هه‌موو كاريكى خۆى حه‌واله‌ى نه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته ره‌هايه‌كردوه.

ده‌فه‌رموى: ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ: يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾
نه‌و بابايه‌ى ئيمانى هيئابوو له‌قه‌ومى فيرعه‌ون وتى: ئه‌ى نه‌توه‌كه‌م! گه‌لۆ شوينم بكه‌ون، چيتان پى‌ييزم به‌قسه‌م بكه‌ن، خاتر جه‌م بن شاره‌زايتان ده‌كه‌م بۆ ريبازى خيرو فه‌رو سه‌رفرازيى هه‌ردوو جيهان، ئه‌ويش شويئ كه‌وتنى نه‌و په‌يامه‌يه كه موسا هيئناويه‌تى. هه‌لبه‌ته ئه‌م قسه‌يه‌ى باباى موسولمان به‌شيويه‌كه‌ى ناراسته‌وخۆ ئاماژه‌ى نه‌وه‌ى تىدايه كه ريبازى فيرعه‌ون ريبازى گومرايى به‌.

نه‌ه‌جار ئاماژه به‌هيچ و پوچى ژيانى دونيا ده‌كا، و ده‌فه‌رموى: ﴿يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ گه‌لۆ! خاتر جه‌م بن ئه‌م ژيانى دونيايه هه‌ر تاويكه‌و ده‌بريئه‌وه، كه‌خايه‌ن و بى‌وه‌فايه، چه‌ندىك دريژه بكيئشى مردنى له‌دوايه‌و كوئايى دى، ژيانى روژى دوايى به‌رده‌وام و نه‌پراويه‌يه، بۆ هه‌تا هه‌تايه و مردنى به‌دوادا نايه، خه‌لكى له‌و روژه‌دا ده‌كرينه دوو پيتر به‌هه‌شتى و دۆزه‌خى، به‌خته‌وه‌ر و كامه‌ران كه‌سيكه له‌ژيانى دونيادا هه‌ول بدات بۆ نه‌وه‌ى به‌هه‌شتى بى، نه‌گه‌ت و به‌دبه‌خت كه‌سيكه هه‌ول بدات دۆزه‌خى بى.

﴿من عمل سیئة فلا یجزی الا مثلها، ومن عمل صالحاً من ذکر او انشی وهو مؤمن ، فأولئك یدخلون الجنة یرزقون فیها بغير حساب﴾
 که سیک تاوانی: نه نجام بدا له روژی قیامه‌تدا همر به‌ئەندازە ی تاوانه‌کی
 تۆله‌ی لی‌ده‌سەندری، که سیکیش کرده‌وی چاک بکا - چ نی‌بی‌ی چ می‌بی-
 واتە: به‌گویره‌ی فەرمان و جلە‌وگیری خودا هە‌ئسوکه‌وت بکا، بروای به‌تاک
 و تەنهایی خودا هە‌بی، هەر ئەوانە دە‌چنە ناو بە‌هەشتە‌وە و لە‌زەت و
 خوشی بە‌رده‌وام نە‌براوەیان دە‌دریتی، پاداشتیان بی‌هە‌ژمارو بی‌حیسابه،
 دوو‌چە‌ندانە^١ و^٢ چە‌ندانە پاداشتیان دە‌دریتە‌وە، ئە‌مە‌ش لە‌پروانگە‌ی فە‌زل و
 رە‌حمە‌تی خودا‌وە‌یە:

ئە‌م نایە‌تە بنە‌مایە‌کی سەرە‌کی یە بۆ دەر‌هێ‌نانی ئە‌حکامی شە‌رعی
 لە‌بواری جینایات دا، زۆر یاسا و قانونی لی‌دەر‌ده‌هێ‌نری ئە‌وە‌دە‌گە‌یە‌نی
 تۆ‌لە‌ستاندە‌وە به‌ (مثل) واتە: بە‌ئە‌ندازە‌ی تاوان رینگە‌ پێ‌دراوە و
 مە‌شروعە‌ زیاد لە (مثل) ناپەر‌وا‌یە و لە‌سنوور دەر‌چوونە .

﴿یا قوم! مالی أدعوکم الى التَّجاةِ و تدعونني الى التَّار﴾ گە‌لۆ! هۆ‌ی
 چیه‌ من بانگە‌وازیتان دە‌کە‌م بۆ رینگای سە‌رفرازی و رزگار‌بوون لە‌نا‌گرو
 شاد‌بوون بە‌بە‌هە‌شت بە‌هۆ‌ی نی‌مان‌هێ‌نانتان بە‌خودا و پروا‌بووتان بە
 پی‌غە‌مبە‌ران و یە‌کتاپەرستی ، که‌چی ئی‌وه بانگە‌وا‌زی‌م دە‌کە‌ن بۆ کرداری
 خراب و رییازی بە‌رە‌و دۆ‌زە‌خ و بە‌دبە‌ختی هە‌تا هە‌تایی؟؟ بۆ‌چی داوام
 لی‌دە‌کە‌ن هاو‌ه‌ل بۆ خودا دا‌بنی‌م و بپەرستی بکە‌م؟؟

نە‌ری بۆ‌چی ﴿تدعونني لأکفر بالله وأشرك به‌ مالیس لی به‌ علم و أنا
 أدعوکم الى العزیز العفّار﴾ ئی‌وه بانگی من دە‌کە‌ن و هە‌لم دە‌نی‌ن بۆ
 ئە‌وە‌ی پروام بە‌تاک و تە‌نهایی خودا نە‌بی و هاو‌ه‌لی بۆ دا‌بنی‌م؟! لە‌کاتی‌کدا
 ئە‌و شتە‌ی کە‌ دە‌تانە‌وی بیکە‌مە‌ هاو‌ه‌لی خودا هیچ بە‌لگە‌یە‌کم نی‌ه لە‌سەر
 خودایە‌تی ئە‌و شتە‌، ئە‌دی به‌ چ عە‌قلێ‌ک بیکە‌مە‌ هاو‌ه‌لی خودا؟!

وہ لہال من بانگہ وازیستان دہ کەم بۆ ئەوہی ئیمان بینن بە خودایەک
 ھەرچی صیفاتى ئولوھیت ھەبە تى یدایە، ھەرچی صیفاتى جەلال و
 جەمال ھەبە ھەبەتتى. خودای من خودایەکی خاوەن توانا و دەسلەتە، زۆر
 بە ئاسانى دەتوانى تۆلە لە ھەر پێچیکاران بستیئى لیخۆشبوو و تاوانپۆشە
 بۆ ئەوانەى تۆبە دەکەن و بۆلای ئەو دەگەرێنەو.

ئەجار جەختى لە ھەر پرۆپوچى بیروباوەرەکیان کردەو و وتى: ﴿لَا جَرَمَ
 أَن مَاتَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شتیکی
 بەلگە نەویست و چەسپاوە، عەقل دەیسەلمیئى و واقع دەبچەسپيئى
 ئەوہی ئیوہ داوام لى دەکەن لەبەپرستى و ھاوئەلدانان بۆ خودا، ئەو شتەى
 ئیوہ بەخودای دەزانن و پەرستشی بۆ دەکەن، ئەگەر بانگی لى بکەن وەلام
 ناداتەو، نەلەدونیادا و نەلەقیامەت دا سود بەعیبادەتکەرەکەى
 ناگەيەنئى، ناشنەوئى و نابینئى، ئەدى چۆن بەکەلکى خودایەتى دى؟!

ئەوہى ئەم نایەتە نایەتیکی ترە دەفەرموئى: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَمَّا دُعِيَ لَهَا، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ، وَإِذَا
 حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ (الاحقاف/٦-٥).
 یان دەفەرموئى: ﴿أَنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
 اسْتَجَابُوا لَكُمْ، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ﴾ (غافر/١٤).

دەبئى کى لەو کەسە بئى عاقلتر بئى داریکی داتاشرا و بەردیکی راستەو
 پاستە کرا و بپەرستئى، یان گۆرۆ قسنی پیاو چاکێک بەکاتە نزرگای خوئى و
 بەدەورى دابسوړیتەو پئى وابئى ئەو مردو بەھانایەوہ دئى و سود و قازانجی
 بئى دەگەيەنئى، ھاواری لى بکا و لى بیپارێتەوہ!

﴿وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ، وَأَنْ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ بیگومان
 ھەرەنجام گەرانیوہ مان بۆلای خودایە، ھەموومان دەمرین و ھەموومان
 زیندو دەکریینەوہ و دەچینەوہ بەرقابى پەرھەمتى، ئەودەم ھەموو کەسێک

به‌گویره‌ی کرده‌وی خۆی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کری، پاداشی چاکه به‌هه‌شتی رازاوه‌یه و سزای خراپه ئاگری دۆزه‌خه.. ته‌جاوه‌زکاران و زیده‌په‌وان، نه‌وانه‌ی روچون له‌ گومرایی و کوفر و بیدیینی دا ئه‌هلی ناو دۆزه‌خن و ده‌خرینه‌ ناوی و بۆ هه‌تا هه‌تا هه‌تایه تی‌یدا ده‌می‌ننه‌وه..

ئه‌جار بابای ئیماندار ئامۆژگارییه‌کانی به‌ وته‌یه‌کی جوان و شیرین و کاریگهر کۆتا پێ هیناو دا وای لی‌کردن بیر له‌ داهاتوی خۆیان بکه‌نه‌وه و دووربین وورد بین بن، روی تی‌کردن و وتی:

﴿فستذكرون ما أقول لكم ان الله بصير بالعباد﴾ گه‌لۆ! داهاتوو نزیکه، له‌وه به‌ولاوه راستی قسه‌کانی منتان بۆ ده‌ر ده‌که‌وی، نه‌و ده‌مه ئامۆژگارییه‌کانی منتان دینه‌وه بیر، ده‌زانن ئامۆژگاری و هه‌ول و ته‌قه‌للای من له‌گه‌لتان چهند دلسۆزانه‌یه، به‌لام نه‌و کاته‌ی ئه‌م راستییانه‌تان بۆ ده‌ر ده‌که‌وی، گو‌یگرتن و په‌شیمان بوونه‌وه سودی نیه، کار له‌کار ده‌ترازی و وه‌ختی ته‌کلیف و به‌ر پرسیاری به‌سه‌ر ده‌چی، کاتی حساب لی‌کۆلینه‌وه و سزاو پاداشته!

﴿وأفوض أمري الى الله﴾ من ئیستا پشت به‌خودا ده‌به‌ستم و داوای کۆمه‌کی هه‌ر له‌و ده‌که‌م بۆ نه‌وه‌ی له‌ هه‌موو خراپه‌و سه‌ری‌په‌چیه‌ك بپاریزی، له‌ تۆله‌ی داب‌ران و دوورکه‌وتنه‌وه لی‌تان نه‌توانن زیانم پێ بگه‌یه‌نن.

﴿ان الله بصير بالعباد﴾ بێ گومان خودا بینایه به‌هه‌نده‌کانی، ناگاداری هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌کیانه، ته‌نانه‌ت شاراه‌ی ناو دلیان ده‌زانی و ئاگای له‌ خییانه‌تی چاوی به‌نده‌کانیه‌تی. ده‌زانێ کێ شیای هیدایه‌ته هیدایه‌تی ده‌دا، کێ شیای گومرایی‌یه له‌گومرایی خۆی دا ده‌یه‌یلتیه‌وه، به‌م جو‌ره ئیماندار هۆزی فیرعه‌ون ئامۆژگاری خۆی کردو جیهادی خۆی نه‌نجامدا، وته به‌نرخه‌کانی خۆی له‌ویژدانی میژوودا تۆمار

کرد، له‌به‌رام‌به‌ر نه‌نجومه‌نی مله‌وپرانی فیرعه‌ون و فیرعه‌ون خۆی‌دا په‌یامی حه‌قی را‌گه‌یان‌دو بو‌یرانه خاله‌کانی له‌سه‌ر پی‌ته‌کان دانا، موقاتیل ده‌لی: دوا‌ی نه‌م حیوا‌رو نامۆ‌ژگار ی‌کردنه بابای ئی‌مان‌دار وه‌کیتوی که‌وت و قا‌چاغ بو‌و، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون بو‌ یان نه‌گیرا و نه‌یان‌توانی زیانی پی‌ بگه‌یه‌نن.

ده‌فه‌رموی: ﴿فوقاه الله سيئات ما مكروا﴾ ئی‌تر په‌ر وه‌ردگار بابای ئی‌مان‌داری له‌نا‌کامی نه‌و پیلان و فرت و فیلانه‌ی ده‌یان‌کردن پ‌زگار کردو نه‌یه‌یشت زیانی پی‌ بگه‌یه‌نن، هه‌روه‌کوو چۆن له‌وه‌و پی‌ش هه‌زه‌تی موسای له‌پیلانه‌که‌یان پ‌زگار کرد: که له‌شو‌ینێکی تردا ناما‌ژه‌ی پی‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿ياموسى ان الملائكة ياتمرون بك ليقتلوك﴾ (القصص/۲۰).

له‌قیامه‌تیش دا له‌نا‌گری دۆ‌زه‌خ ده‌پیار‌یزێ، ﴿وحاق بال فرعون سوء العذاب﴾ هه‌رچی نه‌وانه‌ش: که سه‌ربه‌فیرعه‌ون بو‌ون به‌لای سامناک له‌ ناو خۆی گرتن و تێک‌یه‌وه پێ‌چان و له‌ناو ده‌ریادا خنکاندن، له‌قیامه‌تیش دا ده‌خ‌ریته ناخۆش‌ترین شو‌ینی دۆ‌زه‌خه‌وه.

نه‌بجار شی‌وه‌ی عه‌زابه‌که‌یان دیاری ده‌کاو ﴿سوء العذاب﴾ شی‌ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی ﴿النار يعرضون عليها غدواً وعشياً، ويوم تقوم الساعة أدخلوا آل فرعون أشد العذاب﴾ واته: گیانی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ده‌ریا دا خنکان و ژیا‌نی دونیا‌یان له‌کیس چوو، له‌جیهانی به‌رزه‌خیا‌ن دا تا پ‌ۆ‌ژی به‌ری گیانه‌کانیا‌ن نیشانی نا‌گر ده‌درێن و جا که قیامه‌ت هات، جه‌سته‌و گیانیان یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌و زین‌دو ده‌بنه‌وه‌و پاپ‌یچی سارا‌ی مه‌حشر ده‌کرێن و به‌فریشته‌کان ده‌گوت‌ری: فیرعه‌ون و تا‌قمه‌که‌ی تو‌ر بده‌نه ناخۆش‌ترین شو‌ینی دۆ‌زه‌خه‌وه. نه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه‌کی به‌هێ‌زه له‌سه‌ر هه‌بوونی عه‌زابی ناو گۆ‌ر، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که دوا‌ مردن جۆ‌ره عه‌زابی‌ک هه‌یه بو‌ تا‌وانباران.

تیمامی بوخاری و موسلیم و هی تریش له عه بدوللای کوری عومهره وه
 ریوایت ده کمن ده لئى: پیغه مبه رﷺ فهرموی: (ان احدکم اذا مات عرض
 علیه مقعده بالغداة والعشي، ان كان من اهل الجنة فمن اهل الجنة،
 وان كان من اهل النار فمن اهل النار، يقال له هذا مقعدك حتى يبعثک
 الله الیه يوم القيامة) هدریه کئى له ئیوه: که مرد به یانی و ئیواره شوینی
 خوی نشان ده درئ، جا نه گهر به هه شتی بئى شوینی به هه شتی نشان
 ده درئ، نه گهر دۆزه خیش جیگای خوی له دۆزه خ نشان ده درئ، پئى
 ده گوترئ ئه وه شوینی تۆیه هه تا خودا رۆژى سه لا زیندوت ده کاته وه
 ده تهینتیه ئه وئ.

له ئیبنو مه سعوده وه ریوایت کراوه ده لئى: پیغه مبه رﷺ فهرموی:
 گیانی هۆزى فیرعه ون و کافرانی تر به یانی و ئیواره به سه ر ئاگردا
 راده نوینرین و پیمان ده گوترئ: ئه مه مه نزلگای ئیوه یه، به کورتى ئه م
 نایه ت و حه دیسانه بنه ماو چه سپینه ری ئه ون: که عه زابى به رزه خ حه ق و
 چه سپاوه شک و گومانی تیدا نیه، تیمامی بوخاری له خاتو عائیشه وه
 ریوات ده کا، ده فهرموی: ده رباره ی عه زاب گۆر پرسیارم له پیغه مبه رﷺ
 کرد له وه لام دا فهرموی: (نعم عذاب القبر حق) به لئى عه زابى ناو گۆر
 هه یه و حه ق و چه سپاوه.

ده مه ده مئى نیوان سه رانی کوفرو شوینکه وتوانیان له ناو دۆزه خ دا

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي
 النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
 لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِبْرَاهِيمَ
 قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ
 جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾
 قَالُوا أَوَلَمْ تَأْتِكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
 بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا مَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

ئەمە سەرئای چیرۆکی تەرە، چیرۆکی گشتی یەو تاییبەت نیە
 بە فیرعەون و دارو دەستە کە یەو، هەموو سەرانی کوفرو شوین کە وتوانیان
 دەگریتەو. . پەییوەندی نیوان ئەم کۆمەڵە نایەتە لە گەڵ هێ پێشەو دە
 لەم پڕوەو یە: بڕی لە نامۆزگارییەکانی ئیماندارە کە هۆزی فیرعەون
 باسی چۆنیەتی دۆزەخ بوو، ئەجار بەم بۆزەو لێرەدا چیرۆکی
 تێک گیران و دەمە دەمی نیوان سەرانی کوفرو شوین کە وتوانیان نمایش
 دەکاو دەفرموی:

﴿وَاذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ، يَقُولُ الضَّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا: إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
 تَبَعًا فَهَلْ أَنتُمْ مَغْنَمُونَ عَنَّا نَصِيحًا مِنَ النَّارِ؟﴾ ئە ی پێغەمبەر! بەمەبەستی
 پەندو نامۆزگاری ئەو حال و وەزە بۆ گەلە کەت باس بکە، کە تێکرا
 کافەرەکان -بە فیرعەون و گەلە کەیشیەو- لە ناو ئاگردان و بە کێشە
 دین و دەکەونە دەمە دەمی: جا مسکین و بێ هیژەکانی دنیا بەملهورو
 خۆبەلزانەکانیان دەبیژن ئێمە وابەستە ی ئیو بووین، شویتان کەوتین،
 ملکەچی فرمان و جەل و گریه کانتان بوین، ئایا ئیو ئیستا بەشێک لە
 عەزابی دۆزەخان بۆ ئەستۆ دەگەن؟ ئیو نە تانەشت ئێمە شوین

پەيامى پىغەمبەرەن بىكەوين، بەقسەى ئىو گومرا بووين، بەھۆى
شۆينكەوتنمان بۆئىو تەوشى ئەم عەزابە سەختە ھاتووين، دەلەجياتى
ئىمە بەشەك لەو عەزابە ھەلبەگرن!

بەللى ئەمە دىمەنەكە لەدىمەنە سامناكەكانى قىامەت، ئىستا سەرانى
كوفرو شۆينكەوتوانيان لەناو ئاگردا، كىشەيان تىكەوتووە و كەوتونە
سەر زەنشەكردنى يەكترى، چلكاو خۆرو ملەكەچ و بىئ ھىزەكان
لەگەل ملھورەو دۇنيا خۆرەكان دا دۆزەخ لە خۆى گرتوون چەندىك ھاوار
بەكەن و بلىن:

ئىمە بىدەسلەت بووين، زۆرمان لى كراوە نەمانتوانىوہ سەر پىچى
ئاغاكانمان بەكەين، داديان ناداو قسەيان لى وەر ناگىرى، چونكە ئەوانە
خودا پىزى مەرقايەتى پىبەخشىبون لەدەستيان داوە، كە سايەتى خۆيان
نەپاراستووە، پىزى خۆيان نەگرتووە، بەدەستى خۆيان و بەويستى
خۆيان خۆيان كردوہ بەمىگەلە بزن و مەرو لىخوپ دراون، لەكەسايەتى و
ئازادى و مەرقايەتى خۆيان دابەزبون خۆيان كەدۆتە داردەستى ملھوران،
پۆزى لە پۆزان بەخۆيان دانەچوونەوہ، پەنجەى ناپەزايان دژى ملھوران
بەرز نەكەدۆتەوہ، چيان پى گوتراوە گوتويانە بەللى بەسەر چاوە دەس
بەسنگەوہ بوون، گەورەكانيان پىبازى گومرايان نىشان داون و ئەوانىش
پەپەرەيان كردوہ، دەى ئەم وابەستەبون و شۆينكەوتنە كۆيرانە دادى
نەدان و لەگەل ملھورانيان لە دۆزەخ خەندران.

ئەجار بەمالوئىرانى خۆيان زانىوہ كەوتوونە قسەو داوا دەكەن رابەرو
گەورەكانى دۇنيان بەشەك لە عەزابى دۆزەخيان بۆ لەئەستۆ بگرن و
كەمىك ئازاريان لى سوك بەكەن، وەكوو لە دۇنيادا وايان تى دەگەيانندن لە
مالوئىرانى دەيانپارىزن، رزگارى و ئازادىيان پى دەبەخشن .

﴿قال الذين استكبروا: انا كل فيها، ان الله قد حكم بين العباد﴾
 مله‌پرو خۆبه‌زلزانه‌کانی جیهان وه‌لامی ژیر ده‌سته‌کانیان ده‌ده‌نه‌وه
 ده‌لین: ئیمه‌و ئیوه‌ به‌کۆمه‌ل واین له‌دۆزه‌خ دا ئیمه‌ حالمان له‌ ئیوه
 خراپ‌تره‌ (ئه‌گهر که‌چه‌ل ده‌رمان‌که‌ر بوايه‌ ده‌رمانی سه‌ری خۆی ده‌کرد!)
 به‌چ هێزو توانایه‌ک به‌شیک یان هه‌موو عه‌زابی ئیوه‌ له‌ ئه‌ستۆ بگرین،
 ئه‌گهر بمانتوانیایه‌ عه‌زایمان له‌ خۆمان دوور ده‌خسته‌وه‌! ئیمه‌ هیه‌چمان بۆ
 ناکری و چ ده‌سه‌لاتیکمان نیه‌، ئه‌وه‌ واقعیی حاله‌و بریاری خودای دادوه‌رو
 دادپه‌روه‌ره‌، به‌گوێره‌ی عه‌داله‌تکاری خۆی بریای داوه‌ له‌ نێوان به‌نده‌کانی
 دا هه‌ندیکیان بۆ به‌هه‌شت و هه‌ندیکیان بۆ دۆزه‌خ، عه‌زاب و سزای
 سامناکی خۆی به‌سه‌رمان دا دابه‌ش کردوه‌، هه‌رکه‌سه‌ به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌ی
 خۆی تۆله‌ی لی ده‌سه‌ندری، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کاو
 ده‌فه‌رموی: ﴿قال: لكل ضعف ولكن لا تعلمون﴾ (الاعراف/۳۸).

جا: که‌ له‌ مله‌پره‌کان ناھومید بوون، ئه‌جار هانا بۆ لیپه‌رسراوکار
 به‌ده‌ستانی دۆزه‌خ ده‌بن، داویان لی ده‌که‌ن بۆیان له‌ خودا بپارینه‌وه‌،
 به‌لام بی سوده‌!

ده‌فه‌رموی: ﴿وقال الذين في النار لخزنة جهنم: ادعوا ربکم یخفف
 عنا یوما من العذاب﴾ ته‌وانه‌ی له‌ناو ئاگردان به‌لیپه‌رسراوانی دۆزه‌خ
 ده‌بیژن تکاتان لی ده‌که‌ین بۆمان له‌خودا بپارینه‌وه‌، به‌شکوو به‌ئه‌ندازه‌ی
 رۆژیک سزایمان له‌سه‌ر هه‌لبگری، شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ن، بۆمان بپارینه‌وه‌،
 هه‌رچۆنیک بی تۆزی سزایمان له‌سه‌ر سوک بکه‌ن، کاربه‌ده‌ستانی دۆزه‌خ
 خێرا وه‌لامی گورچکپرو ناھومیدیان ده‌ده‌نه‌وه‌ .

﴿قالوا: أو لم تك تأتيکم رسلکم بالبينات؟﴾ ده‌لین: ئه‌وه‌ چۆن پوتان
 دی باسی پزگار بون و سوککردنی عه‌زاب بکه‌ن، ئه‌ری ئیوه‌ نه‌بوون
 پیغه‌مبه‌ران به‌به‌لگه‌و نیشانه‌وه‌ هاتنه‌ناوتان و بانگه‌وازییان کردن بۆ

ئیمانیه‌ئان و خودا په‌رستی؟ به‌لگه‌و نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی
خۆیان به‌ئیه‌ نیشان دا، ئیه‌یان له‌م سزاو عه‌زابه‌، ترساند؟ وه‌کوو له‌
نایه‌تیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿الم یأتکم رسل منکم یقولون علیکم آیات
ریکم وینذرونکم لقاء یومکم هذا؟﴾ (الزمر/۷۲) چهند د‌ئس‌وزانه‌ په‌یامی
خۆیان پی‌ گه‌یاندن و بانگه‌وازیان کردن؟!

﴿قالوا: بلی﴾ ته‌ه‌لی جه‌ه‌ننهم وتیان: به‌لئ: پیغه‌مبه‌رمان هاتنه‌
سه‌رو بانگه‌وازیان کردین ئیمه‌ به‌درۆمان خستنه‌وه‌، ئیمانان پی‌
نه‌هینان.. جا: که‌ ئاوا به‌و جو‌ره‌ دان به‌ تاوانانی خۆیان دا ده‌نن، فریشته‌
به‌ر پرسه‌کانی دۆزه‌خ به‌گالته‌وه‌ قه‌شمه‌ری پی‌ کردنه‌وه‌..

﴿قالوا: فادعوا، وما دعاء الکافرین الا فی ضلال﴾ پیتیان ده‌لئین: که‌
وایه‌، ده‌ بۆخۆتان هاوار بۆلای خودا بکه‌ن و وه‌پارپن ئیمه‌ دوعاو پارانه‌وه‌
بۆ که‌سێک نه‌نجام ناده‌ین له‌ ژیا‌نی د‌و‌نیا‌ی دا خودانه‌ ناس بووبی‌و په‌یامی
پیغه‌مبه‌رانی په‌تکرد بیتسه‌وه‌، موعجیزه‌ و نیشانه‌ی ناشکرای ئه‌و
پیغه‌مبه‌رانه‌ی به‌درۆخستبیتسه‌وه‌، ئیمه‌ له‌ ئیه‌ بی‌ به‌رین و حاشا له‌وه‌ی
شه‌فاعه‌تتان بۆ بکه‌ین، نه‌گه‌ر بۆ خۆشتان بیارپننه‌وه‌ خاتر جام بن دوعاو
پارانه‌وه‌ی کافرو خودانه‌ناسان به‌شی هه‌ر به‌فیرۆ چوونه‌، هه‌رگیزاو هه‌رگز
نزیان لی‌وه‌ر ناگیرئ.

تیرمیزی له‌ نه‌بو ده‌راداوه‌ ریوایه‌تی کردوه‌، ده‌لئ برسیه‌تی یه‌خه‌ی
دۆزه‌خیان ده‌گری هه‌تا به‌ نه‌ندازه‌ی هه‌موو ئازاری دۆزه‌خ پی‌ نا‌ره‌حه‌ت
ده‌بن، هاواریان لی‌ هه‌لده‌ستی‌و داوای خۆراک ده‌که‌ن، خۆراکی ﴿الضریع﴾
یان پی‌ ده‌ده‌ن ده‌یخۆن و هیچ برسیایه‌تیان لا ناچی، هاوار ده‌که‌ن بۆ
خۆراک خواردنیکیان بۆ ده‌به‌ن قوت ناچی له‌بینیان ده‌گیرئ، بیرده‌که‌نه‌وه‌
له‌ د‌و‌نیا‌دا : که‌شتئ وه‌هایان به‌سه‌ر ده‌هات ئاویان به‌سه‌ردا ده‌کردو به‌ئاو
قوتیان ده‌دا، هاوار ده‌که‌ن ئاویان فریابخه‌ن، ئاوی کول‌ات‌وویان بۆ ده‌بری،

کہلہ دم و چاویان نریک ده بیته وه دم و چاویان دهر ژینی، که ده بخونه وه
ریخوله کانیان کوتکوت ده کا، هارار ده کهنه فریشته گزیره کانی دوزه خ
بزیان وه پارتین ده تین: ﴿أولم تک تأتیکم رسلکم بالبینات؟ قالوا: بلی،
فالوا فادعوا ومادعاء الکافرین الا فی ضلال.﴾^(۱)

یارمه تیدانی خودا بو پیغه مبه رانی له دونیاو قیامت دا

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَغَيِّرُ سُلْطَانًا أَنَّهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

۱- نهم فەرمووده یه تیرمذی ریوایهتی کردووه و نیساندی زه عیفه له باسی ی جهه نهم
دا (۲۵۸۶) باب (۵) هیناویهتی .

دەربارە‌ی سەبەب نزولی نایە‌تی (٥٦) ئیبنوئە‌بی‌ل‌حاتە‌م لە‌ ئە‌بول‌عالیە‌وه‌ ر‌یوایە‌ت دە‌کا، دە‌لی: جوله‌ که‌ هاتن بۆ‌لای پێ‌غه‌مبەر ﷺ با‌سی دە‌جالیان کردو زوریان پێ‌دا هە‌لگوت.

وتیان: لە‌ ئێ‌مه‌ دە‌بی و لە‌ره‌ گە‌زی ئێ‌مه‌ سەر هە‌ل‌ده‌دا، بە‌هۆ‌ی ئە‌وه‌وه‌ دونیا داگیر دە‌کە‌ین، ئیتر پەرورە‌دگار نایە‌تی ﴿ان الذین یجادلون فی آیات الله بغير سلطان اتاهم، ان فی صدورهم الاکبر ما هم ببالغیه، فاستعذ بالله﴾ ی نازل کردو فەرمانی بە‌ پێ‌غه‌مبەر کرد که‌ پە‌نا‌بگری بە‌خودا لە‌ فیتنە‌ی دە‌جال.

جا نایە‌تە‌که‌ دە‌ربارە‌ی موشریکە‌کانی مە‌ککه‌ نازل بووبی، یان دە‌رحە‌ق جوله‌ که‌ کان هاتیپتە‌ خوار، ماناکە‌ی گشتی یە‌و هە‌موو جیدال‌خوازو کیشە‌کاریک دە‌گریتە‌وه‌.

ئێ‌بنوکە‌سیر ر‌یوایە‌تە‌کە‌ی ئە‌بول‌عالیە‌ی پێ‌ تە‌واو نیە‌و گومانی لە‌سەرە‌، دە‌لی‌ راست ئە‌وه‌یە‌: که‌ دە‌ربارە‌ی هە‌موو کافرێک هاتیپتە‌ خوار. دە‌فەر‌مو‌ی: ﴿انا لننصر رسلنا والذین آمنوا فی الحیاة الدنیا ویوم یقوم الا‌شهاد﴾ د‌نیابن ئێ‌مه‌ لە‌دونیا‌دا یارمە‌تی پێ‌غه‌مبەرانی خۆ‌مان و هە‌موو ئە‌وانە‌ی ئیمانیان هێ‌ناو دە‌دە‌ین، پێ‌غه‌مبەرانی شوێ‌نکە‌وتوانیان بە‌سەر دوژمنانیان دا سە‌ردە‌خە‌ین، هە‌ره‌ها لە‌ پ‌رۆ‌ژی قیامە‌تیشدا که‌ شایە‌تە‌کان راست دە‌کە‌ینه‌وه‌، فریشتە‌و پێ‌غه‌مبەرانی و موسو‌لمانان دە‌کە‌ینه‌ شایە‌ت لە‌سەر ئە‌وه‌ پێ‌غه‌مبەرانی پە‌یامی خۆ‌یان گە‌یان‌دوه‌و گە‌ل و نە‌تە‌وه‌کانیان بە‌‌درۆ‌یان خستونە‌وه‌.

لە‌قیامە‌ت دا سەرکە‌وتنە‌که‌ ناشکراو نمایانە‌، پێ‌ویست بە‌ موحادە‌لە‌و کیشە‌ نا‌کا، شتیکی بە‌ل‌گە‌ نە‌ویستە‌.. بە‌لام سەر کە‌وتنی خودا ناسان لە‌ دونیا‌دا پێ‌ویستی بە‌ل‌سەر راوه‌ستان و تێ‌فکرین هە‌یه‌، ئە‌وه‌ تاوا‌ده‌ی خودا ر‌ون و ناشکرایە‌و دە‌فەر‌مو‌ی: ئێ‌مه‌ پشتگیری پێ‌غه‌مبەرانی و موسو‌لمانان

ده‌که‌ین، له‌هه‌مان کاتدا ئاده‌میزاد به‌چاوی خۆیان ده‌بینن و بینوانه پیغه‌مبه‌ران شه‌هید کراون، ده‌ربه‌ده‌رو زیندانی کراون، ته‌زیه‌ت و چه‌رمه‌سه‌رییان بینویه، هه‌روا موسولمانان هه‌یانبوه له‌سه‌ر ده‌ستی کافر توشی دژوارترین سزاو کوشتن و برین بوون، ته‌نانه‌ت کۆمه‌له‌ موسولمانانی وا هه‌بووه فری دراوته ناو چالی ناگره‌وه.

﴿اصحاب الاخدود﴾ باشت‌ترین نمونه‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ن، ئیستاش له‌هه‌موو کون و قوژبنی‌کی جیهان دا ده‌بینن و ده‌شنه‌وین: موسولمانان چ حال‌یکیان هه‌یه به‌ده‌ست ملسه‌ورانی کوفره‌وه، هه‌ر له‌ کوردستانی خۆمانه‌وه بگه‌ره تافه‌له‌ستین و تونس و جه‌زائیر و زۆریه‌ی ولاتیانی‌تری جیهان، هه‌ر موسولمانه‌و به‌ده‌ستی کوفره‌وه له‌ قاقۆزه‌ پیچه‌راوه‌ و زه‌له‌له‌تیه‌تی، ده‌چه‌وسین‌ریته‌وه و قه‌لاچۆده‌کری‌ن، هه‌ر ده‌مه‌به‌ بیانویه‌که‌وه‌و هه‌ر پۆزه‌ له‌ ژێر په‌رده‌یه‌کی بریقه‌ دار دا، موسولمانه‌و ده‌کوژری، تالان ده‌کری، راده‌گوێزری له‌زیدو نیشتمانی خۆی ده‌ر ده‌کری، له‌سه‌ر خاك و ئاوی خۆی هه‌له‌ده‌ قه‌ندری، ده‌ی کواوا ده‌ی خوداو کواسه‌ر که‌وتنی موسولمانان به‌سه‌ر کوفردا؟؟

بی‌گومان ئه‌مه‌ ده‌رگایه‌کی به‌ر فراوانه‌ و شه‌یتان به‌ئاسانی ده‌توانی لێیه‌وه‌ بجێته‌ ناودل و ده‌رونه‌وه‌ موسولمانی سافیلکه‌ له‌ خشته‌ به‌ری و مه‌به‌ستی خرابی خۆی بی‌نیته‌ جی، بۆیه‌ پێویسته‌ ئیمه‌ به‌وردبینی‌یه‌وه‌ سه‌یری ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌ین و بزانی‌ن: که‌واده‌ی خودا راسته‌و په‌تبه‌وونه‌ی تیدا نیه‌و هه‌موو کاتی دێته‌ جی و ه‌لی خه‌لکی پێوه‌ره‌ کانیا‌ن هه‌له‌یان تیدا‌یه‌و سه‌ر سه‌ره‌کی ده‌روانه‌ پوداوه‌کان و زۆرحه‌قائیق و قییه‌م پاشگویی ده‌خه‌ن و مه‌زه‌نده‌ کردنه‌که‌یان هه‌له‌یه‌و گوێرا‌نه‌ به‌راورد کردنه‌کانیا‌ن نه‌نجام ده‌ده‌ن!

به‌لّی قیاس و پی‌وه‌رو مه‌زنده‌کردنی ئاده‌میزاد که‌م و کوری تیدایه،
ماوه‌یه‌کی کورت و پانتاییه‌کی که‌می تیدا به‌رچاو گیراوه، به‌راورد
کردن و پی‌وه‌ره‌کان هی ئاده‌میزادن و شمولی نین، پی‌وه‌ری ته‌واو و گشتی
پی‌وه‌ری په‌روه‌ردگاره، نه‌و قه‌زییه که له‌پانتاییه‌یه‌کی به‌ربلاوی کات و
شوین دا راده‌نویتی سنور ناخاته نیوان نه‌م چه‌رخه‌و چه‌رخیکی تر، یان
نه‌م شوینه‌و شوینیکی تر..

جا نه‌گهر له‌م پروانگه‌وه‌و به‌گویره‌ی نه‌و پی‌وه‌رو به‌راورد‌کردنه برپانینه
قه‌ضییی بیروباوه‌ری ئیسلامی و رپیازی خودا په‌رستان، نه‌وه ده‌بینین
به‌بئی شک و گومان بیرو باوه‌ر سهر که‌وتوه و سهرده‌که‌وی، سهر که‌وتنی
بیرو باوه‌ریش سهرکه‌وتنی هه‌لگره‌کانیه‌تی له‌حه‌قیقه‌ت و واقع دا
هه‌لگرانی نه‌م بیرو باوه‌ره که‌سایه‌تی و بونیکیان نیه له‌ده‌ره‌وه‌ی بوونی
بیرو باوه‌ره‌که‌یان دابی.

یه‌که‌م شتی‌ک: که بیرو باوه‌ر داوا له‌ موسولمانان ده‌کا نه‌وه‌یه: که
خۆیان له‌ پیناوی دا به‌خت بکه‌ن، خۆیان به‌ه‌وتینن بیرو باوه‌ریان به‌ر قه‌رار
و ئاشکرا بئی، هه‌روا خه‌لکی به‌کورت بینی ده‌ره‌واننه مانای سهر که‌وتن
سهرکه‌وتنی‌ک به‌سهرکه‌وتن ده‌زانن خۆیان پی‌وه‌ گرتبی و پی‌وه‌ری نه‌وان
بی‌گرتیه‌وه! به‌لام له‌ راستی دا جو‌ری سهرکه‌وتنه‌ زۆرو جیا‌جیان، جاری و
ده‌بئی سهرکه‌وتن له‌ به‌رچاوی کورت بینان له‌ شیوه‌و روخساری تیشکان دا
خۆی ده‌نویتی، بۆ نمونه‌ حه‌زهره‌تی ئیبراهیم که‌ چوار په‌لیان به‌ستن و
به‌مه‌نجه‌نیک هه‌لیاندا‌یه ناو ئاگره‌وه و له‌بیرو باوه‌ری خۆی په‌شیمان
نه‌به‌وه‌و وازی له‌ بانگه‌وازی کردن بۆی، نه‌هینا، ئایا نه‌مه‌ مه‌وقیعی
سهرکه‌وتنه یان تیشکانه‌؟

له‌واقعی حال داو له‌پروانگه‌ی بیرو باوه‌ره‌وه نه‌وه نه‌و کاته‌ی حه‌زهره‌تی
ئیبراهیم عليه السلام په‌لبه‌ست کراو خرایه ناو مه‌نجه‌نیکه‌وه له‌سهر تروکی

سه‌رکه‌وتن دابوو، هه‌روه‌کوو چۆن نه‌و کاته‌ی له‌ناگره‌که هاته‌ده‌روه
سه‌رکه‌وتن بوو، نه‌وه‌یان شیوه سه‌رکه‌وتنی‌که و نه‌مه‌یان شیوه
سه‌رکه‌وتنی‌کی تره، به‌رواله‌تیش زۆر لێک دورن و لێک جیان! به‌لام
له‌راستی دا زۆر لێک نزیکن و هه‌ردوو حاله‌که سه‌رکه‌وتن!

حه‌زهره‌تی (حسین) ره‌زای خودای لی‌بی- که به‌و شیوه مه‌رگه‌ساته‌خۆی
هاوه‌لانی شه‌هید کران، نایا نه‌وه سه‌رکه‌وتن بوو یان تیشکان بوو؟؟
به‌رواله‌ت و له‌دیدي کورت بینانه‌وه به‌پێوه‌ری پرکه‌م و کورپی ئاده‌میزاد
تیشکان و ژیر که‌وتن بوو، وه‌لی له‌حه‌قیقه‌ت و واقیع داو به‌پێوه‌ری
راستی و شمولی سه‌رکه‌وتن بوو، سه‌رکه‌وتنی‌کی گه‌وره، چونکه هه‌یچ
شه‌هیدی‌کی رینگای راست و خودا په‌رستی و ئازادی هێنده‌ی هه‌زهره‌تی
حسین له‌دلۆ ده‌روونی موسولمانان دا خۆی نه‌چه‌سپاندوه.

شه‌هید بوونی (حسین) و هاوه‌لانی له‌سارای که‌ریه‌لا بۆته خۆینی
سیاوه‌حش و وشک نابیتته‌وه، یادکردنه‌وه‌ی نه‌و دیمه‌نه موچه‌که به‌جه‌سته‌ی
شیعه‌و ناشیعه‌و موسولمان و ناموسولمان دا دینی! به‌لکو هه‌ندیکیان
وه‌کول دینی و ده‌یانگریه‌نی، تا ئیستاو له‌مه‌و دواش خۆینه‌که‌ی
گه‌شه‌و بوته ره‌مزو پانتایه‌کی زۆر له‌ جیهانی ئیسلامی یادی سالانه‌ی
ده‌که‌نه‌وه، ماته‌مینی بۆ ده‌گیژن هه‌رچه‌نده ماته‌مینی‌یه‌که به‌گویره‌ی
شرع په‌نگه په‌سه‌ند نه‌بی و به‌لکوو زۆریه‌ی دیارده‌کانی نه‌و ماته‌مینی‌یه
له‌چوار چیه‌ی ئایینی ئیسلام دا جینگای نابیتته‌وه، به‌لام له‌واقیع دا
شه‌هید بوونی هه‌زهره‌تی حوسین به‌و و شیوه تراژیدیایه سه‌رکه‌وتنی‌کی
بی وینه‌ بووه.

زۆر شه‌هید هه‌ن له‌میژووی که‌ونا رای ئاده‌میزاد دا به‌ شه‌هید
بوونه‌که‌یان خزمه‌تی‌کی وه‌های قه‌زییه‌که‌یان کردوه، نه‌گه‌ر هه‌زار سال
له‌ژیان دا بوونایه‌و هه‌ول و تیکۆشانیان بکردایه نه‌یانده‌توانی نه‌م خزمه‌ته

پیشکەش بکەن، یەکیکی وەکوو قازی عەمد (پیشەوا) ئیعدام کردنەکی بووبە رەمزو خزمەتییکی گەورەیی بیرو باوەرەکی کرد! بریندار بوونی شیخ مەحمودو حەبس و زیندانی و نەفی کردنی تائەو پەری سنوور خزمەتی قەضیەیی کوردی کرد. هەڵهاتنی مەلا مستەفای بارزانی بەخۆی هەڤالانیەو سالانی (١٩٤٦/١٩٤٧) لە کوردستانی عێراقەو بەناو سی کوچکەیی (عێراق ، ئێران ، تورکیا) داو بەرپنەو لە ناوی ئاراس و پەنا هەندە بوونی لەولاتی سوفیەت تیشکان نەبوو بەلکوو سەرکەوتن بوو! سەرکەوتنێکی گەورەو کەم وێنە.

کۆرەو دووملیۆن کەسە کوردەکی بەهاری سالی ١٩٩١ زاینی بەرەو سنورەکانی تورکیا و ئێران سەرکەوتنێکی بی وێنەیی بۆ گەلی کورد دەستە بەر کرد، دەی کەوابی سەر کەوتن کامەیه و تیشکان چیه؟! چۆنیان پێناسە بکەین و چۆنیان لێک جیا بکەینەو ؟

پیش هەموو شتێک پێویستە ئێمە پێدا چوونەوێهەکی ورد بکەین و بەو زانیاری و مەزندەکردنە رۆڵەتیهی خۆمان دا بچینەو، پێوهری سەرکەوتن و ژێر کەوتنی حەقیقی بزانی و دەست نیشانیان بکەین، لایەنێکی تر هەیه پێویستە بەرچاو بگیری، بەلێ راستە وادهی خودا بۆ پێغەمبەرانی و شوێنکەوتوانیان هەمیشە بەردەوامە، خودا خێلافول وەعدی نیە، بەلام پێویستە حەقیقەتی ئیمان لەو دل و دەروانەدا خۆی بنوێنی و بچەسپی: کە ئەو وا دەو بەلێنە خودایی یە بەسەردا تەببیق دەکری..

پێویستە ئەوێش بزانی: کە ئیمانی راست و حەقیقی لەدل و دەرونیك دا دەبی و گەشە دەکا، کە هیچ جوهرە هاوئەدانانیکی تێدا نەبی بۆ خودا، ئیمانی راست و حەقیقی کاتیك لەدل دا پەیدا دەبی: کە ئەو دلە بەدڵسۆزی رۆبکاتە خودا پشت هەر بەخودا ببەستی، بەقەزاو

قده‌ری خودا دلنیا بی، خاتر جهم بی له‌وهی: که هه‌رخودا هه‌لسورپینه‌ری
کاره‌کانیه‌تی، دلنیا بی له‌وهی: که چاک نه‌هیه خودا به‌چاکی
بزانی، هه‌رچی خودا به‌سه‌ری بی نی پئی پازی بی، قبولی بی، جا
کاتیک ناده‌میزاد گه‌یشته نه‌و پله‌و مه‌قامه، نیت هر هیچ پیشنیاریک
بو خودا ناکا، هه‌موو شتیک هه‌واله‌ی خودا ده‌کاو هه‌ر به‌لایه‌کی به‌سه‌ر
بی خوی بو راده‌گری و به‌خیری ده‌زانی، نه‌مه‌ش مانایه‌که
له‌مانای سه‌رکه‌وتن، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر زات و شه‌هوت دا، نه‌مه
جوړیکه له‌سه‌رکه‌وتنی داخلی و سه‌رکه‌وتنی خارجی بی نه‌و
ده‌سته‌به‌ر نابی!

سه‌رکه‌وتن له‌دونیا دا دوو جوړه سه‌رکه‌وتنی مه‌عنه‌وی سه‌رکه‌وتنی
حیسی، سه‌رکه‌وتنی مه‌عنه‌وی وه‌کو بو‌ردانی به‌رامبه‌ر به‌لگه‌ی به‌هیزو
نیشانه‌ی ناشکرا، یان به‌ده‌سته‌به‌ر بوونی شکۆمه‌ندی بو که‌سیک و
بلا‌وبونه‌وه‌ی بیروباوهر و په‌یامی، وه‌کوو نه‌و شکۆمه‌ندی و نه‌رده‌ی خودا
به‌حه‌زهره‌تی داود و سوله‌یانی به‌خشی و به‌درۆخه‌ره‌وه‌کانیان ریسوا بوون،
وه‌کوو سه‌رکه‌وتنی هه‌زه‌رتی موحه‌مه‌د ﷺ به‌سه‌ر موشریکه‌کانی مه‌که‌داو
په‌هاویشتنی نه‌و ده‌وله‌ته به‌هه‌رچوار لای خوی دا.

سه‌رکه‌وتنی (حسی) یش بریتیه له‌فه‌وتاندن و تۆله‌ ساندنه‌وه
له‌به‌درۆخه‌ره‌وه‌کان، وه‌کو خنکاندن فی‌عه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی، وه‌کوو
کوشتنی سه‌رانی قوره‌یش له‌غه‌زای به‌درداو به‌دیل گرتنی هه‌ندیکی‌تریان و
ده‌ست به‌سه‌راگرتنی مال و سامانیان.. هتد.

سه‌رکه‌وتن له‌قیامه‌ت دا: بریتیه له‌وه له‌دۆزه‌خ رزگاری و بچی
ناو به‌هه‌شته‌وه، شوینی خوش و رزاه‌ت به‌نسبب بی، به‌دیتنی
په‌ره‌ردگار شادبی و هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان بی.

وہ کوو لہ نایەتیکی تردا ئاماژە بەوہ دەکا و دەفرموی: ﴿قَاوْلُكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء/٦٩) .

خودا پەرستان پاداشتی خۆیان وەر بگرنەووە تاوانباران تۆلەیی کردەووە کانیان لی بـسەندری، پـیسوا بکـرین و توپ درێنە ناو دۆزەخـەووە ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذرتُهُمْ وَلَهُمْ سَوْءُ الدَّارِ﴾ ئەو پۆژەیی شایەتەکان راست دەبنەووە شایەتی دەدەن، پۆژیکە عوزر خواهی لەستەمکاران وەر ناگیرێ، فیدیەو قوربانیان دەست ناکەوێ، ئەگەر دەستیشیان بکەوێ لییان وەر ناگیرێ، چونکە عوزرووبیانووە کانیان پوچ و بێبناغەن، پەحمەت و بەزەیی خودا نایانگریتەووە، خراپترین شوێنی حەوانەیان بۆ ئامادە کراوە، کە دۆزەخەو ناخۆشترین مالی قیامەتە..

ئەجار هەندێ دیاردەیی یارمەتی خودا لەدوونیدا بۆ خۆشەویستانی رادەنویستی و دەفرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى، وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ هُدًى وَذِكْرًى لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ سوتند بێ، ئیمە نامەیی ئاسمانی و پیغەمبەراییەتیمان بە موسا بەخشی، تەورات ئەحکامی شەری و یاسای ژيانی تێدا بوو، پێنمویی نەتەووەی ئیسرائیلی لەخۆگرتبوو، موعجیزەیی جۆراو جۆرمان پێدا بوو بۆ ئەوێ ببنە بەلگە لەسەر راستی پیغەمبەراییەتیەکی، ئەجار دوا لەدوونیا دەچوونی موسا لە ژيان تەوراتمان بۆ کردنە کە لەپور و چین لەدواجین بۆیان مایەووە، داهااتوو لەپابوردو وەریان گرت و پێنمویی بوو بۆ خواوەن ئاوەزان، هیدایەتدەرو یادخەرەووە بو بۆ ئەوانەیی خاوەن عەقل و فامن، وەکوو لە نایەتیکی تردا ئاماژە بەوێ کاو دەفرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ﴾ (المائدة/٤٤).

ئەمە غوونەییەکی یارمەتیدانی خودایە بۆ فرستادەکانی،
یارمەتیدانی (حسی) و مەعنەوی، نازلکردنی نامەی ئاسمانی و ھیدایەت،
بەکەلە پور گرتنی تەورات بۆ بەنوئسرا ئیلی چین لە دواي چین .

ئەبجار لەروانگەي یارمەتیدانی خودا بۆ پیغەمبەرائی فەرمان
بە پیغەمبەری ئیسلام دەکا: کەپشوو درێژ بێ لەبەرەمبەر ھەلس وکەوتی
موشریکەکان دا، خۆراگر بێ لەسەر بانگەواز یکردن، خۆراگر بێ لەسەر
بەدرۆخستنەوێ قورەیشیەکان، خۆراگر بێ لەسەر ئەزیەتدان، لەسەر
خۆفشکردنەوێ بەتال و ناحەق، لەسەر بالا دەستی ناحەق بۆ ماوہیەک،
خۆراگر بێ لەسەر مودارا کردن و ھەلکردن لەگەڵ خەلک دا، دەفەر موی:

﴿فَاصْبِرْ اِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا، وَاسْتَغْفِرْ لِّذَنبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْاَبْكَارِ﴾ ئەي پیغەمبەری خۆشەویست! پشوو درێژیە لەسەر
بانگەوازیکردن و خودا پەرستی لەبەرەمبەر ئەزیەتدانی قورەیشیەکان،
و ەکو چۆن پیغەمبەرائی پشوو سەبریان گرتوو و لەبەرەمبەر
ھەلویتستی ناشرینی گەلەکانیان دا پشوو درێژ بوون، سەبر بگرە، چونکە
ئاکامی سەبر خێرو فەرە، خاتر جەم بە خودا یارمەتیت دەدا و لە
ناحەزانت دەتپاریزی.

وادەي خودا بۆ یارمەتیدانی خۆشەویستانی پاشگەزبونەوێ تیدا نیە،
ھەمیشە تۆبە و ئیستیغفار لەتاوانت بکە - ئەگەر ھەبێ - یان تۆبە و
ئیستیغفار بۆ خۆیان تاعەت و خێرو ثواب زیاد دەکا، یان بۆ ئەوێ
موسوڵمانان چاوت لی بکەن، ئەگینا پیغەمبەر مەعسومە و خودا
لەتاوانی بەرو دواي خۆش بوو، یان لەروانگەي (حسانات الابرار سینات
المقربین) ەو تەماشای دەکری، ھەر ەو ھا بەردەوام بەلەسەر تەنزیھو
تەسبیحات و سوپاسکردنی پەرورەدگار لەسەرەتای رۆژو کۆتای دا،
بەیانێ و ئیوارە خەریکی تەسبیح و ھەمدو ثەنابە، مەبەستەکە ئەو یە

همیشه سهر گهرمی خدا پهرستی ولی پارانوهو همدو سوپاس به یان لهو دووکاته‌دا نویژ بکه، یان مه‌به‌ست نه‌ویه پاریزگاری کردنی پینج نویژه کانت بکهو به‌پیک و پیککی له‌کاتی خویان دا نه‌نجامیان بده..

نه‌جار هوی ده‌مه ده‌می و کیشه‌کاری موشریکه‌کان به‌یان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ان الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان آتاهم ، ان في صدورهم الا كبر مالم يبالغيه﴾ دلنیا به نه‌وانه‌ی موجدله‌ت له‌گهل ده‌کهن ده‌رباره‌ی نایه‌ته‌کانی قورنان و ده‌یان‌ه‌وی به‌شتی پرو پوچ و به‌تال به‌رنگاری حق بوه‌ستن، هیچ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی راستیان به‌ده‌سته‌وه نیه، هیچ به‌لگه‌یه‌کیان له‌خوداوه بو نه‌هاتوه، که‌چی به‌ر به‌ره‌کانی په‌یامه‌کت ده‌کهن، نه‌وانه دل‌یان فیزو خۆبه‌زلزانی تیدا جیگیر بووه، له‌ناستی حق دا سهر ره‌ق و دل‌په‌شن، قبولی هیچ شتیکی حق و راست ناکهن، ته‌نانه‌ت یو له قبول‌کردنیشی ناکه‌نه‌وه، به‌ته‌مای نه‌وه‌ن به‌سهر پیغه‌مبه‌ردا سهر بکه‌ون و بو‌ری بده‌ن، خویان بینه‌گه‌وره‌و قسه‌رویش‌توی ولات و پله‌ی پیغه‌مبه‌ریان بدریتی! وه‌لی دلنیا بن پئی ناگهن و نه‌وه‌یان بو ده‌سته به‌ر نابی، چی بکه‌ن و چند هه‌ول بده‌ن خودا ناینی خوی سهرده‌خا و ئالای حق به‌رزو شه‌کاوه ده‌کا، قسه‌و کرده‌وه‌ی تاوانباران نرخ‌ی نابی و هیچیان بو ناکری، ناسنی سارد ده‌کوتن و سهریان دای له‌به‌رد، که‌وابی ..

﴿فاستعذ بالله، انه هو السميع البصير﴾ نه‌تو په‌نابگره به‌خودا له‌فرت و فیلی نه‌و چه‌قه چه‌ناوانه، داوا بکه خودا له‌شهو نه‌گبه‌تی نه‌وانه بتپاریزی، بیگومان خودا شنه‌وايه به‌قسه‌کانیان و بینایه به‌کرده‌وه‌کانیان، ههرچی ده‌یلین ده‌ی بیسی و ههرچی ده‌یکهن ده‌ی بینی، هیچی لی گوم نابی و ناهیلی به‌سهریانه‌وه به‌چی.

برې به لگه و نيشانه له سهر هه بوونی خوداو ده سولات و
حکمه ت و کارامه ی

لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لَتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمْ
اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تُوَفَّوْنَ
كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ يَوْمَ تُنْفَخُ السُّنُنُ أَلَمْ يَلِدْكُمْ يَوْمَ تُمُوتُ
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْلَمُ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤَفِّقُ اللَّهُ
الَّذِينَ يَشَاءُ وَيَهْدِي الَّذِينَ يَشَاءُ وَإِلَىٰ عِزِّهِ الْأَعْدَاءُ
يَوْمَ يُنْفَخُ السُّنُنُ أَلَمْ يَلِدْكُمْ يَوْمَ تُمُوتُ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْلَمُ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَصَوِّرْكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقْكُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمْ اِلٰهُكُمْ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اِلٰهُ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ
مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾

نهم کۆمه‌له نایه‌ته زۆر په‌یوه‌ستن به نایه‌ته‌کانی پیش‌وویانه‌وه، درێژه
پێده‌ری ته‌وجیه‌اته‌کانی رابوردون، شه‌وه‌بوو له‌وه پیش ره‌دی شه‌وانه‌ی
دایه‌وه: که کیشه‌و جیدال ده‌رباره‌ی نایه‌ته‌کانی خودا به‌ریا ده‌که‌ن و به‌بی
به‌لگه‌و ده‌لیل نینکاری زیندو بوونه‌ویان کرد.

نه‌جار لهم کۆمه‌له نایه‌تانه‌دا (ده) به‌لگه‌و نیشانه له‌سه‌ر هه‌بوونی
خودا و توانا و ده‌سه‌لاتی په‌های هه‌تانه‌وه، بۆ شه‌وه‌ی بیان‌کاته به‌لگه
له‌سه‌ر رابوونی قیامه‌ت، دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وه‌ی و گۆرانی
شه‌وورژو بوونی زه‌وی به‌شوینی نیشته‌جی بوونی ئاده‌میزاد و دروستکردنی
ئاده‌میزاد به‌و شیوه‌ جوان و پێک و پێکه‌و رزق و پۆژی پێدانی پاک و
خاوێن و به‌تام و له‌ززه‌ت، سه‌لماندنی تاك و ته‌نهای خودا و سیفه‌تی
حه‌یاتی شه‌زه‌لی و شه‌به‌دی بۆ خودا، ده‌فه‌رموی،

١- ﴿لَخَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾، وَلٰكِنْ اَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿ بێگومان به‌دییه‌تانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شه‌وه‌ی
تییان دایه له‌زینده‌وه‌رو عاله‌مه‌کانی شه‌فلاك و شه‌ملاك و ئاو و هه‌وا و
گه‌نجینه‌و كانزاكان گه‌وره‌ ترن له‌دروستکردنی ئاده‌میزاد چ له‌سه‌ره‌تاه‌و چ
له‌دروستکردنه‌وه‌ی پۆژی قیامه‌ت دا، جا که‌سیك بتوانی شه‌و عاله‌مه
جوړاو جوړانه به‌دی بیتنی بێگومان ده‌توانی شتی له‌وه بچوکه‌تر دروست

بکا، نهمه له روانگو دیدی ئاده‌میزاد خو‌یانه‌وه، ئه‌گینا به‌نیسه‌ت
خو‌واوه شتیک نیه ناسان بی و شتیک قورسی بی، به‌لکوو هه‌موو شتیک
لای خودا چون یه‌که‌و ماندو بونی تیدانیه!

وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ئاماژه‌ی به‌مه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿او لیس
الذین خلق السموات والأرض بقادر علی ان یخلق مثلهم﴾ (یس/۸۱)
یان ده‌فرموی: ﴿اولم یروا ان الله الذی خلق السموات والأرض، ولم
یعی بخلقهن بقادر علی ان یحیی الموتی، بلی انه علی کل شیئ
قدیر﴾ (الاحقاف/۳۳)، نهمه شتیک حه‌قیقه‌ته‌و به‌لگه‌ی زۆر و جو‌راو
جو‌ری له‌سه‌ره وه‌لی زۆریه‌ی زۆری ئاده‌میزادان پی نازانن، نازانن خودا
چه‌ند خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌توانایه، بیر له‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودایه‌تی
خودا ناکه‌نه‌وه.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار ته‌مسیل و ته‌شبه‌ییکی په‌وان سازده‌دا، کیشه‌کاری
خاوه‌ن به‌لگه‌و بو‌په‌هان به‌بیناو لی‌زان له‌قه‌لم ده‌دا ده‌فرموی :
﴿وما یتوی الأعمی والبصیر﴾ چون یه‌ک نین کو‌رو چاو ساغ، که‌سیک
له‌سه‌ر بنه‌مای به‌لگه‌ی پوچ جیدال بکا که‌ی وه‌کوو ئه‌و که‌سه
وایه به‌ به‌لگه‌و نیشانه‌ی راست و به‌هێزه‌وه موجداله‌ ده‌کا! هه‌رگیز
کافری به‌لگه‌ پوچ و بیرنه‌که‌ره‌وه وه‌کو موسو‌لمانی خاوه‌ن
به‌لگه‌و بیرکه‌ره‌وه نیه.

﴿والذین آمنوا وعملوا الصالحات ولا المسیئ قلیلا ما تتذکرون﴾
هه‌روه‌ها چۆن یه‌ک نین ئه‌و که‌سانه‌ی بو‌ونه خاوه‌ن باوه‌رو کرده‌وه‌یان چاکه
له‌گه‌ل خراپه‌ کاران دا، چۆن موسو‌لمانی نا‌کار چاک وه‌کوو کافری په‌فتار
به‌د وایه؟ که‌ی به‌یه‌ک چاو سه‌یر یان ده‌کری؟ چه‌ند که‌ من ئه‌و
ئاده‌میزادانه‌ی بیر ده‌که‌نه‌وه‌و به‌م ته‌شبه‌یه‌و ته‌مسیلانه‌ پهنده‌ ئامیژ ده‌بن!
زۆر ده‌گه‌ندن ئه‌وانه‌ی موسو‌لمانی فه‌رمانبه‌ر دارو کافری سه‌رپێچیکار.

لیک جیا ده‌که‌نه‌وه، زۆر کهس هه‌یه وه دوکه‌سیکی کافر که‌وتوو و به‌موسولمانی ده‌زانی، په‌یامی کوفری پێیه و نهم به‌لایه‌وه په‌سندوه خۆی له پێناو دابه‌خت ده‌کاو خۆی به‌شه‌هید ده‌زانی.

دوای رانواندنی به‌لگه له‌سه‌ر رابوونی قیامت، هه‌والی هاتنی راده‌گه‌یه‌نی و ده‌فهرموی: ﴿ان الساعة آتیه لا‌ریب فیها، ولکن اکثر الناس لا‌یعلمون﴾ دل‌تیا بن قیامت راده‌بی و هیچ شک و گومان له هاتنی دانیه و حه‌تمه‌ن دی و نزیکه، بروا تان پێی هه‌بی و خۆتانی بۆ حازر بکه‌ن، وه‌لێ زۆریه‌ی ناده‌میزاد نه‌و راستی‌یه نازان و بروایان به‌هاتنی پۆژی قیامت نیه، چونکه نه‌فام و کورت بینن.

﴿وقال ربکم دعونی أستجب لکم، ان الذین یستکبرون عن عبادتی سید خلون جهنم داخرین﴾ په‌روه‌ردگار هه‌والی نه‌وه‌مان ده‌داتی: که هه‌رکاتی به‌نده‌کانی هاواریان لی کردو به‌ندایه‌تیان کرد به‌هانایانه‌وه دی. ده‌فهرموی: نه‌ی به‌نده‌کانم هاوارم لی بکه‌ن، لی‌م بپارێنه‌وه دوعاتان گیرا ده‌که‌م، چونکه دوعاو پارانه‌وه بۆ خۆی عیباده‌ته، به‌لکوو کاکله‌ی عیباده‌ته، دوعا بریتیه له‌وه‌ی له‌خودا بپارێنه‌وه بۆ هینانی سودو لابرنی زیان، بۆ سه‌ر فرازی دونیاو قیامت، بۆ به‌مراز گه‌یشتن و شاد بوون به‌به‌هه‌شت، نه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی پارانه‌وه له‌غه‌یری خودا بی‌سودو بی‌بایه‌خه ته‌نیا خودا ده‌توانی دوعا قبوول بکاو مه‌به‌ست بپێنێته جی.

فه‌رمانی به‌ به‌نده‌کانی کردوه اکه‌لێی بپارێنه‌وه و واده‌ی داوه قبوولی پارانه‌وه که‌شیان بکا، واده‌و به‌لێنی خوداش حه‌ق و راستن و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی تیدا نیه، بینگومان نه‌وانه‌ی له‌به‌رامبه‌ر خودا داخۆیه‌زل ده‌زانن و لی‌ی نا‌پارێنه‌وه‌و یه‌که‌تاپه‌رستی نه‌نجام ناده‌ن، له‌وه‌به‌ه‌ولاوه به‌زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری ده‌چنه ناو دۆزه‌خه‌وه، نایه‌ته‌که ئاماژه به‌وه ده‌کا:

که پەروەدگار رقی لەوانەییە کە دوعای ئاراستە ناکەن و لی‌ی ناپارێنەو، داوای پەحمەت و بەخششی لی‌ی ناکەن، داوای دابین کردنی پێویستییاتی دۆنیای قیامەتی لی‌ی ناکەن.

ئیمام ئەحمەد و بوخاری و خواوەنانی کتیبە حەدیسەکانی وەکوو تیرمیزی و ئەبو داود و ئەسائی و ئیبنو ماجە و هی‌تیش فەرموودەییەکیان لە (النعمان) ی‌کۆری بەشیرەو پێوایەت کردووە دە‌لی‌: پێغەمبەر ﷺ فەرمو‌ی: (الدعاء هو العبادة) ئە‌جار نایە‌تی ﴿أَدْعُونِي استجب لكم.. الآية﴾ خۆتێندەو، فەرموودەییەکی‌تر هەییە صەحیح و راستە حاکم لە ئیبنو عەبباسەو پێوایە‌تی کردووە دە‌فەرمو‌ی: (افضل العبادة الدعاء) گە‌ورە‌ترین عیباده‌ت و دوعا و پارێنەو‌ییە لە‌خودا، هەروە‌ها دە‌لی‌: پێغەمبەر ﷺ فەرمو‌یە‌تی (من لم يدع الله غضب عليه) کە‌سی‌ک لە‌خودا ئە‌پارێتە‌و خودا رقی لێ‌یە‌تی.

٢- بە‌لگە‌ی دۆو‌م و سی‌یە‌م ئە‌و‌یە: کە‌دە‌فەرمو‌ی: ﴿الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا﴾ پە‌روە‌ردگار خودایە‌کی وە‌هایە‌شە‌و پۆ‌ژی بە‌دی‌هێ‌نان و شە‌وی وادروست کردووە فی‌ئ‌ک و تاری‌ک و خامۆ‌ش بی‌ بۆ ئە‌و تـی‌ ی‌دا ئارام بـگـرن و بـخه‌ون، وزه‌و نیشاتتان تازە بی‌تە‌و، ماندوویی هە‌لسۆ‌پان و کار کردنتان بـه‌سی‌تە‌و، زه‌ویشی‌ وادروست کردووە پونا‌ک و گونجاو بۆ ئیش‌کردن و تیدا هە‌لسۆ‌پان و هاتو‌چۆ، هە‌ول‌دان بۆ دە‌ستە‌بەر کردنی پۆ‌یوی و پێ‌داویستی ژیان و ئە‌نجام‌دانی کارو پێ‌شە‌و ئە‌رکە‌کانی ژیان.

﴿ان الله لذو فضل على الناس، ولكن أكثر الناس لا يشركون﴾ بێ‌گومان پە‌روە‌ردگار بە‌م نێ‌عمە‌تە‌ جو‌راو جو‌رانە‌ی: کە‌ بە‌خشی‌ونی بە‌ئادە‌میزاد خاوە‌ن فە‌زل و بە‌خششە‌ بە‌سەر ئادە‌میزاد دا وە‌لی‌ زۆ‌ربە‌ی زۆ‌ری ئادە‌میزاد سو‌پاسی ئە‌و هە‌موو نێ‌عمە‌تانە‌ی خودا ناکەن و دانیان

پیدا نانین، جا یان کافرو بی‌پروان و نینکاری بوونی خودا و نیعمه‌ته‌کانی ده‌کهن، یان خاوه‌ن پروان به‌لام که‌مترخه‌م و سپله‌و پینه‌زانن، نمونی ئەم نایه‌ته له‌قورئان دا زۆرن وه‌کوو ده‌فهرموی: ﴿ان الانسان لکفور﴾ (الحج/٦١) یان ده‌فهرموی: ﴿وقلیل من عبادي الشکور﴾ (سبا/١٢) .

٤-٥- به‌لگهی چوارهم و پینجه‌م ﴿ذلکم الله ربکم﴾، خالق کل شیء لا اله الا هو فانی توفکون ﴿تهوه‌ی تهو شتانه‌ی به‌جی هیناوه‌و به‌دییه‌ناوه ﴿الله﴾ یهو خودای نیویه به‌دییه‌نهری هه‌موو شتیکه، هیچ خودانین جگه له تهو، که‌س یاره‌مه‌تی نه‌داوه له‌دروستکردنیان دا، ته‌دی چۆن ئیوه سهر پیچی ده‌کهن له عیباده‌ت بو کردنی دا، چۆن رو وهرده‌گیپن له‌یه‌کتاپه‌رستی و به‌ندایه‌تی بو کردنی دا؟

به‌ج عه‌قلێک بت و سه‌نه‌م ده‌په‌رستن، به‌ندایه‌تی بو شتیک ده‌کهن نه‌سودی هه‌یه نه‌زیان، هیچی پی دروست ناکری و بوخوی دروستکراوه !! سهرنجدانیک سهر پی‌یسی له‌بوونه‌وه‌ر، ئاده‌میزاد سهر سام ده‌کا، خه‌یالیش په‌ی پی ناباو پی‌ی کۆنترۆل ناکری، ئەم زه‌وییه‌ی ئیمه له سهری ده‌ژین به‌شتیکه له ملیۆن به‌شی قه‌واره‌ی خۆر واته: خۆر ملیۆنێک جار له‌زه‌وی گه‌وره‌تره، خۆریش بو خۆی یه‌کیک له‌ نزیکه‌ی سه‌د ملیۆن خۆری نزیکترین مه‌جهره لیمانه‌وه، تائیتستا زانیاری ئاده‌میزاد نزیکه‌ی سه‌د ملیۆن مه‌جهره‌ی ده‌رخستوه، که له‌بو‌شایی به‌رفراوانی له ته‌ندازه به‌ده‌ردا بلاو بوونه‌وه، ده‌ی ئەمه به‌شیکی زۆر زۆر که‌می بوونه‌وه‌ره، به‌نیسه‌بت بونه‌وه‌ره‌وه ههر باسی ناکری! به‌لام وێپرای که‌می تهو به‌شه پی‌زانراوه‌ی بوونه‌وه‌ر، که‌چی بیر لی‌گه‌ردنه‌وه‌ی سهر سوپمان په‌یدا ده‌کا و هه‌ست و خه‌یالیش له‌کار ده‌خا چونکه وه‌کوو ده‌لێن: مه‌سافه‌ی نیوان زه‌وی و خۆر نزیکه‌ی نه‌وه‌دو سی ملیۆن میله.

به‌لام نهو مه‌جهره‌یهی: که خۆر له‌فه‌له‌کی داهه‌لده‌سوړی و به‌رواته
خۆر تابیعیه‌تی، چونکه نهو قوتره‌که‌ی نزیکه‌ی سهد هه‌زار ملیۆن سالی
روناکی (ضوئی)یه، سالی (روناکی) یش به‌شش سهد ملیۆن میل
مه‌زنده ده‌کړی، چونکه خیرایی روناکی سهدو هه‌شتاو شش هه‌زار میله
له‌چرکه‌یه‌ک دا. نزیکترین مه‌جهره‌لیمانه‌وه هه‌وت سهدو په‌نجا هه‌زار سالی
(روناکی)یه..

به‌لێ نوسین له‌وباره‌وه زۆری ده‌وی و تابیریشی لی‌بکه‌یه‌وه‌و خه‌یال
هه‌وا په‌روازیی ناگه‌یه نه‌نجام و ده‌بی به‌ناچاری به‌خواه‌نی نهو
بوونه‌وه‌ره بکه‌ی!

له‌لایه‌کی تره‌وه سه‌یر بکه‌و به‌روانه نه‌م ناسمان و زه‌مین و خۆرو مانگ و
ئاوو هه‌وایه چهند له‌گه‌ل ژیا‌نی ئاده‌میزادا ده‌گونجی‌ن و چهند له‌خزمه‌ت
نی‌مه دان!

بۆ غونه ته‌گهر زه‌وی له‌به‌رامبه‌ر خۆردا به‌ده‌وری خۆی دا هه‌لنه‌سوړایه
نه‌وه شه‌وو پۆژ دروست نه‌ده‌بون، نه‌ج‌ار ته‌گهر زه‌وی به‌خیرایی‌تر به‌ده‌وری
خۆی دا هه‌ل‌سوړایه هه‌چ خانوو به‌ره‌و بینای به‌رز خۆیان نه‌ده‌گرت و
یه‌کسه‌ر ده‌بونه ته‌پ و تۆزی ناو بۆشای، خۆ ته‌گهر سوړانه‌وه‌که‌ی
به‌ده‌وری خۆی دا هه‌یدی‌تر بوایه، هه‌رچی ئاده‌میزاد هه‌یه یان به‌گهرما یان
به‌سه‌ر ما له‌ناوده‌چوون، که‌وابوو نه‌م هه‌ل‌سوړانه‌ی نی‌ستای زه‌وی
هه‌ل‌سوړانیکی گونجاو له‌باره له‌گه‌ل ژیا‌نی زینده‌وه‌ره‌کان و په‌یگه‌یشتنی و
گه‌شه کردنی پوه‌ک و دره‌خت دا، ته‌گهر زه‌وی به‌ده‌وری خۆی دا
هه‌لنه‌سوړایه هه‌موو ده‌ریاو ده‌ریا لوشه‌کان ئاو یان تیدا نه‌ده‌ما.

خۆ ته‌گهر توێکلی‌زه‌وی چهند مه‌تریک‌ی‌تر نه‌ستور‌تر بوایه ثانی‌ئوکسیدی
کاربۆن هه‌موو ئۆکسجینه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌مژێ! ئیتر نه‌وده‌م ژیا‌ن نه‌ده‌بوو.
خۆ ته‌گهر هه‌وا له‌و ناسته‌ی نی‌ستای به‌رز تر بوایه واته: له‌جیات‌ی

ئەو ٢١% بۆ، ٥٠% و زیاتر بۆیە، ئەو ھەموو شتێکی شیاو بۆ
گەرگرتن گری تیبەر دەبوو، بەجۆریک وی دەچوو بە یەکەم پرشکی برو
سکەو چەخماخە: کە پێی درەختێک دەکەوی گەر لە دارەستانیەک بەربوایە،
خۆ ئەگەر پێژە ی ئۆکسجین لە ھەوادا دابەزیایە بۆ ١٠% زۆر شتی پێویست
بۆ ژیان و ژیار و پێشکەوتن کەمتر دەستە بەر دەبوون .

ئەجار پەرەردگار ئەو ھەوادەگەینێ: کە گومرای و پرو ھەرگێران لە
ئایینی ھەق و راست نەخۆشی یەکی کۆنی ئادەمیزاد، و زۆربە ی زۆری
گرتوونەو، دەفەرموی: ﴿کَذَلِكْ يُوْفِكْ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ
يُجْحَدُوْنَ﴾ بە تەرزو شتێو ئەمان، گومرا بون و سەریان لی تێکچوو
ھەموو ئەوانە ی ئینکاری ئایاتی خودایان کردو ھەوا ھەلیان بۆ بەرەوا زانیو
لە پێبازی راست لایان داو، ھێچ بەلگەو دەلیلیکیان پێنە، بەلگەو
بەنەقامی و نەزانی و ھەواو ئارەزو پەیرەوی ئەو پێبازە چەوتەیان کردو .

٦- بەلگە ی شەشەم و ھەوتەم لەسەر بەتوانایی خودا و کارزانی و
حیکمەتی ئەو ھە: کە دەفەرموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ پەرەردگار خودایەکی ھەھایە زەوی بۆ ئێو کردو
بەنشینەن، ئاسمانیشی لە سەربەرز کردو ئەو، زەوی ھەا بۆ بەدیھێنانو
دەتوانن تێدا جێگیربن و لەسەری بژین و بیناو بالە خانە ی تێدا دروست
بکەن، بەناو شتێ دۆل و ساراو پەناو پاساری دا بگەرێن، ئاسمانیشی بۆ
کردن بەسە قفییکی قائم و تۆکمەو رازاو، بەئەستێرە ی زۆرو پرشنگدار،
پاگیری کردو ھەناھێلی تێک برۆخی و کون و قەوارە ی تێیکەون، بەراستی
خودای ھەق ئەو خودایە: کە ئەو کارو صنەعیەتی، ئەو تواناو
دەسەلاتیەتی.

ئەجار دوا ی ئاراستە کردنی ھەندێ بەلگە لە بونەو ھەو دیاردەکانی،
چەند بەلگە یەکی تر دەھێنێتەو لە چۆنیەتی خودی ئادەمیزادەکان

خۆیانەوه و ده‌یانکاته نیشانه‌ی خودایه‌تی و تواناو ده‌سه‌لاتی، ئه‌وانه‌ش بریتین له دروستکردنی ئاده‌میزاد و جوانکردنی شیوه‌و روخساری و گونجانی ئه‌ندامه‌کانی بۆ جوهره‌ها کارو کرده‌وه‌ی پێویست بۆ ژیان، هه‌روه‌ها فه‌راهم هێنانی رزق و رۆژی بۆی

٨-٩ - به‌لگهی هه‌شته‌م و نۆیه‌م ئه‌وه‌یه: ده‌فه‌رموی: ﴿وَصَوَّرَكُم فَحَسَنَ صُورَكُمْ، وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ ئیوه‌ی له جوانترین شیوه‌و روخساردا دروستکردوه، قامه‌تی راست و ده‌ستو قاجی گونجاو بۆ دابینکردنی پێداویستی‌یه‌کانی ژیان، ئه‌جار خۆشترین خواردن و خواردنه‌وه‌ی بۆ ره‌خساندن.

﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ئا ئه‌و خودا خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌توانایه (الله) یه‌و خودای ئیوه‌یه، هه‌ر ئه‌و خودایه و که‌سی‌تر به‌که‌له‌کی خودایه‌تی نایه، به‌رزی و پیرۆزی بۆ خودایه که به‌دییه‌نه‌ری بوونه‌وه‌ره، ده‌ی هه‌مووتان ئه‌ی به‌ره‌ی ئاده‌میزادو جندۆکه هه‌میشه خودا به به‌رزو پیرۆز بگرن، هیچ که‌م و کورپییه‌کی بۆ به‌په‌وا مه‌زانن، بێ هاوه‌ل و منداڵ و خێزانه، موحتاجی به‌که‌س نیه‌و هه‌موو که‌س موحتاجی ئه‌وه.

١٠ - به‌لگهی ده‌یه‌م ئه‌وه‌یه: ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ ئه‌و خودایه‌ی ئاوا بونه‌وه‌ری هێناوه‌ته‌ دی، زیندوه‌و قه‌ت نامری، نه‌زه‌لی و ئه‌به‌دی‌یه، هیچ خودا نین جگه له ئه‌و، ده‌ی که‌وايه: به‌دلسۆزی عیباده‌تی بۆ بکه‌ن و یه‌کتا په‌رستی بکه‌ن دان به‌خودایه‌تی و په‌روه‌ردگاریه‌تی دابنێن، چونکه هه‌ر ئه‌و شیایو خودایه‌تییه.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ حمدا و سه‌ناو سوپاسی بێ‌پایان هه‌ر بۆ خودایه و هه‌ر ئه‌و شیایو خودایه‌تییه، هه‌ر ئه‌و خودای بوونه‌وه‌ره.

جله و گیری له عیباده تکردن بو غهیری خودا

قُلْ

إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّفُ مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

لهوه پئش به لگه‌ی به‌توانای و تاك و تهنهایی خودای رانواندن،
سیفاتی جه‌لال و گه‌وه‌ری خودای به‌یان کردن، نه‌جار به‌ئوسلو بیئکی
نهرم و نیان جله‌وگیری له‌بتپه‌رستی کرد، نه‌جار به‌لگه‌ی جله‌وگیری به‌کانی
له‌بتپه‌رستی نمایش ده‌کا، به‌لگه‌کان له‌بوونه‌وه‌ر و خودی
ناده‌میزاده‌کان خویان دا هه‌یه، به‌لگه‌کانی ناو بوونه‌وه‌ر چوارن، شه‌وو
پوژ و ئاسمان و زه‌وی، نه‌جار سی به‌لگه‌شی له‌خودی ناده‌میزاده‌کان
خویانه‌وه‌ خستنه‌پو، دروستکردن و رپک و پیئکی جه‌سته‌و پزق و پوژی
پاک و خاوین..

ئەجار لىرەدا دروستبوونى ئادەمىزادو چۆنىەتى قۇناغەكانى ژيان ھەر
لە كۆرپەلەيى يەوہ تا لە دايكېون و مندالى و گەنجى و كاملى و پىرى و
پاشان مردن.

دەفەرموى: ﴿قُلْ اِنِّى نَهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ،
لَمَّا جِئْتُكَ الْيَسَنَاتِ مِنْ رَبِّى﴾ ئەي پىغەمبەرى خۇشەويىست
بەموشرىكەكانى گەلەكەت بلى: من جەلو گىرىم لى كراوہ: كە عىبادەتى
غەيرى خودا بكم، ھەرگىز خودا رازى نابى ھاوئلى بۆ دابىرى و لە
جىاتى ئەو بت و صەنەم بپەرستى، ئەم جەلو گىرىيەم كاتىك لى كراوہ كە
بەلگەى نەقلى و بەلگەى عەقلىم بۆ ھاتى، ئاياتى قورئان و ئەو ھىزو
توانايەى خراوہ تە ناو عەقلى سەلىمەوہ بۆ دۆزىنەوہى خودا و
بەيە كناسىنى، فەرمانم پى كراوہ: كە گەر دنكەچ و پابەندى فەرمان و
جەلو گىرىيەكە پەرورەدگارم، بە دلسۆزى پەرستىشى بۆ بكم.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ، ثُمَّ مِنْ عِلْقَةٍ، ثُمَّ يَخْرِجُكُمْ
طِفْلاً، ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ، ثُمَّ لَتَكُونُوا شِوْخًا، وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفى مِنْ
قَبْلِ، وَلِيَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى، وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ پەرورەدگار خودايەكى
وہاىە باوہ گەورەى ئىوہ: كە ئادەمە، لەقور دورستى كردوہ، پاشان
ئىوہى لە دلۆپە مەنىيەك دروستكردوہ، پاشان كردونى بەخۆئىنپارە و
گۆشتىپارە، پاشان دەتانهيىتتە دەر بەزاروكى و ئەجار بە خۇتان دادىن و
ھىزو توانا پەيدا دەكەن و دەگەنە ھەرپەتى تاقەت، پاشان دەگەنە قۇناغى
پىرى و كاملى بون، ھىندىكتان بەر لەوہ پىر بىن دەمرن و ئەو مەرگ و
ئەجەلەى بۆتان ديارى كراوہ پى دەگەن و توشتان دى. تا لە ئاكام دا
فام بكمەنەوہ، لەسەرنجامى خۇتان وردىبنەوہ.

دروستكردنى ئادەم لە خۆل راستىيەكەو پىش وەدى ھاتنى
ئادەمىزادە، گل بنەماى ژيانەو ژيانى ئىنسان لەو پەيدا بووہ، جگە

له‌خودا کهس نازانی چۆن ژيانە سەر سوپه‌ینه‌ره پەیدا بووه، چۆن ئەم روداوه گرنگ و گەورەیه له‌میژووی زه‌وی دا هاتۆته کایه‌وه؟

ئەجار دواى پەیدابونی ئادەم و حەوا بەو شیوه سەرسوپه‌ینه‌ره، ئیتر ئادەمیزاد لەپینگەى زاو زیوه زۆر بون و گەشەیان کرد، ئەمەش لەئاکامى بەیه‌ك گەیشتنى تۆمى نیژ بەهێلكۆكەى مێینه‌وه‌و جیگیر بوونیان لەره‌حمى مێینه‌كه‌ دا، ئەجار كه قۆناغى خوێنپارەو گۆشتپارە و كۆرپەله‌ى دەپڕى ۛ دیتە گۆرپەپانى ژيانە‌وه ئەمەش دواى تێپەرۆ بوونی چەند قۆناغیكى جۆراو جۆرو چروپر، كه ئەگەر بەوردی سەیری بكه‌ین و لى‌ى ورد بینە‌وه بۆمان دەر دەرکه‌وى: كه ئەو قۆناغانەى بەسەر ئادەمیزاد دى‌ى لەسكى دایكى دا زۆر گرنگ ترو سەر سوپه‌ینه‌ر ترن له‌و قۆناغانەى دواى له‌دایكبوون بەسەرى دا دى‌ى.

قۆناغەكانى ناو پەحەم قۆناغى سەر سوپه‌ینه‌رو سەيرو سەمەرەن، هەتا زانیاری پزیشكى بەگشتى و (علم‌الاجنة) بەتایبەتى پێش بكه‌وى و گەشە بكا، باشتەر دەستى قودرەتى خودا دەرده‌كه‌وى، بەلى‌ى كاروانى كۆرپەله‌، هەر له‌ نۆتفەبى‌یه‌وه تالە‌دایكبوون كاروانىكى سەرنج پاكی‌شه‌و بەهۆى پێشكه‌وتنى زانیارى پزیشكى‌یه‌وه زۆرمان لى‌ى زانیوه، بەتایبەتى بەهۆى زانیارى دەرپارەى حەمل و له‌دایكبوون و چۆنیەتى جیناته‌كانه‌وه زۆر لایەنى قۆناغەكانى ژيانى كۆرپەله‌مان بۆدەرکه‌وتوو، وه‌لى‌ى ئاماژە كردنى قورئان بۆ ئەو قۆناغانە بەو شیوه‌ وردە کارییه‌ پێش هەزارو چواراسەدو ئەوه‌نده‌ ساله‌، کاریكه‌ پێویسته‌ هەلۆیسته‌ى لەسەر بكه‌ین نابى‌ى خاوه‌ن عەقل و فام هەروا بەلام سەرلایى بەسەرى دا تێپەرن و بیرى لى‌ى ئەكه‌نه‌وه، بۆیه‌ له‌كۆتای نایه‌ته‌كه‌دا فەرموى: ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

نه مجار به لگه کی تر له سر هه بوونی خوداو تاک و تنهایی و
به دهسه لاتی زاتی پاکی راده نوینی، بۆیه دوا به دوا ی پانواندننی نهو به لگه
گۆرانکار بیانهو قوناغه جیا جیا نهی له بوونهو مرداو له خودی ژبانی
ناده میزاد دا همن، وه کوو گۆرانی شهو و پۆژو قوناغه کانی ژبانی
ناده میزاد، به لگه کی تر لهو گۆران و گواستنوه سر له بهریه ناپاسته
ده کاو ده فرموی:

﴿هو الذي يحي ويميت، اذا قضى أمرا فانما يقول له كن فيكون﴾
پهروهر دگار خودایه کی ودهایه، ژبان ده به خشی و وهری ده گرتنهوه،
ده ژیننی و ده مریننی، ژبان و مردن به دهست خویهتی، کهسی تر دارای
نهوهی نه، هه کاتی ویستی کارێک نه نجام بدا، هه نهوهنده پیی
دهلی بیوه ده بی، به ویستی نهوه له کاتی دیاریکراودا دیته دی هیچ
پتوهی مانلو نابێ.

تۆ له ستانهوه لهوانه ی به ناحق ده یاره ی نایه ته کانی خودا
کیشهو جیدایانه

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿٧٠﴾ إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّالْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ

مَا كُنتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
 نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
 ذَلِكَ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْتَسْ
 مَوْىِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

دوابه‌دوای رانواندنی چۆنیه‌تی په‌یدا بوونی ژیانى ناده‌میزاد و له‌ژیر
 تارمای دیمه‌نى ژیان و مردن دا، له‌بهر پۆشنای حه‌قیقه‌تی به‌دییه‌تیا و
 ده‌ست‌ه‌نگینی په‌روه‌ردگاردا، دیاره‌ به‌ر پاگردنی کیشه‌و جیدال له‌ نایاتی
 خودا دا جینگای په‌خنه‌یه‌و قیژه‌ونه، به‌درۆخستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران کاریکی
 خراب و ناپه‌سه‌نده، بۆیه له‌روانگه‌ی دیمه‌نیك له‌دیمه‌نه‌کانی پۆژی
 قیامه‌ته‌وه هه‌ره‌شه‌ی ترسناکی لی‌کردن و فه‌رموی:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يَصْرِفُونَ﴾ نه‌وه سه‌رت
 سوپ نامیئى نه‌ی موحه‌مه‌د؛ له‌و موشریکه سه‌ره‌ره‌قه کیشه‌کارانه‌ی
 به‌ناحق و به‌ناپه‌وا، به‌بى به‌لگه‌و شایه‌تی برپا‌پیکراو موجداله‌ له‌باره‌ی
 نایه‌ته‌کانی خودا ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی به‌فوو چرای پرشنگداری ئیسلام وه‌کو
 ژیتن، سه‌یر بکه‌ نه‌و گه‌وج و نه‌فامانه‌ چۆن پو له‌گومپایی ده‌که‌ن و به‌و
 هه‌موو به‌لگه‌و نیشانانه‌ هیدایه‌ت وه‌رناگرن!

به‌لگه‌کان به‌هیتزن و نایه‌ته‌کان ناشکران و داخوازی نه‌وه‌ن قه‌ناعه‌تیا و
 پى بکه‌ن و ببه‌ گه‌واهیده‌ر له‌سه‌ر تاك و ته‌نهایی خودا، که‌چی نه‌وان
 هاوه‌لی بۆ به‌ په‌وا ده‌زانن و به‌په‌رستی ده‌که‌ن.

﴿الذین کذبوا بالکتاب و بما أرسلنا به رسلاً﴾ ئەو موشریکە نەفامانە ئەوانەن قورئان بەدرۆ دەخەنەوه، بانگه‌وازی پیغه‌مبەری ئیسلام بۆیه‌کتاپەرستی رەت دەکەنەوه، نایانەوی بەدڵسۆزی عیباده‌ت بۆ خودا بکری، مل کەچ ناکەن بۆشەریعت و یاسای هەلبژاردەیی خووا، شەریعتی گونجاوو بەختەوەر نامیز پاشگۆی دەخەن، ئای: کەنەفام و کەودەن؟! چەند لاسارو بیگۆین!!

﴿فسوف يعلمون﴾ لەوه بەولاه بۆیان دەرەکه‌وی سزای کوفرو بپەرستیان چەند بەئێشەو چەند سامناک و ریسوا کەرە!! هەرچەندە ئەوان پیغه‌مبەریکیان بەدرۆخستۆتەوه، پەيامیکیان رەت کردۆتەوه، وەلێ لەرستی دا هەموو پیغه‌مبەرائیان بەدرۆخستۆتەوه و پەيامیکی ئاسمانییان رەت کردۆتەوه، چونکە پەيامی ئیسلام هەموو ئایینه ئاسمانیەکانی تیدا کۆ بوونەوه و پوختەیی هەموو ئایینه‌کانە، کەوابوو کەسێک پەيامی ئیسلام رەت بکاتەوه وەکو ئەوه وایه هەموو پەيامیکی ئاسمانی رەت کردیۆتەوه، هەموو پیغه‌مبەریکی بەدرۆ خستییۆتەوه.

ئەجار ناوەرۆکی هەرەشەکه‌ روون دەکاتەوه و دەفەرموی : ﴿إِذَا الْاَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ، وَالسَّالَالُ يَسْجُونَ ثُمَّ فِي النَّارِ يَسْجُونَ﴾، لەوه بەولاه ئەو بەدرۆخەرەوه سەرەقانه ئاکامی کردەوه‌کانی خۆیان دەزانن: کاتیەک: تۆقیان لە مل دەکری و بەزنجیر پادەکیشرین بەناو. ئاوی کولتودا پیستیان داده‌ پلۆخی گۆشتیان داده‌پزی و هەڵدەوهری ئەجار بە ناگر دەسوتیندرین.

وەکوو لە نایه‌تیکی تردا ناماژە بەم مانایه‌ ده‌کاو دەفەرموی: ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرَمُونَ، يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهَا حَمِيمٌ﴾ (الرحمن/٤٣-٤٤) یان دەفەرموی: ﴿خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ،

ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم ذق انك انت العزيز الكريم ان هذا ما كنتم به تمترون ﴿الدخان/٤٧-٥٠﴾.

ئەجبار پرسیاری سەرکوتانەووەو ریسوا بوونیان ئاراستە دەکری و سەرزنەشتیان دەکری لە سەر هاوەڵدانان بۆ خوداو بپەرستیان. دەفەرموی: ﴿ثم قيل لهم: اين ما كنتم تشركون من دون الله؟ قالوا: ضلوا عنا، بل لم نكن ندعو من قبل شيئا، كذلك يضل الله الكافرين﴾ واتە: ئەم جارە لە لایەن فریشتەووە پێیان دەگوتری: کوان ئەوانەى ئێوە دەتانکردن بە هاوەڵاتی خوداو لە جیاتى خودا پەرستشتان بۆ دەکردن؟ لە کوێن ئەو بت و صەنەمانەى بەندایەتیا بۆ دەکرا؟ بۆچی لەم سزاسەختە پزگارتان ناکەن؟ ئەمرو بۆچی فریاتان ناکەون؟!

و ئەلام دەدەنەووەو دەلێن: لیمان و ن، نایان بینین، خۆ ئێمە لەدونیاش دا هیچمان نەدەپەرست، واتە: بۆمان دەرکەوت ئێمە شتی کمان نە پەرستووە سودی هەبێ، ئەو شتانەى ئێمە پەرستشمان بۆ کردون نەسودیان هەیه و نە قازانج نەدەبیسن و نەدەشنەون. بەم جوۆرە خودا کافران گومراوێکاو سەریان لى دەشیوینى، چونکە عیبادهتى شتیکیان کردووە شیایوی سزای دۆزەخى کردون.

ئەجبار پەروەردگار هۆی عەزابدانیا برون دەکاتەووەو دەفەرموی: ﴿ذَلِكُمْ بما كنتم تفرحون فى الأرض بخير الحق، وبما كنتم تفرحون﴾ سائەمە گۆری گیانتان بى! باش بزائن ئەم گومراکردن و عەزابدانەتان بە هۆی ئەووەهیه: کە ئێوە لە دنیا دا لەسەر زەوى بە تاوانکردن کەیف و دەهاتى دلتان بەووە خوش دەبوو: کە سەری پچی فەرمانى خوداتان دەکردو پەيامى پێغەمبەرانتان پەتە کردەووە، شانازیتان بە کوفرو بیدینى خۆتانەووە دەکرد و بادى هەوار بووون. دەيسا کەوابى ﴿ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها، فبئس مشوى المتكبرين﴾ لەدەرگاگانى دۆزەخەو

بچنه ئەو دیوو بۆ هەتا هەتایە تییدا بێننەو، ئای کە جینگە ی
خۆیە زلزانە کان جینگایە کی ناخۆشە! ھاوار بۆیان و کەس بە حالیان نەبی.

خۆ راگرتن و پشوو درێژی سەرکەوتن وەدی دینی

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَمَا مَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِنَاصِيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

لەسەرەتای سوره‌تە کەوێ تە ئێرە قسە دەربارە ی پوچی مەنەج و
رێبازی کێشە کاران بوو: کە بەنارەوا دەربارە ی ئایەتی خودا
موجادەلە دەکەن، ئەجار لێرەدا فەرمان بە پیغەمبەر دەکا: کەلە بەرامبەر
ئەزێەتدان و سەر پەقی موشریکە کاندای پشوو درێژی، دڵنیای دەکالەسەر
سەرکەوتن و زالبون بەسەر ناحەزانی دا دەفەرموی:

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ئە ی پیغەمبەر ی خۆشەویست! دان بەخۆتا
بگرەو پشوو درێژی بەرامبەر هەلوێستی نامەردانە ی هەندێ لەگەلە کەت،
گویی بە هاش و هۆشی ئەوان مەدە، چونکە خودا وادە ی سەرکەوتنی
پیداوی، وادە ی خودایش پاشگەز بوونەوێ تییدا نیە هەر دێتە جی.

﴿فاما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا يرجعون﴾
 نه‌گه‌ر هه‌ندیك له‌و هه‌ره‌شانه‌ی لی‌مان کردون وه‌کوو کوشتن و دیل کردنی
 رۆژی به‌در نیشانته‌ بدین، یان مه‌رگت به‌سه‌ردا بی‌نین پی‌ش عه‌زابدانیان،
 هه‌رچۆنیک بێ هه‌ر بۆلای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌، هه‌موو لایه‌ك بۆلای خۆمان
 ده‌هینینه‌وه‌و حیساب و کیتابی‌ان له‌گه‌ل ده‌که‌ین، نه‌وسا به‌گوێره‌ی کردار و
 هه‌لس و که‌وتیان سزایان ده‌ده‌ین، نمونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌:
 که‌ده‌فه‌رموی: ﴿فاما نرينك بعض الذي نعدهم فانا منهم منتقمون او
 نرينك الذي وعدنا هم فانا عليهم مقتدرون﴾ (الزخرف/۴۳).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار دل‌خۆشی پی‌غه‌مبه‌ری خۆی ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:
 ﴿ولقد أرسلنا رسلا من قبلك، منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم
 نقصص عليك﴾ دل‌نایه‌ له‌پیش تۆش دا گه‌لی پی‌غه‌مبه‌رمان ناردن بۆ
 سه‌ر گه‌له‌کانیان، سه‌رگۆزه‌شته‌ی هه‌ندیکیانمان بۆ گێڕاویته‌وه‌، هه‌یشه‌ن
 باس‌مان نه‌کردون سه‌رگۆزه‌شته‌و ژياننامه‌یانمان بۆ نه‌گێڕاویته‌وه‌، له‌سوره‌تی
 (النساء/۱۶۴) دا هه‌مان مانای هیناوه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿ورسلا قد
 قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك﴾.

به‌گوێره‌ی فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی سه‌ره‌به‌وردیان
 نه‌گێڕدراوه‌ته‌ زۆر زۆر ترن له‌وانه‌ی سه‌ر گۆزشته‌یان گێردراوته‌وه‌. ئیمامی
 ئه‌حمه‌د له‌ ئه‌بوزه‌ره‌وه‌ رپوايه‌ت ده‌کا: که‌ ده‌فه‌رموی: وتم: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری
 خودا! ژماره‌ی (نیگا بۆ کراوه‌کان) پی‌غه‌مبه‌ران چه‌نده‌؟ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
 فه‌رموی: (مائة الف واربعة وعشرون الفاء، الرسل من ذلك ثلاث مئة
 وخمسة عشر، جمعا غفيرا) ژماره‌ی نیگا بۆ کراوان سه‌دو بیست و چوار
 هه‌زاره‌، له‌وانه‌ سی‌سه‌دو پا‌زده‌یان ره‌وانه‌ کراون، واته‌: ره‌سولن پی‌رێکی
 زۆرن، له‌م کۆمه‌له‌ زۆره‌ ئه‌وانه‌یان: که‌ له‌ قورئان دا ناویان هاتوه‌و
 بیست و پینج پی‌غه‌مبه‌رن.

﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هیچ کامی لهو پیغه مبه‌رانه بۆی نه‌بووه و نه‌یتوانیوه به‌بی‌تیزی خودا موعجیزه‌یه‌ك راست بکاته‌وه و نیشانی نه‌ته‌وه‌که‌ی بدا، هر موعجیزه‌یه‌ك که‌نواندویانه به‌فرمانی خودابوه و خودا بۆی نه‌نجام داو.

نه‌مه مه‌وزوعی‌کی کۆن و چه‌سپاوه، تایبته نیه به پیغه مبه‌ری ئیسلامه‌وه، به‌لکو پیش پیغه مبه‌ری ئیسلام پیغه مبه‌ران زۆر بوون. خودا چیرۆکی مه‌ندیکانی بۆ گێراوینه‌وه و زۆریانی بۆ باس نه‌کردوین، هر پیغه مبه‌ری‌ك هاتبیتته سهر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك روه‌روی به‌درۆخستنه‌وه و ره‌تکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی بۆته‌وه، هه‌موویان داوایان لێ کراوه موعجیزه بنۆین هه‌موویان ئاواته خوازی نه‌وه بوون خودا موعجیزه‌ی وایان له‌سهر ده‌ست ناشکرا بکا خیرا نه‌ته‌وه‌که‌ی ئیمانی پی‌ بێنن، پی‌ی خۆشبووه سهرکه‌وتوو بی‌ی له‌په‌یامه‌که‌ی دا..

به‌لام په‌روه‌ردگار ویستویه‌تی فروستاده‌کانی واپه‌روه‌رده‌بکا سه‌بری ره‌هایان هه‌بی، بزائن: ئه‌رکی ئه‌وان پیغه مبه‌ری‌تی و په‌یام گه‌یاننده، په‌یدابوونی موعجیزه به‌ده‌ست خودایه‌و به‌ویستی ئه‌و ده‌بی، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزادان به‌گشتی له‌وه‌ حالێ بن: که‌ سروشتی خودایه‌تی و سروشتی پیغه مبه‌ری‌تی لێك جیابکه‌نه‌وه، بزائن پیغه مبه‌ران ئاده‌میزادان و خودا هه‌لبێژاردون بۆ ئه‌و ئه‌رکه‌ پیرۆزه، ئه‌وان ناتوانن له‌سنوری خۆیان ده‌ربچن و ناشیان‌ه‌وی ده‌رچن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌شه ئاده‌میزادان بزائن: که‌ دوا که‌وتنی موعجیزه‌و داواکاریه‌کانیان له‌ پیغه مبه‌ران ره‌حه‌ته، چونکه‌ خودا بریاری داوه هه‌رکاتی له‌سهر داواکاری و په‌لپ گرتنی گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك موعجیزه له‌سهر ده‌ستی پیغه مبه‌ری‌ك ده‌رکه‌وت و دوا‌یی ئیمانیان پی‌ته‌هینا ئه‌وه‌ یه‌که‌سهر خودا غه‌زه‌بیان لی‌ ده‌گری‌و سزایان بۆ نازل ده‌کا، که‌وابی دواکه‌وتنی موعجیزه‌و وه‌غرانی ره‌حه‌تی خودایه‌ بۆیان.

﴿فاذا جاء أمر الله قضی بالحق، وخسر هنالك المبطلون﴾ هدر کاتئی وه‌ختی دیاریکراو بۆ عه‌زابدانیان هات له‌دونیا دا یان له‌قیامت دا نیتر خودا به‌عه‌دالته‌ت حوکم و بریاری خۆی ده‌رده‌کاو کیشهی نیوان خودا په‌رستان و کافران یه‌کالا ده‌کاته‌وه، پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوانیان به‌مرازده‌گه‌یه‌نی و کافرو سهر‌پیچیکاران گیروده‌ی عه‌زایی سه‌خت ده‌بن، ده‌ی که‌وابی تۆ ته‌ی موحه‌مه‌د دان به‌خۆتا بگه‌رو پشوو درێژ به‌، چاو له‌ پیغه‌مبه‌رانی پیش خۆت بکه‌و چاو‌ه‌روانی حوکم و بریاری خودا به‌ .

چهند به‌لگه‌و نیشانه‌ی تر له‌سه‌ر هه‌بوونی خوداو
تا‌ک و ته‌نهای زاتی پاکی

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ
اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

له‌وهو پیش به‌دورو درێژی و ته‌وه‌نده‌ی پێویست بۆ هه‌ره‌شه‌ی له‌کافره
سه‌ر په‌قه به‌درو‌خه‌ره‌وه‌کان کرد، ته‌جار لی‌ره‌دا سه‌ر له‌نوی ده‌ست ده‌کاته‌وه
به‌به‌لگه‌ هی‌نانه‌وه له‌سه‌ر هه‌بوونی خوداو تا‌ک و ته‌نهایی زاتی پاکی،
نیعمه‌ته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی دا راده‌نوینی و ده‌فه‌رموی:
﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ واته‌(الله)

خودایه‌کی وه‌هایه ناژه‌لئی بۆ سودی ئیوه دروست کردون، وشترو ره‌شه ولاخ و مه‌رو بزنی وه‌ها دروست کردون: که ئیوه بتوانن به‌ویستی خۆتان سودیان لی وه‌رگرن، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان به‌کار بیتن بۆ کالا گواستنه‌وه‌و سواری و شیر لی‌خواردن و سه‌رپرینیان و گوشت خواردن‌یان بۆ نمونه وه‌کوو حوشر: که هه‌موو ئه‌م سودانه‌ی لی ده‌بینری، ره‌شه ولاخ گوشتی ده‌خوری و شیری ده‌دۆشری و جوتیشی پی ده‌کری، بزنی و مه‌ر گوشتیان ده‌خوری و شیریان ده‌دۆشری و هه‌مووشیان زاووی ده‌که‌ن، مه‌رو بزنی خوری و مه‌ره‌زو موو کۆلک و به‌رگن‌یان لی وه‌رده‌گیری و که‌لوپه‌لی بیتویستیان لی دروست ده‌کری، بۆیه ده‌فه‌رموی:

﴿ولکم فیها منافع، ولتبلغوا علیها حاجة فی صدورکم، وعلیها وعلی الفلک تحملون﴾ ئیوه له‌و ناژه‌لانه گه‌لی که‌لکی تر وه‌رده‌گرن و پیتداویستی خۆتان‌یان لی ئه‌نجام ده‌ده‌ن، خوری و موو مه‌ره‌زه‌و به‌رگن و کولکیان لی ده‌پرنه‌وه، پۆن و ماست و په‌نیرو که‌شکیان لی ده‌گرن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بارو بارگه‌نه‌تانی پی بگوێزنه‌وه، کالاتان له‌ ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر به‌رن، به‌ ئاسانی له‌وشکانی دا به‌پشتی هه‌ندی که‌ له‌و ناژه‌لانه‌و له‌ده‌ریادا له‌سه‌ر گه‌می ئیوه‌ی ئاده‌میزاد به‌خۆتان و کالاتانه‌وه هه‌لده‌گیرین و سوار ده‌کری له‌ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر ده‌بری‌ن و مه‌به‌ستی خۆتان دیننه‌ دی.

بیگومان نه‌و مه‌به‌ستانه‌ی له‌دلی ئاده‌میزاد دا هه‌ن و کاتی خۆی به‌هۆی نه‌و وه‌سائیلانه‌وه پێیان گه‌یشته‌وه مه‌به‌ستی گرنگ و سه‌ره‌کی بوون، پێش داهینانی نامیری گواستنه‌وه‌ی نه‌مپۆ: که ترومبیل و قه‌تار و فرۆکه‌و که‌شتی جۆراو جۆرن، جگه‌ له‌و که‌شتیه‌ سه‌ره‌تاییانه‌و پشتی نه‌و ناژه‌لانه‌و وه‌سائیلی تر نه‌به‌وه، ئیستاش و پیرای نه‌و پێشکه‌وتن و داهینانه‌ی له‌وه‌سائیلی گواستنه‌وه‌و گه‌شت و گوزاردا په‌یدا بووه، هه‌ندی شوین و

شیوو دول و ریگاو بان ههن به‌هوی پشتی نهو ناژه‌لانه وه‌نبی ناده‌میزاد
پییان ناگاو کالایان بو نابری، چونکه ریگاو بانه‌کانیان هیئنده ته‌سک
وتروسکن ههرجی پیی نهو ولا‌خانه‌یان تیدا ده‌بیسته‌وه .

نونه‌ی نه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره که ده‌فرموی ﴿والانعام خلقها لكم
فيها دفاء ومنافع ومنها تاكلون، ولكم فيها جمال حين تريحون وحين
تسرحون، وتحمل اثقالكم الى بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق الانفس،
ان ربكم لرؤوف رحيم﴾ (النحل/۵-۷) .

نه‌جار دوا به‌دوای نهو هه‌موو به‌لگانه‌ی راینواندن ده‌باره‌ی ده‌سه‌لات و
به‌توانایی خودا، ده‌فرموی: ﴿ویریکم آیاته، فأي آيات الله تنكرون﴾
بی‌گومان په‌روه‌ردگار نیشانه‌ی خودایه‌تی و ده‌سه‌لاتی خو‌ی نیشانی
به‌نده‌کانی ده‌دا، هه‌موو به‌لگه‌کان ناشکراو نمایانن، هه‌موو یان گه‌واهی
نه‌وه ده‌ده‌ن: که خودایه‌کی تاک و ته‌نها و خاوه‌ن حکمه‌ت و ده‌سه‌لات
به‌دی هیئان و خاوه‌نیانه، ده‌ی که‌وايه، ئیوه چ نایه‌تیکی خودا په‌ت
ده‌که‌نه‌وه! دان به‌کامه‌یان دانانین؟!

خو نیشانه‌کان هیئنده ناشکران هه‌رکه‌سیک تو‌زق‌الیک عه‌قلی هه‌بی
ئینکاریان نا‌کا، چونکه ئینکاری کر دنیان نه‌فامی و گه‌وجی‌یه،
هه‌رکه‌سی ئینکاری نایه‌ته‌کانی خودا بکا خو‌ی هه‌لده خه‌له‌تی‌نی، یان
لا‌سایی ده‌کاته‌وهو به‌به‌تال موجد‌ه‌له ده‌کا، هه‌موو کائیناتیکی ناو
بو‌ونه‌وه‌ر تاکه تاکه‌و به‌کۆمه‌ل گه‌واهی‌ده‌رن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودایه‌کی
بالا‌ده‌ست و کار دروست:

له‌دی‌باجه‌ی کیتابی حوسنی عالم هه‌روه‌ره‌ق لاده‌م
ده‌بینم مه‌بجه‌سی وه‌سفت له‌هه‌رفه‌صلی له‌هه‌ر بابی (بی‌توشی)
شاعیری عه‌ره‌بیش ده‌لی:

وفي كل شيء له آية تدل على أنه واحد

هه‌ره‌شه له‌سه‌ر که‌شی و کی‌شه‌کاران ده‌باره‌ی نایاتی خودا، کاتی‌ک
هه‌ره‌شه‌کان دینه‌جی، نیمان ده‌هینن به‌لام بی سووده

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَا لِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

نهم سوره‌ته پیکهاتوو له دووبه‌ش، به‌شیک ده‌باره‌ی تولوهیه‌ت و
قودره‌ت و حیکمه‌تی خودا، به‌شیکیش ده‌باره‌ی هه‌ره‌شه کردنه له‌کافرو
سته‌مکاره‌کان، نهم کۆمه‌له نایه‌ته‌ی ئیره: که کۆتای سوره‌ته‌که‌یان پی
هینراوه په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌به‌شی دووه‌مه‌وه: که هه‌ره‌شه له‌وانه ده‌کا
کی‌شه‌و جیدال به‌ریا ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نایه‌تی خودا، نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ر
به‌درۆده‌خه‌نه‌وه، به‌مال و مندالتی دونیایان بۆ غرابون و له‌خۆیان بایی
ده‌بن، نه‌وانه کاتی عه‌زایی خودا به‌خه‌یان ده‌گری نیمان ده‌هینن به‌لام

نیمانهینانی کاتی تنگانەو غەمرهیه بی سوده ودادیان نادا. ده فەرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَاشْدُ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ، فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نایا ئەو جەدەلچیانە بەولاتان دا نەگەرپاون سەیری شوینەوارو کەلاوە کۆنی نەتەوہ یاخی بووہ کانی رابووردویان نەکردووہ، لەوگەشت و گوزارانەیان دا بیریان لەناکامی ئەو گەل و نەتەوہ بەدرۆخەرەوانە نەکردۆتەوہ؟ شوینەواری گەلەیاخی بووہ کانیان نەدیوہ چۆن بەسەرێک دا رمباون و دیمەنی سامناک و سەرنج راکیشیان ئەوہ دەگەییەنی: کە بەهۆی سەریپچیکردن و بە درۆخستنەوہی پیغەمبەرەان خودا بە عەزابی سەخت خۆی لەناوی بردون.

باقورەیشیەکان دڵنیابن ئەو گەل و نەتەوانە زۆر لەوان بەشان و شەوگەت تریبون، مال و سامانیان لەوان زیاتر بووہ، شورەو قەلاو سەنگەرەو بەربەستیان لەقورەیشەکان تۆکمەترو پتەو تر بوون. پیشەسازی و ئاوەدانی و فەنن و زانیاریان لەوان پتر و پیشکەوتوتر بووہ، کاتێک عەزابی خودا یەخە ی گرتن هیچ شتێک دادی نەدان و هیچ شتێک فریایان نەکەوت، شوراو بالەخانە ی دەستکردو قایم و قۆلیان، ئەشکەوتی لەشاخ دا برپاویان لەعەزابی خودا نەپیاراستن، رەنجەرۆ خۆیان، ئەوہبوو:

﴿فلما جاءتهم رسلهم بالبينات فرحوا بما عندهم من العلم، وحاق بهم ما كانوا به يستهزئون﴾ کاتێک فروستادەکانی خودا یەک بەدوا یەک دا هاتنە سەریان بەبەلگە ی ئاشکراو موعجیزە ی گەورەوہ، بانگەوازیان کردن بۆ نیمانهینان و خودا پەرستی، ئەوان هیچ گوتیان پێ نەدان و پرویان تێ نەکردن، بەوزانیاریە تێکەل و پێکەلە ی خۆیان بۆ غرابون و سەریان لێ شێوا، ئەو ئەفسانەو گومان و بیرو بۆ چونە

بی‌بناغانه یان^(١) لی بوون به زانیاری و دلّیان پی خوش کردو کردیانه په پیره وو پرژگرمی خوځیان و شوینی که وتن، کاتیکیان به خوځانی عه زابی خدا دهره ی دان و له هه موولایه که وه گیرۆده بون و نه وه ی گالتیه یان پی ده هاتی و به لایانه وه نه فسانه بوو دو چاری بون و تیکیه وه پیچان، نه وه هه موو بانگه وازیسه کران و موعجیزانه یان نشان دران هیچ گوئیان پی نه دان، که چی..

﴿فلما راوا بأسنا، قالوا امنا بالله وحده وكفرنا بما كنا به مشركين﴾ کاتیك عه زابی سه ختی ئیمه یان بینی ئیمانیان به خودا هیئاو که وتننه تۆیه و په شیمان بوونه وه، وتیان: تهنه خودا شیایوی په رستش بو کردنه و نه و بت و سه نه مانه ی ئیمه ده مان په رستن هیچ نین و به که لکی خودایه تی نایه ن.

به لام ﴿فلم ينفعهم ايمانهم لما راوا بأسنا﴾ ئیمانیه یان که یان بی سود بوو له وکاته دا که عه زابی ئیمه یان دی، چونکه ئیمانیه یان کاتی غه رغه ره و سه ره مهرگه، ئیمانیه یان کاتی تاوا نرخ ی نیه، ئیمانی ناعیلاجی و بی دهره تانی یه ئیمانیه یان قه ناعه ت و ئیختیاری نیه، بو نمونه فیرعه ونی میصر کاتیك تینی بو هات و که و ته خنکان و غه رغه وه وتی: ﴿آمنتُ انه لا اله الا الذي آمنت به بنو اسرائيل، وانا من المسلمين﴾ (یونس/٩٠) یه کسه ر خودا وه لامی دایه وه وتی: ﴿آلآن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين﴾ (یونس/٩١) ئیمانی لی قبول نه کرا چونکه کاتیك ناده میزاد به و حاله ده گا ئیتر ما وه ی ته کلیفی له سه ر نامی نی و هیچ نرخیک بو ئیمانیه یان نابی.

١- بو نمونه ده یانگوت: ﴿وما يهلكنا الا الدهر﴾ (الجماعه/٢٤) یان: ﴿لو شاء الله ما اشركنا ولا آباؤنا﴾ (الانعام/١٤٨) یان: ﴿من يحيي العظام وهي رميم﴾ (يس/٧٨).

﴿سنة الله التي قد خلت في عباده، وخسر هنالك الكافرون﴾ ئەمە
 بپاریکی گشتی و ھەمیشەیی پەرودەگارە، دەربارەی ھەموو ئەو
 ئادەمیزادانەی کاتێ غەرغەرەو دیتنی عەزاب ئیمان دەھێنن، ئەو
 جۆرە ئیمانەینانە بایەخی نیە قبول ناکرێ، ئەمە داب و نەڕیتیکی
 ھەمیشەیی پەرودەگارە دەربارەی ھەموو گەل و نەتەوێکانی
 رابردو، لەوکاتەدا: کە کافرو بێدین عەزابی خودا دەبینن و ئەجەل
 یەخەیان دەگرێ، خەسارەتەندی خۆیان بۆ پون دەبێتەو دەزانن: کە کار
 لەکار ترازاوە.

لەفەرموودەی صحیح و چەسپاودا ھاتوو: پێغەمبەر فەرموویەتی:
 (ان الله تعالى يقبل توبة العبد ما لم يغفر) خودا تۆ بەی بەندەیی خۆی
 وەر دەگرێ بەمەرچێک نەگاتە ھالەتی سەرە مەرگ و غەرغەرە، کاتێک
 گیان بگاتە بینەقاقای و فریشتەیی گیانکیشان ببینێ ئیتر تۆبە وەرناگیرێ
 و پەشیمانی بێ سودە، کەوابێ باکافرو تاوانباران بترسن و پێش وەخت
 فریاخۆیان بکەون، کاتێک ئیمان بەیئن سودی ھەبێ، وەختی: پەشیمان
 ببنەو لێیان وەر بگیری ھەل لەکیس خۆیان نەدەن و فرسەت بقۆزنەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (فصلت)

ئەم سۆرەتە بەو ناوێ ناوێ نراو، چونکە لەسەر تەئای سۆرەتە کەدا
 دەفەرموێ: ﴿كتاب فصلت آية..﴾

ئەم سۆرەتە چارەسەری چۆنیەتی بیرو باوەر و بنەماکانی بیرو باوەر
 دەکا، باسی تاک و تەنھای خودا دەکا، باسی ژيانی قیامت دەکا،
 باسی نیگا و پێغەمبەریتی دەکا، باسی چۆنیەتی بانگەوازیکردن بۆ

خوداپه‌رستی و شیوازه‌کانی ده‌کا، سوره‌ته‌که سهر له‌بهر توژیینه‌وه و رونکردنه‌وه‌ی بنه‌ماکانی عه‌قیده‌یه، به‌لگه هینانه‌وه‌یه له‌سهر نه‌وه بنه‌مایانه.

نیشانه‌کانی تاك و ته‌نهای خودا راده‌نوینی، هه‌په‌شه له‌سته‌مكارو سه‌رپی‌چیکاران ده‌کا، تیکش‌کاندنی مله‌پوو بو غرا بووه‌کانی میژوو مان بو ده‌گیژپیتته‌وه دیمه‌نی ریسوا‌بوون و گیرۆده‌بوونیان له‌پژژی قیامت دا راده‌نوینی، نه‌وه پون ده‌کاته‌وه که ته‌نها به درۆخه‌ره‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران له نه‌جنده‌و ئاده‌میزاد پروا به‌وه حه‌قیقه‌ته‌ناشکرایانه‌نا که‌ن و گه‌ردنکه‌چی فه‌رمانی خودا نابن، له‌کاتیک دا ئاسمان و زه‌وی و مانگ و خۆرو فریشته هه‌موویان سوژده بو خودا ده‌به‌ن و گه‌ردنکه‌چی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارن.

په‌یوه‌ندی نه‌م سوره‌ته به‌هه‌ی پیتشه‌وه له‌دوو‌خالی سه‌ره‌کس دا په‌نگ ده‌داته‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ردوو سوره‌ته‌کان به‌وه‌صفی قوثانی پیرۆز ده‌ست پی‌ده‌که‌ن.
دووهم: هه‌ردو سوره‌ته‌که هه‌په‌شه له‌کافرو جه‌ده‌لجیه‌کان ده‌که‌ن، سه‌ره‌نشت و لۆمه‌یان ئاراسته ده‌که‌ن، نه‌وه‌تا له‌کۆتای سوره‌تی پیتشه‌وودا هه‌په‌شه‌و لۆمه‌ی ئاراسته‌ی کافره‌کان کردو فه‌رمووی: ﴿اَفْلَمْ یَسِیْرُوا فِی الْاَرْضِ... الْاَیَةِ﴾ (٨٢) له‌به‌شی یه‌که‌می نه‌م سوره‌ته‌ش دا جاریکی‌تر هه‌په‌شه‌ی لی‌کردن و فه‌رموی: ﴿فَاَنْ اَعْرِضُوا فَقُلْ: اَنْذَرْتُکُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادَ وَ ثَمُودَ﴾ (١٣).

ده‌رباره‌ی حه‌قیقه‌تی تاك و ته‌نهای خودا فه‌رموی: ﴿قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ یُوحِی اِلَیَّ اِنَّمَا الْهَکْمُ اِلَهِ وَاحِدٌ فَاسْتَقِیْمُوا لَهٗ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوِیْلٌ لِّلْمُشْرِکِیْنَ﴾ یان ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ اِنَّکُمْ لَتَکْفُرُوْنَ بِالَّذِی خَلَقَ الْاَرْضَ فِی یَوْمِیْنٍ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗ اَنْدَادًا؟ ذٰلِکَ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ﴾.

أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ
 مِمَّا نَدْعُونَآ إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
 فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىَّ
 أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاستَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۗ وَوَيْلٌ
 لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

﴿حم﴾ = حامیم نهم پیتہ پچر پچرانہ وہ کوو له سهرتای سوره‌تی
 (البقرة) و سهرتای هندی سوره‌تی تریش دا ناماژہ مان بۆ کرد ناگادار
 کردنه‌وی ناده میزاده له سهر سهر ناسایی قورشان و تہ‌ددا کردن و
 بۆردانی نینس و جیننه له سهرئه‌وه: که ناتوانن نمونه‌ی قورشان
 بخه‌نرو: ناماژہ به‌وش ده‌کا: که تهو رستهو نایه‌ت و وشانه‌ی له‌دوا تهو
 پیتہ پچر پچرانہ ده‌خویندرینه‌وه زۆر گرنگ و بایه‌خدارن و پتویسته
 به‌هه‌ندیان بگرین .

﴿تنزيل من الرحمن الرحيم﴾ نهم قورشانہ گرنگه بایه‌خداره و
 موعجیزه گه‌وره‌یه له‌لایهن خودای خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه‌یی‌یه‌وه نازل کراوه،
 تهو خودایه‌ی نهم قورشانہ یان نهم سوره‌ته‌ی به‌نیگا بۆ پیغه‌مبه‌ری خو‌ی
 ناردوه خاوه‌نی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی به‌ر فراوان و ره‌هایه بۆ به‌نده‌کانی،
 له‌دونیا‌دا بۆ هه‌موو که‌س به‌لکوو بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ران به‌گشتی و

له‌قیامت دابؤ موسولمانان به‌تایبه‌تی، ئەم قورئانه شیفا به‌خشه. بؤ هه‌موو گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌تاک و کۆیان‌ه‌وه، ره‌حه‌ته بؤ هه‌موو عالهم به‌ئاده‌میزاد و غه‌یری ئاده‌میزادیشه‌وه، ره‌حه‌ته بؤ ئەوانه‌ی په‌یره‌وی ده‌که‌ن و شوینی ده‌که‌ن، ره‌حه‌ته بؤ هه‌موو زینده‌وه‌ران، چونکه قانون و یاسایه‌کی له‌خۆگرتوه‌ خیری هه‌موو که‌سی تێدایه، کاریگه‌ره له‌بیرو بؤ چون و هه‌لس و که‌وتی ئاده‌میزادا، نه‌ک هه‌ر بؤ موسولمانان به‌لکوو بؤ هه‌موو عالهم! ئەوانه‌ی به‌ویژدانه‌وه سه‌یری می‌ژوو ده‌که‌ن و له‌پروانگه‌ی مرۆفایه‌تیه‌وه ده‌پواننه‌ پۆلی قورئان له‌بواری ژبانی ئینسان دابه‌گشتی هه‌ست به‌م حه‌قیقه‌ته ده‌که‌ن و دان به‌م راستی‌یه‌دا ده‌نێن.

له‌ شوینیکی تردا قورئان بؤ خۆی جه‌خت له‌سه‌ر ئەم حه‌قیقه‌ته ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وما ارسلناک الا رحمةً للعالمین﴾ (الانبیاء/١٠٧)

په‌یامی تۆ ئەم موحه‌مه‌د ره‌حه‌ته بؤ گشت عالهم!

﴿کتاب فصلت آیاته قرآنا عربیا لقوم یعلمون﴾ ئەم قورئانه په‌راویکی ئاسمانیه، نایه‌ته‌کانی شیکراونه‌وه، ماناکانی پرون و ناشکران، به‌زمانی عه‌ره‌بی نێردراوه‌ته‌ خوار بؤ ئەوه‌ی لی‌ تێگه‌یشتنی ئاسان بی، ماناکانی گری‌ کوێر که‌یان تێدانه‌وه، وشه‌ ورسته‌ کانی ره‌وان و شیرین، ئەوانه‌ی زاناو تێگه‌یشتون له‌ره‌وانی و به‌لاغه‌تی قورئان حالێ ده‌بن.

﴿بشیرا ونذیرا، فاعرض أکثرهم، فهم لا یسمعون﴾ ئەم قورئانه مژده‌ به‌خشه‌ به‌موسولمانان و خۆشه‌ویستانی خودابه‌به‌ه‌شت، له‌پادا‌شتی په‌یره‌وی کردنیان به‌ قورئان و کاریب‌کردنیان پی‌ی، هه‌ره‌شه‌ له‌کافره‌کان ده‌کا به‌دۆزه‌خ چونکه‌ پی‌چه‌وانه‌ی فه‌رمانی ^{هو}جله‌و گیریه‌کانی قورئان هه‌لس و که‌وت ده‌که‌ن، سورن له‌سه‌ر به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی په‌یامی خودا، وه‌لی‌ زوربه‌ی زۆری ئەوانه‌ پرویان له‌هه‌ره‌شه‌ی قورئان و بانگه‌وازییه‌کانی وه‌رگێپراوه، ئەوانه‌ گوی‌ بیستی نامۆژگاری و په‌یامی قورئان نین،

به‌دلسۆزی و بیرو فامه‌وه گوی له نایه‌ته‌کانی ناگرن، قبوولی حوکم و بریاره‌کانی ناگهن و دلی خۆیانی بۆ ناکه‌نه‌وه. زۆربه‌ی زۆریان پشتیان تێکردو گۆییان لی نه‌گرت، هه‌ولیان ده‌دا، قورئان کاریان تی نه‌کا، به‌لکوو هه‌میشه له‌هه‌ول و ته‌قه‌للای نه‌وه‌دا بوون: که جه‌ماوه‌ر هه‌لبنێن بۆ نه‌وه‌ی گوی بۆ قورئان نه‌گرن، نه‌وه بوو به‌جه‌ماوه‌ریان ده‌گوت:

﴿ لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴾ جاری واده‌بوو گۆییان لی بوو به‌لام خۆیان لی بۆ ناگا ده‌کرد . ﴿ وَقَالُوا: قُلُوبُنَا فِي اكْثَرِ مَا تَدْعُونَا اِلَيْهِ، وَفِي آذَانِنَا وَقْر، وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ اَنْتَا عَامِلُونَ ﴾ ده‌یانگوت دلمان له‌ناوپه‌رده‌یه‌کی قایم و پته‌ودایه، نایه‌ته‌کانی قورئانی تێوه ناچن و پێی ناگهن، گوێچکه‌مان قورقوشمی تێکراوه‌و هیچ نابیسێ، له‌نیوان ئێمه‌و تۆدا په‌رده‌و به‌ربه‌ست هه‌یه، په‌یوه‌ندیان نابێ. لی‌مان گه‌رێ بائیشی خۆمان بکه‌ین و به‌کاری خۆمانه‌وه خه‌ریک بین.

یان مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه: بلێن: ئێمه هیچ بایه‌خێک به‌قسه‌و کردارت ناده‌ین هه‌ره‌شه‌و واده‌ت به‌هیچ نازانین، چیت پێ‌ده‌کری بیکه‌و رامه‌وه‌سته: نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌مان پێ لی‌ده‌که‌ی به‌ینه‌ دی و نه‌نجامی بده‌ بۆ منته‌ به‌و ئێمه هیچ منته‌ت لی‌نازانین، نه‌تۆ چیت له‌ده‌ست دی بیکه‌، ئێمه سه‌رگه‌رمی کاری خۆمانین، دوا‌ی نه‌وه‌ی باسی هۆکاری ئیمان نه‌هیتانی کافه‌ره‌کانی کرد، نه‌بجار فه‌رمان به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا: که پێیان بلێ: نه‌و ئاده‌میزادی‌که وه‌کوو نه‌وان و ناتوانی به‌زۆره‌ ملی موسو‌لمانیان بکا.

ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَىٰ اَنَّمَا الْهَكْمَ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! ولامی قه‌ومه‌که‌ت بده‌ره‌وه‌و پێیان بلێ: من ئاده‌میزادی‌کم وه‌کوو ئێوه، ته‌نها جو‌داوازی نی‌وان من و ئێوه نه‌وه‌یه نی‌گام بۆ کراوه‌و په‌یامم بۆ هاتووه به‌ئاده‌میزادی بگه‌یه‌نم، نه‌من ناتوانم به‌زه‌خت ئێوه بجه‌مه سه‌ر پێگای خودا په‌رستی، نه‌من

ئه‌وه‌نده‌م له‌سه‌ره په‌یامی خوداتان پی‌ بگه‌یه‌م، پوخته‌ی ئه‌و په‌یامه‌ش بریتیه له دووشتی سه‌ره‌کی: زانیاری و کرده‌وه بنه‌مای زانیاری یه‌کتاپه‌رستی‌یه، چونکه خودای حق یه‌کیکه و نابیی به‌ دوو، (الله) خۆی خودایه‌و خاوه‌نی بوونه‌وه‌ره، که‌س هاوه‌لی نیه‌و بی‌ شه‌ریکه، بت و سه‌نده‌م و مله‌پور و چه‌وسینه‌ره‌وه کان خودا نین، وه کیلی خوداش نین و هیچیان شیایو په‌رستش بۆ کردن نین.

بنه‌مای کرده‌وه‌ش (استقامه) و تۆیه‌و په‌شیمان بوونه‌وه له تاوان و کوفه، به‌ندایه‌تی‌کردن و د‌ئ‌س‌و‌زییه له‌خودا په‌رستی دا داوای لی‌خ‌و‌ش‌بو‌ن له‌تاوانه، بنه‌مای تاوانیش هاوه‌ل‌دانانه بۆ خودا، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ، وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ هاوارو شیوی دۆزه‌خ بۆ ئه‌و موشریکانه: که له ته‌ک خودادا شتی‌تریان قوت کردۆته‌وه‌و کردویانن به‌ هاوه‌لی خودا، و یژدانیان نیه‌و مرۆف دوستی نازانن، یارمه‌تی هه‌ژارو بی‌ نه‌وایان ناده‌ن، مال و سامانی خۆیان له‌ پێگه‌ی خودا داخه‌رج ناکه‌ن، ب‌پ‌روایان به‌پ‌رۆژی به‌ری نیه‌و زیندو بوونه‌وه به‌درۆ ده‌زانن.

په‌روه‌ردگار شیوی وه‌یل: که شیوی‌که له‌دۆزه‌خ دا یان (وه‌یل) به‌مانا هاوارو بابه‌رۆ بی، دایناوه بۆ ئه‌وانه‌ی سی‌ ره‌وشتیان تێدان:-

١- هاوه‌ل‌دانان بۆ خودا: که پێچه‌وانه‌ی یه‌کتاپه‌رستی‌یه.

٢- نه‌دانی زه‌کات: که نیشانه‌ی بی‌ ویژدانیه‌.

٣- ب‌پ‌روا نه‌بوون به‌پ‌رۆژی قیامه‌ت.

به‌لام ئه‌وه‌ی که لی‌ره‌دا ده‌مانه‌وی ئاماژه‌ی پی‌ بکه‌ین ئه‌وه‌یه: ئه‌م نایه‌ته (مه‌ک‌کیه) واته له مه‌که‌که نازل بووه. زه‌کاتیش: که پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی ئیسلام، له‌سالی دووه‌می کۆچی دا فه‌رز کراوه، که‌وابی ده‌بی بلێن: بنه‌مای زه‌کات و زه‌کاتدان له‌سه‌ر ده‌می پێش کۆچیش دا هه‌به‌وه،

تہوہی لہ سائی دووہمی کوچی نازل بوو چہسپا، دیاریکر دنی بہشہکانی
زہکات بووہ.

ہندی لہ موفہسرین پییان وایہ، مہبہست بہ زہکات لیڑہدا
ٹیمانہٹیان و خوپاککردنہوہیہ لہاوہلدانان و بتپہرستی.

﴿ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم أجر غير ممنون﴾ بیگومان
تہوانہی ٹیمانیان ہیناوہ و کردہوہی باشیان تہنجام داوہ، بہگویرہی
فہرمانی خوداو جلہو گیریہہ کانی ہہلسو کہوتیان کردوہ، تہوانہ لای
خودا پاداش و پاساوی ہی منہتیان ہدیہ، قت نابریتہوہ و کوتای نایہ.

بہلگہ لہسہر ہہبوونی خودا و کہمالی دہسہلات و

دانایی ذاتی پاکی

قُلْ أَبِئْتَكُمْ لَتَكْفُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ

الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي

أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سِوَاءِ اللَّيَالِي ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ

فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضَ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا

وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار فهرمانی کرد به‌بهنده‌کانی: که‌یه‌کتاپه‌رستی بکن، خودا به‌تاک و تهنه‌ها بناسن، له‌ئولو هیه‌ت و ربوبیه‌ت دا، نه‌جارجار به‌لگه‌ ده‌ینیتته‌وه‌ له‌سهر هه‌بوونی زاتی پاک‌ی و ده‌سه‌لاتی په‌هاو حیکمه‌ت و دانایی له‌هه‌موو کاریکی دا.

به‌شیک له‌و به‌لگانه به‌دییه‌نانی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه له‌ماوه‌یه‌کی کورت دا، ده‌ی خودایه‌ک نه‌وه صیفه‌ته‌کانی بن، چۆن ده‌کری بت و صهنه‌م بکرینه‌ هاوه‌ل و هاوشانی ده‌فهرموئ:

﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ رُحَمَاءُ﴾ نهمی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست له‌پوری سهر زهنشته‌وه به‌گه‌ل و نه‌ته‌وه به‌تپه‌رسته‌که‌ت بلی: نه‌وه ئیوه چۆن و به‌چ عه‌قلێک برپا به‌و خودایه‌ ناکه‌ن: که‌ زه‌وی له‌ماوه‌ی دوو‌پوژێک دا به‌دییه‌نانه‌، واته‌: به‌دوو قۆناغ دروستی کردوه، قۆناغێک به‌ شیوه‌ی کوره‌یه‌کی گازی به‌دییه‌نانه‌ قۆناغی دووه‌م له‌ کوره‌ی گازییه‌وه کردویه‌تی به‌و ماده‌و پیکه‌هاتانه‌ی ئیستا له‌سه‌ریه‌تی.

ده‌ی خودایه‌ک نه‌وه توانا و ده‌سه‌لاتی بی، چۆن ئیوه‌ ریگه‌ به‌خۆتان ده‌ده‌ن که‌ نه‌و په‌یکه‌رو دارو به‌رده‌ بی گیانانه‌، یان فریشته‌و جندوکه‌و شتی‌تر بکه‌نه‌ هاوه‌لێ خودا؟ به‌چ عه‌قلێک نه‌وانه‌ ده‌که‌نه‌ هاوشانی خودای بونه‌وه‌ر؟ نه‌و خودایه‌ی نه‌وه‌توانا و ده‌سه‌لاتیه‌تی نه‌وه خودای بونه‌وه‌ر، به‌خێو که‌رو رزق و پوژیده‌ری ئاده‌میزاد و جندوکه‌و هه‌موو گیانه‌به‌رانه‌ به‌دییه‌ننه‌رو خاوه‌نیانه‌، نه‌و هه‌لیان ده‌سوپێنی. خودایه‌ک نه‌وه‌صیفاتی بن، چۆن ئیوه‌ هه‌ندی له‌ دروستکراوانی خۆی ده‌که‌نه‌ هاوشانی؟!

بیگومان خودای مه‌زن زه‌وی له‌دوو‌ماوه‌و دوو قۆناخ دا دروست کردوه، نه‌جارجار به‌دوو قۆناغی‌تر (دوو‌ماوه‌ی‌تر) باقی مه‌صالیحه‌کانی‌تری سه‌رزه‌وی وه‌کو ئاوو هه‌واو نه‌و شتانه‌ی پتویسته‌ن بۆ ژیان تییدا به‌دی هیناون،

ئەجار ئاسمانەکانی لە دوو قۆناغ (دووماوە)ی تردا دروست کردووە و
 هینانێه کایەوێ. ئەجار ئەو شتانەی کە بۆ خۆشگوزەرانی ئادەمیزادو
 گیانلەبەرانی تر پێویستن خولقاندنی، ئەوەش لەسێ شتی سەرەکی دا خۆ
 دەنوێنن:-

١- دەفەرموی: ﴿وجعل فیها رواسی من فوقها﴾ پەروەردگار
 کێوەکانی لەسەر زەوی وەکوو گۆلمێخ بەدی هینان، ئەو کێوانە تەوازونی
 زەوی دەپاریزن و ناھێلن وەشەقشەقە بکەوێ و گیانلەبەرانی
 سەری راتلەقیئێ. ھەرۆھا ئاویان تێدا کۆ دەبیئەو و دەبنە
 عامباراوەکان و کانزایان تێدا یەو ئادەمیزاد سوودیان لێ دەبینن، دەکرێنە
 دیاردەو نیشانەی ڕێگاویان، ئاوو ھەوا لەپێسی دەپاریزن. پارێزگاری
 ھەرۆھەکان دەکەن.

٢- ﴿وبارك فیها﴾ زەوی پر خێرو فەر کردووە، گل و خۆلەکی بوو تە
 سەرچاوەی رزق و پۆزی، سەرۆت و سامانی کانزای جۆراو جۆری تێدا
 فەراھەم هیناوە.

٣- ﴿وقدر فیها اقواتها﴾ رزق و پۆزی زیندەوەرانی سەری مەزەندە
 کردووە، ھەموو کون و کەلەبەرێکی زەوی واگونجاندووە: کەبەکەلکی جۆرە
 زیندەوەرێک بێ.

﴿فی أربعة أيام سواء للسائلین﴾ پەروەردگار، بەدیھینانی زەوی و
 ڕێک و پێک کردنی بۆتێدا ژیان و پەخساندنی بژێو بۆ ھەموو گیانلەبەرۆ
 درەخت و پوھکی لەچوار پۆژدا (لەچوار قۆناغ دا) ئەنجام داوە بۆ ھەموو
 ئەوانەیی ھەول و تەقەللای پەیدا کردنی بژێو دەدەن.

یان ھەموو ئەو پێداویستیانەی ژیانێ لەچوار پۆزی تەواو بێ کەم و
 زیاد دا بەدیھیناوە، ئەمە ولامە بۆ ھەموو ئەوانەیی بەسروشت پرسیار
 دەکەن و دەلێن: زەوی و ئەوێ تێدا یە لەچەند ماوەدا دروست کراوە؟!

بێگومان ئەم پۆژانە روژانیکی تایبەتین و خودا دەزانێ ماوەکیان چەندە، لەپۆژانی ناسای سەر زەوی نین. چونکە ئەم روژو شەو ناسای یانەی سەر زەوی دواي دروستکردنی زەوی پەیدا بوون .

جاوەکوو چۆن زەوی شەو روژی هەیه، ئەستێرەکانی تریش شەو روژی خۆیان هەیه و لەشەو روژی گۆی زەوی جودان، هەندیکیان درێژتر و هەندیکیان کورتترن، ئەو پۆژانەی سەرەتا زەوی تیدا دروستکراوە و دواي کێوکەژی تیدا کراون بەلەنگەر و بژیوی بۆ زیندەوهران تیدا دیاری کراوە، روژی ناسای ئیستا نەبون و بەپێوەریکی تر مەزەندە کراون و ئیمە چیان لی نازانین، وەلی ئەوەمان لا ناشکرایە کە لەم روژو شەو ناسایی یە ئیستای زەوی درێژترن.

نزیکترین شتیک: کە ئیمە بتوانین تەصەوری بکەین و زانیاریمان پەي پێ بەری ئەوەیه: ئەو پۆژانە بریتین: لەو ماوە دورو درێژانەی چاخ لەدواي چاخ بەسەر زەوی دا تێپەریون، تازەوی لە قۆناغی گرو گرکان و بلیسەو بوو تە مادەیه کی رەق و تۆیکلەکی پتەو سوو، وای لی هات بەکەلکی تیدا ژیان بێ، ئەم ماوە ئینتقالیه بە گوێرەي ئەو تێۆرە زانستیانهی ئیستا زانایان بەدەستیان هێناوە و پڕوایان پێیانە بەنزیکی دوهزار ملیۆن سالی ناسایی سەر زەوی مەزەندە دەکری.

ئەوێشمان لەیاد نەچی ئەو تێۆرانه مەزەندە و بیرو بۆچونی راستین و لەناکامی لیکۆلینەو لەشاخ و داخ و توێژینەو لە توێژەکانی زەوی و مەزەندە کردنی تەمەنی گۆی زەوی سەریان هەلداوە و خراونە رو، کەوابوو ئیمە لەتەفسیرکردنی نایەتەکانی قورئان دا ئەو تێۆرانه ناکەینە سەنگی محەك و سەودەر سەد بەراستیان نازانین و نایانکەینە تەفسیر بۆ نایەتەکانی قورئان، ئەو تێۆرانه هێشتا نەبوونە حەقیقەتی زانستی و لەقۆناغی تەعدیل و قبولکردن و وەرەتکردنەوێدان، لەوانە بەراستی و بێنە حەقائیقی

زانستی و متمانەیان پێبکری، لەوانەشە ھەلەبن و رەت بکێنەو. ئەوێ:
 کە ئیستا بەلای زانایانەو پەسەندەو وی چوو ئەو تێۆرەیه: کە دەلی:
 زەوی کورەیهکی ئاگرین بوو گرگانیک بوو وەکوو ھالی ئیستای خۆر،
 بەلکو ھەر پارچەیهک بوو لە خۆر و لەبەر ھۆیەک لەھۆیەکان
 لی ئی جیابۆتەو، ئەو ھاوہیەکی زۆر دورو درێژی گەرەک بوو تا
 توێکلەکە ساردبۆتەو و رەق بوو، ئیستا ناوہرۆکی زەوی گرکانیکە
 بەرد دەتوێنیتەو!!

جا ھەر بەگوێرە ئی تێۆرە: کە زەوی لە ھالەتی گرکانی یەو
 وردە وردە سارد بوو و توێکلەکە رەق بوو، سەرەتا بوو چەند توێژە
 شاخیکێ زۆر سەخت و رەق و کەوتنە سەرەک، ھەرزۆر زوو دەریاکانی
 لی پەیدا بوون، ئەمەش بەھۆی بەیە کگەیشتنی ئیدرۆجین بەرپێژە (٢) و
 ئۆکسجین بەرپێژە (١).

ئەجار ئاو و ھاو بەیە کەو کاربگەری خۆیان نواند بۆ وردو ھارکردنی
 شاخەسەختەکان و وردەبەردو ئاوەلۆکەکی گلی لی پەیدا بوو گونجا بۆ
 ئەوێ کشت و کالی تێدا بکری، ئیتر باو باران پێکەو شییو دۆلیان
 تێدا پەیدا کردون و چال و کەلەبەریان پەر کردنەو، ھێندەیان ئەمدیو
 ئەو دیو کردو تەرۆشکیان کردەو، وای لی ھات بگرنجی بۆ کشت و کال
 تێدا کردن، ھەموو شتیکی ئەم سەر زەویە لە ئاکامی پوخان و
 بنیاتنانەو پەیدا بوو!

بێگومان توێکلی گۆی زەوی ھەمیشە لەگۆران و جم و جۆل دایە،
 دەریاشە پۆل دەھاوی کاری تی دەکا، ئاوی دەریا دەبیستە ھەلم و بەرز
 دەبیستەو ھەوری لی پەیدا دەبی و ئاوی شیرینی لی دەباری و کانی و
 کانیاو ھەلدەقۆلێن چۆم و شیوہکان لافاو دروست دەکەن، بەناو زەوی دا
 جەرہیان دەکەن و پۆلی خۆیان لە گۆرانی شاخ و بەردی زەوی دا دەگێرن،

وردو هاریان ده‌کهن، دیانگویتزنه‌وه، په‌نگی سورو په‌ش و سپی و زهردیان لی‌په‌یدا ده‌بی، به‌تیپه‌ر بوونی هه‌زاران و ملیونه ها سال به‌سه‌ر ئه‌م گۆران و گۆرانکاریانه‌دا زۆر عه‌مه‌لییاتی کیمیای له‌ناو ماده‌کانی زه‌وی دا دروست بوون، به‌فرو سه‌هۆل به‌ندان، باوو بۆران، گهرماو خۆره‌تاو پوناکی و تاریکی، ته‌روو وشکی هاتوو چۆی گیانلبه‌ران و خواردن و خۆراکیان، هه‌ناسه‌دان و هه‌لمژینیان، پیسای وزیل و زالیان، نه‌مانه هه‌موویان پۆلی خۆیان ده‌گێڕن له‌گۆرانکاری ماده‌کانی زه‌وی دا.

ئه‌گهر گوی بۆ زانستی (جیۆلۆجیا) و زانازه‌وی ناس و به‌ردو شاخه‌سه‌کان رابگرین شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌ییسین، به‌سه‌دان و به‌هه‌زاران نمونه‌مان ده‌خه‌نه‌به‌ر چاو بۆ نمونه ده‌لێن: کاتی: زه‌وی به‌ره‌و سارد بوونه‌وه چوو توێکله‌که‌ی په‌ق بوو ته‌نها به‌ردی ناگرین هه‌بوو، دوایی ئاوو هه‌واو باو باران، خۆره‌تاو گهرما سه‌هۆل به‌ندان و سه‌رما، پۆلی خۆیان تیدا گێڕان و سروشتی ئه‌و شاخ و به‌ردانه یان گۆپی و هه‌ندێ نهرمیان کردن بۆ نه‌وه‌ی بتوانی پاره‌ پارچه بکری و بۆ دروستکردنی خانوبه‌ره سودیان لی‌وه‌ربگێری، هه‌ندیکی تر له‌و شاخ و داخانه‌ی والی کردوه کان و کانزایان لی‌ده‌ربه‌یتری و ببه‌ کان و مه‌کۆی ماده به‌نرخه‌کان، له‌وانه هه‌مووی گرنه‌ تر نه‌وه‌یه: که له‌م به‌رده ناگرینه په‌قانه: که به‌که‌لکی له‌ سه‌ر ژیان نایه، گلێکی به‌دییه‌تاوه بۆ ژیان گونجاو و پێشوازیکردن له‌زینده‌وه‌ران.

ئاهه‌م کاروانه دورو درێژه‌ی که‌به‌سه‌ر زه‌وی دا هاتوو و زانیاری تازه مه‌زنده‌ی ده‌کا، یارمه‌تیمان ده‌دا بۆ تیگه‌یشتن له‌مانای (ایام) له‌ نایه‌تی ﴿وَجَعَلْ فِيهَا رَاسِي مِنْ فَوْقَهَا، وَبَارَكَ فِيهَا، وَقَدَّرْ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ دا: که نازانین کورتی و درێژیان چه‌نده و چۆن؟ ته‌نها ئه‌وه‌نده ده‌زانین ئه‌و پۆژانه پۆژی ناسایی سه‌رزه‌وی نین.

﴿ثم استوی الى السماء، وهي دخان، فقال لها وللأرض ائتيا طوعا أو کرها، قالتا ائینا طائعين﴾ واته: پاش دروستکردنی زهوی، روی کرده به‌دیھینانی ئاسمان وویستی به‌گویره‌ی حیکمه‌ت و دانایی خوئی ته‌واوی بکاو بهیھینتته سهر حالی ئاسایی ئیستای..

له‌و قۆناغه‌دا ئاسمان بریتی بوو له‌ کیتله‌ گازێکی تاریک و شیوه‌ دوکهل، یان هه‌لم و (سه‌دیم)بوو، خودا فه‌رمانی پێکرد: که پێک بێ و بیته‌ کایه‌وه‌، خۆرو مانگ و نه‌ستیره‌کانی بینه‌دی، وه‌کوو چۆن فه‌رمانی به‌زه‌وی کرد: که شیوو دۆل و چۆم کانیاو و گژوگیاو دره‌خت و پێداویستی یه‌کانی‌تری ژیانی: تیدا بیته‌دی، به‌ته‌واوی خولقاو هاته‌کایه‌وه‌، ئیتر ئاسمان و زه‌وی پێکه‌وه‌ ملکه‌ج و به‌گویره‌ی ویستی خودا هاتنه‌ دی و حالی ئاسایی ئیستایان به‌خۆیانوه‌ بینی.

لیره‌دا پرسیارێک دیتنه‌ پێشه‌وه‌، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌:-

ئایا کام له‌ ئاسمان و له‌ زه‌وی له‌پیش یه‌کتر دا دروستکراون؟ چونکه‌ به‌گویره‌ی ئایه‌تی ﴿ثم استوی الى السماء..﴾ ده‌بێ زه‌وی له‌پیش ئاسمان دا دروستکرا بێ، به‌گویره‌ی ئایه‌تی ﴿والأرض بعد ذلك دحاهها﴾ (النازعات/۳) ده‌بێ ئاسمان له‌پیش زه‌وی دا به‌دی هینرابی.

ئیمامی رازی بۆ وه‌لامی ئەم جۆره‌ پرسیاره‌ و ته‌وفیق خستن له‌نیوان ئایه‌ته‌کان دا ده‌فه‌رموی: په‌روه‌ردگار له‌سه‌ره‌تا دا له‌ماوه‌ی دوورپۆژ (قۆناغ) دا زه‌وی به‌دیھیناوه‌ پاشان ئاسمانی دروست کردوه‌، ئەجار زه‌وی هینایه‌ سهر ئەم حاله‌ی ئیستا و گونجاندی بۆ تیدا ژیانی گیانه‌به‌ران، به‌م جۆره‌ دژایه‌تی له‌نیوان ئایه‌ته‌کان دانامینی^(۱) زه‌وی ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌ر داره‌، به‌رده‌وام له‌گه‌ردایه‌و به‌گویره‌ی یاسای کێشنده‌ی زه‌ویانه‌ی خوئی (الجازیة الارضیة) له‌ هه‌لخولان دایه‌، خۆر ماکه‌که‌یه‌تی و بۆ لای

خۆی کیشی دەکا، لەهەمان کات دا خۆریش بەدەوری خۆی دا هەڵدەخولی،
بەهەلخولانیکی بەدەوام، زەوی دوجۆر هەلخولانی هەیە، هەلخولانیکی
بەدەوهری خۆی دایە و هەلخولانیکی، بەدەوری خۆردایە، خۆریش دوو
جۆر هەلخولانی هەیە، هەلخولانیکی بەدەوهری خۆی دایە و هەلخولانیکی
بەدەوری ئەو خۆرانەدایە: کە لەخۆی زەبەلاح ترن!

ئەجار پەرەردگار باسی دروستکردنی زەوی کرد، باسی پیکهینانی
ناسمانەکان و یاسا و نیزامیان دەکا و دەفەرموی: ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
فِي يَوْمٍ، وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ واتە ناسمانەکانی پیک هینان
لەدوو قۆناغ دا یان بەدوو ماوە (دو پۆژ) پیک خستن، ئەمە جگە لەو چوار
قۆناغ (چوار پۆژە): کە زەوی تیدا دروستکردو، کە وایو ماوەی
دروستکردن و بەدیھینانی ناسمانەکان و زەوی شەش پۆژ (شەش ماوە)
شەش قۆناغی پێچوو، وەکوو لەنایەتیک تیدا ناماژە بەو دەکا و
دەفەرموی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (الاعراف/ ۵۴) هەر
والە پێنج سورەتی تیدا ناماژە بەو راستیە کراوە^(۱).

موجاهید دەفەرموی: هەر پۆژی لەو شەش پۆژە بەئەندازە هەزار
سالی ناسایی ئیمە بوون، کە دەفەرموی: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾
واتە: ئەو یاسا و نیزامە: کە پێی هەڵدەسوڕین ئەنجامی دان و پیک خستن.
قەتادە: دەفەرموی: واتە مانگ و خۆر و ئەستێرەکانی تیدا بەدیھینان،
فریشتەیی دروست کردن، دەریا و چۆم و ئاو و هەوای تیدا هینانە دی.

ماوەتەو بەزانی مەبەست بە (السما) چیە؟ لە راستی ئیمە بەتەحید
نازانی مەبەست بە (سما) چیە. وێ دەچی ئەندازەیک لە دووری بی،
وێ دەچی هەر مەجەرەیک ناسمانیک بی، لەوانە شەتی تر بی، خودا بۆ
خۆی دەزانی!

۱- یونس/ ۳، هود/ ۷، الفرقان/ ۵۹، السجده/ ۴، ق/ ۳۸.

﴿وَزِينَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظٍ﴾ ناسمانی دونیامان به‌ئەستێرە رازاندۆتەو، لەهەمان کات دا ئامیری پارێزگارین و پەرژینن بۆ ئەوێ شەیاتینی توخن ناسمان نەکەون، هەروەها ئەستێرەکانمان لەلیکدان و لێک خشاندن پاراستون، هەموو یان بەرێک و پێکی دین و دەچن و پێی خۆیان لی تێک ناچی، هەموو ئەو قەبارە بچوک و زەبەللاحانە هەر لەزەرە تەمەجەرە لە بۆشایی بەر فراوان دا دەستی قودەرەت دەیانەهێنێ و دەیانباو جەرپو مەنگەنەو ماکیه‌یان ناسوین، وزو توانایان لی نابری، بە شیوێ دیاریکراو ناکاتی و دیاریکراو لەگەردا دەبن،

﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەو یاسا و نێظامە رێک و پێکە نەخشەکیشان و دەست رەنگینی خودای بالادەست و زانایە .

هەره‌شه‌ کردن لەموشریکه‌کان به‌عه‌زابییک لەشیوێ

عه‌زابی عادو سه‌مود

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا لِنَايِمًا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاوَةً أَوْ لَعْنُوا آلَ اللَّهِ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرَهُمْ

عَذَابَ الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

له وه پیش باسی پشت هه لکردنی بته پرسته کانی کرد، که له به رنه فامی و سه رره قی خوین و پرای به لگهی هه بوونی جوراو جور له سه ر هه بوونی خودای تانک و تنه ها و خاوهن ده سه لاتی ره ها ئیمان ناهینن، ئیتر فه رمانی به پیغه مبه ری خوئی کرد: که کافره کان بترسیئن له عه زابی پرئیش و سامناکی وه ها که تووشی قهومی عاد و سه مود هات.

ده فه رموی: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ: أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادَ وَثُمُودَ﴾ ته ی پیغه مبه ر! به بته پرسته سه ر ره قه کانی قوره یش بلی: نه گهر ئیوه و پرای نه وه هم موو به لگه ئاشکرایانه له سه ر راستی په یامه که م، پشت هه لیکه ن و به پیر بانگه وازییه که مه وه نه یه ن و ئیمان به تانک و تنه های خودا نه هینن، بیر له بونه وه نه که نه وه، نه وه من له عه زابیکی کوشنده ده تانترسیئنم، عه زابیک بشوبه یته نه وه عه زابه کوکوژو ریشه کیشکه ره ی تووشی قهومی عاد و سه مود هات و له ناومان بردن، هه ره شه که ترسناکه و گونجاوه له گه ل سه ر ره قی و بوغرابی موشریکه کانی قوره یش، که و پرای هه بوونی نه وه هم موو به لگانه ملیان نه ده دا بو ئیمان هینان و گالتیه یان به بانگه وازییه که ی پیغه مبه ر ده هات.

ئیینو ئیسحاق ده رباره ی نه م هه ره شه یه چیروکیک ده گیریتسه وه ده لی: رۆژێک عوتبه ی کوری ره بیعه که به ریش سپی و پیاو ماقول ده ژمی ردرا

له‌دیوه‌خانی قوره‌یش دا دانیشتبوو، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌ته‌نیا
له‌مزگه‌رتی کابه‌دا بوو، عوتبه‌گوتی: ئه‌ری خزمینه! بۆچی نه‌چم بۆلای
موحه‌مه‌د هه‌ندی و وویژی له‌گه‌ل دا بکه‌م، سا به‌لکوو به‌قسه‌م بکاو
واز له‌ بانگه‌وازییه‌که‌ی بهیئنی و ئه‌وکاته‌چی بوی ئاماده‌ین بیده‌ینی
ئه‌مه‌ش کاتیك بوو حه‌مزه‌ موسولمان بوبوو خه‌لکی تریش په‌یوه‌ندیان به
پیغه‌مبه‌روه‌ ده‌کرد و موسولمان ده‌بوون.

هه‌موو دانیشتوانی دیوه‌خان وه‌لامی عوتبه‌یان دایه‌وه‌و وتیان ئه‌ی
(ئه‌بوله‌لید) ته‌گبیره‌که‌ت په‌سه‌نده‌ هه‌لسه‌ بچۆ بزانه‌ به‌لکو و سه‌رکه‌وتوو
بی، عوتبه‌ هه‌لسا چوو بۆلای پیغه‌مبه‌ر و پی‌گوت: ئه‌ی برازای شیرینم!
تۆ بۆ خۆت ده‌زانی ئیمه‌ چهند رێژت لی‌ده‌گرین و چهند خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی
له‌ناو هۆژدا!!

ئێسته‌یش تۆ به‌م بانگه‌وازیی و په‌یامه‌ت ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ت بۆ
گه‌له‌که‌ت دروست کرده‌، دووبه‌ره‌کیت ناوه‌ته‌وه: گالته‌ به‌عه‌قل و
بیروبوونیان ده‌که‌ی، ره‌خنه‌ له‌ خوداکانیان ده‌گری، باوک و باپیرانی
پیشوویان به‌گومرا ده‌زانی بنج و بناغه‌ی هۆزو عه‌شیره‌تی قوره‌یشت
روخاندوه‌ و به‌رده‌وامیشی له‌روخاندن، گوێ رابگره‌ بادووسی قسه‌و
ئامۆژگاری هه‌یه‌ پیت بلیم..

پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌رموی: ئه‌ی (ئه‌بوله‌لید) قسه‌ی خۆت بیژه‌ گویم
گرتوه‌، عوتبه‌ وتی: ئه‌ی برازای خۆم ئه‌گه‌ر تۆ به‌م بانگه‌وازی و
په‌یامه‌ت مه‌به‌ستت مال و سامانه‌، وه‌ره‌ وازیینه‌، شه‌رتی پیاوان بی
ئه‌وه‌نده‌ت مال و سامان بۆ کۆیکه‌ینه‌وه‌ ڤیه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین که‌سمان،
ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی پله‌و پایه‌ت به‌رزبیته‌وه‌، ئه‌وه‌ ده‌تکه‌ینه‌ گه‌وره‌و قسه‌
رویشتوی قوره‌یش و بی تۆکه‌س نه‌توانی په‌نجه‌ به‌ئاودا بکا، ئه‌گه‌ر
ده‌ته‌وی بییه‌ پاشاو فرمانه‌وا، ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ ئێستاوه‌ ده‌تکه‌ینه‌ مه‌لیکی

خۆمان و هه‌موو مان فەرمانبەر داری ده‌بین! ئەگەر ئەو حالەى هه‌ته
خه‌ون و خه‌ونکارییه‌و به‌ده‌ست خۆت نیه و ناتوانی له‌دلتی ده‌ربهاوی ی
ئه‌وه پزیشکی جیهانت لی‌گۆده‌که‌ینه‌وه‌و مال و سامانی خۆمانت تیدا
خه‌رج ده‌که‌ین تاچاک ده‌بیته‌وه و له‌و حاله‌ پرزگارت ده‌بی، به‌م جوړه عوتبه
قسه‌کانی خۆی ته‌واو کردن.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: تۆ قسه‌ی خۆت ته‌واو کردن؟ عوتبه وتی:
به‌لێ: نه‌جار پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: گویم لی‌بگره، ئیت پێغه‌مبه‌ر ﷺ
فەرمووی: ﴿بسم الله الرحمن الرحيم: حم: کتاب فصلت آیاته قرآنا
عربیا لقوم يعلمون بشيرا ونذيرا فأعرض اکثرهم فهم لا يسمعون...﴾
ئیت پێدا رۆیی و درێژهی به‌قورئان خوێندنه‌که‌ی دا، عوتبه‌ش گوئی خۆی
بۆ کردبوونه‌وه، تا گه‌یشه‌ ئایه‌تی (السجده) سوژده‌ی برد پاشان که
له‌سوژده‌که‌ی هه‌لسایه‌وه فەرمووی: ئەى ئەبوله‌لید گویت لی‌بوو، ئەوه
په‌يامی منه‌و تۆش که‌یفی خۆته.

ئیت عوتبه ملی خۆی کوزو کردو رۆیشه‌وه بۆ لای هاوه‌لانی،
که‌چووه‌وه هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان ده‌گوت سویند مان وابی و وابی،
ئه‌بوله‌لید که‌هاته‌وه ره‌نگی ته‌واو گۆرا بوو.

ئیت: که‌لایان دانیش و تیان: ئەوه چیته ئەبووله‌لید؟ وتی: سویندم وابی
که‌لامیکم گوی لی‌بوه هه‌رگیز شتی وام نه‌بیستوه، نه‌سیحره‌و نه‌کوڵه‌وه
نانییه و نه‌شيعره، ئەى هۆزی قورئه‌یش به‌قسه‌م بکه‌ن و ئەو پیاوه
گۆشه‌گیر بکه‌ن و مه‌هیلن تیکه‌لاو تان بی، سویندم به‌خودا ئەو که‌لامه‌ی
من بیستم کاریگه‌ریه‌کی سه‌ر سوپه‌ینه‌ری ده‌بی، ئەگەر عه‌ره‌ب به‌سه‌ری
دا زال بوون ئەوه باشه، ئەگەر ئەویش به‌سه‌ر عه‌ره‌ب دا زال بوو، ئەوه
پاشایه‌تی ئەو پاشایه‌تی ئیویه، بالاده‌ستی ئەو بالاده‌ستی ئیویه ئەو کاته
ئویه به‌خته‌وه‌ر ده‌بن، و تیان به‌خوا وادیاره موحه‌مه‌د به‌زوبانی لوسی

هه‌لی خه‌له تاندوی! عوتبه وتی: وه‌للا که یفی خۆتانه، ته‌وه رای منهو
ئیوه‌ش چی ده‌که‌ن بیکه‌ن! (١).

نه‌جار شیوه‌ی عه‌زابه هه‌ره‌شه پی‌ لی‌کراوه‌که به‌یان ده‌کاو ده‌فرموی:
﴿اِذَا جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَیْدِهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ﴾ ته‌و
گه‌ل و نه‌ته‌وانه، عه‌زایی خودایی یه‌خه‌ی گرتن کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌رانیان هاتنه
سه‌ریان و په‌یامی خوداییان پی‌ گه‌یاندن و فه‌رمانیان پی‌ کردن
به‌یه‌کتابه‌رستی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانیان به‌درزیان خسته‌نه‌وه، وتیان:
پی‌غه‌مبه‌ر نابیی‌ ناده‌میزاد بی، به‌لکوو ده‌بی‌ فریشته‌ بی.

﴿قَالُوا: لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً، فَاِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ به
پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان گوت، نه‌گه‌ر خودا بی‌ویستایه پی‌غه‌مبه‌ر بن‌ی‌ری
فریشته‌ی ده‌ناردن، ناده‌میزادی نه‌ده‌کردنه پی‌غه‌مبه‌ر ئیوه‌ی ناده‌میزاد
چ ری‌زو نرخی‌کتان به‌سه‌ر ئیمه‌وه هه‌یه؟ ئیمه‌ بر‌وا به‌ ئیوه‌ ناکه‌ین و
شوینتان ناکه‌وین.

نه‌جار به‌دوو‌رو در‌ی‌زی باسی چۆنیه‌تی له‌ناو چونی گه‌لی عادو سه‌مود
ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿فَاِنَّمَا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ
اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً؟﴾ گه‌لی عاد له‌سه‌رزه‌وی ته‌که‌ببورو خۆسه‌زلزانیان نواند،
ئیمانیان به‌خوا نه‌هیناو پی‌غه‌مبه‌رانیان به‌پاست نه‌زانین، خۆیان به‌سه‌ر
خه‌ل‌کی تر‌دا هه‌ل‌ده‌نایه‌وه و بو‌ غرا بوون و له‌خۆیان بابی بوون، وتیان: ک‌ی
له‌ ئیمه‌ به‌ه‌ی‌تره‌؟ ک‌ی ده‌توانی ئیمه‌ به‌ه‌ی‌نی؟ ئیمه‌ بالا به‌رزو ده‌ست و
مه‌چه‌ک قه‌وی شان و مل پانین، هه‌ی شتی‌ک ناتوانی ئیمه‌ بو‌ ویستی خۆی
مل که‌چ بکا، مه‌به‌ستیان ته‌وه‌ بوو: ته‌وه‌ عه‌زابه‌ی بو‌یان دی‌ ده‌توانن
پوچی بکه‌نه‌وه ئی‌تر په‌روه‌ردگار به‌شیوه‌ی سه‌ر زه‌نشتر‌کردنه‌وه په‌دی

١- فی ظلال القرآن ج ٧/ ٢٣٣، ته‌فسیری (المنیر) له‌م باره‌وه چی‌و‌کی‌کی‌تری هه‌ناوه‌و
ناوه‌پۆکیان لیک‌ جودایه‌ .

دانه‌وه و فەرموی : ﴿أولم يروا ان الله الذي هو اشد منهم قوة؟ وكانوا بآياتنا يجدون﴾ نایا نازانن و بیر ناکه‌نه‌وه، له‌گه‌ل کێ دا به‌ربه‌ره‌کانی ده‌که‌ن، ئەو کەسە ی ئەوان به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ل ده‌که‌ن خودای بونه‌وه‌ره، به‌دییه‌تیه‌ری مه‌خلوقاته، خاوه‌نی هه‌موو هیژو توانایه‌که، هه‌لمه‌ت و عه‌زابی توندو تیژه، ده‌توانی سامناکترین سزایان به‌سه‌ردا بدا، هه‌ر چی بیه‌وی بێ ده‌بی، ئەوان ده‌زانن نایاتی ئیمه‌ حق و چه‌سپاوو ناشکران، وه‌لی له‌خت و خۆپایی ئینکاری ده‌که‌ن، موعجیزه‌ی گه‌وره‌و بێ‌وینه‌ی وه‌کوو قورئان په‌ت ده‌که‌نه‌وه، بێ‌گومان ئەو خودایه‌ی ئەوانی دروست کردوه له‌وان به‌هیژتیه‌ره، ئەو ئەوتۆزه هیژو توانایه‌ی پێ به‌خشیون، وه‌لی مله‌هوړو بوغرا بووه‌کان بیر ناکه‌نه‌وه.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار جوړی سزا که‌ی عا‌دو سه‌مود پروون ده‌کاته‌وه و ده‌فەرمووی: ﴿فأرسلنا عليهم ريحا صرصراً في أيام نحسات، لنذيقهم عذاب الخزي في الحياة الدنيا، ولعذاب الآخرة أخزى، وهم لا ينصرون﴾ په‌شه‌باهیه‌کی توندو ساردمان ناردنه‌ سه‌ر، تا بلی‌تی ساردو ده‌نگ گه‌وره‌و وێران‌که‌ر، به‌سه‌ر هه‌رچی دا پرۆیش‌تایه ده‌یپرواندو تیکی ده‌دا، ده‌یکرده وێران‌ه‌و کەس تێدا نه‌ماو، نه‌مه‌ش له‌پروژان‌تیک‌ی شوم و نه‌گه‌تدا وه‌کو له‌نایه‌تیک‌ی تر‌دا ماوه‌ی پۆژو شه‌وه‌کان دیاری ده‌کاو ده‌فەرمووی: ﴿سخرها عليهم سبع ليال وثمانية ايام حسوما﴾ (الحاقه/۷).

ئا‌کامی ئەو عه‌زابه‌ش ئەوه‌بوو له‌دو‌نیادا عه‌زابی پ‌یسواکه‌رو تێک شک‌ینه‌رمان پێ چه‌شتن له‌پاساوی خو به‌لزان‌ی و ف‌یزه‌و‌نیان پ‌یسوامان کردن، با د‌ل‌ن‌یاش بن له‌قیامه‌ت دا عه‌زابی توندوتیژت‌رو پ‌یسواکه‌رت‌ریان پێ ده‌چیژین، کەس نیه یارمه‌تیده‌ریان بێ، کەس عه‌زابی خودایان لی ناگ‌ی‌پ‌ت‌یه‌وه، کێ ده‌توانی به‌ره‌نگاری ویستی خودا بب‌یت‌یه‌وه؟

نه‌بجار تاوانی سه‌مود باس ده‌کار ده‌فهرموی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ
فَاسْتَجَبُوا أَمْرِي عَلَى الْهُدَى﴾ هۆزی سه‌مودیش ریگای حق و راستیمان
بۆ پروونکردنه‌وه، حق و به‌تالمان بۆ لێك جیا کردنه‌وه، پیغه‌مبه‌رمان بۆ
ناردن، موعجیزه‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نیشان دان،
سه‌رنجمان راکیشان بۆ نه‌وه‌ی له‌به‌لگه‌ که‌ونی‌ه‌کان ورد ببنه‌وه، پروو بکه‌نه
خودا ناسی و یه‌کتا‌په‌رستی، که‌چی نه‌وان کوفرو بیدینیان هه‌لبژارد،
پرویان کرده سه‌رپیتی و یاخی بوون، پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆ خستنه‌وه،
پشتیان له‌بانگه‌وازییه‌که‌یان هه‌لکردو موعجیزه‌کانیان به‌بی‌نرخ سه‌یر کرد،
ته‌نانه‌ت نه‌و حوشره‌ که‌ موعجیزه‌ی راستی پیغه‌مبه‌ریتی هه‌زهره‌تی
صالح بوو پزیزیان لی نه‌گرت و سه‌ریان بری.

نیتەر ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ گرمه‌و
ناله‌و بوومه‌له‌رزه‌ی عه‌زابی ریسواکه‌ر گرتنی و تێکیه‌وه‌ پێچان، به‌لایه‌کی
که‌وره‌و سامناک یه‌خه‌ی گرتن.

﴿وَنَجِّنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ صالح و نه‌وانه‌ی ئیمانیان پێ
هینابوو رزگارمان کردن، نه‌و عه‌زابه‌ سه‌خته‌ نه‌ی‌گرتنه‌وه!

جوۆی عه‌زابی کافره‌کان له‌قیامه‌تدا

وَيَوْمَ يُحْشَرُ

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَئِذَا جُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدَتْهُمْ عَلَيْهِمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي

أَنطِقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
 وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَاَصْبَحْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ
 يَسْتَعْجِلُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَجِلِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيِّضْنَا لَهُمْ
 قُرْنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

دەربارە‌ی سەبەب نزولی نایە‌تی ﴿وما کنتم تستترون...﴾ نێمام
 ئەحمەد و بوخاری و موسلیم و تیرمذی لەئێبنو مەسعودەو رێوایەتیان
 کردوو دەفەر موی:

دەستم بەپەر دە‌ی کابەو بوو، سێ کەس هاتن؛ کابرایەکی قورپە‌یشی
 دوو زاوای کە لەخێلی ئەقیف بوون، یان کابرایەکی ئەقەفی و دوو زاوای
 قورپە‌یشی، هەرسێکیان گە‌دەو گێپال گە‌ورە بوون، کەم عەقل و نەفام
 بوون، دەستیان کرد بەقسە‌ی وا، تا ئێستا شتی وە‌هام نە‌یستبوو،
 یەکیکیان وتی: ئێو پێتان وایە خودا قسە‌ی ئێمە دە‌یسی؟ یەکیکی
 تریان وە‌لامی دایە‌و، وتی: ئە‌گەر دە‌نگ بە‌رز بکە‌ینە‌و گۆ‌یی لێمانە،

نه‌گەر به‌نزمی ناخاوتنی خۆمان نه‌نجام بده‌ین گوئی لی‌مان نیه، سییه‌میان
وتی: نه‌گەر گوئی له‌هه‌ندیکی بی، گوئی له‌هه‌مووی ده‌بی. منیش چومه
خزمدت پیغه‌مبه‌رو نه‌م قسانه‌م بۆ گێڕایه‌وه ئیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی
﴿وما کنتم تستزون أن یشهد علیکم سمعکم ولا أبصارکم ولا
جلودکم﴾ هه‌تا ﴿من الحاسدین﴾ نازل کرد.

په‌یوه‌ندی نه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هه‌س پی‌شه‌وه‌ له‌م پوه‌وه‌یه:

که‌ له‌ نایه‌ته‌کانی پی‌شودا په‌روه‌ردگار ده‌سه‌لاتی خۆی له‌سروش‌تی
بوونه‌وه‌ردا را‌گه‌یاند، هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتی خۆی له‌میژووی ئاده‌میزادا
پوون کرده‌وه، ئیستا ده‌سه‌لات و توانای خۆی له‌سه‌ر خودی ئاده‌میزاده‌کان
دیاری ده‌کا، نه‌وه‌ غمایشت ده‌کا که‌ بوونه‌وه‌ر به‌گشتی و نه‌فرا‌دی ناوی
به‌تایبه‌تی به‌گیاندارو بی‌گیانی‌ه‌وه، به‌لکوو هه‌موو نه‌ندامی‌کی جه‌سته‌و
هه‌موو خانه‌و زه‌ریه‌کی ناو بوونه‌وه‌ر ملکه‌ج و پا‌به‌ندی فه‌رمانی خودایه،
ته‌نانه‌ت چاوو گوێچکه‌و پی‌ست و ده‌ست و قاچ به‌فه‌رمانی خودا له‌خۆدی
خاوه‌نی خۆیان ده‌ده‌ن، ده‌فه‌رمووی:

﴿ویوم یحشر أعداء الله إلى النار فهم یوزعون﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر!
پوداوی نه‌و پۆژه بۆ قور‌ه‌یشیه‌کان با‌س بکه‌و بی‌ان‌ترسی‌نه‌ بۆ نه‌وه‌ی
به‌خۆیاندا بچنه‌وه‌و واز له‌سه‌ر ره‌قی خۆیان بی‌ئن؛ نه‌و پۆژه‌ی دووژمنانی
خودا له‌سارای مه‌حشه‌ردا کۆ ده‌کرێنه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی حه‌ق و حی‌سایان
له‌گه‌ل بکری و نه‌جا به‌پاله‌په‌ستۆ بۆ دۆزه‌خ به‌پری بکری، پی‌شیان
را‌ده‌گیری بۆ نه‌وه‌ی پاشه‌تایان پی‌یان بگه‌ن و یه‌کتر بگرنه‌وه‌و بلاو نه‌بنه‌وه،
به‌کۆمه‌ل به‌ره‌و دۆزه‌خ را‌پی‌چ بکری.

﴿حتى إذا ما جاؤوها شهد علیهم سمعهم وأبصارهم وجلودهم بما
كانوا یعملون﴾ هه‌تا ده‌گه‌نه‌ لای دۆزه‌خ و را‌ده‌وه‌ستی‌ترین پرس‌یاران
لی‌ده‌کری له‌تاوانه‌کانیان، جا نه‌گەر دانیان به‌تاوانه‌کانیان دا نه‌هینا،

گوئچکه یان چاویان و پیستیان شایه تییان لی دده دن، هر تاوانیک به ده ست کردیه تی ده ست ده بیته شایه ت به سهریه وه، به قاج بوی چوبی قاجی لی دهبی به شایه ت، نه گهر به پیستی کردییتی پیستی شایه تی له سهر دده ا. مه وقیفیکی هر یچه و تا بلی جیگای سهر سورمانه ..

بوی به حه به سانه وه ده که ونه پرسیار کردن له گوئچکه و چاوو پیستیان ﴿وقالوا جلودهم لم شهدتم علينا؟﴾ نه ندانه کانی جه ستیه یان به پیستیان دیزن نه وه بوی شایه تیتان لی داین؟

﴿قالوا: أنطقنا الله الذي أنطق كل شيء﴾ نه ندانه کانی جه ستیه یان وه لامیان دده نه وه ده لئین: به ده ست خومان نیه، خودا وه زمانی هیناوین، نه و خودایه ی هه موو شتیکی وه زمان هیناوه ئیمه شی وه زمان هیناوه، بیگومان نه و خودایه ی له دونیادا نامیری زمانی وه قسه هیناوه، ئیمه ی خستوته حاله تی ناخاوتن، بوی ناچارین شایه تیتان له سهر بده یین، وه کو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿اليوم نختم على اقواهم، وتكلمنا ایدهم وتشهد ارجع لهم بما كانوا يكسبون﴾ ریس/۶۵ .

نه مجار پهروه ردگار ده فرموی: ﴿وهو خلقکم اول مرة والیه ترجعون﴾ یه که مجار خودا دروستی کردوون و هر بۆلای نه وه ده گهرینه وه^(۱).

نیمامی موسلیم له صه حیخی خوی داو به زازو هی تریش له نه نه سی کوری مالیکه وه ریوایه تیان کردووه، ده لی: ئیمه له خزمه ت پیغه مبه ر بووین و که وته پیکه نین، دواپی فرموی: ده زانن بوی پیکه نینم دی؟ ئیمه ییش وتمان خودا و پیغه مبه ری خودا باش ده زانن، فرموی: به گو فت و

۱- ئیستا که سه عات و هه شت و نیوی شهوی ۸/۱۰/۲۰۰۱ ی ز هه واله کان رایانگه یان که ولاته یه کگرتووه کان هیرشی خوی بۆ سهر نه فغانستان ده ست پیکرد و شاری کابل و قندهار و جلال ناباد بۆردومان کران .

گۆی بهنده له گهڵ خودادا پێ ده که نم، بهنده به خودای خۆی ده لێ: ئه ری
پهروهردگارم تۆ له ستهم نامپاریزی؟ وادهت نه داومی که ستهم لی
نه که ی؟ پهروهردگار ده فهرموی: به لێ. بهنده که ده لێ: ده سا من که سیکم
به شایهت قبووله: که له خۆم بی، پهروهردگار پێی ده فهرموی: کیفایه ته
تۆ ئه مرۆ بۆ خۆت شایهتی له خۆت بدهی.

فریشته کرده وه نووسه کان شایهتی بدهن، ئه مجار ده منی مۆر ده کری و
به ئه ندامه کانی جهسته ی ده گوتری بکه ونه قسه و کرده وه کانی باس بکه ن،
ئیت ئه ندامانی له شی ده که ونه شایهتیدان له سه ری.

ئه مجار پێی ده گوتری: ده بۆ خۆت حساب بۆ خۆت بکه و پرپار له سه ر
خۆت بده، ئه ویش به ئه ندامه کانی جهسته ی ده یه ژێ کوره مالتویران و
به فتاره بچن ئه من بۆ ئیوه م کرده و له پینا و ئیوه دا تووشی ئه م ده رده
سه رییه بووم.

﴿وما كنتم تستترون أن يشهد عليكم سمعكم ولا أبصاركم ولا
جلودكم﴾ ئه م فهرمایشته یان له فهرمایشتی پهروهردگاره، یان که لامی
فریشته کانه، یان له وته ی (جلود) ه یان قسه ی هه ندیکیا نه به هه ندیکیان،
واته: له و ده مه ی دا که تاوانتان ده کردن نه تانده کرد به دزی ئه ندامه کانی
جهسته تانه وه ئه نجامیان بدهن، له وه نه ده ترسان: که ئه ندامه کانی
جهسته تان شایهتیتان لی بدهن، به لکوو شانازیتان به کوفرو بیدینییه وه
ده کردو به ناشکرا ملتان لی ده نا، یان ناتوانن تاوانه کانتان په رده پۆش
بکه ن، چه ندیک به دزییه وه بیانکه ن خودا ئاگای لێیه.

﴿ولكن ظنكم أن الله لا يعلم كثيراً مما تعملون﴾ وه لی گومانتان
وابوو: که خودا زۆر له و تاوانانه ی ئیوه ده تانکردن ئاگای لی نیه، بۆیه پر
کیشیتان کردن و خۆتان له کوفرو تاواندا نوغرو کرد. ﴿وذلك ظنكم الذي
ظننتم بربكم أرداكم فأصبحتم من الخاسرين﴾ ئاهو گومانه هه لیه تان:

که پیتان و ابو خودا بی ناگایه له‌زۆر له‌و تاوانانه‌ی ده‌یانکه‌ن، ئیوه‌ی هه‌لنا بۆ ئه‌وه‌ی مل له‌تاوان نین، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو ئیوه‌ی توشی ئه‌و عه‌زابه سه‌خته کردو به‌فه‌تاره‌ی بردن.

﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ، وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾
 نه‌گه‌ر دان به‌خۆیاندا بگرن و ئارام بگرن ئارامگرتن بۆ هه‌ده‌یه، نه‌گه‌ر سه‌بریشیان نه‌بۆ ئه‌وه‌ دۆزه‌خ جیگایانه‌و خۆشیان بۆ و ترشیان بۆ له‌دۆزه‌خ پزگاریان نابۆ، خۆ نه‌گه‌ر بیانه‌وی پاساو بۆ تاوانه‌کانیان به‌یئنه‌وه‌و بیانوو بدۆزنه‌وه، ئه‌وه تازه ده‌رگای تۆبه‌و په‌شیمانبوونه‌وه داخراوه، عوززو پاساو که‌لکیان نه‌ماوه.

ئیمام ئه‌حه‌مه‌دو ئه‌بو داودو ئیبنو ماجه له‌جابه‌روه‌ه ریوایه‌تیان کردوه ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (لَا يَمُوتُن أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يَحْسِنُ بِاللَّهِ الظَّنَّ فَإِنْ قُومًا قَدْ أَرَادَهُمْ سُوءُ ظَنِّهِمْ بِاللَّهِ) با هه‌ر که‌سی له‌ئیه ده‌مری نیازی به‌خودا باش بۆ، به‌ته‌ما ره‌حه‌ت و به‌زه‌بی په‌روه‌ردگاری بۆ. چونکه‌ بێگومان گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌هۆی به‌دگومانیانه‌وه به‌فتاره چوون، دنیا گۆره‌پانی کرده‌وه‌یه، قیامه‌ت خانه‌ی پاداشت و سزابه، که‌وابۆ له‌قیامه‌ت دا بیانوو عوزر هیئانه‌وه بۆ جییه، چه‌ندیک عوزر به‌یئنه‌وه لێیان وه‌ر ناگیرۆ.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار هۆی مانه‌وه‌یان له‌سه‌ر کوفرو بێدینی راده‌گه‌یه‌نی و ده‌فه‌رموی: ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قَرْنَاءَ فَرِينَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾
 له‌ناکامی دله‌رقی و خراپه‌کاری سروشتی خۆیان، شه‌یاتینی و گومراکه‌ری جندۆکه‌و ئاده‌میزادمان به‌سه‌ردا بالا ده‌ست کردوون، کرده‌وه‌ی رابردوو داها‌توویان له‌پیش چاو جوان کردوون و ده‌که‌ن، هه‌رچی خراپه‌کاری و بیر و باوه‌ری پوچ و بۆ بناغه‌یه له‌به‌ر دلایان شیرینی ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی پتر له‌زه‌لکاوی گومراییی دا نوغزۆیان بکه‌ن، کاری ناشیرینیان

له لا جوان ده کهن، وا سهرقالتی ژیان دنیایان ده کهن هه موو کرداریکی به دو خرابی خویان له لا په سه نده، ته مهش کوشنده ترین دهر دو به لایه، ناده میزاد وای لی بی چاک و خراب لیک جیا نه کاته وه، هه ست به ریگا لی تیک چون و سهر لیشیواوی خوی نه کا، هه رچی دهیکا به لایه وه راست و په سه ندبی، به راستی نه م حالته حالته تیکی خه ته رناکه و هه ر که سی گه یشته نه و ناسته مالویران و به فتاره چوه.

﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ بریار دراوه بویان و له سهریان چه سپاوه که عه زابی دوزه خ بیانگریته وه، له گهل نه و گهل و نه ته وه کافرو گومرایانه دا: که له پیشیانوه به کافری مردوون، له جندوکه و ناده میزاد، چونه تونی نه مانه وه، عه زابی سهخت و دژوار یه خهی گرتوون و پرزگاریان نابی، هه موو گهل و نه ته وه یه کی گومرا به تینس و جیننه وه، به رابردو و حازرو داهاتووه وه، هه موویان خه ساره ته ندو به فتاره چوو دور له ره هه تی خودان.

له مپه ر دروستکردن له به رده م قورنانه دا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ
وَالْغَوَافِیهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿۴۶﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿۴۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلُوا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلَهُمُ مَتَحَتَّ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿۴۹﴾

له‌وه پێش نه‌وه‌ی راگه‌یانده‌ که شه‌یتانی جندۆکه‌و ئاده‌میزاده‌ کرده‌وه‌ی به‌دو رێگای خراپ له‌پێش چاوی کافرو خراپه‌کاران جوان ده‌که‌ن، لی‌ره‌شدا نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌: که هه‌ندی له‌و خراپ جوانکردنه‌یان هه‌لنه‌یانیه‌ به‌و کافره‌کان: که به‌ربه‌ره‌کانی قورئان بکه‌ن و نه‌هیلن بگاته به‌ر گوێچکه‌ی خه‌لکی و مدنه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی بکه‌ن، کۆسپ و ته‌گه‌ره به‌خه‌نه به‌رده‌م هه‌لگرانی و بانگخوازانی و جوهره‌ها ناوو ناتۆره‌ی لی‌ بدۆزنه‌وه‌.

ده فەرمووی: ﴿وقال الذين كفروا: لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون﴾ هەندیک لە کافرهکان بەهەندیکی تریانیان دەگوت: کۆرینه دەخیلتان بین گوێ بۆ ئەم قورئانه مه گرن، لە کاتی کدا که گویتان لییهو دهخویندریتهوه بیهکنه ههراو هوریاو ژاوه ژاو، با کهس لیی حالی نهبی، بیهکنه فاک و فیک و چهپله لیدان و گۆرانی گوتن، بهلکو دهنگی ئیوه زال بی، یان فەرمانبەرداری فەرمان و جەڵوێ گێرییهکانی ئەم قورئانه مەبن و بەشیعرو سیحرو هەلبەستراوی لەقەڵەم بدەن، بەلکو قسە کەتان سەر بکەوێ و کەس شوێنی نهکەوێ.

رپوایت کراوه: که پیغمبر ﷺ له مه که به ده نگی بهرز قورثانی ده خوینده وه بو نه وهی کافره کان گوئیان لی بی، به لکو نیمانی پی بهینن، قورپه شیه کان دهیانکرده گال و بوغل و چه پله لیدان و فیکه فیکه و شیعر خویندنه وه، وایان ده کرد گوینگره کان لی تی نه گهن.

ئىبنو عەبباس دەفەرمووى: ئەبو جەھل خەلكى رادەسپارد و دەيگوت:
 كه موحه مەد قورئانى خوئند ئىو بە قوله قول و گالە گال بەر ويا بچنەوہ
 بۆ ئەوہى نەزانى چى دىژى، ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہ: كە
 قورەيشيە كانيش وەكو گەلى عادو سەمود پيغەمبەرى خودايان بە درۆ
 خستۆتەوہ. ئەجار پەرورەدگار ھەر پەشەى تونديان ئاراستە دەكاو
 دەفەرمووى:

﴿فلنذيقن الذين كفروا عذاباً شديداً ولنجزينهم أسوأ الذي كانوا يعملون﴾ سه‌خت‌ترین سزای دۆزه‌خ به‌کافره‌کان ده‌چیژین، تۆله‌ی کرده‌وه‌ی به‌دو به‌دوره‌فتارییان لی ده‌ستینین، تۆله‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی قورئان و له‌مپهر دانان له‌بهرده‌م نه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وئ موسولمان بن لی ده‌ستین و به‌سه‌ریان‌ه‌وه ناچی، سزای خراپ‌ترین کرده‌وه‌یان ده‌ده‌ینه‌وه، کام کرده‌وه‌یان ناشیرین و به‌ده‌ نه‌وه‌یان بۆ حسیب ده‌که‌ین، کرداره‌ باشه‌کانیان پاشگوئ ده‌خه‌ین و بۆیان حسیب ناکه‌ین، چی کرداری باشیان هه‌بی وه‌کو صیله‌ی ره‌حم و پێژگرتن له‌ دراوسی و میوان و یارمه‌تی هه‌ژارو بی نه‌ویان له‌قیامه‌ت که‌لکی لی وه‌رناگرن هه‌ر له‌دونیا‌دا جینگایان بۆ پر ده‌کریتته‌وه و پاساویان ده‌دریتته‌وه.

به‌راستی نه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی سه‌خت و دژواره له‌هه‌موو کافرو بی پروایان به‌گشتی، به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆش هه‌ره‌شه له‌هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌بیستنی قورئان دلیان را ناچله‌کی و گوێچکه‌یانی بۆ ناکه‌نه‌وه، له‌کاتی خویندنی قورئاندا بی ده‌نگ نابن، فه‌رمانی په‌روه‌ردگار ده‌شکینن، که فه‌رمانی پی کردون گوئ بۆ قورئان بگرن و له‌ماناکانی ورد ببنه‌وه، وه‌کو له‌نایه‌تیکێ تردا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الاعراف/ ۲۰۴).

نه‌جار په‌روه‌ردگار چۆنیه‌تی نه‌و عه‌زابه‌ دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رمووی: ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ، لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ نا نه‌و سزا سه‌خته‌ی که پێیان ده‌چیژین له‌سه‌ر خراپ‌ترین کرده‌وه‌یان: که هاوه‌لدانانه بۆ خودا، سزای دووژمنانی خودایه، سزای نه‌وانه‌یه‌که پێغه‌مبه‌رانیان به‌درۆ خستونه‌وه، له‌ناستی به‌ندایه‌تی کردن بۆ خودا لوتبه‌رزییان نواندوه، هاوه‌لیان بۆ به‌دییه‌نه‌ری خۆیان داناوه، بۆ نه‌وانه له‌ناو دۆزه‌خدا مائی هه‌میشه‌یی هه‌یه، بۆ هه‌تا هه‌تایه نه‌وه

جیڭاو نشینگه‌یانه، ساته وه‌ختیک لی‌ئی دهر ناچن و نهو سزایه‌یان له‌کۆل نایته‌وه، نه‌مه‌ش پاداشی نه‌وه‌یانه: که ده‌یانگوت: قورئان که لامی خودا نیه و له‌خوداوه نه‌هاتوه!

ئەجار کافرەکان لەدۆزەخ دا وەزمان دێن هاوار دەکەنە پەرورەدگاریان: که گومراکه‌رانیان نیشان بدا بو‌ئەوه‌ی تو‌له‌یان لی‌ئەبسی‌ننه‌وه... دەفرمو‌ی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: رَبَّنَا أَرْنَا اللَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ کافرەکان داوایان کرد (داوا دەکەن) وتیان: خودایه! نه‌وانه‌ی له‌دو تاقمه‌ی ئاده‌میزادو جنۆکه ئیمه‌یان گومرا کردوه نیشانمان بده با بیانخه‌ینه ژیر قاچمانه‌وهو بیانساوینه‌وه، تو‌زیک داخی دلی خو‌مانیان پی‌ بریژین، بیانکه‌ینه بنکلی ناو ئاگرو بکه‌ونه (نه‌سفه‌له سافیلینه‌وه) ژیر هه‌موانمان بکه‌ون، توندترین سزایان بدری.

پەرورەدگار وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌فرمو‌ی: هه‌مویان عه‌زایی دوو چهندانه‌یان هه‌یه، عه‌زایی گومراپی خو‌یان و گومراکردنی خه‌لکانی تپش وه‌کو له‌ئایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌وه ده‌کاوه ده‌فرمو‌ی: ﴿لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ الاعراف/۳۸.

شه‌یتان و گومراکه‌ر وه‌بی ئاده‌میزاده وه‌بی جندۆکه‌یه وه‌کو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فرمو‌ی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ (الأنعام/۱۱۲). یان ده‌فرمو‌ی: ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (الناس/۶).

هه‌ندی له‌ موفه‌سسرین پی‌یان وایه مه‌به‌ست به‌شه‌یاتینی ئینس و جین تیبلیس و قابیل، چونکه نه‌و دوانه به‌ناحق کوفرو کوشتنیان داهینا، شه‌یتان فرمانی خودای شکاندو قابیلیش ئاده‌میزاد کوشتنی ناره‌وای داهینا، فرموده‌یه‌کی (مرفوع) هه‌یه تیرمیزی پیاویه‌تی کردوه

پشتگیری ئەم تەفسیرە دەکا، دەفەرمووی: (ما من مسلم یقتل ظلماً الا كان على ابن آدم الأول كفل من ذنبه لأنه أول من سن القتل) هەر موسلمانێك بەناحەق بكوژری، بەشێك لەتاوانەكەى لەئەستۆى قاییلی كۆری ئادەمە، چونكە ئەو یەكەم كەس بوو: كە كوشتنى بەناڕەواى داھێنا.

وادهو بە ئێنى خودا بۆ ئەوانەى بەردەوامن لەسەر خودا پەرستى

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ أَوَّكُم فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

دەربارەى سەبەب نزولى نایەتى ژمارە (٣٠) ئیبنو عەبباس دەفەرمووی: لەشەننى حەزرەتى ئەبوبەكرى (صدیق) دا نازل بوو، ئەوەبوو موشرىكەكان گوتیان: (الله) بەدیھێنەرمانە، فریشتەكان كچی ئەون، ئەم بتانەش لاى خودا شەفاعەتمان بۆ دەكەن، حەزرەتى ئەبوبەكر وتى: (بەدیھێنەرمان خودایەو بى ھاوێ و ژن و منداڵە، تاك وتەنهاو بى تا تاجە موحەممەد بەندەو پێتەمبەریەتى، بەردەوام بوو لەسەر ئەم بیرو باوەرە...

پەيوەندى ئەم كۆمەڵە نایەتە بەهەى پێشەو لەم پەيوەندى:

كە لەپێشەوە باسى حال و چۆنیەتى موشرىكەكانى كرد، سەرەنجام و سزایانى دیاری كرد، ئەجار باسى حال و چۆنیەتى موسوڵمانان دەکا،

سهره‌نجامیان دیاری ده‌کا، بۆ نه‌وه‌ی کافرو موسولمان لیك جیا بکاته‌وه، پاك و پیس لیك هه‌لاویری، نه‌مه‌ش داب و نه‌ریتیکی قورئانه‌و نوسلوبی وه‌هایه: ههر که باسی شتیکی کرد دژه‌که‌شی باس ده‌کا، باسی دوونیا بکا، باسی قیامه‌تیش ده‌هیتی لیره‌شدا، که ههره‌شه‌له‌کافره‌کان کرد، به‌شوین نه‌وه‌دا واده‌و به‌لینی پاداشی باش و ههرگیز نه‌براه‌ی به‌موسولمانان داو فهرمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا: رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی وتیان خودامان (الله) یه‌دان به‌خودایه‌تی خوداو به‌تاك و ته‌نهایی‌دا ده‌نین و بروریان وایه: ههر زاتی (الله) خودایه‌و ههر نه‌و شیایوی خودایه‌تیه‌و به‌رده‌وامیش بوون له‌سهر نه‌و بیرو باوه‌ره‌و که‌سی تریان به‌خودا نه‌زانی، پابه‌ندی فهرمان و نه‌هییه‌کانی په‌روه‌ردگار بوون و له‌سهر نه‌و حاله‌ش مردون، نه‌وانه‌..

﴿تَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا، وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فریشته‌ی تاییه‌ت به‌یارمه‌تیدانی موسولمانان دینه‌سهریان و دلّیان خوش ده‌که‌ن، ترس و خو‌فی داهاتوریان لی‌ده‌ره‌ویننه‌وه، له‌سی حاله‌تی ته‌نگانه‌دا فریایان ده‌که‌ون مژده‌یان پی‌ده‌دن، له‌کاتی مردندا، له‌گۆردا، له‌کاتی زیندوو بوونه‌وه‌دا.

وایان لی‌ده‌که‌ن ترسی داهاتوریان نه‌بی، به‌په‌رو‌ش نه‌بن بۆ نه‌و ژیان و مال و حاله‌ی له‌دوونیا‌دا هه‌یانبووه‌و به‌جیان هیشتوه‌و، مزگینی چوونه‌ناو به‌هه‌شتیان پی‌ده‌دن، به‌مه‌ش مرازیان حاصل ده‌بی و دلّیایی و دلّارامی رویان تی ده‌کا.

فریشته‌کان: که ده‌چنه‌لای موسولمانان دلّخو‌شیان ده‌که‌ن پێیان ده‌لین: ﴿لَنَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُم فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ئیمه‌راسپی‌رراوین: که له‌ژیانی دوونیا‌تانداو له‌ژیانی قیامه‌تتاندا پارێزگاریتان بکه‌ین، له‌ژیانی

دوونیاتاندا یارمه‌تیتان بدهین بۆ کاری خیترو به‌فرمانی خودا بتانپاریزین له هه‌موو ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک، له‌ژیانی دواژیانی دونیا‌شتان دا له‌گه‌لتان دا ده‌بین، له‌ژیانی به‌رزه‌خدا نه‌نیس و هاوده‌متان ده‌بینن له‌کاتی زیندوو بوونه‌وه‌دا ترس و بیمتان لی ده‌په‌وینینه‌وه، له‌پردی سیرات ده‌تان په‌پینینه‌وه، هاوپریتان ده‌که‌ین بۆ ناو به‌هه‌شت..

جا نه‌وکاته ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ﴾ بۆ ئیوه هه‌یه له به‌هه‌شتدا هه‌رچی ئاره‌زو بکه‌ن، هه‌رچی بتانه‌وی و داوای بکه‌ن، ده‌ست له‌عاست بۆ‌تان ئاماده‌یه، ئه‌م هه‌موو نازو نیعمه‌تانه بۆ ئیوه به‌یده‌ست کراوه و دابینکراوه له‌لایه‌ن خودای لیخۆشبوو له‌تاوان و خاوه‌ن په‌حم و به‌زه‌یی.

بانگه‌وازیکردن بۆ رییازی خوداپه‌سه‌ندو شیوه‌ی بانگه‌وازیکردن

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقْنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقْنَهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

له‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار وینیه‌ی بانگخوازانی ئیسلامان بۆ ده‌کیشی و نه‌رکه‌کانیان دیاری ده‌کا، هه‌لس و کهوت و په‌فتارو گوفتاری

موسولمان رۈن ده‌کاته‌وه، ره‌وشته‌کانی داعی ده‌ست نیشان ده‌کاو
پیغه‌مبەر ﷺ ته‌وجیه ده‌کا بۆ پابه‌ند بوون پییانه‌وه و موسولمانانیش
هه‌لده‌نی بۆ چاو لی‌کردنی، ده‌فهرموی:

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا، وَقَالَ أَنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴾ نیینو عه‌بیاس ده‌فهرموی: مه‌به‌ست به ﴿مَنْ﴾ له‌ نایه‌ته‌که‌ دا
پیغه‌مبەر ﷺ هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی: به‌رنامه‌ی ته‌و په‌یره‌و بکا..

خاتوعانیشه‌و عی‌کریمه‌ و موجاهید ده‌فهرمون نایه‌ته‌که‌ ده‌رباره‌ی
بانگی‌ژه‌کان نازل بووه، به‌لام لی‌رده‌ا ئیشکالیک دیته‌ پی‌شه‌وه‌و نه‌ویش
نه‌وه‌یه‌ بانگ له‌مه‌دینه‌ دا‌هیتراوه‌و سوره‌ته‌که‌ مه‌ککیه‌! نه‌بو حه‌ییاف
ده‌فهرموی: پی‌ویسته‌ بۆ ده‌فعی ته‌و ئیشکاله‌ بگوتری: نایه‌ته‌که‌ بانگ‌ده‌ره
کانیش ده‌گریته‌وه، نه‌ک ده‌رباره‌ی بانگ‌ده‌ر نازل بووه، ﴿مَنْ﴾ ئیستیفه‌امی
ته‌قریری ده‌گه‌یه‌نی‌ واته‌: که‌س له‌و که‌سه‌ باشتر نیه‌: که‌ ته‌وسی ره‌وشته‌ی
تیدابن:

۱- بانگه‌وازی‌کردن بۆ یه‌کتا‌په‌رستی و به‌ندایه‌تی‌کردن بۆ خودای بونه‌وه‌ر،
به‌راستی بانگه‌وازی‌کردن بۆ خودا په‌رستی و یه‌کتا په‌رستی باشترین
قسه‌و گو‌فتاره‌ که‌ ناده‌میزاد ئاراسته‌ی برای ناده‌میزادی خۆی ده‌کا،
ده‌قه‌که‌ گشتی‌یه‌، هه‌موو بانگه‌وازی‌کاریک ده‌گریته‌وه‌ هه‌ر له‌
پیغه‌مبەر ﷺ خۆیه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ناخه‌مین که‌سیکی ئومه‌تی ئیسلام:
که‌ بانگه‌وازیی نه‌نجام ده‌دا، به‌و ته‌و نووسین.

۲- کرده‌وه‌ی چاک و په‌سند، ته‌مه‌ش بریتییه‌ له‌ته‌نجامدانی هه‌موو ته‌و
فه‌رمانانه‌ی خودا فه‌رمانی به‌ته‌نجامدانیان کردوه‌، خۆبه‌ دوور‌گرتن
له‌و شتانه‌ی جلوه‌گیری لی‌کردوه‌.

۳- پابه‌ند بوون به‌ نایینی ئیسلام و کردنی به‌ به‌رنامه‌ی ژیان، واته‌
پابه‌ند بوون به‌ ئیسلامه‌وه‌، وه‌کو بیرو باوه‌ر و په‌یره‌وو پرۆگرام،

بەراستى ئەم سىڭ خالە بىنەماي بانگەوازيكردن بۆ خودا پەرستى،
كەسەك بەدل ئەو بەرەرى بى، بەكردەوەش ئەو پەفتارو گوفتارى
بى بىناشكرا خۆى بەموسولمان پۆلىتن بكاو بلى من لە پىرى
موسولمانانم، دەبى كى لەو كەسە باشتبى كى لەو خودا پىداو
بەختەوەرتر بى؟ ديارە كەس لەو باشتر نى و ئەو پەرى خىرو بىرى
بۆ خۆى دەستەبەر كردو.

ئەجار دواي بەيانكردنى بىنەماكانى بانگەوازيكردن بۆ خودا پەرستى،
پەفتارى بانگەوازيكەران ديارى دەكاو پەوشتى جوان و ناشىرىن لىك
هەلدەهاویرى و دەفەرموى:

﴿ولا تستوی الحسنة ولا السيئة، ادفع بالتي هي أحسن﴾ هەر گىزاو
هەرگىز كىردارى چاك و پەوشتى بەرزو جوان وەكوو پەفتارى بەدو كىردەو
ناشرىن نىن، ناچنەرىزى يەكترەو وەكوو يەك حىسابيان بۆ ناكى، چۆن
كردەو يەكى جوان: كە بىتتە هۆى پەزامەندىي خودا پاداشتى باشى
لەسەر وەر بگىرى و سود بەخش بى بۆ ئادەمىزاد خۆشى، وەكوو
كىردارىكى بەدوناشىرىن واىە: كە جىگای ناپەزامەندىي خودا يەو سزاي
لەسەر دەدرى؟!

كەوابى ئەى بانگەوازيكەر پەوشتى پەسەند پەپەرەو بکەو بەچاکە خراپە
دوور بخەرەو، لەبەرەمبەر خراپەكاران دا چاکە پەپەرەو بکە، بەلکەو
شەرمەزارىن و بەخۆيان دا بچنەو واز لەخراپەكارىي خۆيان بىتن!
جا كە تۆ لەبەرەمبەر خراپەى خەلك دا چاکەت كرد، لە هەلەو تاوانيان
بوردى، لە شۆينى رق هەلسان دانت بەخۆتا گرت و چاوت لەهەلەو
خراپەيان پۆشى .

﴿فاذا الذي بينك وبينه عداوة كأنه ولي حميم﴾ نىتر لەگەل ئەو
كەسەدا: كە لەنىوان تۆ ئەودا دوژمنايەتى هەيە دۆستايەتەك پەيدا

دهبى همر دهلى تى خوشه ويستىكى نزيك و دلسوز، دوزمن دهبيتته دوست،
 ناي كه ناكامىكى باش و به نرخه، دوزمن بيتته دوست و برادره!
 ﴿وما يلقاها الا الذين صبروا، وما يلقاها الا ذو حظ عظيم﴾ قبوللى
 نهم ناموزگار به ناكاهه كه سىك خوراگرو پشوو دريژ بى، بتوانى
 به چاكه خراپه بپوچينيته وه، خو بو ناخوشى و ناره حه تى رابگرى، كه سى:
 ده توانى به چاكه خراپه بپوچينيته وه: كه خاوه نى به خته وه رى دنيا و
 قيامت بى، به شىكى باشى هه بى له خپرو چاكه.

ئيبنوعه بباس له ته فسيري نهم نايه ته دا ده فسر موى: په روه ردگار
 فهرمانى به موسولمانان كرده، كه له كاتى رق هه لسان دا خوراگرو پشوو
 دريژ بن له گه ل نه فامان دا به حيلم و حه و سه له بن، كه خراپه يان له گه ل
 كرا لي بورده بى به كار بيتن، همر كاتيك وابوون خودا له شه رى شه يتان
 ده يان پاريزى و دوزمن بويان ده بيتته بسراو خوشه ويستى دلسوز، نه مجار
 په روه ردگار ريگاي چاره سهر كردنى وه سوه سهى شه يتان پون ده كاته وه و
 رينمويى ناده ميزاده كان ده كا كه په نابگرن به خودا له وه سوه سه و هه لداشتنى
 شه يتان و داروده سته كانى.

ده فسر موى: ﴿واما ينزغك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه هو
 السميع العليم﴾ نهى ناده ميزاد! همر كاتيك شه يتان وه سوه سهى
 خسته دلته وه ويستى له ريگه ي چاكه كارى لات بدا و نه هيللى له به رامبه ر
 خراپه كارى خه لكى دا چاكه ي بكه ي، په نا بگره به خودا له شه رى نه گبه تى،
 داوا بكه خودا له شه رى فرت و فيلى نه و نه گريسه بتپاريزى.

بيگومان خودا شنه وايه به پارانه وه په ناگرتنى تو، زاناو ناگاداره
 به وه سوه سه و ختوكه ي شه يتان و عهزم و جهزمى ناده ميزاد له سهر
 كرده وه و بپرو باوه رى و دلسوزى و راستگوئى له هه لويستى دا.

نیمام نه‌حمد و تیرمیزی له نه‌بو سه‌عیدی خودرییه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لی: هه‌ر کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسایه بو نوێژ نه‌م دو‌عایه‌ی ده‌خویندو ده‌یفه‌رموو: (اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم من همزه ونفخه ونفثه) .

نونه‌ی نه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره، که ده‌فه‌رموی: ﴿خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلین، واما ینزعنک من الشیطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع عليم، ان الذین اتقوا اذا مسهم طائف من الشیطان تذکروا، فاذا هم مبصرون﴾ (الاعراف ۱۹۹-۲۰۱).

به‌لگه‌ی جو‌راو جو‌ر له‌سه‌ر هه‌بوونی خوداو له‌سه‌ر
تاک و ته‌نهایی و تواناو حیکمه‌تی

وَمِنْ ءَايَاتِهِ

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾
وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنك تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

له وه پيش نه وهى رونه كړده وه كه چاكترين كړدارو گوftar
بانگه وازي كړدنه بۇ نايى خودا، نه مجار ليږده دا په روه رډگار هه ندى به لگه
له سهر و جود و قودره ت و حيكمه تى خوى نمايش ده كا، ده فهرموى:

﴿ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر﴾ له به لگه و نيشانه ي
هه بوونى خودا و توانا و ده سه لاته تى، كاتى شه وروژ، تاريخى نه وو
رونكى نه م به شوين په كدى دا هاتنيان و زياد بوونى نه م له سهر حيسابى
نه وو به پيچه وانه شه وه، هه روه ها دروست كړدى خوى پرته و به خش و
مانگى نورانى، به شوين په كدا هاتنيان و هر په كه يان له دائيره ي خوى دا
هاتو چويانه ..

بۇ هه ريه كه يان ريږه وروقت ناغى خوى ديارى كراوه، خيږايى روشتنيان
به جوړيكه گونجاو و له بار به هاتو وچوى خورو مانگ نه ندازه ي شه وو روژ
حه فته و مانگ و سال ده زانرى، كاتى حه ج و نويژو روژو گرتن و كاتى
قه رزو مامه له وه ورزه كانى سال ده زانرى، مانگ و خورو
نه ستيره كان و زه وي و ناسمانه كان هه مو و نه دماى جهسته ي بونه وهرن،
هه ميشه له گهر دان بۇ خزمه ت كړدن، هر نه دمايكي نه م بونه وهره
به نه ندازه ي خوى نرخی هه يه وه له خزمه تى راستى و عه داله تكارى دايه:
كه واته: نيوه ..

﴿الّا تسجدوا للشمس ولا للقمر﴾ سوژده بۇ خورو بۇ مانگ مبه ن،
سوژده بۇ نه ستيره ي گه ش و گاي ره ش مبه ن ﴿و اسجدوا لله الذي
خلقهن ان كنتم اياه تعبدون﴾ به لكوو سوژده بۇ نه و خودايه به رن، كه
نه وانه ي دروست كړدون، هر نه و شياوى عيباده ت بۇ كړدنه، نه گهر راست
ده كه ن نيوه به ندايه تى هر بۇ نه و ده كه ن.

﴿فان استكبروا فالذين عند ربك يسجدون له بالليل والنهار وهم
لا يسأمون﴾ جا نه گهر كافره كان سوور بوون له سهر كوفرو بيتدينى و

ده‌مارگرتنی و خوْیان به‌گه‌وره‌زانی و سوژده‌یان بۆ خودا نه‌بردو یه‌کتا
په‌رستییان نه‌نجام نه‌دا، هه‌ندیکیان فریشته‌یان په‌رست و بریکیان
نه‌ستییره‌یان په‌رست و کۆمه‌لکیان بوونه‌پاره‌په‌رست و گروْیه‌کیان
بت‌په‌رست بوون به‌شیکیشیان هاوه‌لیان بۆ خودا دانا.....هتد.

ئه‌وه‌باهه‌موو یان بزائن: فریشته: که له‌خودا نزیکن و له‌ئاده‌میزاد
باشترن تۆزقالتیک له‌ناستی به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا لوتبه‌رزنی نانۆینن..
به‌لکوو هه‌میشه‌سه‌رگه‌رمی خودا‌په‌رستی و به‌ندایه‌تی کردنن، ماندو
نابن و چان ناده‌ن، ئه‌وان چه‌ندیک له‌خودا وه‌نزیکن بن و خاوه‌ن هیژو توانا
بن له‌خوْیان بایی نابن و بۆغراپی رویان تی‌تاکا، ئه‌وان به‌هه‌موو هیژو
توانایه‌کیانه‌وه‌خالصانه‌و دلسۆزانه به‌ندایه‌تی بۆ خودا ده‌کهن.

ئه‌جار دواي پانواندنن به‌لگه‌ی ده‌سه‌لاتی خودا له‌جیهانی بالا‌دا،
نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی خودا له‌زه‌وی دا غمایش ده‌کاوه‌ده‌فرموی: ﴿ومن آياته
أنك ترى الارض خاشعة فاذا أنزلنا عليها الماء اهتزت وربت﴾ هه‌ندی
له‌به‌لگه‌ونیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی خودا له‌سه‌ر زیندوبوونه‌وه‌هاتنی قیامه‌ت
ئه‌وه‌یه: که تۆ کاتی واهه‌یه‌زه‌وی ده‌بینی سوته‌مه‌روۆ زه‌رد هه‌لگه‌پراو، بی
شینایی و بی‌نیشات، که‌چی: که په‌روه‌ردگار، باران به‌سه‌ر زه‌وی دا
ده‌بارینن، ئیتر ئه‌و خاکه‌مردوه‌بی گیه‌انه‌سوته‌مه‌روْیه‌وه‌جم و جول
ده‌که‌وی و فسه‌ل ده‌بی و گژو گیا ده‌پوینن و جوْره‌ها گول و پوه‌که‌ده‌پوینن،
به‌جوْره‌ها په‌نگ و شیوه‌ی په‌نگاو په‌نگ خوْی ده‌نوینن.

﴿ان الذي أحياها لحى الموتى انه على كل شيء قدير﴾ هیڭومان ئه‌و
که‌سه‌ی ئه‌و زه‌وییه‌سوته‌مه‌روْیه‌ی زیندو کردۆته‌وه‌مردوانیش زیندو
ده‌کاته‌وه، قیامه‌ت هه‌لده‌ستینن و هه‌شر به‌رپا ده‌کا، بیڭومان ئه‌و
خودایه‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکن دا خاوه‌ن هیژو توانایه‌و
هیچی لی‌یاخی نابن.

هه‌ره‌شه له‌خودانه‌ناسان و به‌دوور گرتنی قورئان

له‌تانه و کهم و کوری

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

له‌وه پیش بانگه‌وازی خه‌لکی کرد بو‌خودا په‌رستی، ئوسلوب و داب و
نه‌ریتی بانگه‌وازی‌کردنی به‌یانکرد، به‌لگهی له‌سه‌ر رابوونی قیامت و
زیندو بو‌نه‌وه هینایه‌وه.

ئه‌جار لی‌ره‌دا هه‌ره‌شه له‌هه‌موو نه‌وانه ده‌کا: که گوی بو‌بانگه‌وازی
یه‌که ناگرن و له‌تایه‌ته‌کانی بو‌ونه‌وه‌ر وردنا بنه‌وه‌ه هه‌ول ده‌ده‌ن شو به‌ه و
گومان بخه‌نه ناو تابه‌ته‌کانه‌وه‌و کاریگه‌رییان پوچ بکه‌نه‌وه. ئه‌جار قورئان
وه‌صفی ده‌کا و دلنه‌وا‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌داته‌وه بو‌ته‌وه به‌هه‌لو یستی
ناشیرینی نه‌ته‌وه‌که‌ی دلته‌نگ نه‌بی، فه‌رمانی پی‌ ده‌کا: که پشو درێژی
له‌ به‌رامبه‌ر نه‌زیه‌تدانیان دا، به‌رو وهرگیترا نیان ته‌نگه‌تاونه‌بی، چونکه
ته‌وه عاده‌ت و هه‌لو یستی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی پیشو بو‌وه، به‌رامبه‌ر
پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌فه‌رموی:

﴿ان الذين يلحدون في آياتنا لا ينفون علينا﴾ بیگومان نهوانه‌ی پرو له‌حق وهرده‌گیتن، قورنان له‌پله‌و پایه‌ی خو‌ی دا ده‌به‌زیتن و گۆرپانکاری تیدا ده‌کهن، پروا به‌حیکمه‌ت و ده‌سه‌لاتی خودا له‌بونه‌وه‌ردا ناکهن، نهوانه له‌ئیمه‌ شاراره‌ نین، پییان ده‌زانین، ناگامان له‌هه‌لس و کهوتییانه، تۆله‌یان لی‌ده‌ستینین، ناهیلن ناوا بۆیان سه‌ربچی.

نه‌جار جو‌ری تۆله‌ستانده‌که‌و سزادانه‌که‌یان دیاری ده‌کا، ده‌فه‌رموی: ﴿أفمن يلقي في النار خير أمن ياتي آمنا يوم القيامة﴾؟ نایا که‌سی: رو‌ژی قیامه‌ت^۱ تۆزی تورپدریته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه و له‌تۆله‌ی به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ردا سزابدی، حا‌لی باشته‌ یان نه‌و که‌سه‌ی رو‌ژی قیامه‌ت دیته‌ سارای مه‌حشه‌ره‌وه‌و دلنیا‌یه‌ له‌سه‌رنجامی خو‌ی و نه‌مین له‌عه‌زاب؟ بیگومان چۆن یه‌ک نین و ناخرینه‌ تایی ته‌رازوی یه‌کتره‌وه‌! مه‌به‌سته‌که‌ نه‌وه‌یه‌ بی‌ پروا یان رو‌ژی قیامه‌ت ده‌خرینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌و موسولمانان نه‌میتن له‌عه‌زاب و نا‌ره‌حه‌تی‌ده‌ی ئیوه‌ بۆ خۆتان حوکم بده‌ن کام پی‌ر حا‌لی باشته‌ ده‌بی؟

ده‌ی که‌وابی ﴿اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير﴾ به‌ویستی خۆتان چی ده‌کهن بی‌که‌ن، دلنیا‌بن خودا به‌کردارو ره‌فتارتان ناگا دارو بینایه‌و هیچی لی‌گوم نابی، به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانتان پاداش و سزاوهرده‌گرته‌وه‌، چاکه‌ به‌چاکه‌ خراپه‌ به‌خراپه‌.

﴿ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم﴾ بیگومان نهوانه‌ی کافرن و پروا به‌قورنان ناکهن: که‌ بۆیان نی‌راوه‌، به‌نا‌ره‌وا په‌یامه‌که‌ی ره‌تدکه‌نه‌وه‌، نه‌وانه به‌دبه‌خت و چاره‌ش و به‌فتار چوون، له‌ پاساری کوفرو بی‌دی‌نی خۆیان دا تۆله‌یان لی‌ده‌سه‌ندری.

نه‌جار سن‌ صیغه‌تس قورنان به‌یان ده‌کا:

ده‌فه‌رموی: ﴿وانه لكتاب عزيز لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من

خلفه تنزیل من حکیم همد ۱ بنگومان نهو قورئانه‌ی نهوان پروایان
پی‌تی‌هه ره‌تی ده‌کهنه‌وه، به‌رزو پی‌روژه‌وه به‌یره‌چی نادریتته‌وه، هی نه‌وه‌نیه
تانه‌ی لی‌بدری، که‌س ناتوانی پوچی بکاته‌وه، له‌هیچ رویه‌که‌وه به‌درؤ
ناخریتته‌وه، هیچ نامه‌یه‌کی ئاسمانی نیه به‌درؤی بخاته‌وه، پاریزراوه
له‌هه‌موو که‌م و کورپییه‌ک، خودا نازلئ کرده و هه‌ر نه‌ویش ددیپاریزی
وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿اَنَا نَحْنُ الذِّكْرُ وَاَنَا لَه
لِحَافِظُونَ﴾ (الحجر/۹).

نامه‌ی خودایه‌وه که‌ته‌لوکی بوونه‌وه‌ره، هه‌رچی تی‌یدایه له‌فهرمان و
نه‌ی، له‌ئه‌حکام و ئامۆژگاری، له‌سه‌ر گورشته‌وه دیرۆک هه‌موو پره
له‌حیکمه‌ت و دانایی، جیگای هه‌مدو سوپاسه، به‌لکوو گه‌وره‌ترین
نیعمه‌تی خودایه‌وه بۆ ئاده‌میزاد، باشت‌ترین دیاری ئاسمانه‌وه بۆ زه‌وی،
رۆشنکه‌ره‌وه‌ی ریپازی حق و راستیه!

ئه‌جار ته‌سه‌للای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌داته‌وه‌و ئازاری ره‌تکرده‌وه‌ی
په‌یامه‌که‌ی له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر لاده‌باو هه‌لیده‌نی بۆ نه‌وه‌ی
به‌هه‌لویستی ناله‌باریان دلتته‌نگ نه‌بی، فهرمانی پی‌ده‌کا به‌صه‌برو پشوو
دریژی و به‌رده‌وامبوون، له‌سه‌ر بانگه‌وازی یه‌که‌ی، ده‌فهرموئ:

﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرَّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ، إِنْ رِبِّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ
وَذُوْ عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ ناگوتری به‌تۆ له‌لایه‌ن نه‌وه‌ موشریک و بته‌رستانه‌وه
جگه له‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌رانی پيش تۆ گوتراوه، نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی تۆ
ده‌گوتری: که‌ساحیری، دۆروزی، شاعیری، شیتی.. هتد به‌پیغه‌مبه‌رانی
پیشووش گوتراوه، نه‌هوانیش وه‌کوو تۆ له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌کانیان‌ه‌وه
به‌درؤخراونه‌وه: گالته‌یان پی‌کراوه، بوختانیان بۆ هه‌لبه‌ستراوه، نه‌وان
له‌به‌رامبه‌ر هه‌لویستی ناپه‌سه‌ندی گه‌له‌کانیان دا خۆراگرو پشوو دریش
بوون تویش وابه‌و چاو له‌وان بکه.

له‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ی ئیژه‌دا په‌روه‌ردگار نیعمه‌تیکی تری خۆی به‌سه‌ر
قوره‌یشیه‌کان دابه‌یان ده‌کا: که قورئانی به‌زمانی عه‌ره‌بی نازل کردوه،
بیانوی بریون، چونکه‌ نه‌گه‌ر به‌زمانی غه‌یری عه‌ره‌بی قورئانی بناردایه
ئه‌و کات عه‌ره‌به‌کان بیانویان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌بوو، ده‌یانگوت تی
ناگه‌ین و نازانین چی تێدایه، به‌لام: که زمانی خۆیانه‌ ئه‌و بیانوه‌یان
بپاوه، ده‌فه‌رموی:

﴿ولو جعلناه قرآنا أعجميا لقالوا لولا فصلت آياته أأعجمي
وعربي؟﴾ واته: له‌فه‌رزیك دا ئیمه‌ ئه‌م قورئانه‌مان به‌ غه‌یری زمانی
عه‌ره‌بی نازل بکردایه: کافه‌ره‌کانی قوره‌یش گه‌زافیان ده‌کیشاو ده‌یانگوت:
ئه‌وه‌ بۆ به‌زمانی ئیمه‌ نایه‌ته‌کانی نه‌هاتونه‌ خوارئ و شی نه‌کراونه‌وه، بۆ
ئه‌وه‌ی لێی حالئ بین و بزانی چئ تێدایه و باسی چی ده‌کا، ئیمه‌ عه‌ره‌بین و
له‌ زمانی عه‌جهم حالئ نابین، هه‌روه‌ها ده‌یانگوت: چۆن که‌لامی ناعه‌ره‌ب
بۆ عه‌ره‌ب ده‌نێردری؟ مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ قورئان عه‌ره‌بییه‌ بۆ تی
ناگه‌ن؟ نه‌گه‌ر به‌زمانی ناعه‌ره‌ب بنێردرایه‌ بیانویان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌بوو،
ده‌یانگوت چۆن ده‌بی نامه‌ به‌زمانی ناعه‌ره‌ب و نامه‌ بۆ نێردراو عه‌ره‌ب؟!
چۆن لێی حالئ بین و چۆن په‌په‌وه‌ی بکه‌ین؟

جا له‌کاتیک قورئان هه‌مووی عه‌ره‌بییه‌و ئیمانی پێتاهینن،
تی‌ده‌گه‌ن و پشتی لێهه‌لده‌که‌ن، دیاره‌ ئه‌وانه‌ کوفه‌که‌یان زۆر قولوه‌و زۆر
سه‌ره‌رق و دلهره‌قن، قورئان به‌زمانی خۆیان بۆیان نێردراوه
که‌چی ده‌لێن:

﴿قلوبنا في اكنة مما تدعونا اليه﴾ یان ده‌لێن: ﴿وفی آذاننا وقر﴾
حه‌قیقه‌ت و راستی یدک که‌له‌ناو ئه‌م که‌لامه‌ ئاسمانی دا هه‌یه‌ ئه‌وه‌یه:
﴿قل﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و موشریکانه‌ بلێ: ﴿هو للذين آمنوا هدى
وشفاء﴾ ئه‌و قورئانه‌ هیدایه‌تده‌ری موسوڵمانانه، پێبازی حه‌ق و راستیان

نیشان ددها شیفای دل و ده‌رونیانه، گومان و شوبه‌و پراپیان تیدا
ناهیلی، ریبازی ژانیان بۆ رۆن ده‌کاته‌وه، رینگایه کیان نیشان ددها
به‌په‌په‌ویکردنی سهر‌فرازی دونیاو قیامه‌تیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، هه‌ست
به‌سروشت و حه‌قیقه‌تی قورئان ده‌که‌ن و پێی به‌هره‌مه‌ند ده‌بن.

﴿والذین لا يؤمنون في آذانهم وقر، وهو عليهم عمی﴾ نه‌وانه‌ی بپروا
به‌هه‌بون وتاک و ته‌نهایی خوداو پێغه‌مبه‌ریتێ موحه‌مه‌دو په‌یامه‌که‌ی
ناکه‌ن، قورقوشم له‌گوێچکه‌یان دا هه‌یه‌و که‌لامی حه‌ق نابیس‌ن و لی‌ی
حالی نابن، نایانه‌وی تی‌ بگه‌ن، ترسی نه‌وه‌یان هه‌یه‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان
له‌ده‌ست بچن، بۆیه نامۆژگاریی یه‌کتریان ده‌کرد: که‌ له‌غوه‌و هاش و
هۆشی بجه‌نه‌ سه‌رو له‌کاتی خوێندنه‌وه‌ی دا ژاوه‌ژاوه‌ هه‌راو هه‌ریا به‌رپا بکه‌ن بۆ
نه‌وه‌ی که‌س تی‌ نه‌گا و نه‌زانن چی تیدا‌یه. نه‌بجار په‌روه‌ردگار جه‌خت
له‌سه‌ر ناماده‌ نه‌برونیان بۆ حالی بوون له‌قورئان ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:

﴿أولئك ينادون من مكان بعيد﴾ حال و وه‌زعی نه‌و نه‌فامانه‌ له
تینه‌گه‌یشتن و حالی نه‌بوون وه‌کوو حالی که‌سیک وایه‌ له‌ شویتیکێ
دووره‌و بانگی لی‌ بکری، گوئی له‌ده‌نگیک هه‌یه‌ به‌لام تی‌ ناگا.
نه‌بجار نه‌وه‌ رۆن ده‌کاته‌وه‌: که‌ره‌تکردنه‌وی نامه‌ی ناسمانی داب و
نه‌ریتیکێ کۆنی ئاده‌میزاده، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی رابوردوش پێغه‌مبه‌رانی
خۆیان به‌درۆخستۆته‌وه‌..

ده‌فه‌رموی: ﴿ولقد آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌ر!
به‌هه‌لویتستی قوربه‌یشیه‌کان د‌ل‌گران مه‌به‌و به‌لاته‌وه‌ عه‌جایه‌ب نه‌بی، که
په‌یامه‌که‌ت ر‌ه‌ت ده‌که‌نه‌وه‌، چونکه‌ نه‌وه‌ داب و نه‌ریتیکێ کۆنه‌، گه‌ل
ونه‌ته‌وه‌کان په‌یره‌وییان کردوه‌ به‌رامبه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌کانیان، بۆ نمونه‌ ئیمه
موسامان کرده‌ پێغه‌مبه‌رو ته‌وراتمان پێداو ناردمانه‌ سه‌ر فیرعه‌ون و
نه‌ته‌وه‌که‌ی و نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، هه‌بوو ئیمانی پێ هیتا و هه‌بوو

پەسندی ھەبێ و کردەوێ چاک بکا بۆ خۆی قازانجەو دەبیته ھۆی
بەختەوێی خۆی، ئەگەر لەخودا یاخی بێ و پەفتاری بەدبێ زیانەکی بۆ
خۆیەتی وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموێ ﴿وان لیس للانسان الا
ماسعی﴾ (النجم/٣٩) .

سوپاس بۆ خوا تەفسیری جوژنی بیست و چوار تەواو بوو .

پیرستی بابته کان

لاپه	بابته
۳	هه ره شه لهوانه ی پیغه مبه ران به درۆده خه نه وه و مرگینی بو لهوانه ی شوینیان ده که ون
۷	بۆردانی بته پرسته کان و هه ره شه لیگردنیان
۱۱	دیارده کانی به توانایی خوداو زانیاری ره های
۱۹	په ره وردگار به سیستوه هه ره شه ناراسته ی موشریکه کان ده کا
۲۰	ئاده میراد سېله و پینه زانه له کاتی تهنگانه هانا بوخودا ده باو له فه ره حی دا خودا ناناسی
۲۳	خودا له تاوان خوش ده بی نه گهر تاوانکار تۆبه بگاوه به دلسۆزی نه رکی سه رسانی نه نجام بندا
۲۸	په ره وردگار لیخوشبوونی خوی پابه ند کردوه به دوومه رج
۳۰	وه زع و حالی موشریکه کان و خودا پرستان له رۆزی قیامه ت دا
۳۳	به لگه ی تاک و ته نهایی و خودایه تی په ره وردگار
۳۹	رابوونی قیامه ت و به کالاکردنه وه ی کیشه کان و سزاو پاداش وه رگرته وه
۴۳	حال و وه زعی خودا پرستان و کافران له رۆزی قیامه ت دا دیمه نی به ری کردنی به هه شتیان و راینجکردنی دۆزه خیان
۵۰	سوره تی (غافر)
۵۲	سه رچاوه ی قورئان و حال و وه زع و هه لویستی بی پروایان له ناستی دا
۵۹	فریشه هه لگه ره کانی باره گای نه قده س (حملة العرش) موسولمانانیان خوش ده وین و..
۶۴	کافره کان رۆزی قیامه ت دان به تاوانی خویان دا ده نین و خویان به شیای سزادان ده زانن
۷۱	نایه ته کان به گشتی و به چری نه م خالته یان له خو گرتوون
۷۳	هه ندی له دیارده ترسناکه کانی رۆزی قیامه ت
۷۷	چیرۆکی هه زه رته ی موسا له گه ل فیرعه ون و هاما ن دا
۸۲	چیرۆکی پیاوه موسولمانه که ی قهومی فیرعه ون و دا کوکی کردنی له هه زه رته ی موسا
۸۴	کا برای خاوه ن باوه ر شه س به لگه ناراسته ی فیرعه ون و کاربه ده ستانی ده ربار ده کا
۹۱	فیرعه ون قه لئس ده بی و گالته به پهبایی موسا ده کات
۹۲	نامۆزگاری پیاوه نیمانداره که بو گه ل و نه ته وه که ی
۹۹	ده مه ده می نیوان سه رانی کو فرو شوئنگه وتوانیان له ناو دۆزه خ دا
۱۰۴	یارمه تیدانی خودا بو پیغه مبه رانی له دونیا و قیامه ت دا
۱۱۴	بری به لگه و نیشانه له سه ر هه بوونی خوداو ده سه لات و حیکمه ت و کارامه یی

لایحه	بابته
۱۲۳	جلو گیری له عیبادهتکردن بۆ غیری خودا
۱۲۶	تۆلستاندهوه لهوانه‌ی به‌ناحق دهرباره‌ی ئایه‌ته‌کانی خودا کیشه‌و جیدالیانه
۱۳۰	خۆراگرتن و بشوو دریزی سهرکه‌وتن وه‌دی دینی
۱۳۳	چهند به‌لگه‌و نیشانه‌ی تر له‌سهر هه‌بوونی خودا و تاک و ته‌نهایی زاتی پاکی
۱۳۶	هه‌ره‌شه له‌سهرکه‌شی و کیشه‌کاران دهرباره‌ی ئایاتی خودا، کاتیک هه‌ره‌شه‌کان دینه‌جی، ئیمان ده‌هینن به‌لام بی سووده
۱۳۹	سهره‌تی (فصلت)
۱۴۱	موشریکه‌کان روله قورئان وه‌رده‌گیرن و پێیان سه‌یره پیغه‌مبه‌ر ئاده‌میزاد بی
۱۴۶	به‌لگه له‌سهر هه‌بوونی خودا و که‌مالی ده‌سه‌لات و دانایی زاتی پاکی
۱۵۴	هه‌ره‌شه کردن له‌موشریکه‌کان به‌عه‌زاییک له‌شیوه‌ی عه‌زایی عادو سه‌مود
۱۶۰	جو‌ری عه‌زایی کافره‌کان له‌قیامه‌تدا
۱۶۶	له‌مبه‌ر دروستکردن له‌به‌رده‌م قورئاندا
۱۷۰	واده‌و به‌ئینی خودا بۆ له‌وانه‌ی به‌رده‌وامن له‌سهر خودا‌په‌رستی
۱۷۲	بانگه‌وازیکردن بۆ رێبازی خودا‌په‌سه‌ندو شیوه‌ی بانگه‌وازیکردن
۱۷۶	به‌لگه‌ی جو‌راوجۆر له‌سهر هه‌بوونی خودا و له‌سهر تاک و ته‌نهایی و تواناو حیکمه‌تی
۱۷۹	هه‌ره‌شه له‌خودانه‌ناسان و به‌دوور گرتنی قورئان له‌تانه و که‌م و کو‌ری
۱۸۰	سی‌هه‌یفه‌تی قورئان به‌یان ده‌کا
۱۸۲	جه‌ختکردنه‌وه له‌سهر نه‌وه: که قورئان به‌زمانی عه‌ره‌بییه
۱۸۷	پیوستی بابته‌کان

